

CFM
06.06.16.
[Signature]

07 06 2016
[Handwritten initials]

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 205 bis

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 martie 2016

SUMAR

	<u>Pagina</u>
Anexa la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.971/2015 privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu	3-188

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR.

ORDIN

privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu*)

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 105.141 din 16 octombrie 2015 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Avizul Agenției pentru Protecția Mediului Neamț — Decizia etapei de încadrare nr. 6.757 din 21 iulie 2014, Avizul Ministerului Culturii nr. 4.184 din 15 iulie 2015, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 208.054 din 10 aprilie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 25.732 din 30 martie 2015 și Adresa Direcției generale păduri nr. 152.950 din 25 martie 2015,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Iulian Jugan,
secretar de stat

București, 14 decembrie 2015.
Nr. 1.971.

*) Ordinul nr. 1.971/2015 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 21 martie 2016 și este reprodus și în acest număr bis.

Anexă

**PLANUL DE MANAGEMENT
AL SITULUI NATURA 2000 ROSPA0072 LUNCA SIRETULUI MIJLOCIU**

CUPRINS

1. INTRODUCERE

- 1.1 Scurtă descriere a sitului
- 1.2 Baza legală
- 1.3 Procesul de elaborare al Planului de management
- 1.4 Revizuirea Planului de management

2. DESCRIREA SITULUI

- 2.1 Informații generale
- 2.2 Informații fizice
- 2.3 Lista speciilor de păsări din Formularul Standard Natura 2000 pentru care a fost desemnat situl
- 2.4 Informații biologice/ecologice
- 2.5 Informații socio-economice

3. EVALUAREA STĂRII ACTUALE DE CONSERVARE

4. MONITORIZAREA STĂRII DE CONSERVARE

5. AMENINȚĂRILE SPECIFICE PENTRU FIECARE SPECIE/HABITAT

6. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE PLANULUI DE MANAGEMENT

7. IMPLEMENTAREA PLANULUI DE MANAGEMENT

- 7.1 Acțiuni/ măsuri de conservare/ management
- 7.2 Calendar de implementare
- 7.3 Resurse necesare implementării măsurilor de conservare/ management

8. FACTORI INTERESAȚI

9. BIBLIOGRAFIE

ANEXE

Anexa nr. 1 la Planul de management - Localizarea sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 2 la Planul de management - Coordonate în proiecție WGS 1984 și Stereo 1970 ale limitei sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 3 la Planul de management - Locația punctelor din care au fost extrase coordonate în format WGS 1984 și Stereo 1970

Anexa nr. 4 la Planul de management - Lista principalelor acte normative relevante pentru elaborarea și aplicarea Planului de management

Anexa nr. 5 la Planul de management - Harta hipsometrică și a principalelor unități de relief, în zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 6 la Planul de management - Harta geologică a zonei sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta solurilor în zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 8 la Planul de management - Harta utilizării terenurilor din situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 9 la Planul de management - Rețeaua hidrografică în zona ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 10 la Planul de management - Apele subterane în zona ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 11 la Planul de management - Evoluția râului Siret în zona ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, în perioada 1912 - 2005

Anexa nr. 12 la Planul de management - Peisajul în zona ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 13 la Planul de management - Zonele vulnerabile la poluarea cu nitrați în zona sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 14 la Planul de management - Descrierea speciilor de păsări de interes comunitar și național din ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 15 la Planul de management - Speciile de păsări observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, în perioada august – decembrie 2012

Anexa nr. 16 la Planul de management - Perioadele de activitate ale speciilor de păsări de interes conservativ în situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 17 la Planul de management - Informații relevante pentru speciile migratoare de interes conservativ pentru situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 18 la Planul de management - Informații relevante pentru speciile cuibăritoare de interes conservativ pentru situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 19 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 20 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona nordică, între localitățile Stolniceni-Prăjescu și Mogoșești-Siret

Anexa nr. 21 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona nordică: Butea-Răchiteni

Anexa nr. 22 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona nordică: Butea-Rotunda

Anexa nr. 23 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona centrală: Sagna-Roman

Anexa nr. 24 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona centrală: Cotu Vameș-Ion Creangă

Anexa nr. 25 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona sudică: Recea-Hârlești

Anexa nr. 26 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona sudică: Hârlești-Onișcani

Anexa nr. 27 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona sudică: Boanța-Cotu Grosului

Anexa nr. 28 la Planul de management - Unități administrativ-teritoriale intersectate de limitele ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 29 la Planul de management - Repartiția administrativ-teritorială și localizarea principalelor localități din vecinătatea ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 30 la Planul de management - Numărul de locuitori în localitățile aflate în UAT-urile pe suprafața cărora se desfășoară ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 31 la Planul de management - Tipul de proprietate a terenurilor incluse în interiorul sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 32 la Planul de management - Suprafețe de pădure incluse în situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 33 la Planul de management - Infrastructura de transport în zona ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 34 la Planul de management - Elementele de patrimoniu din situl ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu și din vecinătatea acestuia

Anexa nr. 35 la Planul de management - Localizarea aproximativă a elementelor de patrimoniu din situl ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu și din vecinătatea acestuia

Anexa nr. 36 la Planul de management - Principalele regularizări și îndiguiri existente în interiorul și vecinătatea sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 37 la Planul de management - Distribuția habitatelor/activităților antropice ce generează forme de impact asupra sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 38 la Planul de management - Matricea de corelare a formelor de impact cu habitatele antropice din situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 39 la Planul de management - Distribuția spațială a impactului cumulat în situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 40 la Planul de management - Lista speciilor de păsări identificate în teren și care nu se regăsesc în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu.....

ABREVIERI ȘI ACRONIME

ANAR	Administrația Națională „Apele Române”
ABA	Administrația Bazinală de Apă
AM	Autoritatea de Management
ANIF	Agencia Națională de Îmbunătățiri Funciare
APIA	Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură
APM	Agencia pentru Protecția Mediului
CL	Consiliul Local
CSNR	Cadru Strategic Național de Referință
DC	Drum Comunal
Directiva Păsări	Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice
DJ	Drum Județean
DLR	Centrul Aerospațial German
DN	Drum Național
E85	Drum European 85
EC	Consiliul Europei
FEADR	Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală
FEGA	Fondul European pentru Garantare în Agricultură
GIS	Sistem Informațional Geografic
GNM	Garda Națională de Mediu
IFC	Corporația Internațională de Finanțe
INS	Institutul Național de Statistică
ITRSV	Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare
IUCN	Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii
LANDSAT	Satelit utilizat pentru realizarea imaginilor Terestre
LANMAP2	Clasificarea Europeană a Peisajului
LMI	Lista Monumentelor Istorice
MADR	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
MRD	Declin recent moderat
Non-SPEC	Specii care nu sunt concentrate în Europa și care au un statut favorabil
ONG	Organizație Non-Guvernamentală
OUG	Ordonanța de urgență a Guvernului
OS	Ocol silvic
PanE	Pan-European: care cuprinde toate țările din Europa
PATN	Plan de Amenajare a Teritoriului Național
PNDR	Programul Național de Dezvoltare Rurală
POS Mediu	Program Operațional Sectorial Mediu
PUG	Plan Urbanistic General
RAN	Repertoriul Arheologic Național
SCI	Sit de Importanță Comunitară
SGA	Sistem de Gospodărirea Apelor
SMIS	Sistem Unic de Management al Informației pentru Instrumente Structurale
SPA	Arie de Protecție Specială Avifaunistică
SPEC	Species of European Concern
SPEC 1	Specii care necesită o atenție deosebită
SPEC 2	Specii concentrate în Europa și care au un statut nefavorabil
SPEC 3	Specii care nu sunt concentrate în Europa și care au un statut nefavorabil
SPEC 4	Specii care sunt concentrate în Europa și care au un statut favorabil
SRL	Societate cu Răspundere Limitată

STEREO 70	Sistem oficial de proiecție cartografică a României
TM	Cartografiere Tematică
u.a.	Unitate amenajistică
UE25	state din Uniunea Europeană
U.P.	Unitate de Producție
UAT	Unitate Administrativ Teritorială

1. INTRODUCERE

1.1 Scurtă descriere a sitului

Situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este localizat în partea de nord-est a țării, în Regiunea de Dezvoltare I Nord-Est. Situl are o suprafață de 10.455 ha și intersectează județele Iași în procent de 31% – partea de nord a sitului, Neamț în procent de 52% – partea centrală a sitului și Bacău în procent de 17% – partea de sud a sitului. Localizarea ariei de protecție specială avifaunistică este prezentată în Anexa 1 a Planului de management.

Situl are o lungime de aproximativ 60 km pe direcțiile generale NV-SE, urmând sinuozitățile râului Siret și se desfășoară între altitudinile de 159 - 362 m, cu o medie de 191 m.

Situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu aparține regiunii biogeografice continentală și reprezintă una dintre principalele zone de hrănire și odihnă pentru populațiile de păsări acvatice care urmăresc extremitatea estică a arcului carpatic și se concentrează toamna pe Valea și Lunca Siretului în drumul lor spre bălțile Dunării sau spre teritoriile de cuibărit din nord, primăvara.

Responsabilitatea managementului ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, revine Asociației Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Roman, conform Convenției de custodie nr. 0088/03.03.2010 încheiată cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

1.2 Baza legală

Situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu a fost declarat arie de protecție specială avifaunistică prin Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 971/2011.

Planul de management al sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, a fost elaborat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare.

În Anexa nr. 2 a Planului de management este prezentată lista principalelor acte normative relevante în contextul elaborării și implementării Planului de management.

1.3 Procesul de elaborare al Planului de management

Planul de management al sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu a fost elaborat în cadrul proiectului **“Plan de management pentru Situl Natura 2000: Lunca Siretului Mijlociu” - COD SMIS-CSNR 36203** derulat de Agenția pentru Protecția Mediului Bacău, proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Sectorial „Mediu” 2007 – 2013.

Activitățile de inventariere și evaluare a stării actuale de conservare a speciilor de păsări, precum și activitățile de identificarea și localizarea în teren a tipurilor de habitate aferente speciilor de interes comunitar și național care fac obiectul protecției și conservării ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, s-au desfășurat în intervalul 17.07.2012 – 31.12.2012.

Activitatea de elaborare a protocoalelor și a Planului pentru monitorizarea ornitofaunei și a habitatelor din situl Natura 2000 Lunca Siretului Mijlociu s-a desfășurat pe parcursul lunii ianuarie 2013.

Pe parcursul perioadei ianuarie-februarie 2013, a fost elaborat primul draft al Planului de management, document supus dezbaterii și consultării publice. Pe parcursul aceleiași luni a fost elaborat Raportul de mediu pentru Planul de management al sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu.

Planul de management a fost elaborat în colaborare cu reprezentanții Agenției pentru Protecția Mediului Bacău și ai custodelui sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, reprezentați de Asociația Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Roman.

În timpul elaborării Planului de management au fost colectate date și au fost realizate chestionare la autoritățile administrației publice locale – primării, consilii județene, Ocoalele Silvice de pe teritoriul sitului Natura 2000, Administrația Bazinală de Apă Siret.

1.4 Revizuirea Planului de management

Planul de management este un instrument ce permite aplicarea unui management durabil și eficient, ce ia în considerare diferiții factori ce pot interveni pe parcursul anilor de implementare. Aplicarea Planului de management poate fi influențată atât de dezvoltarea socio-economică a zonei, cât și de continua schimbare a proceselor ecologice în zonă, în special cele asociate modificărilor cursului râului Siret, astfel încât este necesară adoptarea unui management adaptativ.

Planul de management are o perioadă de valabilitate de 5 ani de la aprobare, perioadă după care este necesară revizuirea sa. Revizuirea Planului de management va fi realizată de către

custodele sitului, având în vedere rezultatele actualului Plan de management, iar avizarea se va realiza conform prevederilor legale în vigoare.

Măsurile prevăzute în Planul de management au fost elaborate astfel încât să țină cont de condițiile economice, sociale și culturale ale comunităților locale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei, prioritate având însă obiectivele de management ale ariei naturale protejate.

Planul de management definește principalele obiective specifice și măsuri necesare conservării sitului.

În cazul în care, pe parcursul perioadei de aplicare a Planului apare necesitatea modificării unora dintre măsuri sau a altor prevederi, fără a se pune în pericol atingerea obiectivelor, modificările vor fi realizate de custode, cu avizul autorității competente pentru protecția mediului.

2. DESCRIREA SITULUI

2.1 Informații generale

Planul de management este elaborat pentru **aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu** inclusă în rețeaua ecologică **Natura 2000**.

Limita sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este conformă cu seturile de date furnizate pe pagina de internet a Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, <http://www.mmediu.ro/articol/date-gis/434>. Limitele ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu se suprapun parțial cu limitele sitului de importanță comunitară ROSCI0378 Râul Siret între Pașcani și Roman.

Suprafața comună reprezintă 29,72% din suprafața ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, respectiv 83,72% din suprafața ROSCI0378 Râul Siret între Pașcani și Roman. Situl de importanță comunitară ROSCI0378 Râul Siret între Pașcani și Roman, cu suprafața totală de 3711 ha, a fost desemnat pentru protecția următoarelor specii enumerate în Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE:

- a) 3 specii de mamifere: *Lutra lutra* - vidra, *Myotis myotis* – liliac comun, *Myotis bechsteini* – liliac cu urechi mari;
- b) o specie de reptilă: *Emys orbicularis* – țestoasa de apă;
- c) 3 specii de amfibieni: *Triturus cristatus* – tritonul cu creastă, *Bombina bombina* – buhai de baltă cu burtă roșie, *Bombina variegata* – buhai de baltă cu burtă galbenă
- d) 2 specii de pești: *Rhodeus sericeus amarus* - boarță, *Cobitis taenia* - zvârlugă.

În cadrul Formularului Standard Natura 2000 pentru ROSCI0378 Râul Siret între Pașcani și Roman, nu sunt incluse habitate Natura 2000.

2.2 Informații fizice

Localizare geografică. Situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este localizat în partea de nord-est a țării, având o suprafață de 10.455 ha și se întinde pe suprafața județelor Iași – partea de nord a sitului, Neamț – partea centrală a sitului și Bacău – partea de sud a sitului, așa cum este prezentat în Anexa nr. 1 a Planului de management.

Din suprafața totală de 10.455 ha, cea mai mare pondere, 52%, este inclusă în județul Neamț, urmată de cea corespunzătoare județului Iași, de 31%. Pe teritoriul județului Bacău se desfășoară 17% din suprafața totală a sitului. Situl are o lungime de aproximativ 60 km pe direcțiile generale NV-SE, SE-NV, urmând sinuozitățile râului Siret, și se desfășoară între

altitudinea minimă de 159 metri și cea maximă de 362 metri, având altitudinea medie de 191 metri.

Relief. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu se află în bazinul Siretului, care delimitează Podișul Moldovei, mai exact partea nord-vestică a Podișului Bârladului sau partea vestică a Podișului Central Moldovenesc, de Subcarpații Moldovei, așa cum este prezentat în Anexa nr. 3 a Planului de management. Subunitățile relevante în arealul de studiu se desfășoară astfel:

- a) în partea nordică pe malul stâng, se află Colinele Ruginoasa – Strunga care se continuă cu Colinele Bîrei, Dealul Bourului și Colinele Bălăușești. Altitudinile maxime ale acestora nu depășesc 550 m;
- b) în partea centrală se află Culoarul Siretului. După ce râul Siret primește drept afluent pe partea dreaptă râul Moldova, subunitatea este recunoscută drept Culoarul Roman – Adjud;
- c) pe malul drept al râului Siret se înșiră culmile subcarpatice. La nord, izolat de cele două lunci ale principalelor râuri, Siret și Moldova, se află Podișul Mirceștiului, urmat de Culoarul Moldovei. Dealurile Chicerii și Dealurile Bahnei urmează dinspre nord spre sud, continuate de Glacisul Moldovei înspre râul Siret.

Geologie. Zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este amplasată, din punct de vedere geomorfologic, în subunitatea numită Lunca Siretului, componentă a unității morfologice Platforma Moldovenească.

Din punct de vedere geologic, Platforma Moldovenească reprezintă o unitate structurală consolidată, situată la est de lanțul Carpaților Orientali, delimitată de aceștia prin falia precarpatică și la nord de Podișul Bârladului, delimitată de acesta prin falia Fălcium-Plopana.

Geologia subsolului zonei este reprezentată de depozite fluviale de nisipuri și pietrișuri ale Pleistocenului Superior și Holocenului. În modelarea stratelor geologice și în formarea acestora râul Siret are un rol foarte important, dinamica acestuia manifestându-se în două direcții principale, respectiv cea de eroziune și cea de depunere. Astfel, depozitele de nisipuri și pietrișuri reprezintă aluviuni aduse de râul Siret, fiind depuse de-a lungul întregului curs al acestuia, formând astfel cea mai mare parte a fundamentului Luncii Siretului.

Harta geologică în zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este prezentată în Anexa nr. 4 a Planului de management.

Soluri. Zona adiacentă sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu prezintă o mare diversitate a tipurilor de sol, așa cum este prezentat în Anexa nr. 5 a Planului. Solurile din zona ariei de protecție specială avifaunistică Lunca Siretului Mijlociu sunt în cea mai mare parte de

tipul aluvisoluri, acestea fiind formate sub acțiunea directă a cursurilor de apă, în acest caz râul Siret, ce depozitează constant material aluvional.

O altă categorie majoră de soluri o reprezintă cernoziomurile, acestea fiind formate prin procesul de pedogeneză, însă datorită condițiilor diferite de geologie, hidrologie și datorită activităților antropice, acestea au evoluat diferit, remarcându-se mai multe tipuri.

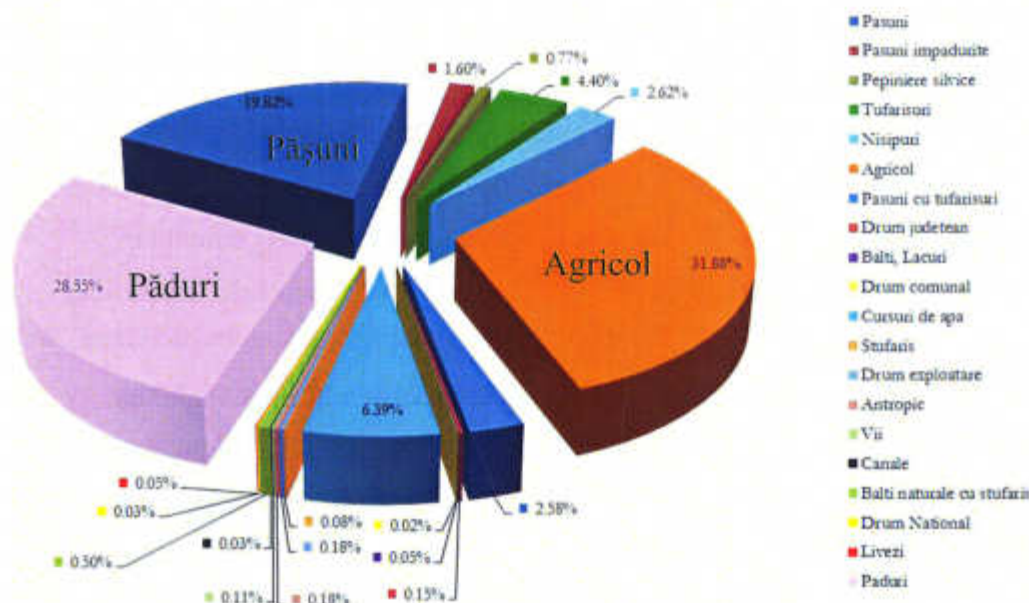
Râul Siret a jucat și joacă un rol foarte important în pedogeneza zonei, fiind un factor de eroziune și de depunere dinamic.

Diversitatea mare a tipurilor de sol permite instalarea în zonă a unui număr relativ mare de specii vegetale, acestea reprezentând principala sursă de hrană pentru numeroase specii de păsări. De asemenea textura solului permite săparea de galerii în malurile râurilor, galerii în care specii de păsări precum *Merops apiaster* – prigoria, *Apus apus* – drepnea neagră și *Alcedo atthis* – pescărelul albastru își construiesc cuiburile.

Utilizarea terenului. Utilizarea terenului a fost realizată utilizând analiza ortofotoplanurilor și analiza imaginilor satelitare multispectrale de tip LANDSAT, senzor TM, din perioada similară ortofotoplanurilor disponibile, respectiv anul 2005, în luna de vegetație propice identificării claselor mari de vegetație - august. Rezultatele au fost generate și validate utilizând puncte de calibrare colectate în teren.

O parte din punctele de calibrare au fost reintroduse în model pentru validare, având un procent acceptabil de erori pentru scara aleasă. Rezultatele au fost obținute prin generarea unei utilizări a terenului din ortofotoplanuri prin digitizarea elementelor de interes și calibrarea acestora cu rezultatele obținute din modelul obținut prin analiza imaginilor satelitare. Utilizarea terenului în situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, este prezentată în Anexa nr. 6.

În Fig. nr. 1 sunt prezentate ponderile tuturor categoriilor de utilizare a terenului.

**Fig. nr. 1 Categoriile de utilizare a terenului din cadrul sitului Natura 2000 ROSPA0072
Lunca Siretului Mijlociu**

Hidrografie. Rețeaua hidrografică în zona ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este reprezentată în principal de cursul râului Siret, care traversează de la Nord la Sud situl Natura 2000 analizat, însă și de 16 afluenți de grad I care își au gura de vărsare pe suprafața sau în imediata vecinătate a ariei naturale protejate: râul Râpaș, Valea Neagră, Recea, pârâul Pietros, Valea Pârului și altele. Rețeaua hidrografică în zona sitului este prezentată în Anexa nr. 7.

La nivelul sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, pe cursul râului Siret există 4 secțiuni de monitorizare, dintre care una este pentru supravegherea indicatorilor de calitate, două pentru monitorizarea elementelor hidromorfologice și una prezintă caracter mixt pentru supraveghere și operațional.

Din punct de vedere al stării ecologice sau potențial ecologic al corpurilor de apă de suprafață, în zona de traversare a sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, râul Siret prezintă o stare ecologică moderată pe sectorul Stolniceni-Filipești. Pe acest sector, afluenții de grad unu ai Siretului au următoarea stare ecologică: pârâul Țiganca - Leorda, Valea Icușești și pârâul Glodeni – stare ecologică foarte bună; pârâul Albuia, Valea Râpașului și Valea Rece – stare ecologică bună; Podul Târgului, Moldova, Valea Neagră, Turbata – stare ecologică moderată.

Conform Planului de management al Spațiului Hidrografic Siret elaborat de ANAR - Direcția Bazinală de Apă Siret, la nivelul ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, au fost identificate două corpuri de apă subterană: unul de adâncime - ROPR05 și unul freatic - ROSI03, prezentate în Anexa nr. 8. Conform rețelei de monitorizare a apelor subterane, la nivelul ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, există 10 secțiuni de monitorizare calitativă de

supraveghere, în vecinătatea localităților Mogoșești, Sagna și Filipești, respectiv 2 secțiuni de monitorizare calitativă operațional, în vecinătatea localităților Mogoșești și Sagna.

Corpul de apă subterană de adâncime ROPR05 - Podișul Central Moldovenesc este un corp de apă de adâncime transfrontalier, de tip poros permeabil, utilizat în alimentarea cu apă a populației, însă prezintă o importanță economică mai redusă. Acest corp de apă subterană are un grad de protecție foarte bun asigurat de stiva groasă a depozitelor din acoperiș și lipsa presiunilor și impacturilor antropice directe asupra acestuia.

Corpul ROSI03 - Lunca și terasele râului Siret și a afluenților săi s-a dezvoltat în depozite aluviale, poros-permeabile, de vârstă cuaternară. Fiind situat aproape de suprafața terenului, acesta prezintă nivel liber. Acest corp de apă prezintă o stare calitativă și cantitativă bună și este utilizat pentru alimentarea cu apă a populației, în industrie și zootehnie.

Din suprafața totală a ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu de 10455 de hectare, un procent de 29,7% a fost afectat de meandrări în decursul a 93 de ani. Această analiză a fost realizată prin digitizarea talvegurilor râului Siret în diferite perioade: 1912 – Harta Austriacă, 1977 – Harta Militară Sovietică, 1988 – Harta Topografică Militară Română, 2005 – Ortofotoplan. Cele mai mari modificări se pot observa în zona nordică și central sudică a zonei de studiu - Anexa nr. 9 a Planului de management. Patul râului este săpat în depozite loessoide cu nisipuri, pietrișuri și bolovănișuri. Având în vedere faptul că râul Siret este unul dintre cele mai mari râuri ale României, având un debit mediu de aproximativ 220 m³/s și un bazin de recepție care înglobează aproximativ 17% din resursele de apă ale țării, cât și condițiile geologice dar și relieful, cu o câmpie inundabilă mare, fenomenul de meandrare este comun.

Date climatice. Din punct de vedere climatic zona analizată este caracterizată de condițiile climatului temperat continental, predominând influențele est-continentale, la care se adaugă masele de aer rece polar, din nord.

Circulația estică persistă atât în perioada rece, cât și în perioada caldă a anului, caracterizându-se prin ierni geroase și veri cu temperaturi ridicate. Circulația polară este determinată de ciclonii din nordul Oceanului Atlantic și se caracterizează prin scăderi de temperatură, nebulozitate accentuată și precipitații sub formă de averse, iarna ninsorile fiind însoțite de intensificări ale vântului.

Temperatura medie anuală este de aproximativ 10,5°C, în timp ce mediile sezoniere se încadrează, pentru anotimpul cald în jurul valorii de 20°C, iar pentru cel rece de -2°C. Pentru anotimpurile de tranziție, valorile medii ale temperaturii aerului sunt de aproximativ 10°C.

Cantitatea medie multianuală de precipitații specifică stației meteorologice Roman este de 516,5 mm. Cantitatea cea mai mare de precipitații din cursul unui an este aferentă lunii iunie, media lunară multianuală fiind de aproximativ 81 mm. Luna februarie este caracterizată prin cele

mai mici valori ale cantității medii de precipitații din cursul unui an, având 17,4 mm. În ceea ce privește distribuția sezonieră a precipitațiilor, cele mai însemnate cantități cad în anotimpul de vară, respectiv 219,5 mm, în timp ce sezonul rece prezintă cele mai reduse cantități de precipitații, respectiv 58,9 mm. În lunile de primăvară și toamnă, conform mediei lunare multianuale, se înregistrează valori de 135 mm, respectiv 103 mm.

În zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, unde relieful are o energie mică, se poate resimți foarte bine influența orografică, prin dominarea unor direcții ale vântului, respectiv direcția N – S, pe axul văii Siretului și direcția NV-SE pe axul văii Moldovei.

Din analiza datelor multianuale ale frecvenței vânturilor, se constată că în timpul verii procentul vânturilor de NV crește, ca urmare a extinderii anticiclonului azorelor la latitudini mai nordice. În timpul iernii, se constată o creștere a frecvenței vânturilor din sectorul sudic – S și SV.

Primăvara, se constată o intensificare a vânturilor din toate direcțiile, astfel încât calmul atmosferic are valoarea cea mai mică din timpul anului.

Toamna, se simt influențele anticiclonului siberian, frecvența vânturilor din NV are valoarea cea mai mică din cursul anului, iar calmul atmosferic înregistrează o creștere comparativ cu celelalte sezoane.

Cea mai mare viteză o au vânturile dinspre N-V, ce înregistrează viteze cuprinse între 4,2 m/s și 5,1 m/s, și N, ce înregistrează viteze cuprinse între 4 m/s și 4,9 m/s. Vânturile din direcțiile V și E au viteze reduse, în medie mai mici de 2,5 m/s. Din celelalte direcții, viteza vântului nu depășește 2 –3 m/s. Cele mai mari viteze medii anotimpuale le au vânturile de NV în toate anotimpurile: iarna 5,1 m/s; primăvara 4,7 m/s; vara 4,2 m/s; toamna 4,9 m/s.

Peisaj. ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu prezintă un peisaj diversificat, în mare parte rezultat din organizarea topografică și geologică a teritoriului. Identificarea peisagistică a perimetrului sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este dată în principal de zonele împădurite dispuse de o parte și de alta a râului Siret, iar peisajul caracteristic este reprezentat de zonele de luncă ce se îmbină cu zonele de pădure și perimetre agricole și pășune.

Principalele trăsături care dau valoare peisajului din zona sitului sunt reprezentate atât de valoarea estetică ce se caracterizează prin particularitate, diversitate și coeziunea elementelor peisagistice cât și de valoarea tradițională caracterizată prin prezența elementelor naturale distinctive.

Pentru realizarea analizei peisajului în zona sitului a fost utilizată baza de date LANMAP2 existentă la nivel european.

Tipurile de peisaj, prezentate în Tabelul nr. 1 sunt stabilite pe baza criteriilor care au în vedere următoarele elemente:

- a) tipul de climat al zonei;
- b) topografia terenului;
- c) materialul parental al rocii;
- d) modul de utilizare al terenului.

Tabelul nr. 1

**Tipuri de peisaj existente în zona sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, conform
LANMAP2**

Zona	Climat	Material parental	Utilizarea terenului	Tip de peisaj
Est-Vest	Continental	Aluviuni	Arabil	Continental-Dealuri-Sedimente-Teren Arabil
Nord - Sud pe limita ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu	Continental	Formațiuni glacio fluviale	Arabil	Continental-Dealuri-Sedimente-Teren Arabil

Diversitatea zonei precum și îmbinarea ecosistemelor naturale și seminaturale existente în zona sitului fac ca valoarea peisajului să fie una ridicată, ceea ce impune pe de o parte considerarea unor măsuri de protecție a peisajului, precum și identificarea unor soluții durabile de valorificare turistică a acestuia.

Fondul forestier. Situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este cuprins în următoarele unități de producție - U.P., prezentate în Tabelul nr. 2:

- a) U.P. IV Luncile Siretului – Ocolul Silvic Roman, Direcția Silvică Piatra Neamț;
- b) U.P. V Vulpășești – Ocolul Silvic Horia, Direcția Silvică Piatra Neamț;
- c) U.P. I Strunga – Ocolul Silvic Podul Iloaiei, Direcția Silvică Iași;
- d) U.P. III Zăvoaiele Siretului – Ocolul Silvic Pașcani, Direcția Silvică Iași;
- e) U.P. I Dămieniști – Ocolul Silvic Traian, Direcția Silvică Bacău;
- f) U.P. VI Racova – Ocolul Silvic Fântânele, Direcția Silvică Bacău.

În Tabelul nr. 2 este prezentat inventarul unităților amenajistice - u.a. din cadrul fiecărei unități de producție inclusă în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu.

Riscuri de mediu. Zona ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu prezintă riscuri naturale legate de inundații, seismicitate și stabilitatea versanților. Cele mai recente inundații înregistrate în zona de interes au avut loc în anul 2010, pe cursul râului Siret, datorită ploilor abundente ce au determinat creșterea nivelului apelor râurilor. Zonele afectate de inundații la momentul 1 iulie 2010 în situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, sunt prezentate în Fig. nr. 2, pe baza datelor ©DLR, 2010, Center for Satellite Based Crisis Information.

Dintre riscurile antropice menționăm: poluarea datorată surselor punctiforme menajere, industriale și agricole, îngrășămintelor chimice și pesticidelor. Dintre unitățile administrativ teritoriale pe teritoriul cărora se regăsește ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, 14 sunt încadrate, conform Planului de management al Spațiului Hidrografic Siret, în lista zonelor vulnerabile la poluarea cu nitrați – Anexa nr. 11. Toate unitățile administrativ teritoriale situate pe malul drept al Siretului în zona sitului reprezintă zone vulnerabile la poluarea cu nitrați, precum și cele situate pe malul stâng în jumătatea superioară a sitului.

Tabelul nr. 2

Inventarul unităților amenajistice din cadrul ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Denumire U.P.	Denumire u.a.
IV Luncile Siretului	1, 13, 32, 43, 47, 49, 54, 57, 58, 61, 62, 8, 9, 10A, 10B, 10C, 10V, 11A, 11B, 11C, 11D, 11V, 12A, 12B, 12D, 12E, 12G, 12H, 12I, 12J, 12K, 12L, 12N, 14A, 14B, 14C, 14E, 14F, 14G, 14H, 14I, 15, 16A, 16B, 16D, 16N, 17, 17A, 17B, 17C, 17C1, 17D, 18A, 18B, 19A, 2, 20A, 20B, 20C, 20N, 21A, 21B, 21C, 21D, 21F, 21G, 21H, 21I, 23A, 23B, 25A, 25B, 25C, 26A, 26B, 26C, 26D, 27A, 27B, 27C, 27D, 27E, 27F, 27G, 27H, 27I, 27J, 27K, 27L, 27M, 28A, 28B, 28C, 28D, 28E, 28F, 28H, 29A, 29B, 29C2, 2A, 2B, 2C, 2D, 2E, 2F, 2G, 30A, 30B, 30C, 30D, 30E, 30N1, 30N2, 31A, 31B, 31C, 32A2, 32B, 33A, 33B, 33C, 33D, 33E, 33F, 33G, 34A, 34B, 34C, 34D, 34E, 35A, 35B, 35C, 35D, 35E, 35N, 36A, 36B, 36D, 36E, 36F, 36G, 36H, 36K, 37, 38B, 38C, 38D, 38E, 39A, 39B, 39C, 39D, 39E, 39F, 39G, 39H, 39V, 3A, 40A, 40B, 40C, 40D, 40E, 40F, 40G, 41A, 41B, 41C, 42A, 42B, 42C, 42D, 42E, 43A, 43B, 43C, 43D, 43E, 43G, 43P, 44A, 44B, 44C, 44D, 44E, 44F, 44G, 44H, 44I, 44J, 44K, 44M, 44N, 44N1, 44N2, 44O, 44P, 44Q, 44R, 44S, 44T, 44U, 45A, 45B, 45C, 45D, 45E, 45F, 45G, 46, 47A, 47B, 47C, 48A, 48B, 48C, 48D, 48E, 48F, 48G, 48H, 4B, 4C, 50A, 50B, 50C, 50N, 51A, 51B, 51C, 51D, 51F, 51N1, 52, 52A, 52B, 52C, 52D, 52E, 52F, 52G, 52H, 52I, 52J, 52K, 52L, 52M, 52N, 53, 54A, 54B, 54D, 54E, 55A, 55B, 55C, 55D, 56A, 56B, 59A, 59B, 59C, 59E, 59F, 59G, 5A, 5B, 60A, 60B, 60C, 60E, 60F, 60H, 60I, 60N, 6A, 6B, 6C, 7, 7A, 7B, 7C, 8A, 8B, 8C, 8V
V Vulpășești	150A, 150B, 150C, 150D, 150E, 150F, 151A, 151B, 151N, 152A, 152B, 152C, 152D, 152E, 152F, 153A, 153B, 153C, 153D, 153E, 153F, 153G, 153H, 153I, 153J, 153K, 153L, 153M, 153N, 154, 2B, 2C, 2D, 2E, 2F, 2G, 2H, 2N, 3A, 3B, 3C, 3D, 3E, 3F
I Strunga	74, 74A, 74B, 74C, 75B*, 75D, 75E, 75F*, 75N, 76A, 76B, 76C, 76D, 76E, 76F, 76G*, 76H, 76I, 76J, 76K, 76L, 76M, 76O*, 76P, 76R*, A1, A2, A3, A4, C1, N1, T1, R1
III Zăvoaiele Siretului	17A, 17N, 18A, 18B, 18C, 18D, 18E, 18F, 18G, 18N, 19A, 19B, 19C, 19D, 19E, 19F, 19G, 1A, 1B, 1C, 1D, 1E, 1F, 1G, 1H, 1V, 20A, 20B, 20C, 20D, 20E, 20F, 20G, 20H, 24, 28A, 28B, 28C, 2A, 2B, 2C, 2D, 2E, 2F, 32A, 32B, 32C, 33A, 33B, 33C, 33D,

Denumire U.P.	Denumire u.a.
	33E, 33F, 34, 34, 34A, 34B, 34C, 34D, 34E, 34F, 34G, 35A, 35B, 35C, 35D, 35E, 35F, 35G, 35H, 36E4, 36N, 36N1, 37, 38, 38E5, 38N2, 39, 3A, 3A1, 3A2, 3B, 3C, 3D, 3E, 3G, 3H, 3I, 3J, 3K, 3N, 40, 41, 42, 43A, 43B, 43C, 44A, 44B, 44C, 44D, 44E, 44F, 45, 46, 47, 48, 49, 4A, 4B, 4C, 50A, 50B, 50C, 50D, 50E, 50F, 50G, 51A, 51B, 51D, 51E, 51F, 51G, 51N1, 51N2, 52, 52A, 52B, 52C, 52D, 52E, 52F, 55A/B, 55C, 55N, 56A, 56B, 56C, 56D, 56E, 56F, 56G, 56H, 57A, 57B, 57C, 57D, 58, 5A, 5B, 5C, 5D, 5E, 5F, 5G, 5H, 5I, 61, 6A, 6B, 6C, 6D, 6E, 6F, 6G, 6H
I Dămieniști	1A*, 1B*, 1C*, 1D*, 32A, 32B, 32C, 32D, 32E, 32F, 32G, 32H, 33A*, 33B*, 33C*, 33D*, 33E*, 33V*
VI Racova	179A, 179B, 179C, 179D, 179V, 180A, 180B, 180C, 180D, 180E, 181A**, 181B**, 182A, 182B, 182V, 184*, 185*, 187*

* - u.a. particular/persoane fizice; ** - u.a. cu administrație mixtă /OS Fântânele și persoane fizice

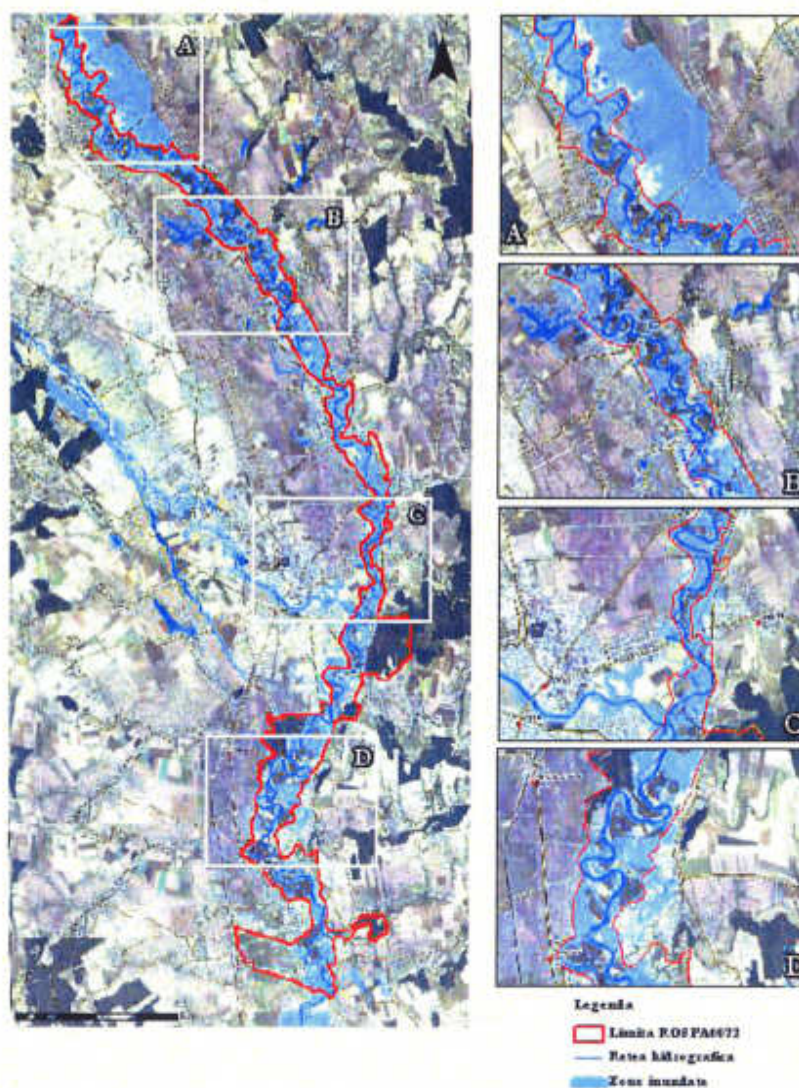

Fig. nr. 2 Harta inundațiilor în data de 01 iulie 2010, la nivelul ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, prelucrare după ©DLR, 2010, Center for Satellite Based Crisis Information

2.3 Lista speciilor de păsări din Formularul Standard Natura 2000 pentru care a fost desemnat situl

Situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu a fost declarat arie de protecție specială avifaunistică prin Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 971/2011.

În anul 2011, au avut loc o serie de modificări ale siturilor de interes comunitar și ale ariilor de protecție specială avifaunistică, iar în cazul ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, aceste modificări au constat în completarea speciilor de păsări de interes comunitar, adăugându-se încă cinci specii la cele 22 incluse în Formularul Standard în anul 2007, respectiv *Gavia arctica*, *Gavia stellata*, *Mergus albellus*, *Nycticorax nycticorax* și *Crex crex*, precum și în completarea cu alte 20 de specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC.

Astfel în prezent Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, nominalizează **26 de specii de pasări incluse în Anexa I a Directivei Păsări**, precum și **20 de specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a Directivei Păsări**.

Conform Formularului Standard, din punct de vedere al claselor de habitate, în sit se regăsesc: păduri de foioase - 34%; culturi, teren arabil - 27%; pășuni - 18%; râuri, lacuri - 14%; mlaștini, turbării - 5%; pajiști naturale, stepe - 2%.

Factorii negativi care influențează această arie, menționați în Formularul Standard Natura 2000, sunt: braconajul piscicol, poluarea apei, exploatările de nisip și pietriș, vandalismul.

Situl reprezintă una dintre principalele zone de hrănire și odihnă pentru populațiile de păsări acvatice care urmăresc extremitatea estică a arcului carpatic și se concentrează toamna pe Valea și Lunca Siretului în drumul lor spre bălțile Dunării sau spre teritoriile de cuibărit din nord, primăvara.

Conform Drugescu, C., Geacu, S., 2002, teritoriul sitului se află la intersecția a două rute de migrație importante din România prezentate în Fig. nr. 3: ruta VI Carpatica și ruta X Ruso-Adriatică. Ruta de migrație Carpatica se desfășoară pe teritoriul țării de la sud-est spre nord-vest, de la granița României cu Bulgaria, respectiv de la țărmul Mării Negre, până la granița cu Ucraina. Acesastă rută de migrație este folosită în special de păsările acvatice ce se deplasează în lungul cursurilor de apă spre nord.

Cea de-a doua rută de migrație, Ruso-Adriatică, se desfășoară pe direcție generală est-vest, traversând România de la granița de stat cu Ungaria până la granița cu Republica Moldova.

Situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este intersectat de această rută de migrație în dreptul localității Săbăoani.

Reprezentarea grafică a acestor rute este prezentată în Fig. nr. 3.

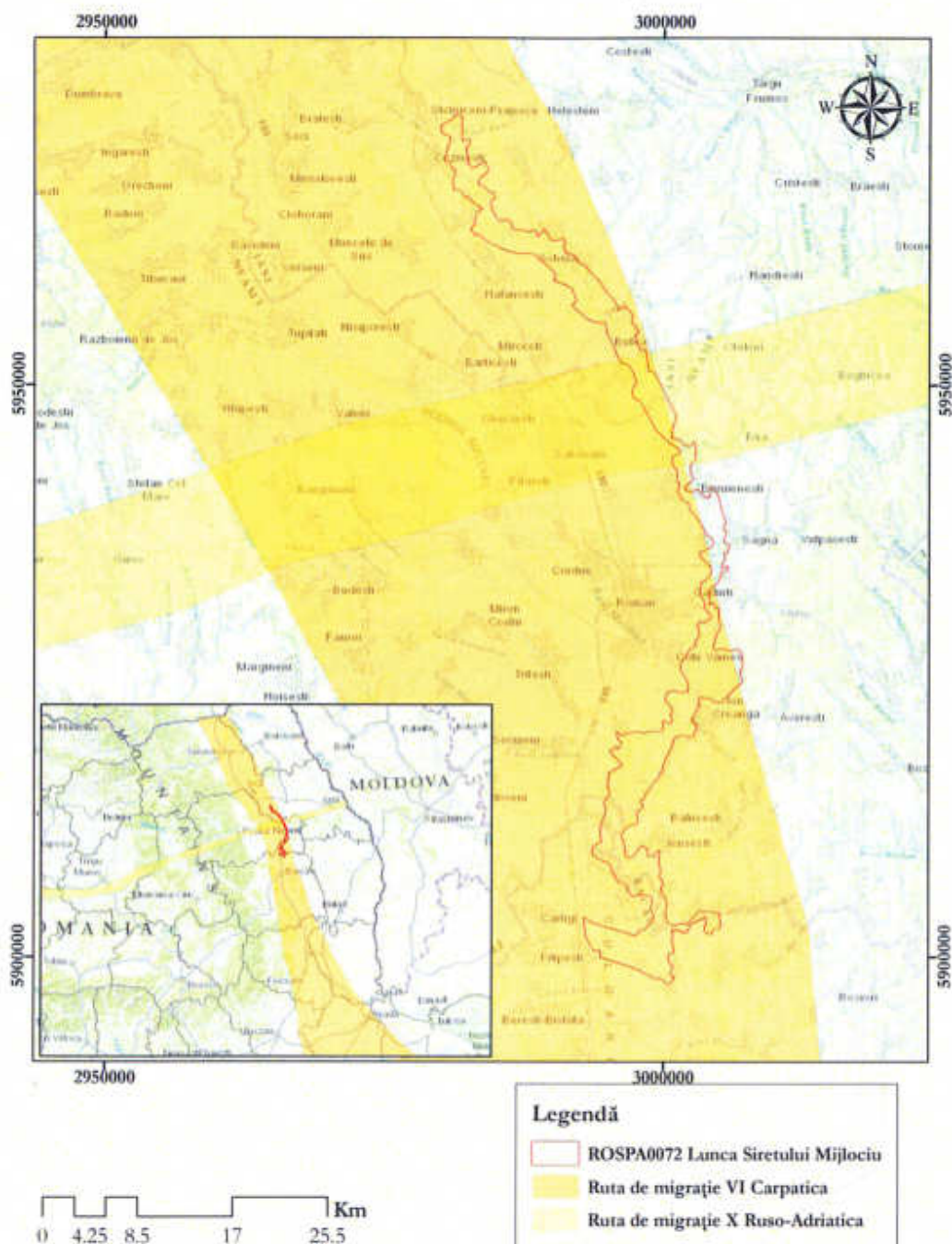

Fig. nr. 3 Rute principale de migrație ce traversează zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Lista speciilor de păsări enumerate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC - Directiva Păsări, incluse în Formularul Standard Natura 2000 al ariei de protecție specială avifaunistică Lunca Siretului Mijlociu, este prezentată în Tabelul nr. 3.

Tabelul nr. 3

Situația efectivelor speciilor de păsări de interes comunitar prezente în ROSPA0072 Lunca
Siretului Mijlociu conform Formularului Standard Natura 2000

Nr. crt.	Denumire științifică	Denumire comună	Efectiv cuibăritoare - perechi	Efectiv iernat - indivizi	Efectiv pasaj - indivizi
1.	<i>Alcedo atthis</i>	pescărel albastru	40-50p	-	-
2.	<i>Anthus campestris</i>	fâsă de câmp	30-40p	-	-
3.	<i>Botaurus stellaris</i>	buhai de baltă	2-3 p	-	-
4.	<i>Caprimulgus europaeus</i>	caprimulg	3-6p	-	-
5.	<i>Chidonias hybridus</i>	chirighiță cu obraji albi	34-40p	-	-
6.	<i>Ciconia ciconia</i>	barză albă	30-40i	-	>1800i
7.	<i>Ciconia nigra</i>	barză neagră	-	-	30-40i
8.	<i>Crex crex</i>	cristel de câmp	35-45p	-	-
9.	<i>Dendrocopos leucotos</i>	ciocănitoare cu spate alb	10-18 p	-	-
10.	<i>Dendrocopos syriacus</i>	ciocănitoare de grădini	30-45p	-	-
11.	<i>Falco peregrinus</i>	șoim călător	-	5-12i	-
12.	<i>Falco vespertinus</i>	vânturel de seară	3-5p	-	-
13.	<i>Ficedula albicollis</i>	muscar gulerat	7-10p	-	-
14.	<i>Ficedula parva</i>	muscar mic	12-20p	-	-
15.	<i>Gavia arctica</i>	cufundar polar	-	30-40i	-
16.	<i>Gavia stellata</i>	cufundar mic	-	20-30i	-
17.	<i>Lanius collurio</i>	sfrâncioc roșiatic	35-40p	-	-
18.	<i>Lanius minor</i>	sfrâncioc cu frunte neagră	30-40p	-	-
19.	<i>Lulula arborea</i>	ciocârlie de pădure	15-20p	-	-
20.	<i>Mergus albellus</i>	ferestraș mic	-	120-250i	-
21.	<i>Nycticorax nycticorax</i>	stârc de noapte	42-50p	-	-
22.	<i>Pernis apivorus</i>	viespar	1-2p	-	5-6i
23.	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	cormoran mic	-	-	10-15i
24.	<i>Philomachus pugnax</i>	bătăuș	-	-	1000-1500i
25.	<i>Platalea leucorodia</i>	lopătar	-	-	25-60i
26.	<i>Tringa glareola</i>	fluierar de mlaștină	-	-	25-60i

În Tabelul nr. 4 este prezentată evaluarea sitului pentru populațiile celor 26 de specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări din punct de vedere al situației populației în raport cu populația totală la nivelul țării, gradul de conservare a trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru speciile respective și posibilitățile de refacere, gradul de izolare al populațiilor și evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea fiecărei specii în parte.

Tabelul nr. 4

**Evaluarea stării de conservare a populațiilor de păsări incluse în Anexa I a Directivei
Păsări, conform Formularului Standard 2000**

Nr. crt.	Denumire științifică	Denumire comună	Situația Populației	Conservare	Izolare	Global
1.	<i>Alcedo atthis</i>	pescărel albastru	C	C	C	C
2.	<i>Anthus campestris</i>	fâsă de câmp	D	-	-	-
3.	<i>Botaurus stellaris</i>	buhai de baltă	C	C	C	C
4.	<i>Caprimulgus europaeus</i>	caprimulg	D	-	-	-
5.	<i>Chidonias hybridus</i>	chirighiță cu obraji albi	C	B	C	C
6.	<i>Ciconia ciconia</i>	barză albă	C	B	C	C
7.	<i>Ciconia nigra</i>	barză neagră	C	B	C	C
8.	<i>Crex crex</i>	cristel de câmp	C	B	C	C
9.	<i>Dendrocopos leucotos</i>	ciocănitore cu spate alb	D	-	-	-
10.	<i>Dendrocopos syriacus</i>	ciocănitore de grădini	C	B	C	C
11.	<i>Falco peregrinus</i>	șoim călător	C	B	C	C
12.	<i>Falco vespertinus</i>	vânturel de seară	C	B	C	B
13.	<i>Ficedula albicollis</i>	muscar gulerat	D	-	-	-
14.	<i>Ficedula parva</i>	muscar mic	D	-	-	-
15.	<i>Gavia arctica</i>	cufundar polar	A	B	C	B
16.	<i>Gavia stellata</i>	cufundar mic	B	B	C	B
17.	<i>Lanius collurio</i>	sfrâncioc roșiatic	D	-	-	-
18.	<i>Lanius minor</i>	sfrâncioc cu frunte neagră	D	-	-	-
19.	<i>Lulula arborea</i>	ciocârlie de pădure	D	-	-	-
20.	<i>Mergus albellus</i>	ferestraș mic	B	B	C	B
21.	<i>Nycticorax nycticorax</i>	stârc de noapte	C	B	C	C
22.	<i>Pernis apivorus</i>	viespar	D	-	-	-
23.	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	cormoran mic	D	-	-	-
24.	<i>Philomachus pugnax</i>	bătăuș	C	B	C	C
25.	<i>Platalea leucorodia</i>	lopătar	D	-	-	-
26.	<i>Tringa glareola</i>	fluierar de mlaștină	D	-	-	-

Legendă:

- Situația populației: mărimea și densitatea populației speciei prezente din sit în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național: A - $100 > p > 15\%$; B - $15 > p > 2\%$; C - $2 > p > 0\%$; D - Populație nesemnificativă;
- Conservare: gradul de conservare a trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru speciile respective și posibilitățile de refacere: A – conservare excelentă, B – conservare bună, C – conservare medie sau redusă;

- Izolare: gradul de izolare a populației prezente în sit față de aria de răspândire normală a speciei: A - Populație aproape izolată, B - Populație neizolată dar la limita ariei de distribuție, C - Populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă;
- Global: evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei respective: A – Valoare excelentă; B – Valoare bună, C – Valoare considerabilă.

Analizând tabelul de mai sus se remarcă faptul că populația de *Gavia arctica* din sit reprezintă mai mult de 15% din populația la nivel național, populația speciilor *Mergus albellus* și *Gavia stellata* din sit reprezintă între 2 și 15% din efectivele la nivel național, populațiile a 11 specii reprezintă între 0 și 2%, iar populațiile altor 12 specii prezintă populații nesemnificative.

Pentru cele 12 specii ale căror populații sunt considerate nesemnificative, nu a fost realizată o analiză asupra stării de conservare a habitatelor importante, a gradului de izolare sau al valorii sitului pentru conservarea speciei.

Gradul de conservare al habitatelor ce sunt importante pentru restul dintre cele 14 specii corespunde categoriei „Conservare bună” în cazul a 12 dintre specii, în timp ce pentru două specii, *Botaurus stellaris* și *Alcedo atthis*, gradul de conservare al habitatelor importante este mediu sau redus.

Gradul de izolare al populațiilor este un aspect foarte important în conservarea speciei, astfel stabilindu-se dacă populația este izolată sau poate avea un aport de material genetic de la alte populații. În ceea ce privește populațiile speciilor de interes comunitar din sit, acestea sunt considerate populații neizolate, cu o arie extinsă de răspândire.

În ceea ce privește evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea fiecărei specii, pentru patru specii valoarea este bună, iar pentru alte 10 specii valoarea este considerabilă.

Descrierea speciilor de păsări enumerate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC incluse în Formularul Standard Natura 2000 al ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este prezentată în Anexa nr. 12.

Lista speciilor de păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC incluse în Formularul Standard Natura 2000 al ariei de protecție specială avifaunistică Lunca Siretului Mijlociu este prezentată în Tabelul nr. 5.

Tabelul nr. 5

Efectivele populațiilor de păsări cu migrație regulată, nemenționate în Anexa I a Directivei Păsări, prezente în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, conform Formularului Standard

Natura 2000

Nr. crt.	Cod specie	Denumire științifică	Denumire comună	Cuibărit	Iernat	Pasaj
1.	A053	<i>Anas platyrhynchos</i>	rață mare		20000-25000 i	
2.	A055	<i>Anas querquedula</i>	rață cârâitoare			2500-3500 i
3.	A059	<i>Aythya ferina</i>	rață cu cap castaniu			800-1200 i
4.	A087	<i>Buteo buteo</i>	șorecar comun	2-3 p	20-25 i	
5.	A147	<i>Calidris ferruginea</i>	fugaci roșcat			50-80 i
6.	A145	<i>Calidris minuta</i>	fugaci mic			70-120 i
7.	A146	<i>Calidris temminckii</i>	fugaci pitic			100-180 i
8.	A136	<i>Charadrius dubius</i>	prundăraș gulerat mic	6-10 p		35-60 i
9.	A099	<i>Falco subbuteo</i>	șoimul rândunelelor	2-3 p		5-10 i
10.	A096	<i>Falco tinnunculus</i>	vânturel roșu	10-15 p		
11.	A125	<i>Fulica atra</i>	lișiță			28000-35000 i
12.	A230	<i>Merops apiaster</i>	prigorie	150-180 p		
13.	A005	<i>Podiceps cristatus</i>	corcodel mare			50-120 i
14.	A006	<i>Podiceps grisegena</i>	corcodel cu gât roșu			10-15 i
15.	A161	<i>Tringa erythropus</i>	fluierar negru			250-320 i
16.	A164	<i>Tringa nebularia</i>	fluierar cu picioare verzi			50-80 i
17.	A164	<i>Tringa totanus</i>	fluierar cu picioare roșii			280-400 i
18.	A142	<i>Vanellus vanellus</i>	nagăț	35-45 p		500-1000 i
19.	A070	<i>Mergus merganser</i>	ferestraș mare		30-40 i	
20.	A043	<i>Anser anser</i>	gâscă de vară		2000-3000 i	

În Tabelul nr. 6 este prezentată evaluarea sitului pentru populațiile celor 20 de specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a Directivei Păsări din punct de vedere al situației populației în raport cu populația totală la nivelul țării, gradul de conservare a trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru speciile respective și posibilitățile de refacere, gradul de izolare al populațiilor și evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea fiecărei specii în parte.

Tabelul nr. 6

Evaluarea stării de conservare a populațiilor de păsări cu migrație regulată, nementionate în Anexa I a Directivei Păsări, prezente în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, conform

Formularului Standard Natura 2000

Nr. crt.	Cod specie	Specie	Denumire comună	Situația populației	Conservare	Izolare	Global
1.	A053	<i>Anas platyrhynchos</i>	rață mare	B	B	C	B
2.	A055	<i>Anas querquedula</i>	rață cârâitoare	C	B	C	B
3.	A059	<i>Aythya ferina</i>	rață cu cap castaniu	D			
4.	A087	<i>Buteo buteo</i>	șorecar comun	D			
5.	A147	<i>Calidris ferruginea</i>	fugaci roșcat	D			
6.	A145	<i>Calidris minuta</i>	fugaci mic	D			
7.	A146	<i>Calidris temminckii</i>	fugaci pitic	D			
8.	A136	<i>Charadrius dubius</i>	prundăraș gulerat mic	D			
9.	A099	<i>Falco subbuteo</i>	șoimul rândunelelor	D			
10.	A096	<i>Falco tinnunculus</i>	vânturel roșu	D			
11.	A125	<i>Fulica atra</i>	lișiță	C	B	C	C
12.	A230	<i>Merops apiaster</i>	prigorie	C	B	C	B
13.	A005	<i>Podiceps cristatus</i>	corcodel mare	D			
14.	A006	<i>Podiceps grisegena</i>	corcodel cu gât roșu	C	A	C	C
15.	A161	<i>Tringa erythropus</i>	fluierar negru	D			
16.	A164	<i>Tringa nebularia</i>	fluierar cu picioare verzi	D			
17.	A164	<i>Tringa totanus</i>	fluierar cu picioare roșii	D			
18.	A142	<i>Vanellus vanellus</i>	nagăț	D			
19.	A070	<i>Mergus merganser</i>	ferestraș mare	D			
20.	A043	<i>Anser anser</i>	gâscă de vară	D			

Legendă:

- Situația populației: mărimea și densitatea populației speciei prezente din sit în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național: A - $100 > p > 15\%$; B - $15 > p > 2\%$; C - $2 > p > 0\%$; D - Populație nesemnificativă;
- Conservare: gradul de conservare a trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru speciile respective și posibilitățile de refacere: A – conservare excelentă, B – conservare bună, C – conservare medie sau redusă;
- Izolare: gradul de izolare a populației prezente în sit față de aria de răspândire normală a speciei: A - Populație aproape izolată, B - Populație neizolată dar la limita ariei de distribuție, C - Populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă;

- Global: evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei respective: A – Valoare excelentă; B – Valoare bună, C – Valoare considerabilă.

Analizând tabelul de mai sus se remarcă faptul că populațiile a 15 dintre cele 20 de specii prezintă populații ne semnificative în raport cu populația la nivel național, populațiile a 4 dintre specii reprezintă între 0 și 2% din efectivele la nivel național, iar pentru o specie efectivele din sit reprezintă între 2 și 15% din efectivele la nivel național.

Pentru cele 15 specii ale căror populații sunt considerate ne semnificative, nu a fost realizată o analiză asupra stării de conservare a habitatelor importante, a gradului de izolare sau al valorii sitului pentru conservarea speciei.

Gradul de conservare al habitatelor ce sunt importante pentru restul de 5 specii corespunde categoriei „Conservare bună” în cazul a 4 dintre specii, în timp ce pentru o specie gradul de conservare al habitatelor importante este excelent.

În ceea ce privește gradul de izolare al populațiilor celor 5 specii din sit pentru care populațiile nu sunt ne semnificative, acestea sunt considerate populații neizolate, cu o arie de răspândire extinsă.

În ceea ce privește evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea fiecărei specii, pentru trei specii valoarea este bună, iar pentru două specii valoarea este considerabilă.

Descrierea speciilor de păsări cu migrație regulată nementionate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC incluse în Formularul Standard Natura 2000 al ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este prezentată în Anexa nr. 12.

2.4 Informații biologice/ecologice

În perioada august – decembrie 2012 au fost derulate activitățile de inventariere a speciilor de păsări din ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, în cadrul activității AI desfășurată în cadrul contractului de servicii privind „Realizarea de Studii de specialitate în vederea elaborării Planului de management pentru Situl Natura 2000: Lunca Siretului Mijlociu” din cadrul proiectului “Plan de management pentru Situl Natura 2000: Lunca Siretului Mijlociu” - COD SMIS-CSNR 36203 derulat de Agenția pentru Protecția Mediului Bacău, proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Sectorial „Mediu” 2007–2013.

Pe parcursul derulării acestor activități de inventariere au fost identificate 130 de specii de păsări totalizând un număr de 12.353 indivizi observați. În Anexa nr. 13 sunt prezentate toate speciile observate în cursul deplasărilor din teren împreună cu numărul total de indivizi observați în întreaga perioadă.

Dintre cele **26 de specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări, respectiv Anexa 3 a OUG nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completările ulterioare, menționate în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu**, au fost identificate în teren 13 specii – marcate cu verde în tabelul Anexa nr. 13. Restul speciilor de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări menționate în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, neobservate în teren reprezintă specii cu efective cuibăritoare: *Botaurus stellaris* – buhai de baltă, *Caprimulgus europaeus* - caprimulg, *Chidonias hybridus* – chirighiță cu obraji albi, *Crex crex* – cristel de câmp, *Dendrocopos leucotos* – ciocănitoare cu spate alb, *Dendrocopos syriacus* – ciocănitoare de grădini, *Falco vespertinus* – vânturel de seară, *Lulula arborea* – ciocârlie de pădure, *Nycticorax nycticorax* – stârc de noapte, și de iernare, respectiv *Gavia arctica* – cufundar polar, *Gavia stellata* – cufundar mic, *Mergus albellus* – fereștrăș mic, neobservarea lor datorându-se în principal faptului că perioadele de cuibărire și iernare au fost acoperite doar parțial de perioada de studiu. Dintre speciile de păsări menționate cu efective în pasaj, o singură specie nu a fost observată: *Platalea leucorodia* - lopătarul.

Reamintim de asemenea faptul că migrația de primăvară nu a fost inclusă în perioada de studiu a contractului.

Au fost însă identificate în cadrul observațiilor de teren din perioada august – decembrie 2012 alte **14 specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări nemenționate în Formularul Standard Natura 2000 al sitului**, prezentate în tabelul din Anexa nr. 13.

În ceea ce privește speciile de păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a Directivei Păsări incluse în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, din cele 20 de specii în teren au fost observate 10 specii, alte 10 specii nefiind regăsite în perioada de studiu.

De asemenea au mai fost observate în teren **25 de specii de păsări de interes național ce necesită protecție strictă, incluse în Anexa 4B a OUG nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completările ulterioare, nemenționate în Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu.**

Descrierea speciilor de păsări de interes național nemenționate în Formularul Standard Natura 2000 al ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este prezentată în Anexa nr. 12.

Din totalul speciilor de păsări observate în perioada de studiu, 21% reprezintă specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări, 19% specii de păsări de interes național ce necesită protecție strictă, incluse în Anexa 4B a OUG nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completările ulterioare, 8% specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a

Directivei Păsări incluse în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, iar 52% specii de păsări fără statut de protecție, prezentate în Fig. nr. 4.

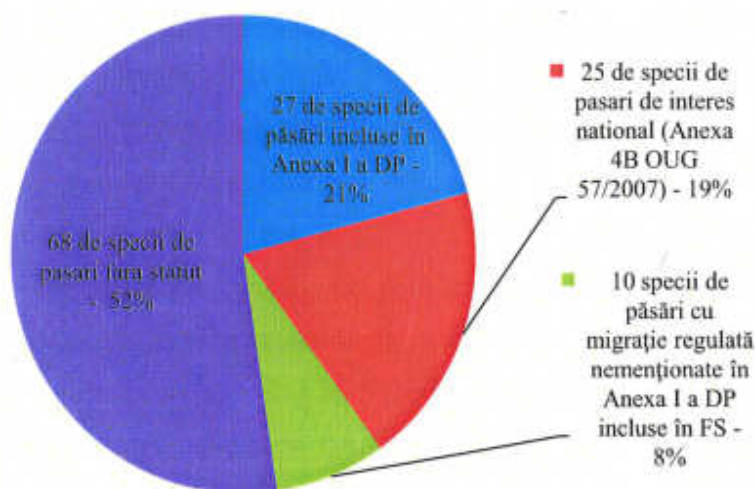

Fig. nr. 4 Ponderea speciilor de păsări observate în teren în funcție de statutul de protecție

Din totalul speciilor de păsări observate în teren, cea mai mare parte a acestora, respectiv 48 de specii reprezentând 37%, sunt specii asociate agrosistemelor.

Acestea sunt urmate de specii asociate ecosistemelor forestiere - 45 de specii, reprezentând 35%, și de specii limicole - 37 de specii, reprezentând 28% - Fig. nr. 5.

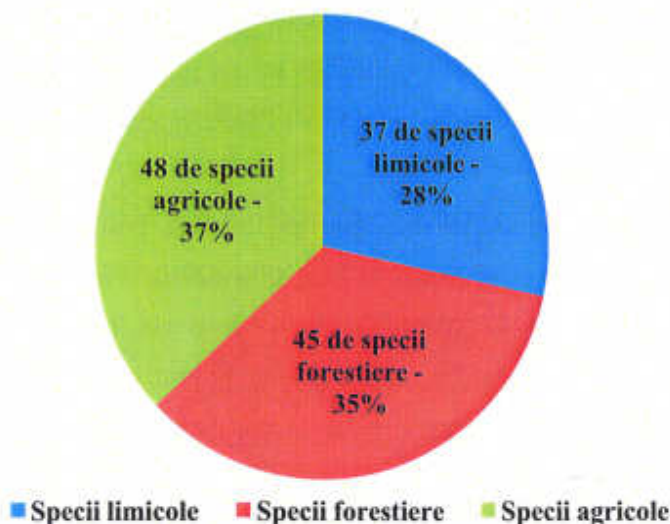

Fig. nr. 5 Distribuția pe grupe funcționale a tipurilor de păsări observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Cele mai multe specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări din cele indicate în Formularul Standard Natura 2000 al ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, sunt cuibăritoare în sit. Acest aspect impune luarea în considerare a unor măsuri de protejare a habitatelor de

cuibărire, dar și de diminuare a factorilor de stres în perioada de cuibărire – generate în principal de activitățile economice.

O analiză asupra perioadelor de cuibărire și de creșterea puilor, indică faptul că vârful acestor activități este cuprins în lunile aprilie, mai, iunie și iulie. Lunile martie și august joacă, de asemenea, un rol important atât datorită căutării și amenajării cuiburilor – în cazul lunii martie, cât și al numărului încă mare de specii la cuib – în cazul lunii august. În mod convențional s-a considerat că intervalul 15 martie – 15 august este extrem de important pentru cuibărire și creșterea puilor majorității speciilor de interes și în această perioadă este necesară limitarea activităților generatoare de impact, în principal cele generatoare de zgomot și modificări ale spațiului fizic – mai ales lucrări de construcții, exploatare resurse minerale, tăieri de arbori.

Informații mai detaliate privind perioadele de activitate ale speciile de păsări de interes conservativ, respectiv specii de interes național sau comunitar, din sit, precum și informații relevante pentru speciile migratoare și cuibăritoare extrase pe baza datelor din literatura de specialitate, sunt oferite în Anexele nr. 15 – 16.

Pe baza observațiile efectuate în perioada august – decembrie 2012 a fost realizată harta zonelor importante pentru păsări la nivelul sitului. Astfel au fost identificate cinci zone importante pentru păsări, după cum urmează: o zonă în sectorul nordic al sitului între localitățile Stolniceni – Prăjescu și Mogoșești Siret, o zonă între localitățile Șcheia și Adjudeni, o zonă între localitățile Sagna și Cotu Vameș, o zonă cuprinsă între localitățile Ion Creangă și Hârlești și o zonă cuprinsă între localitățile Onișcani și Boanța.

Harta generală a zonelor importante pentru păsări și detalii ale zonelor identificate sunt prezentate în Anexele nr. 17 – 25.

În cele cinci zone de importanță pentru păsări a fost înregistrată o abundență ridicată a speciilor de păsări de interes conservativ și se conturează patru categorii de zone importante pentru păsări: zone forestiere, zone reprezentate de teren agricol, zone cu pajiști și zone acvatice.

Zonele forestiere în care au fost observate numeroase specii de păsări sunt reprezentate de corpurile de pădure matură în general naturală sau natural fundamentală, aceste corpuri de pădure permițând dezvoltarea unei microfaune bogate de nevertebrate, utilizată ca sursă de hrană pentru păsări. Dintre corpurile de pădure identificate ca fiind importante pentru speciile de păsări se remarcă în special cele aflate în vecinătatea localităților Mircești, Bașta și Hârlești. Aceste corpuri de pădure reprezintă habitate de hrănire dar și de cuibărire pentru speciile de păsări de talie mică, specii forestiere, iar prin accesibilitatea relativ redusă și prin vârsta și diversitatea arborilor permit instalarea cuiburilor de către speciile de păsări răpitoare. În zona sudică a sitului, între localitățile Onișcani și Boanța, se află un corp de pădure în interiorul căruia se găsesc brațe

moarte ale râului Siret, bălți cu stufăriș ce au capacitatea de a susține un număr mare de specii de păsări, inclusiv răpitoare.

Zonele agricole și pajiștile importante pentru speciile de păsări de interes conservativ din sit se regăsesc preponderent în zona nordică și centrală a sitului, aceste zone reprezentând habitate de cuibărire și habitate de hrănire pentru speciile mici, preponderent agricole, iar datorită prezenței acestora, zonele agricole reprezintă habitate de hrănire pentru speciile de păsări răpitoare prezente în sit.

În zona nordică a sitului, în dreptul localității Cosmești, prezența unei întinderi mari de pajiște, corelată cu prezența terenului agricol dar și a unui corp de pădure, face ca zona să fie o zonă importantă pentru hrănirea și odihna speciilor de păsări răpitoare dar și a speciilor de păsări de talie mică.

Zona centrală a sitului reprezintă un mozaic de ecosisteme agricole, acvatice și forestiere, diversitatea de specii de floră atragând un număr mare de specii de păsări de talie mică, atât specii forestiere, cât și acvatice sau agricole.

Zonele acvatice importante identificate sunt reprezentate în special de prundișuri, stufărișuri sau nisipurile de pe malul cursului râului Siret. În astfel de zone, speciile preponderent acvatice se hrănesc cu nevertebratele ce trăiesc atât deasupra cât și sub linia apei râului. Speciile de păsări preponderent acvatice ce cuibăresc pe malul cursurilor de apă, preferă aceste habitate pentru a cuibări, ouăle acestora fiind pestrițe și greu de observat pe stratul nisipos sau pietros al malului. Zonele acvatice importante pentru speciile de păsări de interes conservativ din sit de întind pe toată lungimea râului, însă se constată o mai mare frecvență a acestora în zonele împădurite.

Malurile bălților sau ale Siretului, în porțiunile meandrate, cu curenți slabi și izolate, reprezintă importante zone de cuibărire și de hrănire pentru speciile de păsări agricole, oaspeți de vară, prezente în sit.

Zonele de importanță pentru păsări asigură habitate de cuibărire, de odihnă și de hrănire pentru majoritatea speciilor de păsări prezente în sit, dar și habitate de hrănire pentru speciile de păsări migratoare în perimetrul sitului.

2.5 Informații socio-economice

Mediul social și economic. Așa cum a fost prezentat anterior, situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu se încadrează, din punct de vedere administrativ, în regiunea de dezvoltare I Nord-Est, intersectând limitele județelor Iași, Neamț și Bacău.

Datorită faptului că situl se desfășoară pe o lungime de aproximativ 60 km de la nord la sud, acesta traversează, pe teritoriul celor 3 județe, un număr de 19 unități administrativ teritoriale, reprezentate de 18 comune și un municipiu – Roman, prezentate în Anexele nr. 26 și 27.

Dintre acestea, pe teritoriul județului Iași situl traversează 7 UAT-uri, respectiv: Stolniceni-Prăjescu, Mogoșești-Siret, Alexandru I. Cuza, Hălăucești, Mircești, Butea, Răchiteni. Pe teritoriul județului Neamț, situl Natura 2000 intersectează limitele a 9 UAT-uri, după cum urmează: Doljești, Tămășeni, Sagna, Roman, Gădiniți, Horia, Ion Creangă, Secuieni, Icușești. În județul Bacău, situl intersectează teritoriul administrativ al comunelor: Filipești, Damieniști și Negri.

Din suprafața de 10455 ha a sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, cea mai mare pondere este inclusă în UAT-urile Ion Creangă din județul Neamț și Filipești din județul Bacău, câte aproximativ 15% din suprafața sitului, cea mai mică pondere fiind înregistrată în cazul comunei Negri din județul Bacău – Fig. nr. 7.

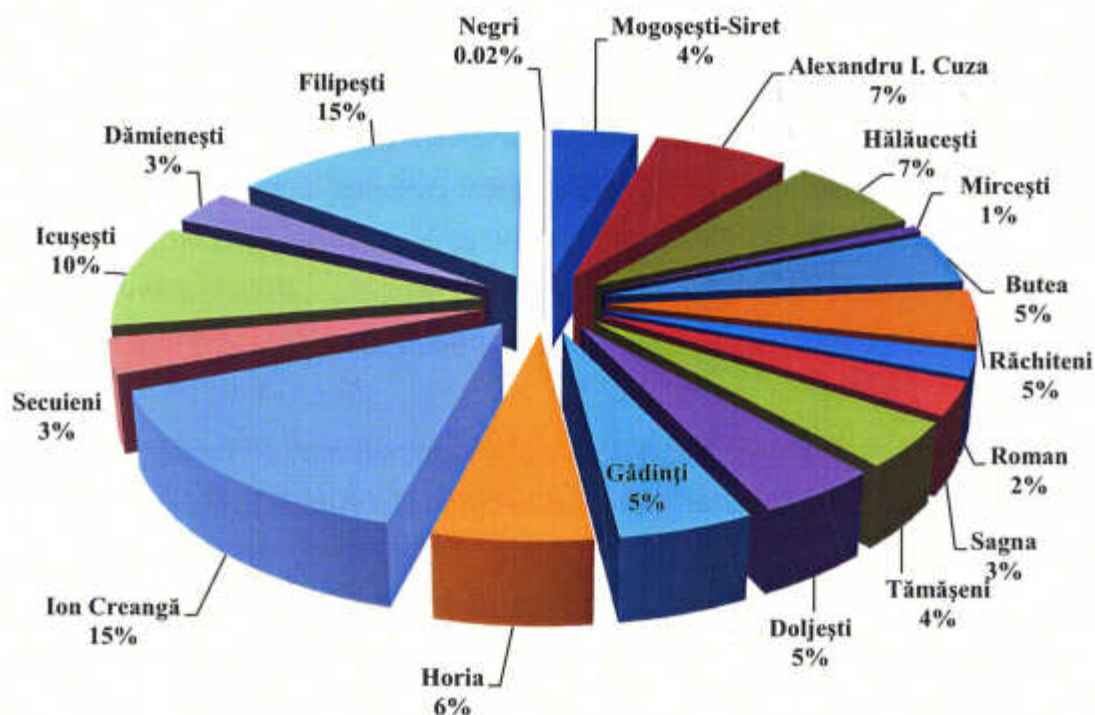

Fig. nr. 6 Repartizarea suprafeței sitului Natura 2000 Lunca Siretului Mijlociu pe fiecare unitate administrativ teritorială

Cele 19 UAT-uri din lungul râului Siret, ale căror limite sunt intersectate de limita sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, însumează aproximativ 151000 de locuitori. Cea mai mare parte a acestora sunt rezidenți ai Municipiului Roman, așa cum se poate observa în Figura nr. 2-9.

Cele 19 unități administrativ teritoriale al căror teritoriu este intersectat de limitele ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu însumează un număr de 73 localități, dintre care 19 sunt în județul Iași, 36 în județul Neamț și 18 în județul Bacău. Dintre cele 73 de localități, prin numărul de locuitori se distinge, așa cum a fost menționat mai sus, Municipiul Roman. În ceea ce privește localitățile rurale, cel mai mare număr de locuitori îl au 7 sate aparținând județelor Iași și Neamț. Populația fiecăruia dintre aceste sate se încadrează între 3000 – 5000 locuitori. De asemenea, în zona de interes există și localități izolate, cu un număr mic de locuitori, sub 400, a căror populație se caracterizează printr-o tendință generală de îmbătrânire - Fig. nr. 8. Situația localităților din cadrul celor 19 UAT-uri din punct de vedere al numărului de locuitori este prezentată în Anexa nr. 28.

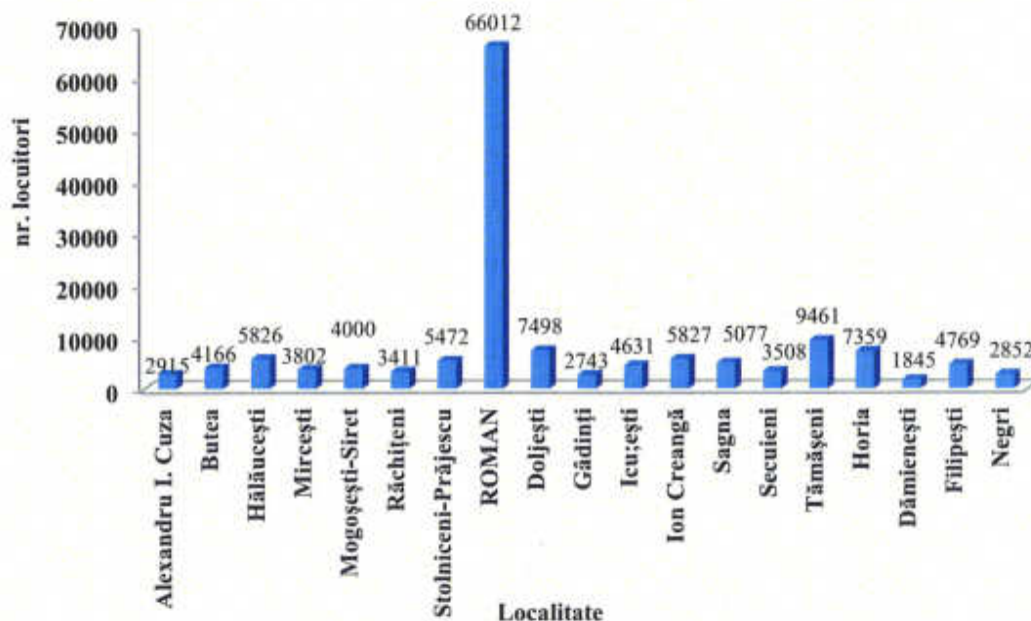

Fig. nr. 7 Numărul de locuitori pentru cele 19 UAT-uri ale căror limite sunt intersectate de limita ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Sursa: INS, date corespunzătoare anului 2011

Populația activă, cu vârstă cuprinsă între 15 și 64 ani, cu domiciliul în localitățile aparținând celor 19 UAT-uri pe teritoriul cărora se află situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, însuma la nivelul anului 2011 aproximativ 106.050 persoane, cel mai ridicat număr, respectiv 49.305 persoane, fiind rezidenți ai municipiului Roman.

Din totalul populației active, în anul 2011, doar aproximativ 16% erau angajați cu carte de muncă. De asemenea, cea mai mare pondere a salariilor din cele 19 UAT-uri, respectiv 27,2%, revine municipiului Roman, cu 13.410 angajați. În cele 18 comune pe teritoriul cărora se desfășoară ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, numărul de angajați este scăzut, marea

majoritate a locuitorilor având ca principală sursă de venit exploatarea terenurilor agricole și creșterea animalelor în gospodării proprii. În Fig. nr. 9 este reprezentată grafic situația comunelor situate în zona analizată, atât în ceea ce privește numărul de angajați raportat la numărul total al populației active, cât și ponderea angajaților cu carte de muncă. Astfel, comparativ cu situația evidențiată anterior pentru municipiul Roman, în niciuna din cele 18 comune, ponderea angajaților nu depășește 17%.

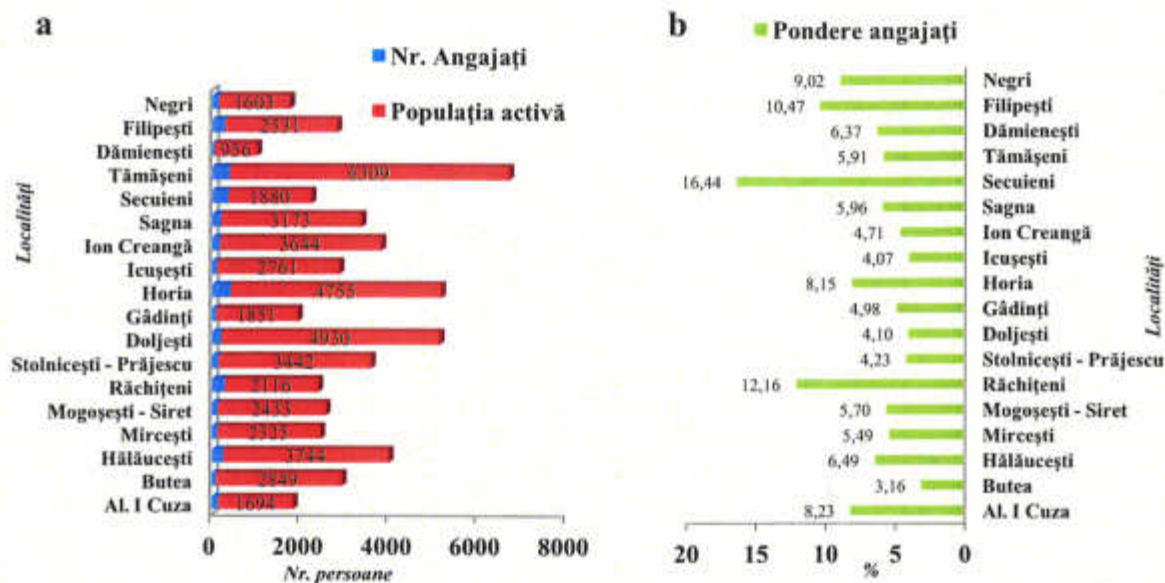

Fig. nr. 8 Reprezentarea grafică a numărului de angajați raportat la populația activă, notată cu „a” și ponderea angajaților, notată cu „b”, în comunele din zona ROSPA0072

Lunca Siretului Mijlociu

Sursa: INSSE, date corespunzătoare anului 2011

Din totalul populației active rezidente în cele 18 comune din zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, doar un număr redus de persoane fără loc de muncă beneficiază de ajutor de șomaj, respectiv între 30 de persoane în comuna Răchiteni și aproximativ 380 persoane din comuna Stolnicești – Prăjescu. În municipiul Roman, la nivelul anului 2011, au fost înregistrați aproximativ 1500 de șomeri - Fig. nr. 10.

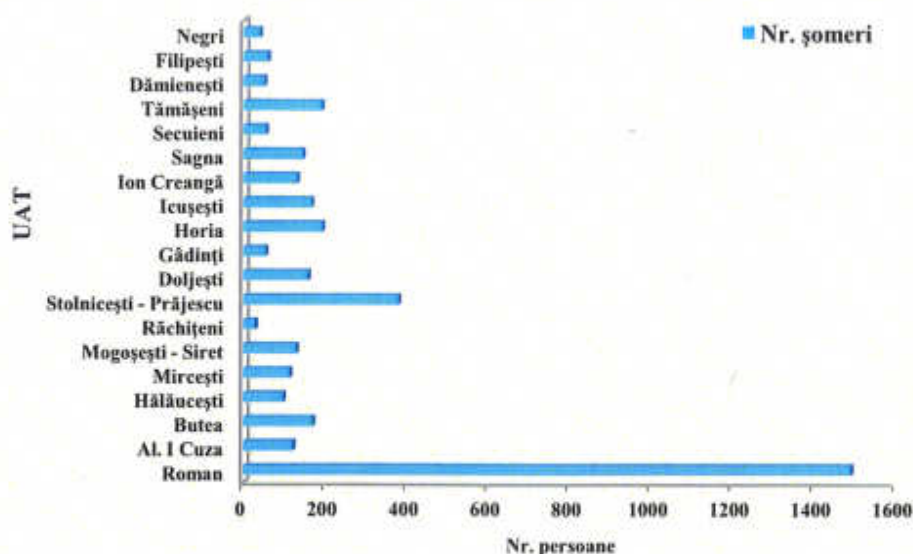

Fig. nr. 9 Numărul de șomeri cu domiciliul în cele 19 UAT-uri din zona ROSPA0072

Lunca Siretului Mijlociu

Proprietatea terenului. Cea mai mare parte a terenurilor situate în interiorul sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, reprezentând circa 60%, sunt terenuri proprietate privată. O pondere importantă, de aproximativ 29%, reprezintă terenuri proprietate publică de stat, ponderi scăzute aparținând categoriilor de terenuri reprezentând proprietate publică locală și proprietate privată locală -Tabel nr. 7. Suprafețele și ponderile formelor de proprietate incluse în limita sitului sunt prezentate în tabelul următor și Anexa nr. 29.

Tabelul nr. 7

Suprafețele și ponderile formelor de proprietate în interiorul sitului Natura 2000

ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Regim juridic	Suprafață - ha	Pondere - %
Proprietate privată	6324,4	60%
Proprietate privată locală	344,8	3%
Proprietate publică de stat	3037,7	29%
Proprietate publică locală	748,8	7%
Total	10.455,6	100%

În cazul terenurilor proprietate privată, cea mai mare parte este reprezentată de terenuri agricole, însă există și importante suprafețe de pădure aflate în proprietate privată. În ceea ce privește proprietatea publică de stat, terenurile sunt reprezentate de suprafețe de pădure și cursul râului Siret.

Localizarea suprafețelor de pădure incluse în situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, este prezentată în Anexa nr. 30.

Transport. Transportul rutier în interiorul și vecinătatea sitului Natura 2000 se realizează pe patru categorii de drumuri: drumuri naționale, drumuri județene, drumuri comunale și drumuri de exploatare.

Accesul în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu se poate realiza din drumul european E85, al cărui traseu urmează, de la sud la nord, limita vestică a sitului, la distanțe cuprinse între 100 m în partea de sud a sitului și 10 km spre partea de nord a sitului față de acesta. De asemenea, în partea de nord a sitului Natura 2000, pe teritoriul județului Iași, situl este traversat de drumul european E583 Roman-Târgu Frumos. Suprafața sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este, de asemenea, traversată și de drumurile județene DJ207A Roman-Sagna, DJ207C Horia-Ion Creangă și drumul național DN15D Roman - Vaslui. O serie de alte drumuri județene și comunale intersectează suprafața sitului pe mici porțiuni: DJ208 Pașcani - Mogoșești Siret, DJ 208R Mircești - Miclăușeni, DN2 Filipești - Roman, DN28 Roman - Târgu Frumos, DC104 Mogoșești - Siret, DJ207M Al. I. Cuza - Miclăușeni, DJ208J Miclăușeni - Butea - Rotunda, DJ207A Roman - Sagna, DJ207D Recea - I. Creangă, DC 207C Horia - Ion Creangă, DJ 201C Răchiteni - Tămășeni, DJ207K Doljești - Buruienești, DJ158 Basta - Ferma zootehnică, DC1 Filipești - Cotu Grosului, DJ159 Cornești - Rocna.

Din punct de vedere al infrastructurii feroviare, zona sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este traversată în zona localității Sagna de linia de cale ferată Bacău-Roman-Vaslui.

Infrastructura rutieră și feroviară în zona sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, este prezentată în Anexa nr. 31.

Condiții culturale, patrimoniu cultural. Conform PATN, secțiunea a III-a, anexa nr. IV, zona sitului se suprapune peste unități administrativ-teritoriale cu concentrare foarte mare, medie și mică a patrimoniului construit cu valoare culturală de interes național – Fig. nr. 11.

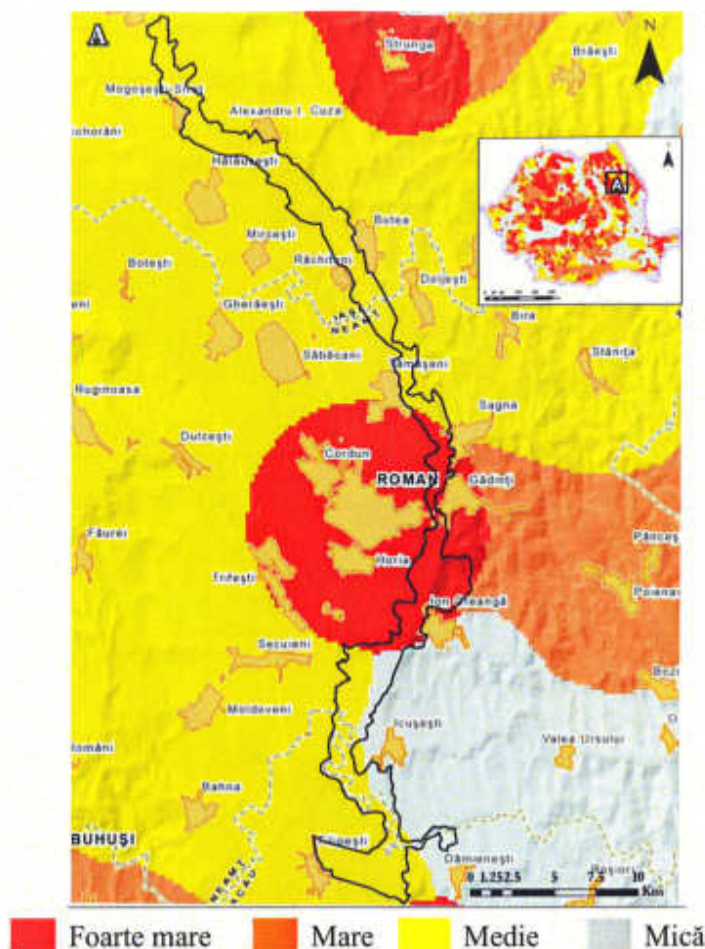

Fig. nr. 10 Suprafețele cu valoare culturală de interes național din zona sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu conform PATN

În zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu au fost descoperite, până în prezent, o serie de importante vestigii arheologice. Acestea dovedesc faptul că, încă din epoca neolitică, omul a fost prezent în această zonă.

Conform Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice și a Listei monumentelor istorice dispărute, actualizată, cu modificările și completările ulterioare, pe teritoriul unităților administrativ teritoriale unde se află ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, există un număr ridicat de astfel de obiective. Un număr de 25 de monumente istorice au fost identificate în apropierea sitului, respectiv la mai puțin de 6 kilometri, sau în interiorul acestuia. Conform informațiilor disponibile în cadrul Listei monumentelor istorice, precum și a celor furnizate de către autoritățile locale, doar unul dintre cele 25 monumente istorice este localizat în interiorul limitelor sitului Natura 2000. Acesta este reprezentat de *Cetatea Nouă a Romanului* și este localizat pe malul stâng al râului Siret, la aproximativ 5 km distanță de Roman, pe teritoriul administrativ al comunei Gădintî, județul Neamț.

Cetatea a fost ridicată în perioada 1466-1675. Aceasta reprezintă o ctitorie a lui Ștefan cel Mare, fiind una dintre cetățile care alcătuiau planul de apărare al Moldovei.

Din datele furnizate de Institutul de Memorie Culturală - Repertoriul Arheologic Național, pe teritoriul unităților administrativ teritoriale existente în zona de interes, sunt menționate 10 situri arheologice, datând din neolitic, epoca bronzului sau cea medievală. Dintre acestea, în interiorul sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu se găsește doar *Cimitirul medieval de la Răchiteni - "Cimitirul Vechi"*, element de patrimoniu datând din Epoca medievală/ secolul XVII-XVIII.

În Anexele nr. 32 și 33 sunt prezentate monumentele istorice și siturile arheologice din zona analizată, și localizarea aproximativă a celor mai apropiate situri față de ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu. Localizarea aproximativă a tuturor siturilor este cuprinsă, în prezent, în sistemul eGISpat - Programul Național de Implementare a unui Sistem Informațional Geografic pentru Protecția Patrimoniului Cultural Național Imobil - Arheologie și Monumente Istoric, dezvoltat de Institutul Național al Patrimoniului - <http://www.egisp.at.inmi.ro/>. Menționăm că localizarea elementelor de patrimoniu este aproximativă, aceasta fiind realizată pe baza informațiilor de amplasare, existente în descrierea acestora, atât din Lista monumentelor istorice, cât și din cea a Repertoriului Arheologic Național.

Turism. Situl ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu din punct de vedere al amplasării nu integrează obiective turistice majore care pot atrage un flux mare de turiști. Principalele activități turistice care pot fi practicate în zonă sunt: ecoturismul, cicloturismul, turism de agrement, drumeții sau sporturi nautice.

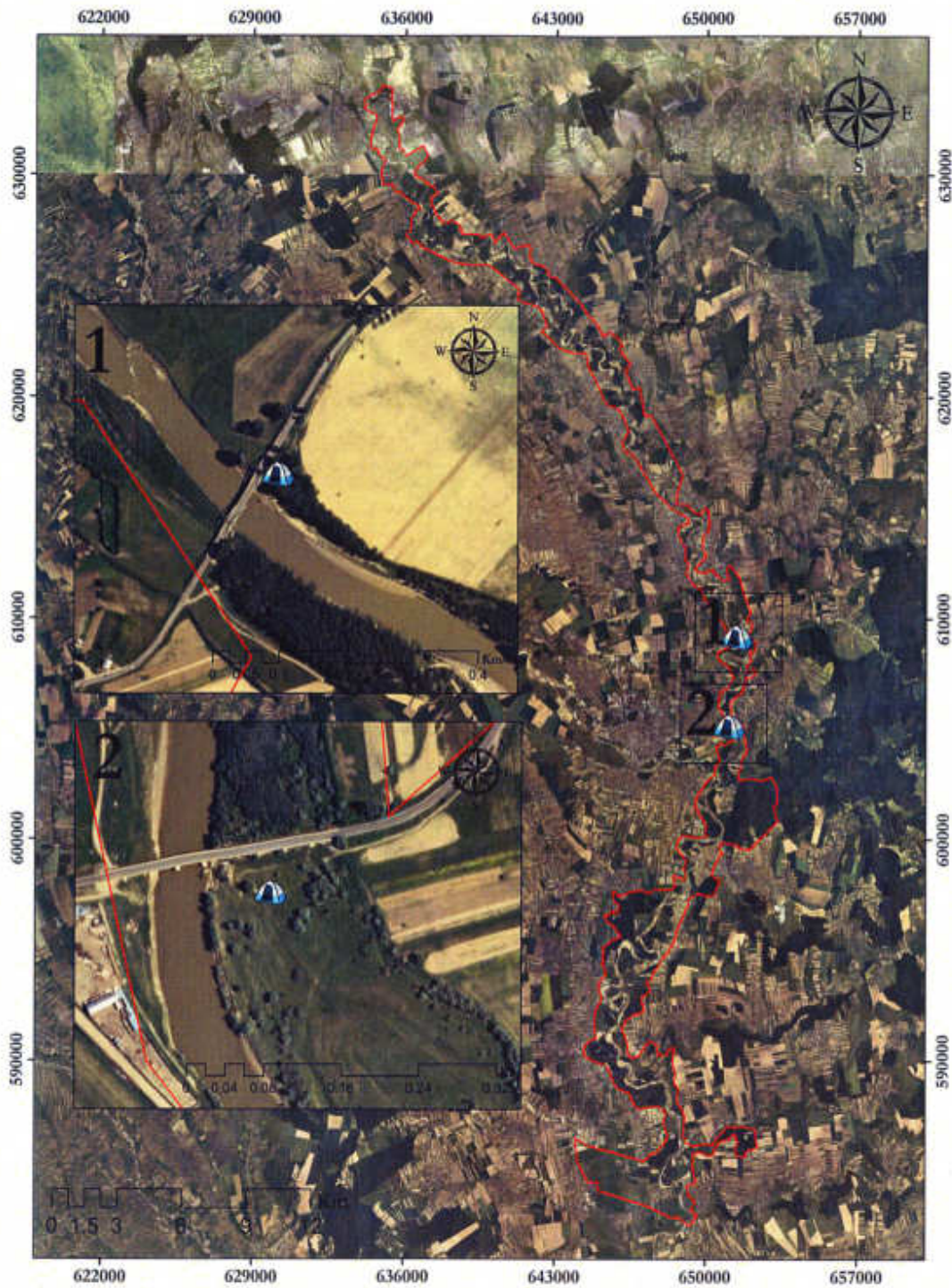
Situl reprezintă una dintre principalele zone de hrănire și odihnă pentru populațiile de păsări acvatice care se concentrează pe zonele umede ale luncii și astfel prezintă un interes deosebit pentru asociațiile de specialitate care organizează vizite pentru observarea păsărilor - birdwatching.

Conform inforegio.ro, Lunca Siretului Mijlociu este parte comună a unui traseu turistic regional denumit "Roman-Aria de protecție specială avifaunistică sit Natura 2000 Lunca Siretului Mijlociu -Siret-Holt-Lacul Galbeni-Lacul Bacău", recunoscut pentru excursiile pe apă, practicarea sporturilor nautice și a turismului de agrement.

Conform setului minim de măsuri de conservare pentru ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, custodele acestei arii naturale protejate a stabilit două zone de campare în următoarele locații - Fig. nr. 12:

- a) comuna Sagna, județul Neamț, în imediata vecinătate a podului rutier ce traversează râul Siret, pe partea dreaptă a sensului de mers între localitățile Luța și Sagna;

- b) comuna Gădiniți, județul Neamț, în imediata vecinătate a podului rutier ce traversează râul Siret, pe partea dreaptă a sensului de mers între localitățile Roman și Gădiniți.

LEGENDĂ

- 🏕️ Locații zone de campare 📐 Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Fig. nr. 11 Locațiile zonelor de campare propuse în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

3.EVALUAREA STĂRII ACTUALE DE CONSERVARE

Evaluarea stării de conservare a speciilor de păsări a fost realizată în cadrul activității A.1 Inventarierea și evaluarea stării actuale de conservare a speciilor de păsări, pentru care a fost declarat situl Natura 2000: ROSPA0072 „Lunca Siretului Mijlociu”, precum și a speciilor de păsări de interes național care necesită protecție strictă, incluse Anexa 4B a OUG nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completările ulterioare, parte a proiectului **“Plan de management pentru Situl Natura 2000: Lunca Siretului Mijlociu” - COD SMIS-CSNR 36203** derulat de Agenția pentru Protecția Mediului Bacău, proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Sectorial „Mediu” 2007 – 2013.

Evaluarea stării de conservare a speciilor de păsări a fost realizată pentru speciile de interes conservativ observate în cadrul deplasărilor în teren efectuate în perioada august – decembrie 2012.

Speciile de păsări de interes conservativ sunt reprezentate de: speciile nominalizate în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, respectiv specii incluse în Anexa I a Directivei Păsări și păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a Directivei Păsări; speciile incluse în Anexa I a Directivei Păsări nenominalizate în Formularul Standard; speciile de interes național ce necesită protecție strictă, incluse în Anexa 4B a OUG nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completările ulterioare, nemenționate în Formularul Standard al sitului.

Pentru evaluarea stării de conservare a speciilor de păsări de interes conservativ pentru prezentul proiect au fost utilizate diferite seturi de metode, convergente către o interpretare unitară. În evaluarea stării de conservare pentru fiecare specie, au fost utilizați 4 indicatori, dintre care un indicator este influențat de situația speciei în zona proiectului - abundența, doi indicatori sunt influențați de situația speciei la nivel național - tendința și arealul geografic și un alt indicator este influențat de condițiile staționare antropogene ale locației de semnalare - impactul cumulat.

Metoda de evaluare a stării de conservare a presupus aplicarea unei aprecieri de tip semafor, categoriilor inferioare de valori fiindu-le asociată culoarea roșie, celor medii, culoarea galbenă, iar celor superioare, culoarea verde.

Evaluarea stării de conservare a speciilor de păsări de interes conservativ a indicat un număr de 1 specie, reprezentând 2% din totalul speciilor de interes conservativ, cu stare de conservare medie în perimetrul zonei investigate și 61 de specii, reprezentând 98% din totalul speciilor de interes, cu stare de conservare nefavorabilă - Tabel nr. 8.

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Impact	Abundență clase	Areal	Tendență	Stare de conservare - interpretare
52.	<i>Picus viridis</i>	ghionoaie verde	Mediu	Scăzută	Marginal	Stabilă	Nefavorabil
53.	<i>Porzana pusilla</i>	cresteț mic	Mare	Medie	Central	Stabilă	Nefavorabil
54.	<i>Sitta europaea</i>	țiclean	Mediu	Scăzută	Central	Stabilă	Nefavorabil
55.	<i>Sterna hirundo</i>	chiră de baltă	Mediu	Scăzută	Izolat	Scădere	Nefavorabil
56.	<i>Tachybaptus ruficollis</i>	corcodel mic	Mare	Scăzută	Central	Scădere	Nefavorabil
57.	<i>Tringa erythropus</i>	fluierar negru	Mare	Necunoscut	Izolat	Stabilă	Nefavorabil
58.	<i>Tringa glareola</i>	fluierar de mlaștină	Mediu	Scăzută	Izolat	Stabilă	Nefavorabil
59.	<i>Tringa nebularia</i>	fluierar cu picioare verzi	Mediu	Necunoscut	Izolat	Stabilă	Nefavorabil
60.	<i>Tringa totanus</i>	fluierar cu picioare roșii	Mediu	Scăzută	Izolat	Stabilă	Nefavorabil
61.	<i>Upupa epops</i>	pupăză	Mediu	Scăzută	Central	Scădere	Nefavorabil
62.	<i>Vanellus vanellus</i>	nagăț	Mediu	Scăzută	Marginal	Scădere	Nefavorabil

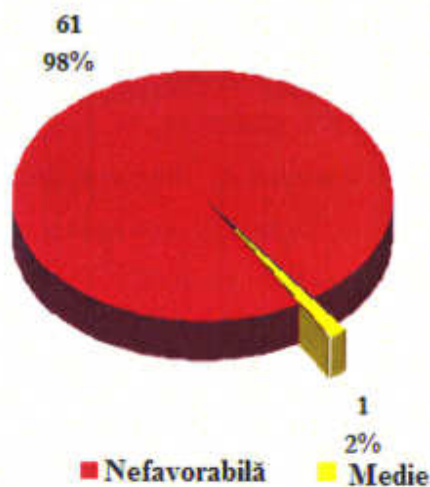

Fig. nr. 12 Ponderea claselor de stare de conservare în cadrul spectrului speciilor identificate în perimetrul sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

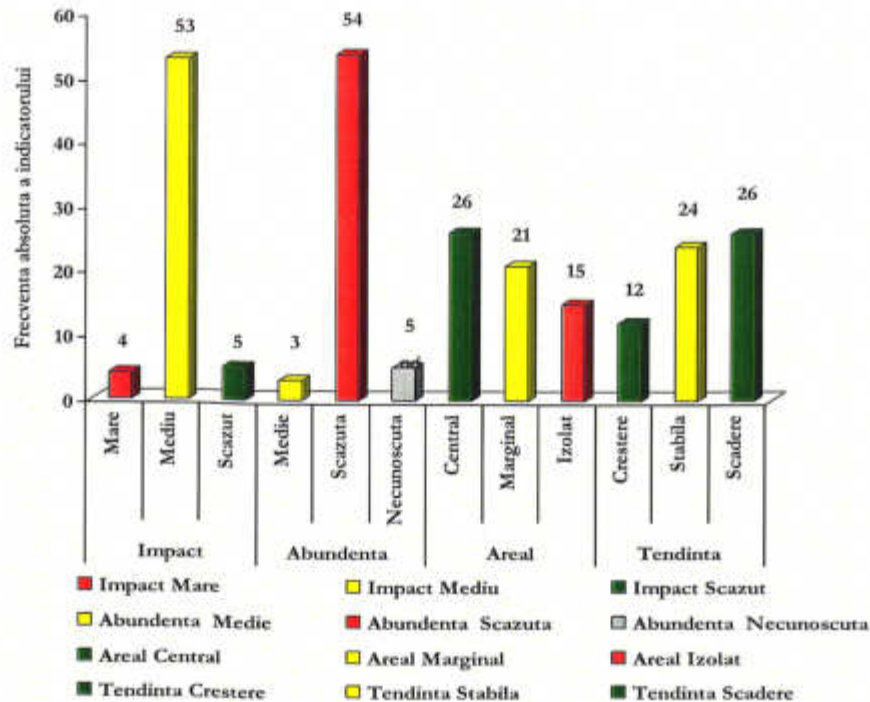

Fig. nr. 13 Valori indicatorilor privind starea de conservare a speciilor de păsări de interes conservativ

La o primă analiză, se remarcă faptul că valoarea de abundență scăzută reprezintă principalul aspect care scade nivelul stării de conservare pentru un număr mare de specii - Fig. nr. 14, urmată de ponderea de asemenea majoritară, dar mai mică a valorii de impact mediu, indicând faptul că motivul prezenței unei stări de conservare defavorabile pentru un număr mare de specii este datorat unor condiții staționare, aparținând ariei proiectului, care, datorită impactului mediu frecvent determină scăderea efectivelor. Un alt element este absența categoriei de abundențe mari pentru specii, raportate procentual la efectivele naționale, mai exact, indicând că populațiile speciilor prezente în zona proiectului sunt reduse sau ne semnificative la nivel național, ceea ce scade valoarea SPA-ului pentru conservarea respectivelor specii.

Categoria de utilizare a terenului cu cel mai mare număr de forme de impact asupra speciilor de păsări în perimetrul proiectului este reprezentată de suprafețele agricole - 39% din totalul formelor de impact asupra păsărilor, și de structurile izolate și balastiere, cariere și stații de sortare, cu 36% din totalul formelor de impact. Poziția următoare este ocupată de suprafețele antropice, reprezentate în general de așezările umane, cu 34% din numărul total de forme de impact.

Categoriile de utilizare a terenului cu cel mai scăzut număr de presiuni înregistrate pentru păsări în perimetrul de interes sunt reprezentate de liniile electrice aeriene, cu 10% din totalul

presiunilor posibile asupra păsărilor, și de drumurile județene și naționale, cu 17%, respectiv 16 % din totalul presiunilor - Fig. nr. 15.

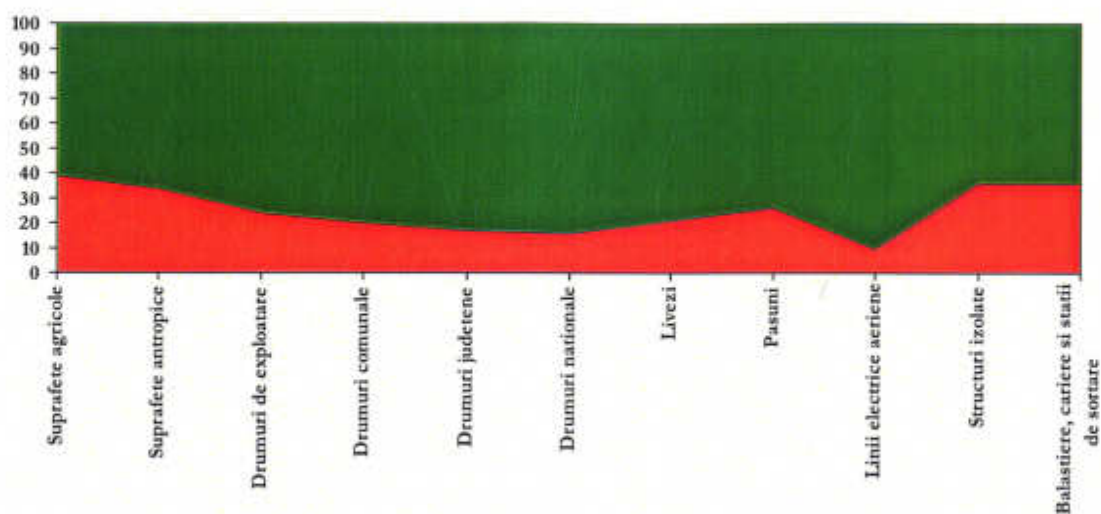

Fig. nr. 14 Pondere impactului identificat pentru fiecare categorie de utilizare a terenului, asociată cu generarea de impact antropic

4. MONITORIZAREA STĂRII DE CONSERVARE

Principalul parametru ce prezintă interes pentru situl ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este starea de conservare a populațiilor de păsări.

Principalul indicator de monitorizare este reprezentat de efectivele populaționale, indicator ce poate fi monitorizat prin observații efectuate pe parcursul unui an în puncte fixe și transecte. Pe baza rezultatelor monitorizării, custodele poate realiza o verificare a stării de conservare cu ajutorul unui instrument – un document Excel – dezvoltat în cadrul proiectului „Plan de management pentru situl Natura 2000: Lunca Siretului Mijlociu”. Rezultatul acestei evaluări este doar unul indicativ, pentru că limitarea majoră a acestuia este dată de considerarea menținerii unei presiuni antropice constante anuală – evaluarea integrată a presiunilor antropice necesitând o reactualizare a analizei în GIS.

Dinamica anuală a efectivelor populaționale reprezintă un indicator ideal datorită capacității de reflectare atât a calității condițiilor de habitat, cât și a nivelului presiunilor antropice. Întreg efortul depus de custode și factorii interesați se va reflecta în valoarea acestui indicator. Îmbunătățirea condițiilor de habitat și scăderea presiunii antropice va duce la o creștere a efectivelor populaționale, în timp ce scăderea acestor efective poate indica faptul că eforturile depuse nu generează efecte semnificative asupra îmbunătățirii condițiilor de habitat sau asupra scăderii presiunilor antropice.

Fiecărei măsuri a planului îi poate fi asociat un indicator de monitorizare a rezultatului. Propunem un set restrâns de indicatori care poate fi ulterior completat prin alți indicatori asumați în cadrul viitoarelor proiecte finanțate:

- a) Numărul de participări la evenimente cu caracter decizional – comitete de analiză tehnică, grupuri de lucru, dezbateri publice;
- b) Numărul de evenimente de informare/sensibilizare;
- c) Numărul de beneficiari ai activităților de informare/sensibilizare;
- d) Numărul de planuri locale compatibile cu cerințele Planului de management al sitului;
- e) Numărul de planuri județene/regionale compatibile cu cerințele Planului de management al sitului;
- f) Suprafața de pădure în care este asigurat un management forestier responsabil;
- g) Suprafața de teren agricol și pășuni ce respectă cerințele bunelor practici agricole și de mediu;
- h) Suprafața terenurilor nou împădurite;
- i) Numărul de agenți economici care respectă cerințele Planului de management;

- j) Lungimea liniilor electrice aeriene izolate și marcate împotriva electrocutării și a coliziunii păsărilor;
- k) Numărul de instruiți la care participă membrii colectivului custodelui;
- l) Numărul de proiecte finanțate pentru aplicarea măsurilor Planului de management.

Responsabilitatea monitorizării acestor indicatori este în sarcina custodelui sitului pe baza informațiilor obținute direct sau cu suportul factorilor interesați.

5. AMENINȚĂRILE SPECIFICE PENTRU FIECARE SPECIE/HABITAT

Evaluarea amenințărilor asupra speciilor de interes comunitar s-a realizat în următoarele etape:

- a) Identificarea în teren a activităților generatoare de impact și localizarea spațială a acestora;
 - b) Corelarea tuturor formelor de impact ce afectează speciile de păsări cu habitatele antropice extrase prin analiză GIS din utilizarea terenului;
 - c) Calcularea unui raster de impact cumulat prin însumarea valorilor asociate fiecărei locații spațiale și clasificarea valorilor acestuia în 3 clase de amplitudine egală corespunzătoare categoriilor de impact „mic”, „mediu” și „mare”;
 - d) Extragerea valorilor acestui raster pentru punctele de semnalare colectate în teren pentru speciile de interes conservativ, valori ce reprezintă nivelul cumulat al impactului în punctele de prezență ale speciilor.
-
- a) Identificarea în teren a activităților generatoare de impact și localizarea spațială a acestora

Activitățile industriale principale desfășurate în interiorul limitelor sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu sunt reprezentate de **exploatările de agregate minerale**. Astfel, în timpul deplasărilor în teren, au fost identificate și cartate 49 de obiective, dintre care:

- 35 puncte inactive de exploatare a agregate minerale;
- 10 puncte active de exploatare a agregatelor minerale;
- 3 stații de sortare funcționale;
- 1 stație de sortare nefuncțională/dezafectată.

Cea mai mare parte a cursului râului Siret în interiorul limitelor ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, prezintă îndiguiți pe un singur mal, existând porțiuni reduse ale cursului natural neîndiguit. Astfel în limitele ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, lungimea totală a îndiguirilor existente pe un singur mal este de aproximativ 62,4 km, lungimea totală a îndiguirilor existente pe ambele maluri este de aproximativ 7,7 km, iar lungimea regularizărilor existente este de aproximativ 11,6 km. Localizarea acestora este prezentată în Anexa nr. 34.

O importantă presiune asupra speciilor de păsări de interes conservativ și a habitatelor acestora este reprezentată de pășunat. În timpul deplasărilor în teren au fost identificate 17 stâne.

De asemenea au mai fost identificate două ferme de suine – 1 fermă operațională situată în apropierea localității Bașta și 1 fermă de reproducție suine în construcție în apropierea localității Cotu Vameș, precum și 2 amenajări piscicole private în județele Bacău și Neamț.

O altă problemă identificată în zona de studiu este reprezentată de depozitarea neconformă a deșeurilor în perimetrul sitului, în principal gunoi menajer generat de locuitorii din zonă. Această formă de presiune are însă o extindere destul de redusă.

Alte forme de impact asupra speciilor de păsări sunt reprezentate de: activitățile agricole, vânătoarea/ braconajul, precum și alte forme de colectare a exemplarelor de păsări în diferite scopuri.

De asemenea prezența în sit și în imediata sa vecinătate a liniilor electrice aeriene, a drumurilor, a localităților reprezintă surse generatoare de impact asupra speciilor de păsări.

Distribuția habitatelor/activităților antropice ce generează forme de impact asupra sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, este prezentată în Anexa nr. 35.

- b) Corelarea tuturor formelor de impact ce afectează speciile de păsări cu habitatele antropice extrase prin analiză GIS din utilizarea terenului

Suprafețelor cu utilizare antropică existente în interiorul sitului, reprezentate de localități, drumuri, teren agricol, zone industriale, zone de depozitare deșeuri, livezi și pășuni, le-au fost asociate presiunile antropice identificate, ce pot genera impact asupra speciilor de păsări. Pentru identificarea formelor de impact a fost utilizată lista din manualul „Formularul Standard Natura 2000: Note explicative”. Matricea de corelare a formelor de impact cu habitatele antropice în care se regăsesc este prezentată în Anexa nr. 36.

- c) Modelarea impactului cumulat al presiunilor antropice la nivelul întregii suprafețe a sitului

Modelarea impactului cumulat s-a realizat prin însumarea valorilor asociate fiecărei locații spațiale și clasificarea valorilor acestuia în 3 clase de amplitudine egală corespunzătoare categoriilor de impact „scăzut”, „mediu” și „mare”. Distribuția spațială a impactului cumulat este prezentată în Anexa nr. 37.

- d) Extragerea valorilor raster-ului de impact cumulat pentru punctele de semnalare colectate în teren pentru speciile de interes conservativ

Evaluarea impactului cumulat al presiunilor antropice asupra fiecărei specii de interes conservativ s-a realizat prin selectarea valorilor corespunzătoare din raster pentru fiecare punct de semnalare al prezenței în sit. În Fig. nr. 16 este prezentată ponderea speciilor care se încadrează în fiecare clasă de impact. Se remarcă faptul că marea majoritate a speciilor de interes conservativ cunosc un nivel mediu al impactului generat de presiunile antropice identificate.

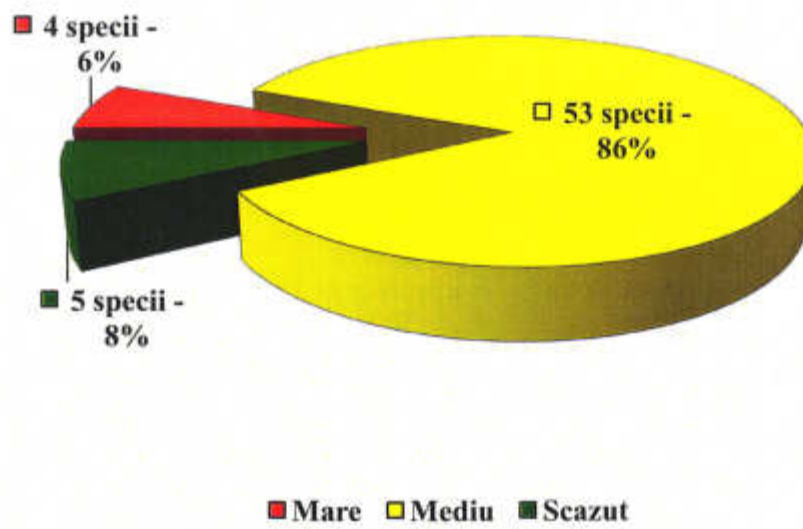

Fig. nr. 15 Ponderea speciilor de păsări de interes conservativ în funcție de categoria de impact

6. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE PLANULUI DE MANAGEMENT

În ciuda prezenței unui număr impresionant de specii de păsări cu valoare conservativă, precum și a unei ponderi mari a ecosistemelor naturale și semi-naturale, situl ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu cunoaște presiuni antropice semnificative care determină existența unei stări nefavorabile de conservare a speciilor de interes comunitar.

Restrângerea suprafețelor ocupate cu păduri de zăvoi, precum și exploatarea acestora în faze tinere de dezvoltare - prezența redusă a arborilor bătrâni, activitățile de exploatare a agregatelor, de sortare și transport a acestora care implică afectarea zonelor de prundiș, precum și amenajarea și menținerea a numeroase drumuri de acces în interiorul sitului, condiții restrictive de habitat la nivelul terenurilor agricole pentru cuibărirea și hrănirea speciilor de păsări, pășunatul intensiv, braconajul și nu în ultimul rând agresarea directă a păsărilor prin capturare sau distrugerea cuiburilor reprezintă doar o parte din formele de impact identificate care limitează capacitatea de suport a sitului pentru dezvoltarea unor populații semnificative ale speciilor de păsări de interes conservativ. Conservarea speciilor de păsări în situl ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu depinde de reconsiderarea modelului actual de dezvoltare al zonei bazat preponderent pe exploatarea resurselor naturale, a bunurilor capitalului natural, prin identificarea unor alternative durabile concentrate preponderent pe exploatarea serviciilor capitalului natural asigurând totodată suportul necesar menținerii și dezvoltării avifaunei de interes conservativ. Acesta este și argumentul pentru care scopul Planului de management trebuie să vizeze în principal asigurarea fundamentului necesar dezvoltării durabile a comunităților locale ca mecanism necesar reducerii presiunilor antropice asupra speciilor de păsări și a habitatelor acestora.

Viziunea Planului de management este aceea de a propune un model de dezvoltare durabilă a zonei sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu bazată pe continuarea activităților socio-economice tradiționale, reducerea impactului prin includerea considerentelor necesare îmbunătățirii stării de conservare a speciilor de păsări, creșterea ponderii ecosistemelor naturale și asigurarea unui management participativ al factorilor interesați.

Dezvoltarea comunităților locale se poate face și cu asigurarea unei stări favorabile de conservare a speciilor de păsări. Protecția ecosistemelor naturale generatoare de bunuri și servicii, precum și suport pentru populațiile de păsări este singura alternativă în măsură să asigure dezvoltarea durabilă a comunităților locale.

Planul de management își propune refacerea stării de conservare pentru toate speciile de păsări de interes comunitar, în principal pentru cele care cuibăresc în interiorul sitului. Elementele critice în menținerea unei stări bune de conservare a speciilor de păsări sunt prezentate în Fig. nr. 17 și tratate în cadrul măsurilor Planului de management - Capitolul 7.

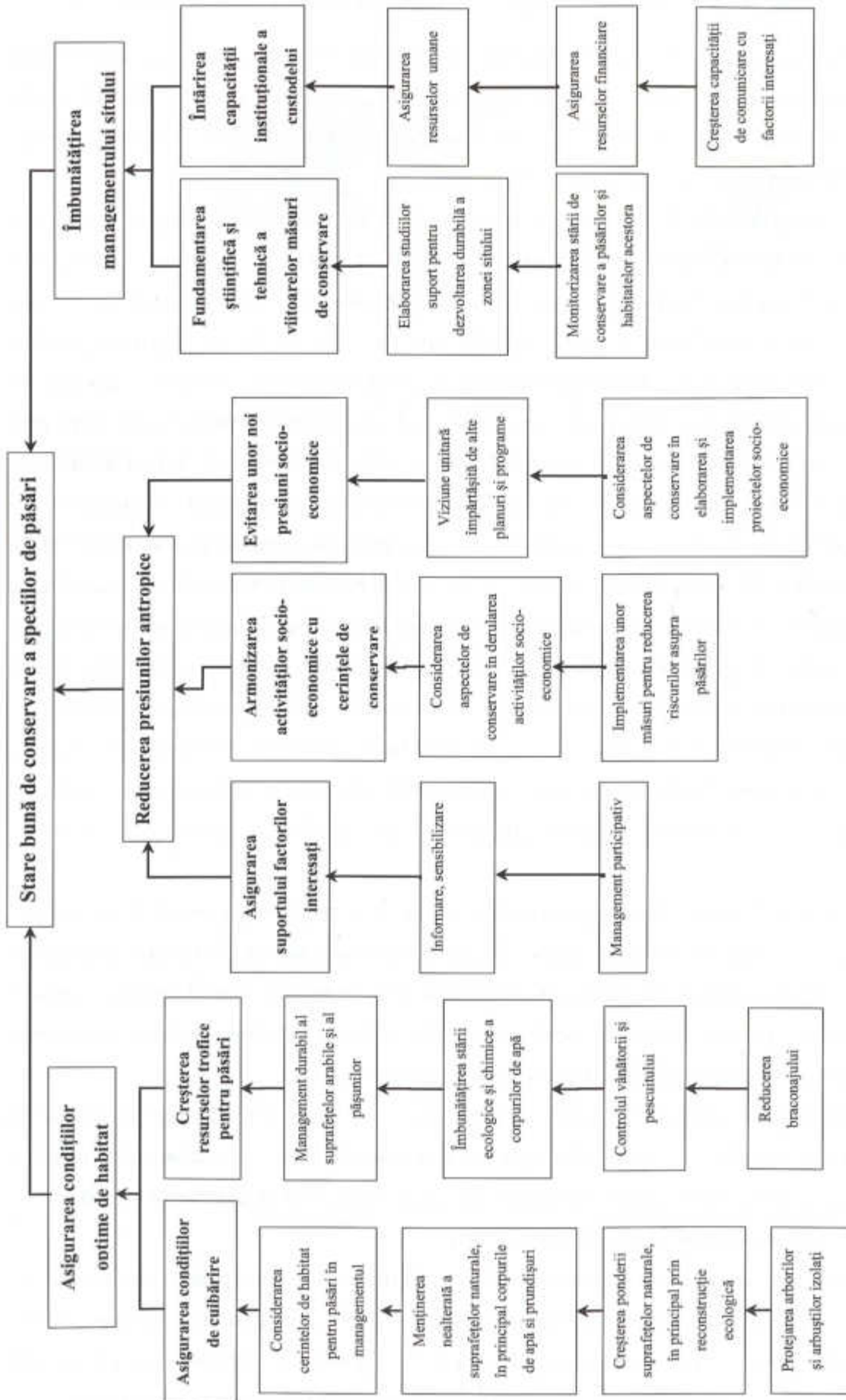

Fig. nr. 16 Elemente critice pentru atingerea unei stări bune de conservare a speciilor de păsări

Scopul Planului de management: Protecția speciilor de păsări de interes național și comunitar prin reducerea presiunilor antropice.

Obiectivele Planului de management constau în:

- a) **Asigurarea administrării și a managementului efectiv al sitului;**
- b) **Reducerea presiunilor antropice actuale asupra păsărilor și habitatelor din sit;**
- c) **Evitarea apariției unor noi presiuni antropice cu impact semnificativ asupra păsărilor și habitatelor din sit;**
- d) **Creșterea capacității de suport a sitului pentru menținerea sustenabilă a populațiilor de păsări de interes comunitar și național.**

7. IMPLEMENTAREA PLANULUI DE MANAGEMENT

7.1 Acțiuni/ măsuri de conservare/ management

Așa cum a fost prezentat anterior, obiectivele Planului de management constau în:

- A. Asigurarea administrării și a managementului efectiv al sitului;**
- B. Reducerea presiunilor antropice actuale asupra păsărilor și habitatelor din sit;**
- C. Evitarea apariției unor noi presiuni antropice cu impact semnificativ asupra păsărilor și habitatelor din sit;**
- D. Creșterea capacității de suport a sitului pentru menținerea sustenabilă a populațiilor de păsări de interes comunitar și național.**

Pentru speciile de păsări de interes conservativ din sit, principalele măsuri de conservare identificate se referă la reducerea presiunilor antropice pe tot teritoriul sitului, dar mai ales pe cursul râului Siret, cel puțin în perimetrul acestuia.

Măsurile de reducere a presiunilor actuale și de evitarea a apariției unora noi pot asigura premisele pentru îmbunătățirea stării de conservare a speciilor de interes conservativ din sit. O modificare semnificativă a capacității de suport a sitului pentru speciile de păsări nu se poate realiza decât prin creșterea suprafețelor zonelor umede, în special a bălțior cu ape permanente și temporare, precum și prin extinderea suprafețelor acoperite de pădurile de zăvoi.

Habitatele de zone umede – bălți permanente, bălți temporare, stufărișuri – au în prezent o acoperire redusă la nivelul întregului sit. Acest fapt conduce la un suport redus în special pentru speciile care au utilizează aceste habitate pentru cuibărire și adăpost. Este necesară o creștere a acestor suprafețe, iar principala măsură prin care acest obiectiv poate fi îndeplinit este aceea de **reconstrucție ecologică** prin conversia, în măsura în care acest lucru este posibil, unor suprafețe de pășune – în principal fostele brațe ale Siretului – în bălți cu ape temporare și/sau permanente, prin reconectarea lor hidrologică la cursul râului.

Creșterea suprafețelor ocupate de pădurile de zăvoi nu se poate realiza decât în detrimentul suprafețelor agricole. Implementarea unei astfel de măsuri implică în prealabil identificarea disponibilității de achiziție a terenurilor agricole situate în apropierea râului și a resurselor financiare necesare instalării vegetației arboricole pe aceste suprafețe.

Pentru identificarea suprafețelor pretabile pentru reconstrucție ecologică precum și a metodelor prin care aceasta se poate realiza este necesară elaborarea unui studiu de identificare a potențialului de reconstrucție ecologică la nivelul sitului. Elaborarea studiului a fost prevăzută în acest prim ciclu de implementare a Planului de management, în următorul ciclu fiind necesară cel puțin implementarea unor proiecte pilot.

Considerăm că starea nefavorabilă de conservare identificată pentru cele mai multe specii analizate impune considerarea stopării imediate a degradării habitatelor naturale și semi-naturale din interiorul sitului. În acest sens, cea mai potrivită măsură de management este aceea de diminuare/stopare a activităților generatoare de impact și de compensare a pierderilor produse asupra habitatelor păsărilor ce fac obiectul conservării în sit.

Obiectivele specifice și măsurile propuse pentru atingerea obiectivelor majore ale Planului de management sunt prezentate în Tabelul nr. 9.

Tabelul nr. 9

Obiectivele și măsurile Planului de management

Obiectiv major	Obiectiv specific	Măsuri
1. Asigurarea administrării și a managementului efectiv al sitului	1.1 Întărirea capacității instituționale a custodelui sitului	<p>1.1.1 Menținerea și dezvoltarea structurii proprii de administrare a sitului.</p> <p>1.1.2 Asigurarea personalului necesar administrării sitului.</p> <p>1.1.3 Instruirea personalului custodelui pentru acoperirea cerințelor de implementare ale măsurilor propuse în Planul de management – utilizarea GIS, redactarea cererilor de finanțare, management de proiect, gestiunea artilor protejate, comunicare, pază și altele asemenea.</p> <p>1.1.4 Asigurarea managementului participativ prin implicarea factorilor interesați în implementarea măsurilor Planului de management.</p> <p>1.1.5 Participarea în cadrul comisiilor de avizare tehnică, a grupurilor de lucru sau a altor întâlniri ce dezbate planuri și proiecte socio-economice ce privesc sau pot afecta situl.</p>
1.2 Asigurarea resurselor financiare necesare implementării măsurilor Planului de management	1.2.1 Asigurarea resurselor financiare necesare implementării măsurilor Planului de management	<p>1.2.1 Întocmirea planului anual de acțiuni și a bugetului anual necesar implementării acestora.</p> <p>1.2.2 Atragerea suportului financiar prin proiecte de finanțare și alte surse.</p> <p>1.2.3 Realizarea unui studiu privind identificarea posibilităților de autofinanțare prin utilizarea taxelor, a posibilității creării și utilizării unui brand al sitului, atragerea suportului financiar precum și în privința altor surse: cercetare, publicitate, consultanță și altele asemenea, din partea factorilor interesați.</p>
1.3 Creșterea nivelului de conștientizare și informare	1.3.1 Creșterea nivelului de conștientizare și informare	1.3.1 Elaborarea și întreținerea unei pagini web a sitului cu surse, informații actualizate, listă de e-mailuri și forum de discuții.

Obiectiv major	Obiectiv specific	Măsuri
	<p>precum și menținerea legăturii cu factorii interesați</p>	<p>1.3.2. Realizarea unui studiu pentru identificarea și promovarea activităților tradiționale și a produselor locale generate de aceste activități.</p> <p>1.3.3 Realizarea unui studiu privind identificarea potențialului ecoturistic al sitului precum și a modalităților de valorificare a acestuia. Studiul trebuie să identifice infrastructura necesară de vizitare.</p> <p>1.3.4 Realizarea și instalarea de borne și indicatoare în teren pentru materializarea limitelor sitului.</p> <p>1.3.5 Realizarea și amplasarea la limita sitului și în localitățile învecinate de panouri informative privind aria naturală protejată – statut, specii protejate, activități interzise și altele asemenea.</p> <p>1.3.6 Realizarea de materiale informative privind situl, speciile de păsări de interes conservativ, valorile culturale și istorice existente, oportunitățile de ecoturism – pe suport electronic și tipărit.</p> <p>1.3.7 Crearea și amenajarea unor puncte de informare pentru ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu.</p> <p>1.3.8. Realizarea unor campanii de informare și conștientizare privind valorile sitului și regulile care trebuie respectate, cu adresabilitate diferită, funcție de vârsta și tipul factorilor interesați.</p> <p>1.3.9 Realizarea de evenimente pentru promovarea valorilor sitului și atragerea suportului public – activități în școli, expoziții de fotografii și desen, ziua sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu.</p>
	<p>1.4 Monitorizarea stării de conservare a speciilor de păsări</p>	<p>1.4.1 Monitorizarea prezenței, distribuției și a efectivelor speciilor de păsări.</p> <p>1.4.2 Monitorizarea presiunilor asupra speciilor de păsări și a habitatelor acestora de cuibărire, hrănire și odihnă.</p>

Obiectiv major	Obiectiv specific	Măsuri
2. Reducerea presiunilor antropice actuale asupra păsărilor și habitatelor din sit	<p>2.1 Îmbunătățirea calității apei râului Siret</p> <p>2.2 Asigurarea unui management forestier durabil al suprafețelor forestiere din interiorul sitului în vederea conservării habitatelor speciilor de păsări</p>	<p>1.4.3 Monitorizarea gradului de implicare a factorilor interesați ca urmare a derulării campaniilor de informare și conștientizare.</p> <p>2.1.1 Îmbunătățirea stării ecologice și chimice a apei râului Siret prin corelarea acțiunilor diferiților factori interesați.</p> <p>2.2.1 Interzicerea lucrărilor de exploatare a lemnului prin „tăieri rase”, cu excepția arboretelor de plop euramerican sau alte specii alohtone și a arboretelor exploatare în regimul crângului în condițiile exploatării pe parchete mari, conform prevederilor legale. Interzicerea împăduririi cu specii care nu fac parte din compoziția tipului natural fundamental de pădure. Verificarea în teren a respectării acestor măsuri.</p> <p>2.2.2 Menținerea cel puțin a unui număr de 3-6 arbori bătrâni pe hectar – iescari, arbori groși, scorburoși, parțial uscați – pentru asigurarea condițiilor de habitat ale unor specii de păsări, cu consultarea prealabilă a custodelui, anterior punerii în valoare a masei lemnoase, și verificarea în teren a respectării acestei măsuri.</p> <p>2.2.3 Menținerea „lemnului mort” in situ - în pădure - pentru asigurarea condițiilor de habitat pentru speciile de ciocănitori și verificarea în teren a respectării acestei măsuri.</p> <p>2.2.4 Interzicerea lucrărilor de exploatare a pădurilor în perioada de cuibărire, 15 martie – 15 august, cu excepția situațiilor prevăzute în Regulamentul sitului și a zonelor în care este necesară exploatarea de vegetație cu scopul întreținerii cursurilor de apă sau cu scopul realizării unor lucrări hidrotehnice strict necesare pentru protecția malurilor împotriva eroziunii și apărarea împotriva inundațiilor. Verificarea în teren a respectării acestei măsuri.</p>

Obiectiv major	Obiectiv specific	Măsuri
		<p>2.2.5 a. Interzicerea pășunatului și a trecerii ierbivorelor domestice prin interiorul fondului forestier din interiorul sitului de importanță comunitară și verificarea în teren a respectării acestei măsuri.</p> <p>b. Interzicerea amplasării stânelor și a locurilor de tălire în interiorul sitului Natura 2000. Amplasarea stânelor și locurilor de tălire la limita sau în exteriorul sitului Natura 2000, se va face cu consultarea custodelui sitului și verificarea în teren a respectării acestei măsuri.</p> <p>2.2.6 Limitarea aplicării de tratamente chimice și verificarea în teren a respectării acestei măsuri.</p> <p>2.2.7 Interzicerea tăierii sau distrugerea arborilor și arbuștilor, solitari sau în grupuri, de pe terenurile agricole sau în terenurile deschise, cu excepția speciilor invazive, în scopul protejării cuiburilor de păsări, și verificarea în teren a respectării acestei măsuri.</p>
2.3 Gestionarea durabilă a fondurilor de vânătoare și pescuit		<p>2.3.1 Realizarea cotelor de recoltă aprobate pentru fiecare fond cinegetic ce intersectează limitele sitului pe suprafețele neincluse în aria protejată, cu excepția situațiilor prevăzute de Regulamentul sitului, și verificarea în teren a respectării acestei măsuri. Propunerile de cote de recoltă pentru fondurile cinegetice ce se suprapun cu situl vor fi avizate de către custode.</p> <p>2.3.2 Interzicerea pescuitului comercial pe raza sitului și permiterea pescuitului sportiv doar cu undițe sau lansete fără utilizarea ambarcaunilor. Pescuitul științific este permis doar în condițiile prevăzute de Regulamentul sitului.</p> <p>2.3.3 Instituirea de zone de protecție pentru fondul piscicol în perioada de iarnă, 15 noiembrie – 15 martie, pe cursul râului Siret în zona podurilor rutiere și feroviare și a confluenței cu Râul Moldova, pe lungimi de 500 m în aval și amonte față de acestea.</p>
2.4 Reducerea braconajului		2.4.1 Întărirea capacității instituționale a custodelui de a asigura paza împotriva

Obiectiv major	Obiectiv specific	Măsuri
	2.5 Reducerea riscurilor asupra speciilor de păsări	<p>activităților de braconaj.</p> <p>2.5.1 Promovarea agriculturii durabile prin elaborarea unui ghid cu privire la bunele practici agricole și de mediu pe terenurile agricole din interiorul și vecinătatea sitului și diseminarea acestuia în rândul agricultorilor și autorităților publice locale.</p> <p>2.5.2 Promovarea utilizării durabile a pajiștilor/pășunilor prin elaborarea unui ghid cu privire la bunele practici de administrare a acestora și diseminarea acestuia în rândul proprietarilor, utilizatorilor și autorităților publice locale.</p> <p>2.5.3 Verificarea în teren de către custode a modului de îndeplinire a cerințelor din Regulamentul sitului cu privire la respectarea condițiilor agricole și de mediu pentru terenurile arabile și pășunile din interiorul sitului.</p> <p>2.5.4 Izolarea liniilor electrice aeriene existente și creșterea vizibilității acestora, prin balizare de către deținătorii acestora pentru reducerea riscurilor de electrocutare și de coliziune.</p> <p>2.5.5 Montarea de suporturi artificiale pentru instalarea cuiburilor de barză albă în localitățile din vecinătatea sitului - ~5 suporturi/ localitate, cu sprijinul deținătorilor liniilor electrice.</p> <p>2.5.6 Elaborarea unui studiu de evaluare a impactului cumulativ generat de activitățile de exploatare a agregatelor minerale precum și a altor presiuni antropice din interiorul sitului. Studiul trebuie să răspundă și cerințelor Ordinului 19/2010 și să respecte cele mai bune practici internaționale de evaluare a impactului cumulativ¹. Studiul trebuie totodată să identifice măsurile de reducere a impactului și cele de compensare, dacă este cazul, măsurile urmând a fi impuse</p>

¹ De exemplu: IFC, 2013, Note de Bune Practici Evaluarea și Managementul Impactului Cumulativ Ghid pentru Sectorul Privat de pe Piețele Emergente, http://www1.ifc.org/wps/wcm/connect/c635da004e5fcb908dd3adfce4951bf6/CIA_PNG_ExternalReview.pdf?MOD=AJPERES

Obiectiv major	Obiectiv specific	Măsuri
3. Evitarea apariției unor noi presiuni antropice cu impact semnificativ asupra păsărilor și habitatelor din sit	<p>3.1 Menținerea caracterului natural al tuturor corpurilor de apă din interiorul sitului</p> <p>3.2 Îmbunătățirea calității apei râului Siret</p> <p>3.3 Menținerea caracterului natural al malurilor râului Siret și a proceselor naturale ce au loc la nivelul acestora</p> <p>3.4 Asigurarea unui management forestier durabil al suprafețelor forestiere din interiorul sitului</p>	<p>operatorilor economici prin actele de reglementare.</p> <p>2.5.7 Interzicerea extragerii agregatelor minerale precum și a efectuării activităților conexe precum sortarea și transportul agregatelor în perimetrul sitului în intervalul anual corespunzător perioadei de cuibărire a păsărilor și de prohibiție la pescuit, 15 martie – 15 august, cu excepția situațiilor de forță majoră prevăzute de legislația în vigoare, și verificarea în teren a respectării acestei măsuri.</p> <p>3.1.1 Interzicerea oricăror întreruperi ale conectivității longitudinale și laterale a râului Siret, cu excepția lucrărilor strict necesare pentru apărarea împotriva inundațiilor.</p> <p>3.1.2 Interzicerea modificării debitului de apă al râului Siret prin intervenții antropice directe – în principal prelevări semnificative de debite din cursul râului Siret.</p> <p>3.2.1 Interzicerea avizării unor activități economice ce pot prezenta risc pentru poluarea accidentală a cursului râului Siret.</p> <p>3.3.1 Interzicerea amplasării oricăror noi obiective socio-economice în albia majoră a râului Siret.</p> <p>3.3.2 Conservarea zonelor de prundiș, importante pentru cuibărire și hrănirea speciilor de păsări, cu excepția zonelor albie minoră care necesită lucrări de decolmatare și regularizare în vederea evitării pericolului de inundații.</p> <p>3.4.1 Adaptarea amenajamentelor silvice prin includerea prevederilor prezentului Plan de management – măsurile ce vizează habitatele forestiere.</p> <p>3.4.2 Creșterea suprafețelor acoperite cu păduri naturale – conservarea celor existente și asigurarea regenerării naturale acolo unde este posibil.</p> <p>3.4.3 Promovarea adoptării certificării forestiere pentru pădurile din interiorul</p>

Obiectiv major	Obiectiv specific	Măsuri
	<p>3.5 Îmbunătățirea condițiilor de habitat ale păsărilor</p> <p>3.6 Evitarea creșterii riscului de coliziune al păsărilor cu structurile antropice precum și a riscului de electrocutare</p> <p>3.7 Evitarea degradării habitatelor păsărilor ce fac obiectul protecției în sit</p>	<p>sitului.</p> <p>3.5.1 Interzicerea prevederii în PUG-urile localităților a extinderii în interiorul limitelor sitului a zonelor actuale ocupate cu construcții.</p> <p>3.5.2 Interzicerea prevederii în planurile de urbanism și amenajare a teritoriului a unor noi drumuri în interiorul sitului, în principal a celor care permit accesul auto în imediata vecinătate a râului Siret, cu excepția drumurilor necesare pentru lucrările de decolmatare, regularizare și amenajare a albiei minore.</p> <p>3.6.1 Interzicerea amplasării de parcuri eoliene în interiorul sitului și pe o distanță de 1 km față de limitele acestuia, cu excepția situațiilor în care operatorul poate garanta risc „0” de coliziune ca urmare a dotării parcului cu sisteme automate de evitare a coliziunilor.</p> <p>3.6.2 Interzicerea amplasării unor parcuri eoliene la distanțe mai mici de 3 km față de limitele sitului în condițiile în care nu au prevăzute sisteme automate de evitare a coliziunilor și de monitorizare pe toată durata funcționării a impactului asupra avifaunei.</p> <p>3.6.3 Interzicerea avizării parcurilor eoliene care nu respectă distanțe de minim 500 m între turbinele proprii și minim 1 km față de turbinele parcurilor eoliene învecinate pentru a evita crearea unor bariere în calea zborului păsărilor.</p> <p>3.6.4 Construcția oricărei linii electrice aeriene din interiorul sitului și vecinătatea sitului – minim 1 km – se va face cu garantarea de către deținător a implementării tuturor măsurilor necesare evitării coliziunii și electrocutării păsărilor.</p> <p>3.7.1 Interzicerea amplasării de parcuri fotovoltaice în interiorul și vecinătatea sitului la distanțe mai mici de 500 m față de cursul râului Siret, cu excepția situațiilor în care tehnologia utilizată garantează lipsa oricărei forme de impact asupra populațiilor de insecte cu stadii larvare acvatice și dacă parcul propus</p>

Obiectiv major	Obiectiv specific	Măsuri
	3.8 Promovarea dezvoltării durabile a localităților al căror teritoriu intersectează limitele sitului	urmează a fi construit exclusiv pe suprafețe de teren arabil. 3.8.1 Corelarea planurilor și programelor dezvoltate la nivel național, regional, județean sau local, inclusiv a planului de amenajare din punct de vedere al gospodăririi apelor, cu prevederile Planului de management al sitului Natura 2000.
4. Creșterea capacității de suport a sitului pentru menținerea sustenabilă a populațiilor de păsări de interes comunitar și național	4.1 Creșterea suprafețelor cu luciu permanent sau temporar de apă 4.2 Creșterea capacității de suport a pădurilor de zăvoi pentru speciile de păsări forestiere	4.1.1 Elaborarea unui studiu de evaluare a potențialului de reconstrucție ecologică a zonelor umede din interiorul sitului în principal prin identificarea suprafețelor pretabile conversiei în bălți cu ape permanente și temporare – în principal fostele brațe ale Siretului – prin reconectarea lor la cursul râului. Studiul trebuie să includă deopotrivă o analiză a contribuției acestor zone umede la diminuarea efectelor inundațiilor asupra patrimoniului economic al comunităților locale. 4.2.1 Elaborarea unui studiu privind potențialul de reconstrucție ecologică a pădurii de zăvoi native prin identificarea în principal a suprafețelor de teren pretabile și disponibile pentru extinderea pădurii de zăvoi având ca scop ideal refacerea conectivității zăvoiuului de plop și salcie pe toată lungimea sitului.

7.2 Calendar de implementare

Calendarul de implementare a măsurilor prevăzute în Planul de management pentru atingerea obiectivelor propuse este prezentat în Tabelul nr. 10. Textul integral al măsurilor este prezentat în secțiunea anterioară, în acest tabel fiind prezentat pe scurt domeniul de aplicare al măsurii.

În cadrul calendarului de implementare au fost prevăzute două tipuri de perioade pentru realizarea unora dintre măsuri:

- a) Perioadă pentru realizarea de activități pregătitoare pentru implementarea măsurii, activități ce pot include:
 - i. Identificarea de surse de finanțare;
 - ii. Scrierea proiectelor și a cererilor de finanțare;
 - iii. Identificarea necesarului de materiale și selecția furnizorilor;
- b) Perioadă pentru implementarea propriu-zisă a măsurii.

Tabelul nr. 10

Calendar de implementare a măsurilor prevăzute în Planul de management

Măsura \ Trimestrul	Anul 1				Anul 2				Anul 3				Anul 4				Anul 5			
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV
Obiectiv specific 1.1 Întărirea capacității instituționale a custodelui sitului																				
1.1.1 Menținerea și dezvoltarea structurii proprii de administrare a sitului	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.1.2 Asigurarea personalului necesar administrării sitului	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.1.3 Instruirea personalului custodelui	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓	
1.1.4 Asigurarea managementului participativ																				
1.1.5 Participarea în cadrul întâlnirilor ce dezbate planuri și proiecte socio-economice ce privesc sau pot afecta situl	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Obiectiv specific 1.2 Asigurarea resurselor financiare necesare implementării măsurilor Planului de management																				
1.2.1 Întocmirea planului anual de acțiuni și a bugetului anual	✓			✓				✓				✓				✓				✓
1.2.2 Atragerea suportului financiar prin proiecte de finanțare și alte surse	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.2.3 Studii privind identificarea posibilităților de autofinanțare prin utilizarea taxelor, a posibilității creării și utilizării unui brand al sitului, atragerea suportului financiar	•	•	✓	✓																
Obiectiv specific 1.3 Creșterea nivelului de conștientizare și informare precum și menținerea legăturii cu factorii interesați																				
1.3.1 Pagină web a sitului	•	•	✓	✓																
1.3.2. Studiu pentru identificarea și promovarea activităților tradiționale și a produselor locale								•				✓				✓				
1.3.3 Studiu privind identificarea potențialului ecoturistic								•				✓				✓				
1.3.4 Borne și indicatoare în teren	•	•	✓	✓				✓								✓				✓

Măsura \ Trimestrul	Anul 1				Anul 2				Anul 3				Anul 4				Anul 5			
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV
	Obiectiv specific 3.2 Îmbunătățirea calității apei râului Siret																			
3.2.1 Activități economice noi cu risc pentru poluarea accidentală a Siretului	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Obiectiv specific 3.3 Menținerea caracterului natural al malurilor râului Siret și a proceselor naturale ce au loc la nivelul acestora																				
3.3.1 Obiective socio-economice noi în zonele de mal	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3.3.2 Conservarea zonelor de prundiș	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Obiectiv specific 3.4 Asigurarea unui management forestier durabil al suprafețelor forestiere din interiorul sitului																				
3.4.1 Adaptarea amenajamentelor silvice	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3.4.2 Creșterea suprafețelor acoperite cu păduri naturale	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3.4.3 Promovarea adoptării certificării forestiere	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Obiectiv specific 3.5 Îmbunătățirea condițiilor de habitat ale păsărilor																				
3.5.1 Evitarea prevederii în PUG-uri a extinderii zonelor cu construcții	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3.5.2 Evitarea prevederii unor noi drumuri în interiorul sitului	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Obiectiv specific 3.6 Evitarea creșterii riscului de coliziune al păsărilor cu structurile antropice precum și a riscului de electrocutare																				
3.6.1 Interzicerea amplasării de parcuri eoliene în interiorul sitului și pe o distanță de 1 km față de limitele acestuia	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3.6.2 Evitarea amplasării unor parcuri eoliene la distanțe mai mici de 3 km față de limitele sitului	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3.6.3 Evitarea avizării parcurilor eoliene ce pot crea bariere în zborul păsărilor	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3.6.4 Evitarea electrocutării și coliziunii păsărilor cu linii electrice aeriene	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Obiectiv specific 3.7 Evitarea degradării habitatelor păsărilor ce fac obiectul protecției în sit																				
3.7.1 Evitare amplasare parcuri fotovoltaice	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Obiectiv specific 3.8 Promovarea dezvoltării durabile a localităților al căror teritoriu intersectează limitele sitului																				
3.8.1 Corelarea cu alte planuri și programe	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

Măsura \ Trimestrul	Anul 1				Anul 2				Anul 3				Anul 4				Anul 5			
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV
Obiectiv specific 4.1 Creșterea suprafețelor cu lăcuș permanent sau temporar de apă																				
4.1.1 Studiu de evaluare a potențialului de reconstrucție ecologică a zonelor umede din interiorul sitului																				
Obiectiv specific 4.2 Creșterea capacității de suport a pădurilor de zăvoi pentru speciile de păsări forestiere																				
4.2.1 Studiu privind potențialul de reconstrucție ecologică a pădurii de zăvoi native																				

Legendă:

- Activități pregătitoare pentru implementarea măsurii
- ✓ Implementare efectivă a măsurii

*Conform protocoalelor, planului de monitorizare și ghidului de implementare realizate în cadrul activității A3 desfășurată în cadrul contractului de servicii privind „Realizarea de Studii de specialitate în vederea elaborării Planului de management pentru Situl Natura 2000: Lunca Siretului Mijlociu” din cadrul proiectului “Plan de management pentru Situl Natura 2000: Lunca Siretului Mijlociu” - COD SMIS-CSNR 36203 derulat de Agenția pentru Protecția Mediului Bacău, proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Sectorial „Mediu” 2007–2013.

7.3 Resurse necesare implementării măsurilor de conservare/ management

Resursele necesare implementării măsurilor prevăzute în Planul de management au fost estimate luând în considerare următoarele categorii:

- a) Costuri anuale, în cadrul cărora au fost estimate numărul de persoane, numărul de zile necesare implementării măsurii, numărul de deplasări și costul aferent acestora. Nu au fost incluse în aceste costuri costurile de personal – salarii;
- b) Alte costuri anuale: în cadrul acestei categorii au fost incluse costuri estimative cu consumabile și echipamente necesare implementării măsurii;
- c) Costuri cu studii: acestea sunt costuri unice, ce au fost estimate pe baza experienței unor studii similare. La momentul elaborării cererilor de finanțare acestea pot fi actualizate pe baza unor oferte solicitate operatorilor economici/instituțiilor care pot realiza astfel de studii;
- d) Alte costuri unice: în această categorie au fost incluse costuri pentru materiale informative, panouri informative, ghiduri și altele asemenea.

Personalul optim necesar implementării măsurilor propuse pentru managementul sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu este reprezentat de:

- a) Secretariat;
- b) Responsabil avizare;
- c) Responsabil biodiversitate/avifaună;
- d) Responsabil comunicare;
- e) Responsabil proiecte/dezvoltare.

8. FACTORI INTERESAȚI

Se consideră factori interesați toate acele instituții, organizații, comunități sau persoane fizice, ce desfășoară activități în zona Sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, în calitate de:

- a) proprietari ai terenurilor;
- b) administratori ai terenurilor;
- c) gestionari ai resurselor naturale de pe raza sitului;
- d) organizatori ai unor activități de orice fel în interiorul sitului sau în imediata apropiere a acestuia;
- e) autorități publice centrale, regionale și locale.

În ceea ce privește aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, au fost identificați următorii factori interesați:

- Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;
- Agenția pentru Protecția Mediului Bacău;
- Agențiile pentru Protecția Mediului Neamț și Iași;
- Administrația Bazinală de Apă Siret, Sistemele de Gospodărirea Apelor Neamț, Bacău, Iași;
- Garda Națională de Mediu – Comisariatele Județene Bacău, Neamț, Iași;
- Consiliile Județene Bacău, Neamț și Iași;
- Primăriile/ Consiliile Locale Roman, Mogoșești-Siret, Alexandru Ioan Cuza, Hălăucești, Mircești, Doljești, Răchiteni, Butea, Stolniceni-Prăjescu, Icușești, Tămășeni, Sagna, Gădinti, Horia, Ion Creangă, Secuieni, Negri, Damienești, Filipești;
- Regia Națională a Pădurilor Romsilva – Direcțiile Silvice Bacău, Neamț, Iași și Ocoalele Silvice Roman, Podu Iloaiei, Horia, Pașcani, Fântânele, Traian;
- Gestionari ai fondurilor de vânătoare;
- Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare;
- Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură prin Centrele Județene Bacău, Neamț, Iași;
- Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare – prin filialele județene;
- Centrele Universitare precum: Universitatea Alexandru Ioan Cuza Iași, Universitatea Tehnică Gheorghe Asachi Iași, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” Iași, Universitatea „Vasile Alecsandri” Bacău;
- Proprietari privați/ Întreprinzători locali/Agenți economici din zona sitului Natura 2000;
- Organizații non-guvernamentale.

9. BIBLIOGRAFIE

1. Baltag E. Ș., Pocora V., 2009 - Rețeaua NATURA 2000 în regiunea Moldovei, România. Editura Universității "Alexandru Ioan Cuza", Iași: 162 pp;
2. Botnariuc, N., Tatole, V., 2005 - Cartea Roșie a vertebratelor din România. Muzeul de Istorie Naturală „Gr. Antipa”, București;
3. Ciochia V., 1992 – Păsările Clocitoare din România;
4. Drugescu, C., Geacu, S., 2002 - Drumurile de migrație a păsărilor, România. Mediul și Rețeaua Electrică de Transport. Atlas Geografic, Ed. Academiei, București;
5. Feneru F., 2000 - New data on the distribution of breeding aquatic birds in the middle basin of Siret river, Scientific Studies and Research, Series Biology, University of Bacau, 5: 269-272;
6. Feneru F., 2002 - The study of the aquatic birds' fauna from the middle basin of Siret River. Teză de doctorat. Universitatea "Al.I.Cuza", Iasi, România: 213 pp;
7. Gache C., 1994 - Observations avifauniques dans quelques zones humides sur les vallées inferieures des rivieres Prut et Siret. Analele Stiintifice ale Universitatii „Al.I.Cuza” Iasi, s. Biologie animala, XL: 39 – 44;
8. Gache C., 2010 - Contribution to the study of birds' fauna's diversity in the natural reserve "Tălăbasca Marsh" from the inferior basin of Siret River. Analele Științifice ale Universității „Al. I. Cuza” Iași, s. Biologie animală, Tom LVI, 2010:147-152;
9. Gache C., Arcan V., 2010 - Rarities birds species in the Lower Meadow Siret River SPA, Romania. Natura Montenegrina, Podgorica, 9:513-524;
10. Gache C., 2012 - Assesment on the present status of bird fauna from the reservoirs Bacău – Galbeni - Răcăciuni. Oltenia. Studii și Comunicări. Științele naturii, Muzeul Olteniei, 28: 129-136;
11. Hagemeyer, M. J. W., Blair J. M., 1997 - The EBCC Atlas of European Breeding Birds, their distributions and abundance. Published for the European Bird Census Council by T&AD POYSER. 903 pp.;
12. Ion, C., E. Baltag, A. Ursu, C. Stoleriu, C. Manzu, A. Ignat, 2011 – Păsările și habitatele din zonele umede ale Moldovei. Edit. Univ. Al. I Cuza, Iasi, 248 pp.;
13. Mazilu, I., 2000 – Contribuții la cunoașterea ornitofaunei din zona Rădulești-Biliești, Lunca Siretului, Oltenia. Studii și Comunicări. Științele naturii, Muzeul Olteniei, 16: 187-190;
14. Mihalciuc M., 1983 - Exemplare deosebite din colecția ornitologică a Secției de Științele Naturii a Complexului Muzeal Vrancea, Analele Banatului, Științele Naturii, 1: 239-242;

15. Mihalciuc M. - Observații asupra pasajului de toamnă, la păsări pe valea mijlocie a Siretului, manuscris nedatat - nepublicat;
16. Muller, J. W., Gache, C., Ignat, A. E., 2005a - Contribuții la identificarea unor situri Natura 2000 în județele Moldovei. Analele Bucovinei, XII: 553 – 565;
17. Muller J. W., C. Gache, A. E. Ignat, 2005b - Contribuții la identificarea unor situri Natura 2000 în județele Moldovei. Analele Bucovinei. Edit. Academiei. București. 12: 553-565;
18. Munteanu D., A. Papadopol, P. Weber, 2002 - Atlasul păsărilor clocitoare din România - publicație SOR, ediția II;
19. Nagler C., E. Boancă, 1969 – Exemplare inelate, existente în muzeul de Științele Naturii din Focșani. Sesiunea de comunicări științifice a muzeelor, dec. 1964, Ed. Șt. București, 163-164;
20. Onea, N., 2011 - Ornithological observations in Special Protection Area ROSPA0077 Maxineni, Journal of Wetland Biodiversity, 1: 65-96;
21. Papp P. & Fântână C, editors. 2008 - The Important Birds Area in Romania. 2nd edition. SOR & Milvus Group Publication. Tg. Mureș: 319 pp.;
22. Rang, C., 1968 – Contribuții la cunoașterea avifaunei văii mijlocii a Siretului în perioadele de pasaj, Studii și comunicări. Bacău. 1: 79-90;
23. Rang, C., 1971- Beitrage zur kenntnis der vogelfauna der stanseen Gârleni, Bacău I, Bacău II, auf den Bistriza fluss. Studii și Comunicări. Muzeul de Științele Naturii Bacău: 285-300;
24. Rang, V., 1980 - Catalogul colecției ornitologice. Muzeul Județean de Științele Naturii, Bacău: 28;
25. Rang, C., 2002 - Studiul dinamicii unor comunități de păsări din bazinul mijlociu al râului Siret incluzând zonele lacurilor de acumulare. Publ. S.O.R., 13, Editura Rissoprint, Cluj-Napoca:249 pp;
26. Rang C. P., F. Feneru, 2006 -The Water Reservoirs of the Confluence of the Bistrita With The Siret River, Eastern Romania - An Important Bird Area. Nature Conservation: 226-234;
27. Tucker, G., M. Evans., 1997 – Habitats for birds in Europe: A conservation strategy for the wider environment. Vol. 6, BirdLife, 464 pp., UK;
28. Weber, P., D. Munteanu, A. Papadopol, 1994 – Atlasul provizoriu al păsărilor clocitoare din România. Publicațiile Societății Ornitologice Române, 2, Mediaș, 148 pp;
29. *** BirdLife International, 2004 - Birds in the European Union: a status assessment, p. 30-31, Wageningen, The Netherlands: BirdLife International;
30. *** ©DLR, 2010, Center for Satellite Based Crisis Information;
31. *** Natura 2000 Formular Standard: Note explicative;
32. *** <http://www.iucnredlist.org/>.

ANEXE

**Anexa nr. 2 la Planul de management - Coordonate în proiecție WGS 1984 și Stereo
1970 ale limitei sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu**

Codul punctului	Coordonate geografice - WGS 1984		Coordonate Stereo 1970	
	Coordonata X	Coordonata Y	X	Y
1.	47.178658	26.783944	635323.019669	632557.049614
2.	47.177824	26.791049	635863.531771	632476.547796
3.	47.165348	26.788206	635679.527514	631085.016634
4.	47.164158	26.804855	636944.555973	630981.514553
5.	47.154762	26.796955	636369.542940	629923.490972
6.	47.150751	26.808652	637266.562886	629497.981262
7.	47.136090	26.813164	637646.071352	627876.444958
8.	47.126071	26.865940	641674.999365	626856.249831
9.	47.087115	26.919998	645880.811712	622625.187259
10.	47.031097	26.957571	648887.375517	616469.625428
11.	47.019575	26.953087	648578.312225	615180.750331
12.	47.016329	26.973016	650102.000156	614857.625060
13.	46.992131	26.964195	649498.374664	612151.750273
14.	46.987907	26.980841	650775.937335	611713.875269
15.	46.994271	26.984635	651046.687253	612428.375782
16.	46.974757	26.997324	652066.375272	610284.062226
17.	46.949693	26.998949	652260.499874	607501.874548
18.	46.938565	26.983756	651135.374744	606236.061985
19.	46.919220	26.993031	651895.563717	604103.937292
20.	46.907598	26.987290	651490.937083	602801.437180
21.	46.906077	27.008848	653137.062258	602673.937796
22.	46.889312	27.010700	653325.500585	600814.375299
23.	46.877921	26.993112	652017.499578	599514.625456
24.	46.881155	26.976210	650720.500004	599841.688068
25.	46.860040	26.971441	650415.687192	597486.062967
26.	46.859170	26.956185	649255.124214	597360.562672
27.	46.806953	26.913540	646144.761291	591478.131701
28.	46.794441	26.919126	646604.771575	590098.101208
29.	46.801441	26.929626	647387.116584	590895.463365
30.	46.795789	26.934503	647774.624271	590276.437441
31.	46.798798	26.944857	648556.618205	590630.263729
32.	46.759749	26.951333	649157.828757	586303.016187
33.	46.765085	26.992603	652294.624680	586974.562762
34.	46.753352	26.986488	651860.388906	585659.002005
35.	46.763080	26.980518	651377.378359	586728.525897
36.	46.755457	26.954190	649387.833899	585831.505593
37.	46.726407	26.951693	649276.754532	582598.607369
38.	46.741398	26.896713	645035.515787	584162.355819
39.	46.762800	26.883213	643947.562410	586516.000082
40.	46.752917	26.924934	647160.250721	585494.437156

Codul punctului	Coordonate geografice - WGS 1984		Coordonate Stereo 1970	
	Coordonata X	Coordonata Y	X	Y
41.	46.761039	26.938927	648206.937541	586423.062826
42.	46.773696	26.937110	648033.749338	587826.187705
43.	46.773816	26.921989	646878.937409	587811.375261
44.	46.798417	26.889676	644346.561819	590485.812525
45.	46.839835	26.902634	645224.740723	595112.213086
46.	46.844100	26.913794	646064.259474	595606.723944
47.	46.852019	26.904269	645316.742852	596469.243316
48.	46.855184	26.913129	645983.757656	596837.251471
49.	46.862560	26.909144	645660.124560	597649.562064
50.	46.862686	26.945241	648411.250126	597730.687300
51.	46.868155	26.954176	649077.326940	598355.285694
52.	46.883637	26.950508	648755.319669	600068.823769
53.	46.883872	26.967120	650020.348129	600126.324965
54.	46.898320	26.961097	649521.624725	601720.562211
55.	46.920343	26.974338	650469.124719	604192.999835
56.	46.923706	26.985916	651341.250169	604588.874996
57.	46.958742	26.976324	650513.562048	608464.188059
58.	46.963850	26.987681	651363.436625	609053.436999
59.	46.991555	26.958012	649029.812601	612075.999603
60.	47.013118	26.960400	649151.936704	614476.875125
61.	47.041509	26.922510	646194.999773	617561.312514
62.	47.049890	26.925363	646388.999477	618498.000391
63.	47.081717	26.899658	644351.312251	621987.875359
64.	47.083732	26.883729	643136.687254	622182.811978
65.	47.117520	26.842513	639920.186501	625864.124981
66.	47.130945	26.790977	635976.438089	627266.187686
67.	47.141598	26.800032	636636.186959	628465.813071
68.	47.151477	26.777526	634904.749412	629524.999746
69.	47.167825	26.770443	634326.937080	631329.937645
70.	47.186139	26.767553	634062.249564	633360.438027
71.	47.191849	26.778934	634910.311862	634014.500264
72.	47.178658	26.783944	635323.019669	632557.049614

Anexa nr. 3 la Planul de management - Locația punctelor din care au fost extrase coordonate în format WGS 1984 și Stereo 1970

Legendă

Limita sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
 ●
 Locația punctelor din care au fost extrase coordonate

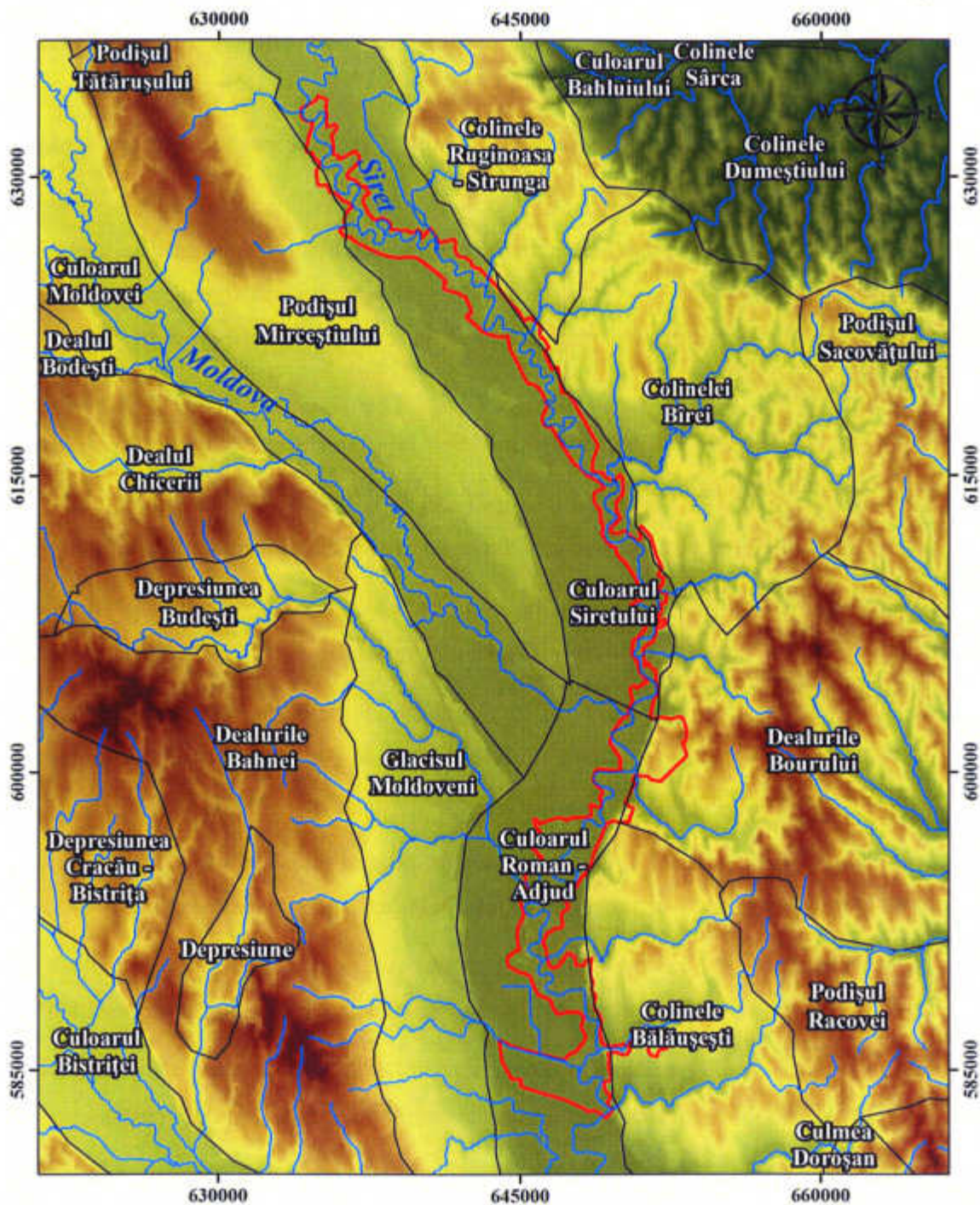
**Anexa nr. 4 la Planul de management - Lista principalelor acte normative relevante
pentru elaborarea și aplicarea Planului de management**

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 1052/2014 privind aprobarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, cu modificările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 207/2006 privind aprobarea conținutului Formularului Standard Natura 2000 și a manualului de completare al acestuia;
- Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar;
- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 135/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private;
- Hotărârea Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1798/2007 pentru aprobarea Procedurii de emitere a autorizației de mediu;
- Ordinul ministrului mediului nr. 979/2009 privind introducerea de specii alohtone, intervențiile asupra speciilor invazive, precum și reintroducerea speciilor indigene prevăzute în anexele nr. 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, pe

teritoriul național;

- Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 407/2006 vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr.159/ 2011 privind aprobarea condițiilor de practicare a pescuitului recreativ/sportiv, regulamentului de practicare a pescuitului recreativ/sportiv și modelelor permiselor de pescuit recreativ/sportiv în ariile naturale protejate;
- Legea nr. 5/1991, pentru aderarea României la Convenția asupra zonelor umede, de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor acvaticice;
- Legea nr. 13/1993 pentru ratificarea Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, Berna;
- Legea nr. 58/1994 pentru ratificarea Convenției privind diversitatea biologică, adoptată la Rio de Janeiro;
- Legea nr. 13/1998 pentru ratificarea Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn;
- Legea nr. 86/2000 pentru ratificarea Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu semnată la Aarhus în data de 25.06.1998;
- Legea nr. 451/2002 pentru ratificarea Convenției europene a peisajului, adoptată la Florența la 20 octombrie 2000;
- Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

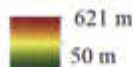
Anexa nr. 5 la Planul de management - Harta hipsometrică și a principalelor unități de relief, în zona sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

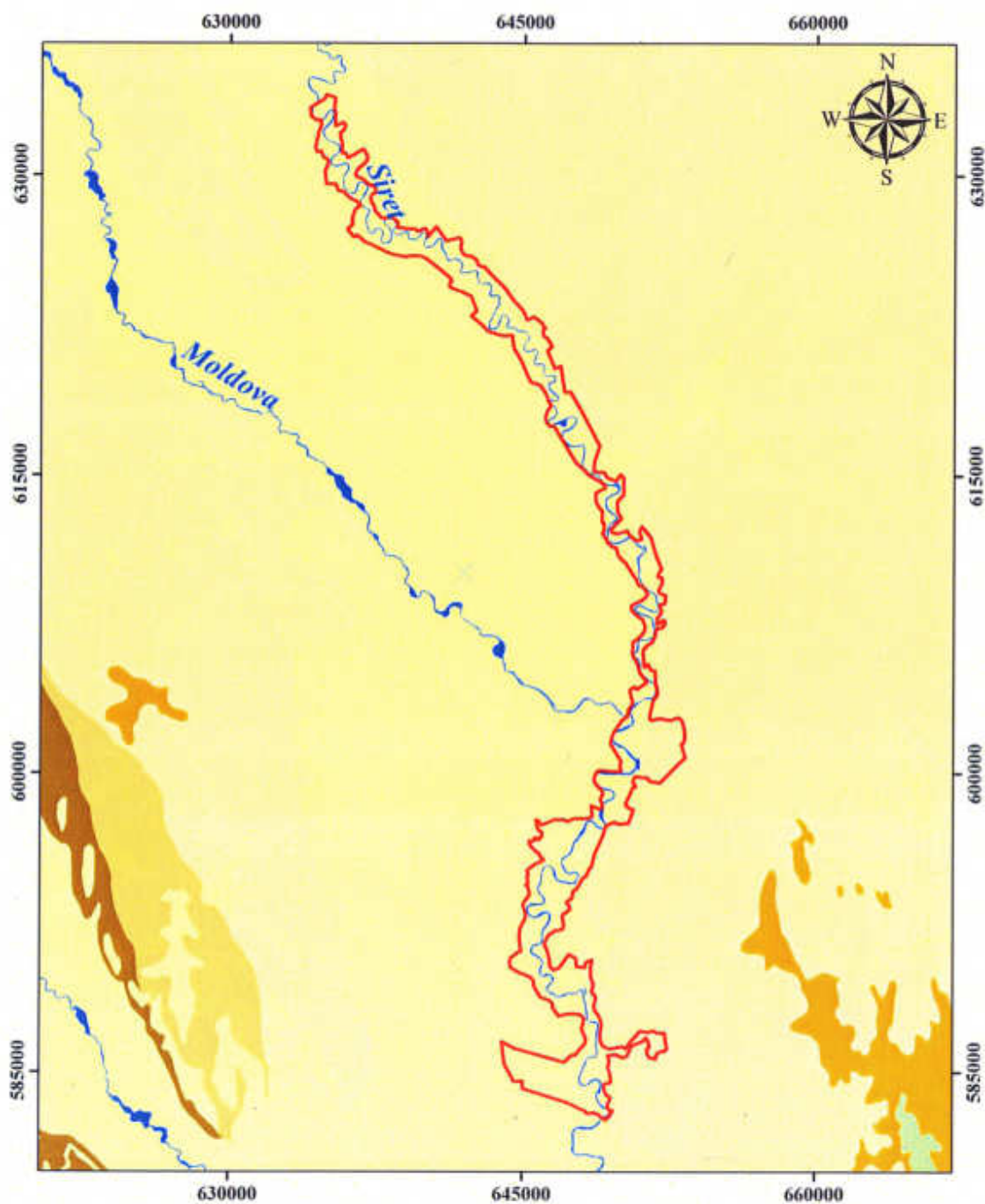
Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Unități de relief
- Rețea hidrografică

Hipsometrie

Anexa nr. 6 la Planul de management - Harta geologică a zonei sitului Natura 2000
ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

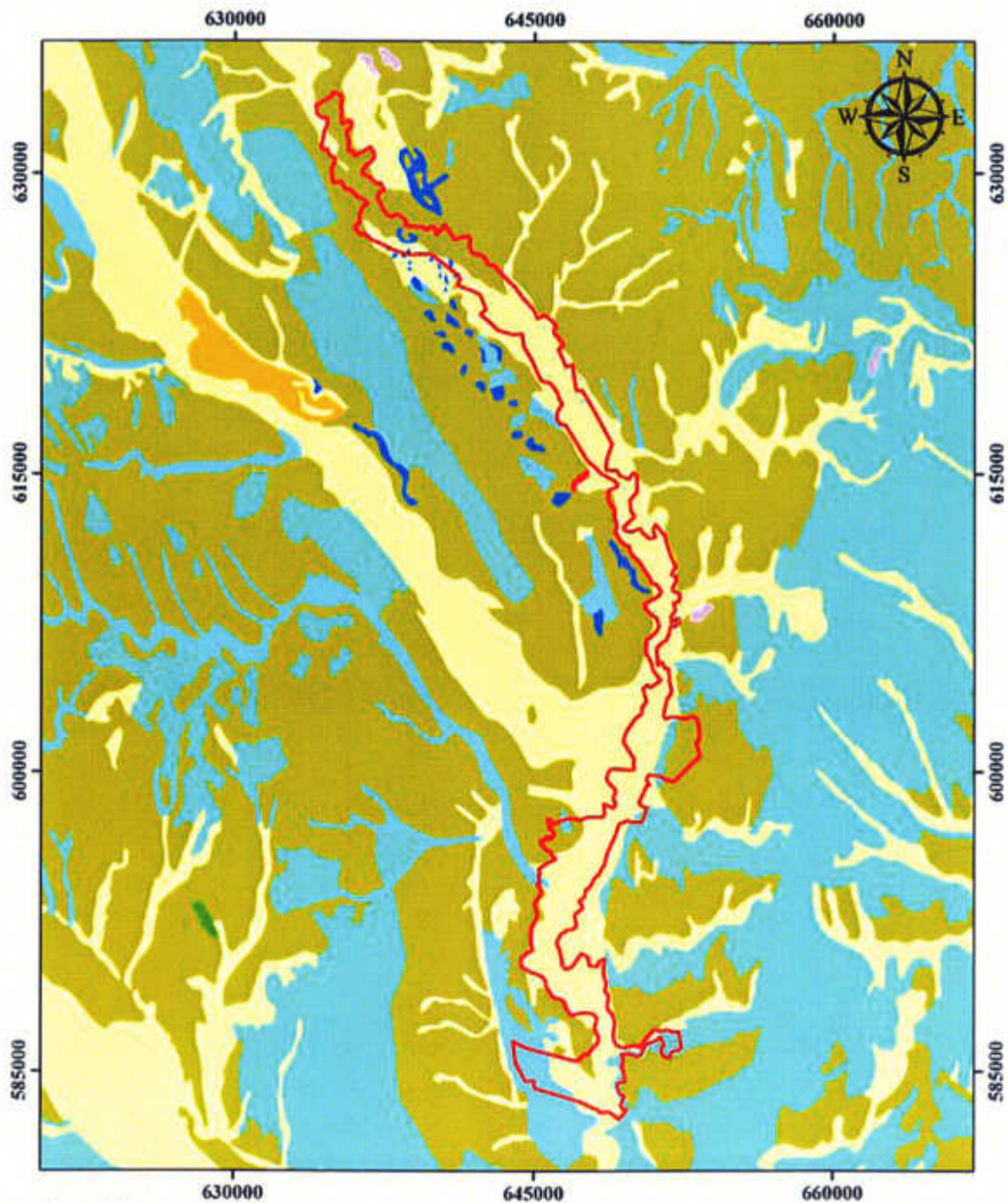
Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Argile, gresii cineritice
- Nisipuri, pietrișuri, bolovânișuri și depozite loessoide
- Nisipuri, pietrișuri, marnă, argile mamoașe, calcare oolitice
- Nisipuri, argile mamoașe, sare gemă, gipsuri, tufuri

- Nisipuri, pietrișuri, marnă
- Nisipuri, gresii, marnă, gipsuri
- Ape de suprafață

0 3 6 12 Km

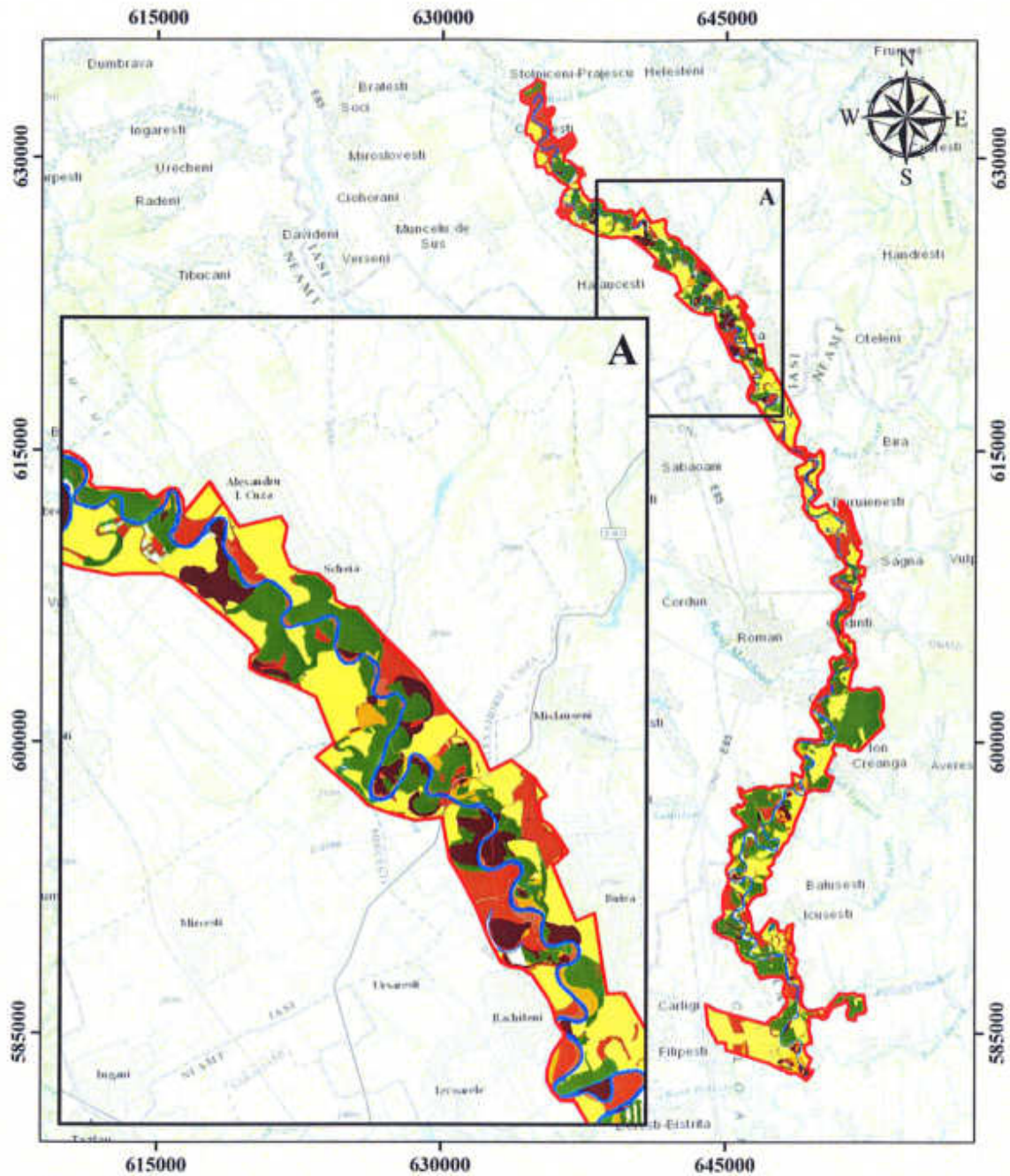
Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta solurilor în zona sitului Natura 2000
ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Legendă

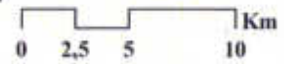
	Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu		Protisoluri / Antrisoluri
Clase de soluri			
	Cambisoluri		Salsodisoluri
	Cernisoluri		Spodisoluri
	Hidrisoluri		Vertisoluri
	Luvisoluri		Ape / Bălți / Mlaștini

**Anexa nr. 8 la Planul de management - Harta utilizării terenurilor din situl Natura
2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu**

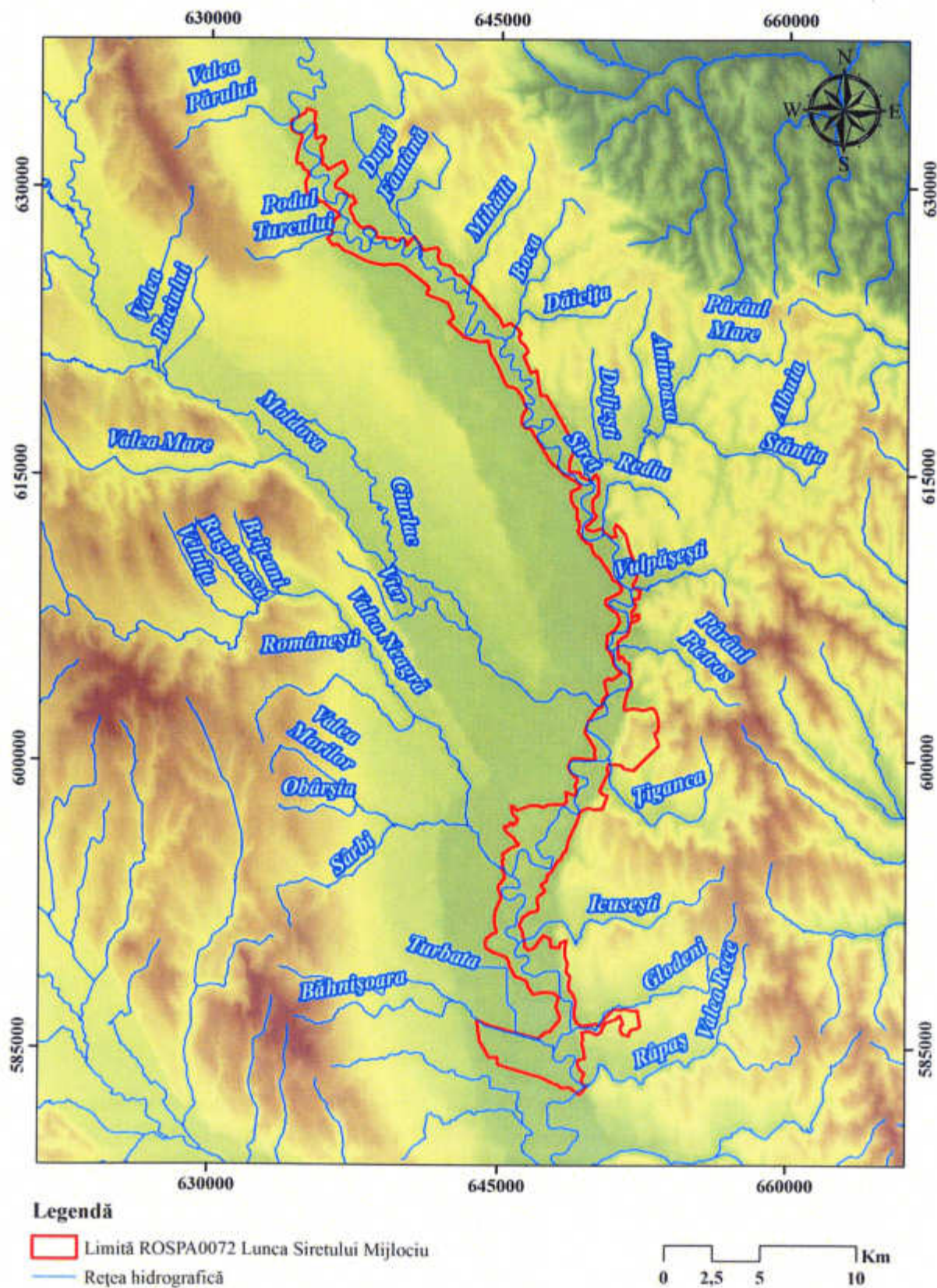

Legendă

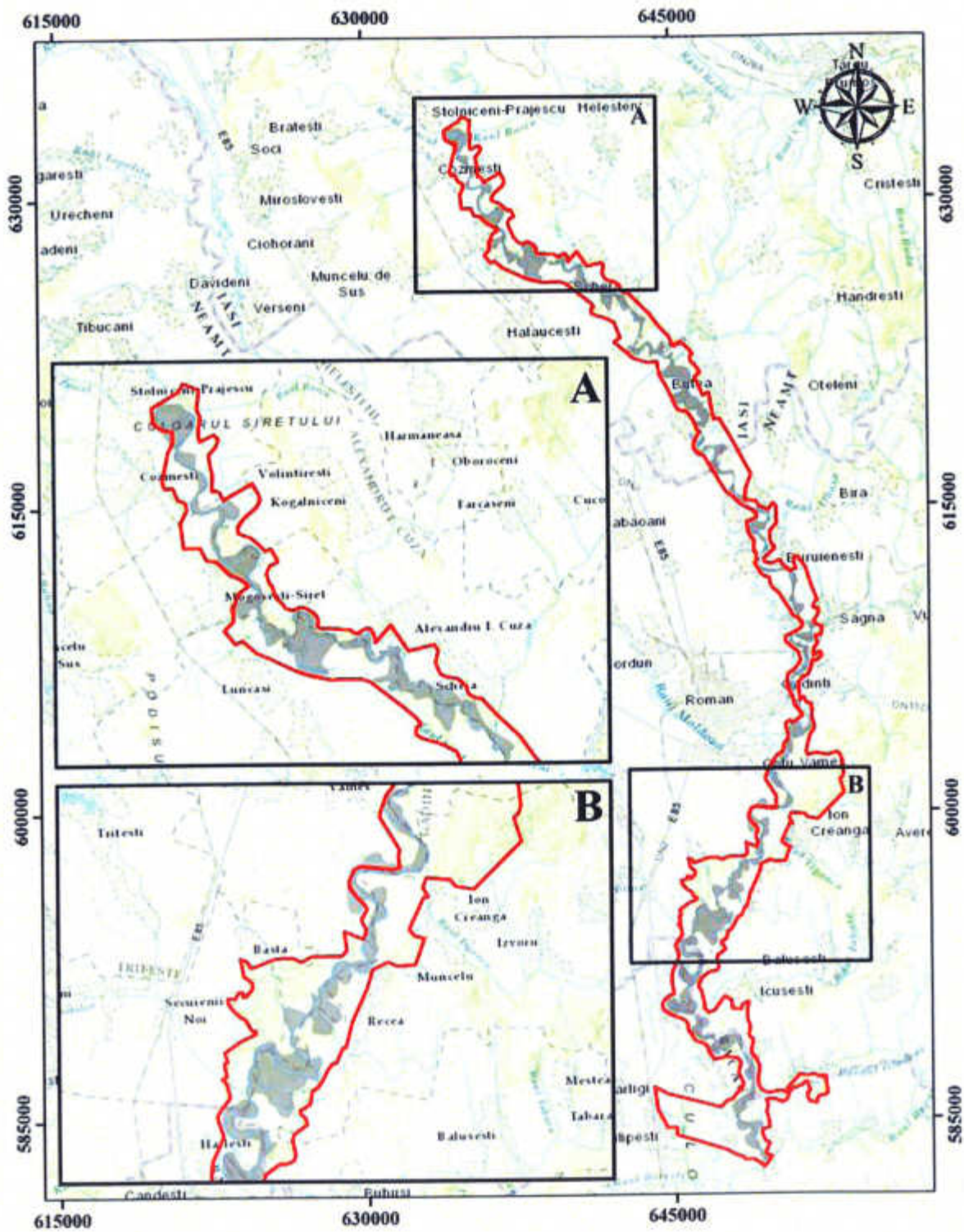
Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu	Cursuri de apă	Pășuni cu tufarisuri
Utilizare teren	Drumuri	Pășuni împădurite
Agricol	Livezi	Pepiniere silvice
Antropic	Nisipuri	Stufăriș
Bălți naturale cu stufăriș	Păduri	Tufărișuri
Bălți, Lacuri	Pășuni	Vii
Canale		

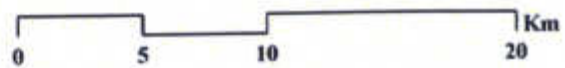
Anexa nr. 9 la Planul de management - Rețeaua hidrografică în zona ROSPA0072
Lunca Siretului Mijlociu

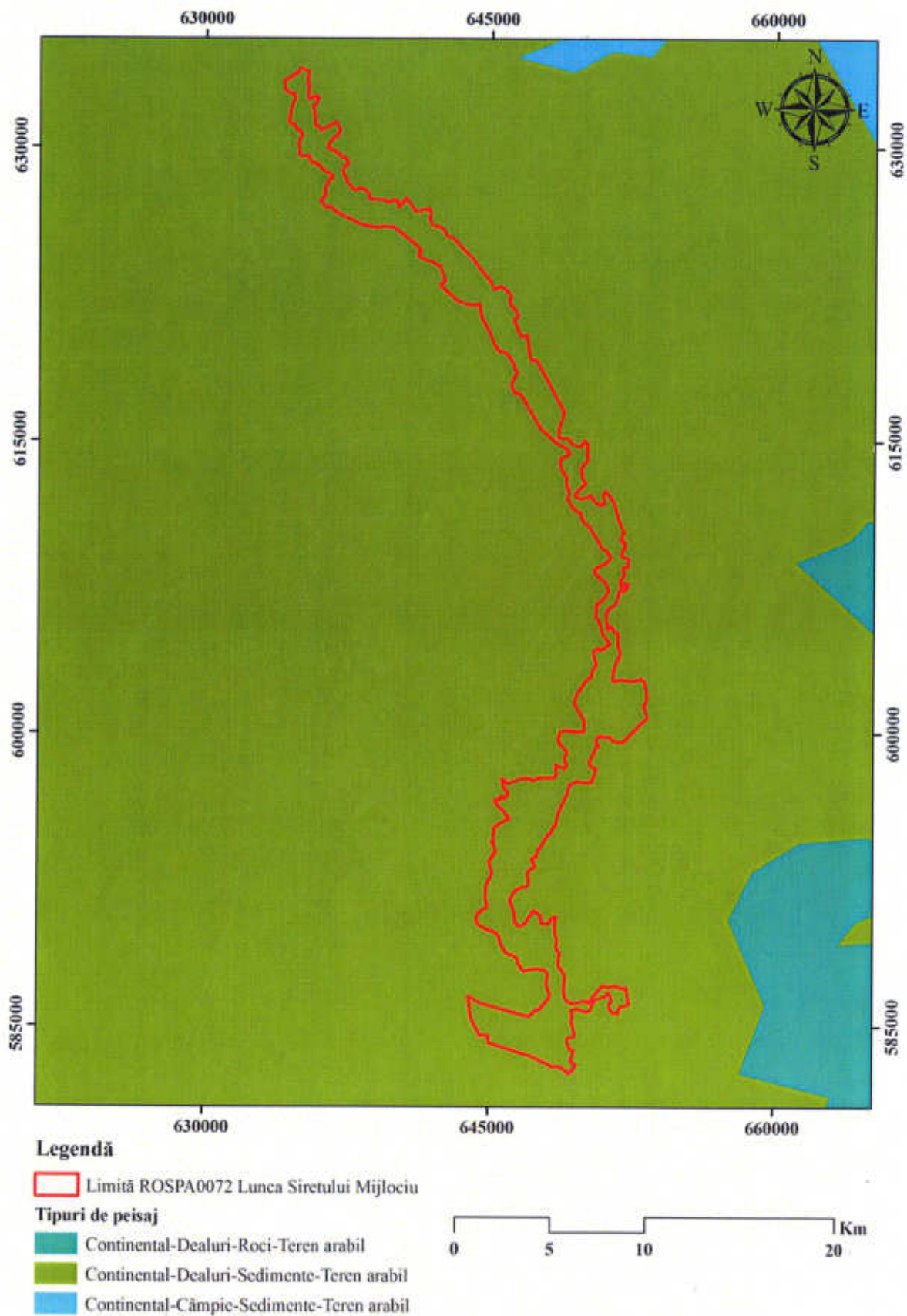
**Anexa nr. 11 la Planul de management - Evoluția râului Siret în zona ROSPA0072
Lunca Siretului Mijlociu, în perioada 1912 - 2005**

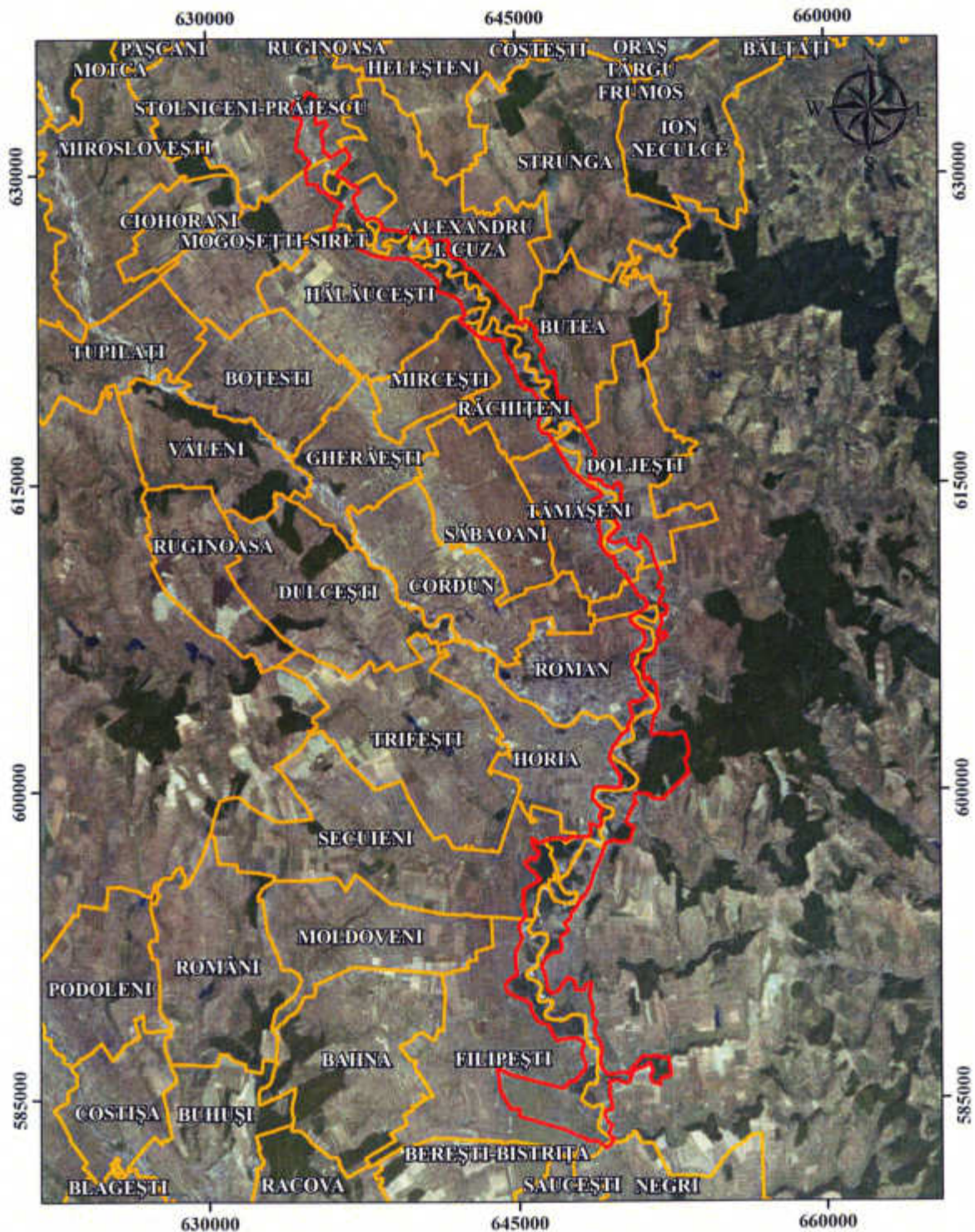
Legendă
 Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
 Zona de meandrare 1912 - 2005

Anexa nr. 12 la Planul de management - Peisajul în zona ROSPA0072 Lunca Siretului
Mijlociu

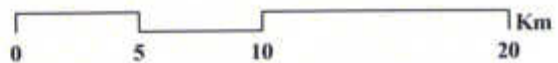

**Anexa nr. 13 la Planul de management - Zonele vulnerabile la poluarea cu nitrați în
zona sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu**

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone vulnerabile la poluarea cu nitrați

Anexa nr. 14 la Planul de management - Descrierea speciilor de păsări de interes comunitar și național din ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

a) *Alcedo atthis*, Linnaeus, 1758 - pescăraș albastru

Pescărașul albastru are o răspândire largă în toată regiunea Paleartică, de la coastele Atlanticului până în Japonia, în regiunea Indo-Malaeză și Noua Guinee; lipsește în Islanda și în insulele mediteraneene Malta și Baleare.

Arealul de distribuție al speciei cuprinde cea mai mare parte a Europei, fiind rezident în Spania, Franța, Marea Britanie, Europa Centrală și România și cuibăritor în Polonia, Țările Baltice, Ucraina, Rusia și Republica Moldova.

În România, specia este prezentă în toate regiunile țării, în lungul râurilor și canalelor lent curgătoare.

Populația europeană totalizază 47000-66000 perechi. Spania are populația cu cel mai mare număr de perechi cuibăritoare, de peste 8500, urmată de Polonia, Italia și Regatul Unit, fiecare cu peste 5500 perechi.

În România efectivul populației de pescăraș albastru este estimat la 2000-4000 de perechi cuibăritoare, dar s-au redus foarte mult și au o răspândire dispersată.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 40-50 perechi.

La nivel european această specie are un statut de conservare nefavorabil - SPEC 3: declin (conform BirdLife International).

Construirea cuibului este legată de ape cu curs domol și maluri propice realizării unei galerii. Pentru cuib păsările sapă un tunel de 25-120 cm în malurile abrupte. Intrarea în tunel are un diametru mic de 6-10 cm. La capătul acestui tunel păsările amenajează o cameră de incubație largă, iar femela depune 5-7 ouă direct pe sol. Este pasăre sedentară care după terminarea perioadei de reproducere devine eratică; clocitul începe în luna aprilie, iar incubația durează 19-21 de zile și creșterea puilor 23-27 de zile. Uneori pot avea două generații de pui într-un sezon reproductiv. Au un teritoriu de hrănire de 2-3 km². Se hrănește cu larve și insecte acvatice, cu puiet de pește și cu pești de dimensiuni mici.

Hrana este reprezentată în principal de pești de talie mică pe care îi prinde folosind ciocul prin scufundări scurte, rapide, apoi se retrage pe crengile copacilor unde înghite peștele întreg. Folosește ramurile copacilor și alte structuri din apropierea apei ca puncte de observație.

Regresia efectivului populațiilor se datorează unor factori limitativi ca regularizarea cursurilor de apă, taluzarea malurilor și pătrunderii excesive a omului în toate habitatele propice reproducerii și supraviețuirii acestei specii, poluării apelor.

b) *Anthus campestris*, Linnaeus, 1758 - fâsa de câmp

Fâsa de câmp este răspândită în toată regiunea Palearctică până în Mongolia și nordul Africii în Maroc.

La nivel european, specia este cuibăritoare, arealul său este extins dar puternic fragmentat: Peninsula Balcanică, Italică și Iberică, Europa Centrală și de Est, Turcia și Țările Baltice.

În România, fâsa de câmp este specie clocitoare în zone aride, cu puțină vegetație din Dobrogea, Delta Dunării, Lunca Dunării, sudul Moldovei, nord-vestul Transilvaniei.

Populația europeană este răspândită în 28 de țări cu un total de 520000-760000 de perechi; în Spania cuibăresc aproximativ 500000 de perechi, în celălalte țări efectivele populațiilor nu depășesc 5000-10000 de perechi.

Populația din România este cuprinsă între 150.000 și 220.000 de perechi cuibăritoare.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 30-40 perechi.

La nivel european are un statut de conservare nefavorabil, SPEC 3: vulnerabil (conform BirdLife International).

Hrana este reprezentată în special din insecte, pe care le prinde pe sol, prin vegetația scundă.

Este specie migratoare între lunile aprilie și septembrie, poate fi observată din a doua jumătate a lunii aprilie, dar perioada de cuibărit începe în a doua decadă a lunii mai, deoarece este pasăre insectivoră. Construiește cuibul în zone nisipoase pietroase cu tufișuri joase și chiar în vegetație, într-o scobitură din sol. Femela depune 4-5 ouă, pe care le clocește 12-14 zile. Puii părăsesc cuibul înainte de zbor, părinții îi mai îngrijesc câteva zile până devin independenți.

Schimbarea utilizării terenurilor, în special conversia pajiștilor și pășunilor naturale în suprafețe agricole reprezintă principala amenințare a speciei.

c) *Botaurus stellaris*, Linnaeus, 1758 - buhai de baltă

Buhaiul de baltă este răspândit în cea mai mare parte a regiunii Palearctice, cu excepția regiunilor nordice și în sudul Africii. Are areal discontinuu, insular.

În Europa, specia este prezentă la iernare, rezidentă sau la cuibărire, în Marea Britanie, Franța, Germania și Italia. Este o specie cuibăritoare în Europa Centrală și de Est: Ungaria, Serbia, România, Ucraina, Republica Moldova, Polonia, Țările Baltice, Rusia.

În România, specia este prezentă în special în Dobrogea, Moldova, Oltenia și Muntenia în apropierea corpurilor de apă.

Efectivul total al populației europene este de 34000-54000 perechi, iar în Rusia și Ucraina sunt peste 2/3 din perechile cuibăritoare în Europa.

Efectivul din România este estimat de Munteanu și col. 2002 la 1000-3000 de perechi, majoritatea în Delta Dunării.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 2-3 perechi.

În Europa are statut de conservare nefavorabil, SPEC 3: vulnerabil (conform BirdLife International).

Este pasăre migratoare, dar în iernile blânde pot fi văzute exemplare izolate pe bălțile neînghețate. Preferă stufărișurile dese din zone umede de diferite tipuri precum: lacuri, bălți, mlaștini, cu apă mică, puțin adâncă. Duce o viață ascunsă, perfect camuflat în desigurile de stuf. Perechile cuibăresc izolat. Ponta cu 3-4 ouă este depusă de femelă spre sfârșitul lunii aprilie sau în luna mai. Incubația durează 24-26 zile și începe imediat după depunerea primului ou. Puii părăsesc cuibul după 14 zile și pot să zboare după două luni de la eclozare.

Se hrănesc cu nevertebrate acvatice și pești.

Sunt afectați de restrângerea zonelor umede naturale sau degradarea lor, incendierea stufului, vânătoare, distrugerea cuiburilor cu ouă și pui.

d) *Caprimulgus europaeus*, Linnaeus, 1758 – caprimulg

Arealul de distribuție al speciei este extins în cea mai mare parte a Europei, în Asia, specia este prezentă în Orientul Mijlociu și Apropiat, Federația Rusă. Iernează în Sud-Estul și Vestul Africii. În Europa, specia este prezentă mai ales în Rusia, Ucraina, Republica Moldova, Turcia, Grecia, România, Ungaria, Italia și fragmentat în Spania, Franța, Germania, Europa Centrală și Marea Britanie.

În România, specia preferă pădurile rare cu poieni și arbori bătrâni, seculari, perdelele de protecție din toate regiunile țării, mai puțin în zonele înalte.

Populația totală europeană cuprinde 220000-260000 de perechi cuibăritoare. În Spania, Belarus este cantonat un nucleu cu peste 85% din totalul perechilor cuibăritoare din Europa.

În România efectivul cuibăritor este estimat la 2000-6000 de perechi, conform Munteanu et col., 2002.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 3-6 perechi.

Are un statut de conservare nefavorabil, SPEC 2: declin parțial (conform BirdLife International).

Adulții și puii se hrănesc cu insecte pe care le vânează la crepuscul.

Specie migratoare, care ierneză în zonele tropicale și de est ale Africii. Sosește în a doua jumătate a lunii aprilie și pleacă în septembrie-octombrie, în funcție de condițiile meteorologice. Migrează noaptea în grupuri mici. Cuibărește pe sol, făcându-și o mică scobitură amplasată în imediata apropiere a unui trunchi de copac căzut la pământ. Preferă p. Femela depune două ouă în prima parte a lunii iunie. Clocitul durează 18 zile. Puii părăsesc cuibul după 16-18 zile, devenind total independenți după 35 de zile de la eclozare.

Populațiile de caprimulg s-au redus foarte mult fiind afectate de lucrările ce se execută în zonele împădurite, de exploatarea forestieră, defrișarea perdelelor de protecție din zonele agricole, turismul, chimizarea excesivă a agroecosistemelor.

e) *Chlidonias hybridus*, Pallas, 18119 - chirighiță cu obraz alb

Chirighița cu obraz alb are un areal de reproducere foarte larg și insular, cuprins între sudul și estul Europei, centrul și sudul Asiei, sudul și estul Africii și sud-estul Australiei.

În România, chirighița cu obraz alb este mai rară și cuibărește în Delta Dunării, anumite zone din Lunca Dunării și câteva puncte pe râurile afluate cursului inferior al Siretului.

Populația europeană totală are între 24000-28000 de perechi cuibăritoare, iar Ucraina, România și Spania dețin aproape jumătate din populația cuibăritoare din Europa.

În România efectivul populației cuibăritoare este estimat la 6000-10000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 34-40 perechi.

Pe plan european are statut de conservare defavorabil, SPEC 3: declin (conform BirdLife International).

Chirighița cu obraz alb este migratoare, de origine mediteraneană și sosește în teritoriul de reproducere din România în a doua jumătate a lunii aprilie și pleacă în septembrie. Cuibărește în colonii, construindu-și cuibul pe suprafața apelor puțin adânci, fixându-l pe plantele acvatice din jur sau chiar pe stuf. Acesta are aspectul unei aglomerări de vegetație acvatică pe vârful căreia se află cuibarul propriu-zis într-o o scobitură mică. Femela depune o pontă formată din 2-4 ouă, la sfârșitul lunii mai sau începutul lunii iunie, pe care le clocește circa 19 zile. După eclozare puii sunt hrăniți și îngrijiți de ambii părinți.

Se hrănește cu nevertebrate acvatice mici, larve și insecte acvatice, amfibieni.

Dintre factorii limitativi se remarcă modernizarea cursurilor de apă, desecarea zonelor umede din Lunca Dunării, care au determinat o scădere vizibilă a efectivului populației acestei specii în România.

f) *Ciconia ciconia*, Linnaeus, 1758 – barză albă

Barza este răspândită în regiunea Palearctică. Populații restrânse cuibăresc în Asia Mică, Iran, Asia Centrală, estul Chinei. O populație cuibărește în Africa de Sud, rezidentă aici, dar care vine în contact cu populația est-europeană migratoare în Africa de Sud. Specia este prezentă în întreaga Europă, cu distribuție restrânsă în Italia, Franța și lipsește din zonele înalte.

În România, barza albă este antropofilă, cuibărind exclusiv în localități. Preferă satele și periferiile unor orașe până la altitudinea de 700-800 m.

Populația europeană a suferit un declin rapid în secolul al XX-lea în majoritatea țărilor, iar din unele a dispărut complet, cu toate acestea efectivul total al populației este estimat la 200000 de perechi, din care un sfert din populație este cantonată în Polonia. Efectivul actual a fost estimat de Munteanu și colaboratorii 2002 la 6000 perechi cuibăritoare.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 30-40 indivizi, iar efectivele de pasaj la peste 1800 indivizi.

Pe plan european are statut de conservare defavorabil, SPEC 2: declin (conform BirdLife International).

Cuiburile sunt construite pe stâlpii rețelelor de electricitate, hornuri, grajduri, șuri și foarte puține în copaci. În apropierea cuiburilor trebuie să fie habitatele convenabile pentru hrănire ca pajiștile umede, smârcuri, mlaștini, terenuri inundate cu ape de adâncime mică. Este oaspete de vară în lunile martie/aprilie până în septembrie. Cuibărește din aprilie până în iulie. Ponta conține 3-5 ouă. În anii cu hrană abundentă unele perechi reușesc să crească cinci pui.

Berzele se hrănesc cu animale acvatice precum nevertebrate sau vertebrate mici, terestre vâdate din pajiști, culturi agricole, miriști, terenuri proaspăt arate.

Declinul populațional din țara noastră a fost provocat de o serie de factori limitativi ca: drenarea și asanarea zonelor umede, intensificarea agriculturii, înlocuirea practicilor tradiționale cu metode moderne, care au produs uniformizarea peisajului și scăderea biodiversității; modernizarea satelor; extinderea rețelelor electrice și electrocutarea păsărilor tinere lipsite de experiență; distrugerea cuiburilor din localități, și altele asemenea.

g) *Ciconia nigra*, Linnaeus, 1758 – barză neagră

Larg răspândită în Palearctic, între Atlantic și Pacific. Pasăre migratoare, ierneză în Africa de vest: Senegal și Mali. O mare parte din păsările tinere rămân în Africa în timpul primului an de viață, revenind pentru reproducere în anii următori în zonele natale. Populația iberică este numai în parte migratoare. Polonia, Țările Baltice, țările din estul Europei sunt

principalul centru de reproducere din Europa. În vest barza neagră a fost recolonizată în Germania, Franța, Benelux, Scandinavia.

În România, specia este prezentă la cuibărire în Banat, Transilvania Sudul Munteniei și Moldova.

Populația cuibăritoare din Europa este estimată între 7.800 și 12.000 de perechi.

Efectivul din România este estimat la 100 - 150 de perechi cuibăritoare, conform Munteanu et col., 2002.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj sunt estimate la 30-40 indivizi.

În Europa are statut de conservare nefavorabil, SPEC 2: rară (conform BirdLife International).

Habitatele de hrănire și hrana sunt similare berzei albe.

Cuibărește în păduri întinse neafectate de prezența umană. Este oaspete de vară, aprilie - octombrie, cuibărește în lunile mai - iulie și este observată des în perioadele de pasaj. Barza neagră atinge maturitatea sexuală la 3 ani și formează cupluri monogame, foarte fidele. Păsări teritoriale păzesc cuibul până când puii ating vârsta de 2 săptămâni. Cuplul apară cuibul de toți indivizii care se apropie. Zona de căutarea a hranei se întinde pe o rază de 5-10 km² de jur împrejurul cuibului. Cuibul este voluminos și poate atinge 1,5 m diametru și un metru înălțime. De obicei este amplasat la bifurcația ramurilor unui arbore mare, la înălțime de 12-25 m. Cuibul este construit de cei 2 parteneri adulți și poate fi ocupat de același cuplu mai mulți ani, dacă este amplasat într-o zonă liniștită. Femela depune 3-5 ouă, la interval de 2 zile. Cei doi părinți încep să clocească după depunerea celui de al doilea ou timp de 35-38 de zile. Puii stau în cuib 63-71 de zile, după care părăsesc cuibul și stau prin preajma lui, mai ales pe sol unde se hrănesc încă 1-2 săptămâni, perfecționându-și zborul alături de părinți. În timpul migrației, sfârșitul lunii august și septembrie pot fi observate grupuri 5- 10 exemplare sau exemplare rătăcite în Lunca Dunării. În anii cu toamne lungi, călduroase pot fi găsite exemplare în migrație și în octombrie, conform Ciochia și col., 2001.

Zgomotul, prin lucrările care se execută în păduri, tăierea copacilor bătrâni și înalți, locuri perfecte pentru cuibărit, distrugerea cuiburilor în perioada de reproducere, desecările zonelor și pajiștilor inundate cu ape mici, bogate în faună de nevertebrate și vertebrate acvatice, reprezintă factori limitativi pentru populația din România.

h) Crex crex, Linnaeus, 1758 - cârstei de câmp

Specia este răspândită în Palearctic. Cuibărește în fâșia mijlocie a Europei, se întinde spre est până la Urali și până în vestul Chinei. În vestul și centrul Europei arealul este puternic

fragmentat. Este prezentă pe întreg teritoriul țării, mai puțin în zonele montane. Cârsteiul este o specie frecventă în zonele umede din România, preferă pajiștile cu vegetație înaltă, mai ales în lunci, caracterizate printr-o ușoară umiditate, culturi agricole de trifoi, lucernă, ierburi cu tufe.

Populația europeană este estimată la 1300000-2000000 de perechi, din care 80% din efectiv este cantonat în Belarus, Țările Baltice, Polonia, Ucraina, Rusia și România.

Efectivul din România este estimat la circa 20000-22000 de perechi, conform Munteanu, 2009.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 35-45 perechi.

Are un statut de conservare nefavorabil, SPEC 1: vulnerabil (conform BirdLife International).

Este oaspete de vară în lunile aprilie-septembrie. Are două căi de migrație cunoscute, una vestică, peste Africa de nord-vest și alta estică, care este mai importantă și care conduce păsările prin estul Africii. Cuibărește din mai, când depune 8-11 ouă, iar incubația durează 15-17 zile; puii sunt nidifugi.

Hrana este alcătuită din insecte, răme, alte nevertebrate.

Principalele amenințări ale speciei sunt reprezentate de mortalitate ca urmare a lucrărilor agricole mecanizate, schimbarea utilizării terenurilor, cositul timpuriu și abandonarea practicilor tradiționale în agricultură.

i) Dendrocopos leucotos, Bechstein, 1903 – ciocănitoare cu spate alb

Specia este răspândită în Europa și Asia: Albania, Armenia, Austria, Azerbaijan, Belarus, Bosnia și Herzegovina, Bulgaria, China, Croatia, Cehia, Estonia, Finlanda, Franța, Georgia, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Japonia, Kazakhstan, Korea, Letonia, Liechtenstein, Lituania, Macedonia, fosta Iugoslavie, Republica Moldova, Mongolia, Montenegro, Norvegia, Polonia, România, Rusia, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Elveția, Taiwan, China, Turcia, Ucraina.

În România, specia este prezentă în special în zonele muntoase. Este o specie sedentară ce preferă pădurile întinse de fag și conifere din Carpați, dar în timpul iernii coboară și la altitudini mai joase.

Populația europeană este estimată între 180.000 și 550.000 de perechi cuibăritoare.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 10-18 perechi.

Are un statut de conservare nefavorabil, populația fiind în declin.

Cuibul este construit în trunchiri de arbori în curs de putrezire, la înălțimi variabile. Ponta este formată din 4-5 ouă, iar puii părăsesc cuibul după 14 zile și devin apti de zbor după 28 zile. Hrana este formată exclusiv din larve și adulți de insecte, conform Ciochia, 1992.

Factorii limitativi ai acestei specii sunt ca și în cazul altor specii de ciocănitori, utilizarea pe scara largă a chimicalelor în agricultură și silvicultură precum și eliminarea arborilor bătrâni din păduri și restrângerea biotopilor de cuibărit.

j) *Dendrocopos syriacus*, Hemprich-Ehrenberg – ciocănițoare pestriță de grădină

Ciocănițoarea de grădină are un areal de reproducere continuu, extins între estul Austriei și Cehiei, sudul Poloniei, Grecia, partea europeană a Turciei, Ucraina și centrul și sudul Rusiei. Este specie sedentară cu o răspândire largă în țară. Preferă livezile, grădinile, parcuri, păduri de foioase rare, deoarece este o specie antropofilă.

Populația europeană cuprinde 130000-250000 de perechi. În România și Bulgaria se află cantonat nucleul reproductiv principal al acestei specii, de aceea efectivul total estimat pentru țara noastră este de 20000-40000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 30-45 perechi.

Pe plan european are statut de conservare numai parțial sigur, SPEC 4: sigur –parțial (conform BirdLife International).

Hrana este formată ouă, larve, pupe și adulți de insecte din arbori bătrâni sau uscați.

Perioada de cuibărire începe la sfârșitul lunii aprilie, începutul lui mai. Sapă cuibul în arbori de esență moale, la înălțimi variabile. Poate să ocupe același cuib mai mulți ani. Ponta conține de obicei 4-7 ouă și este clocită de cei doi parteneri timp de 10-14 zile. Puii părăsesc cuibul abia când pot zbura.

Factorii limitativi ai aceste specii sunt: utilizarea pe scara largă a chimicalelor în agricultură și silvicultură precum și extragerea arborilor bătrâni din păduri și diminierea suprafețelor habitatelor ode cuibărit.

k) *Falco peregrinus*, Tunstall, 1771 – șoim călător

Specie cosmopolită, politipică, răspândită pe toate continentele cu excepția Antarcticii. În Specia este prezentă în cea mai mare parte a Europei.

În România, este o specie nu foarte numeroasă, care odinioară cuibărea în mai multe puncte din țară, mai ales în ținuturile carpatine joase. În prezent este o specie predominant montană, poate cuibări și la câmpie, și inclusiv în orașe mari.

Este specie sedentar-eratică. Efectivele din Europa sunt estimate la sub 6.000 perechi cuibăritoare.

Efectivul cuibăritor din România este estimat la sub 20 perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele care iernează în sit ale acestei specii sunt estimate la 5-12 indivizi.

În Europa are un statut de conservare favorabil. Ca urmare a redresării recente a populațiilor sale din Europa, *Falco peregrinus* este inclus în prezent în categoria Non-SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Cuibul este construit în arbori sau pe stâncării. În perioadele de pasaj sau iarna apare relativ mai des în zona de câmpie, uneori departe de păduri sau pe lângă zone umede. Este o specie sedentară, dar în același timp și pasăre de pasaj și oaspete de iarnă. Ponta este formată din 3-4 ouă, incubajia durează 28-33 zile, iar puii zboară la vârsta de 5-6 săptămâni.

Se hrănește cu păsări relativ mari pe care le prinde în zbor.

Principala cauza a declinului plan mondial a fost persecuția la care a fost supus și scăderea fertilității ca urmare a ingerării de substanțe organo-clorurate, odată cu animalele-pradă în al căror organism ajungeau asemenea compuși chimici, conform Munteanu, 2009.

l) *Falco vespertinus*, Linnaeus, 1758 - vânturel de seară

Are areal discontinuu în Palearctic, destul de vast. În Europa este răspândit în partea central-estică din Slovacia, Ungaria, România, Rusia până în Asia. Iernează în Africa de Sud. În migrația de toamnă trece peste România, Balcani și estul Mediteranei, iar primăvara trecerea este prin zona centrală a Mediteranei prin Tunisia și Italia.

În România este răspândit în Dobrogea, sudul țării, vestul țării și câteva puncte din Transilvania. Coloniile de vânturel sunt legate de coloniile de ciori, deoarece această specie clocește în cuiburi vechi de ciori.

Cea mai mare populație cuibăritoare este în Rusia, iar restul populației din Europa este stimată la 6000-9000 de perechi. Munteanu și colaboratorii, 2002 estimează efectivul populației cuibăritoare din România la 800-1200 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 3-5 perechi.

Specia este încadrată la categoria SPEC 3: vulnerabilă (conform BirdLife International), din cauza declinului populațiilor.

Preferă lizierele pădurilor, perdele forestiere, păduri de luncă, plantații de salcâm, arborii înalți din lungul șoselelor, pălcuri de copaci în silvostepă, mai ales din ținuturile însorite și

călduroase. Este oaspete de vară, cuibărește în perioada mai - iulie în cuiburi vechi de ciori grive și depune 4-5 ouă. Se hrănește cu insecte, mamifere mici și reptile.

Defrișările copacilor și arboretelor din câmpie, monoculturile și utilizarea pesticidelor și insecticidelor organo-clorurate, campaniile de distrugere a coloniilor de ciori, considerate încă dăunătoare pentru agricultură, tăierea copacilor din lungul drumurilor și șoselelor au constituit factori limitativi ai efectivului populației de vânturei de seară din România.

Protejarea coloniilor de ciori de semănătură, a cuiburilor acestora cât și a arborilor în care sunt construite, ar duce la o stabilizare a declinului populației de vânturei de seară din România.

m) *Ficedula albicollis*, Temminck, 1815 - muscar gulerat

Arealul speciei se întinde în Europa Centrală, din estul Franței în sudul Germaniei, Cehia, Slovacia, Austria, Polonia, Ungaria, Ucraina și sud-vestul Rusiei. Ierneză în Zambia, Zimbabwe, Mozambic, Tanzania, Malawi.

În România, se observă în ultimul timp o expansiune din pădurile de foioase colinare spre altitudini mai joase. Preferă pentru cuibărit pădurile masive de foioase, parcurile cu arbori bătrâni, cu scorburi, din apropierea luciurilor de ape.

Populația totală europeană este de 390000-615000 perechi.

În România este cantonată o treime din populația cuibăritoare. Efectivul estimat de Munteanu et colaboratorii, 2002 este de 50000-100000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 7-10 perechi.

Statutul european de conservare este favorabil, SPEC 4: sigur (conform BirdLife International).

Muscarul gulerat este migrator, oaspete de vară, care sosește în aprilie. Multe păsări trec numai în pasaj peste România. Toamna încă din august pot fi observate exemplare aflate în pasaj, care vin din nordul Europei. Uneori ocupă cuiburile vechi de ciocănitari și pot cuibări în cuiburi artificiale. După construirea cuibului din frunze moarte, fire de iarbă, păr de animale depune o pontă de 5-6 ouă pe care le clocește 12-13 zile. Puii stau în cuib încă 14 zile. După părăsirea cuibului mai sunt hrăniți încă 3-4 zile de părinți.

Hrana este formată din ouă, larve, nimfe, adulți de insecte.

n) *Ficedula parva*, Bechstein, 1792 - muscar mic

Arealul cuprinde zona temperată și boreală din Eurasia, din Europa Centrală până în Kamciatka și nord-vestul Chinei. În Europa, specia este prezentă în Europa Centrală și de Est, țările fostei Iugoslavii.

În România, specia lipsește din Dobrogea, Muntenia și Oltenia.

Populația totală europeană este de 315000 - 400000 de perechi. Belarus, Slovacia și Lituania au peste 70% din efectivul cuibăritor.

Efectivul populației cuibăritoare din România are 20000-40000 de perechi, unde muscarul mic este migrator, oaspete de vară.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 12-20 perechi.

Statutul de conservare este favorabil, SPEC 4: sigur (conform BirdLife International).

Sosește la sfârșitul lunii aprilie și început de mai; pleacă spre cartierele de iernat în septembrie. Toamna pot fi observate până în octombrie grupuri mari de păsări aflate în trecere spre sud. Preferă pentru cuibărit pădurile de foioase extinse din zonele montane până la 900 m altitudine și pădurile rare de stejari. Dintre muscari este specia cea mai frecvent întâlnită. Își întălează cuibul în scorburile arborilor, la locul de bifurcație al ramurilor groase. Femela depune 5-6 ouă pe care le clocește 13-14 zile. Puii stau în cuib 11-15 zile, după părăsirea lui mai sunt hrăniți o perioadă scurtă de părinți până devin independenți.

Hrana este formată numai din insecte, ouă, larve, adulți.

o) Gavia arctica, Linnaeus, 1758 - cufundar polar

Cufundarii polari cuibăresc în nordul Europei și nord-vestul Asiei. Limita sudică a arealului din Europa trece prin Scoția, sudul Scandinaviei, nordul Poloniei, centrul părții europene a Rusiei. Pasăre de pasaj și oaspete de iarnă în țara noastră.

Populația europeană are un efectiv estimat la 19000-26500 perechi. Finlanda, Norvegia și Suedia dețin peste 90% din populația cuibăritoare. Primele exemplare apar în octombrie, excepțional mai devreme. Trecherile maxime ale pasajului sunt în noiembrie. Cufundarii polari care trec prin România sunt originari din nordul Europei și migrează toamna spre sud-sud est; ei trec mai departe spre cartierele de iernare, care se află probabil în partea sudică a Mării Negre. O parte iernează la noi, chiar pe apele interioare, cât timp acestea nu îngheață și pe mare. Pasajul de primăvară pare a fi orientat spre nord-vest, este incomparabil mai slab și se desfășoară mai ales în martie. Unele exemplare au fost semnalate în aprilie și chiar mai.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele care iernează în sit ale acestei specii sunt estimate la 30-40 indivizi.

Stautul de conservare este nefavorabil, SPEC 3: vulnerabilă (conform BirdLife International). Preferă apele curgătoare și stătătoare mari, uneori poate fi observată și pe mare.

Înoată excelent sub apă, acesta este modul obișnuit de a prinde prada. Pe uscat este neajutorat, nu poate face decât câțiva pași. Zboară repede și susținut.

Hrana principală este peștele prins viu, în cantitate mică consumă moluște, crustacee, insecte acvatic, lipitori, fragmente vegetale, mai rar boaște, conform Cătuneanu et col., 1974.

p) *Gavia stellata*, Pontoppidan, 1763 - cufundar gușă-roșie

Arealul de cuibărit al speciei este circumpolar în emisfera nordică. În Europa, limita lui sudică trece prin Irlanda, sudul Scandinaviei, țările baltice, partea de nord a Uralilor. Cartierele de iernare sunt cantonate în Marea Baltică și Marea Nordului, neregulat în Marea Neagră și Marea Mediterană.

Populația europeană este estimată la 7000-10000 de perechi cuibăritoare. Statutul de conservare este nefavorabil, SPEC 3: vulnerabilă (conform BirdLife International). Preferă apele curgătoare și stătătoare mari, uneori și pe mare.

În România este o apariție rară, specie de pasaj și oaspete de iarnă, observat din octombrie-decembrie-ianuarie.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele care ierneză în sit ale acestei specii sunt estimate la 20-30 indivizi.

Se hrănește cu pește, broaște, moluște, crustacei, insecte de apă. În timpul primăverii consumă și plante de apă.

q) *Lanius collurio*, Linnaeus, 1758 - sfrâncioc roșiatic

Specie larg răspândită în regiunea Palearctică, unde cuibărește. Ierneză în Sudul Africii. În Europa, specia este întâlnită în Europa Centrală, Occidentală și de Est. Populația europeană este estimată la 2600000-3600000 de perechi.

În România, specia este oaspete de vară și poate fi întâlnit în zonele unde se află trupuri de pădure, hățișuri, păduri cu poieni și subarboret bogat, de-a lungul văilor cu vegetație arborescentă și arbustivă dezvoltată.

Efectivul cel mai mare de perechi cuibăritoare din Europa se află în România, iar populația este estimată la 400000-800000 perechi, cu abundență maximă în regiunea de câmpie și deal.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 35-40 perechi.

Pe plan european are statut de conservare defavorabil, SPEC 3: declin- parțial (conform BirdLife International).

Este migrator, sosește în zonele de cuibărit la sfârșitul lunii aprilie, începutul lunii mai. Migrația de toamnă începe în septembrie și poate dura până în primele zile ale lui octombrie. Construiește cuibul în arbuști de la 60 cm înălțime până la 2 m. Cuibul este construit de femelă

din graminee și alte resturi vegetale, căptușit cu păr de animale, mușchi, puf de pasăre. Femela depune pontă la începutul lunii iunie, când oferta trofică este mult mai generoasă în insecte. Cele 5-6 ouă sunt clocite 14-16 zile. După ecloziune puii sunt îngrijiți aproape o lună până devin independenți.

Sunt păsări insectivore, de aceea hrana este alcătuită din adulți de insecte, larve, iar în perioadele mai grele pot vâna șoareci, păsărele, șopârle.

Factorii limitativi ai acestei specii sunt reprezentați de defrișările arbuștilor din zona de câmpie și utilizarea insecticidelor.

r) *Lanius minor*, Gmelin, 1788 – sfrâncioc cu frunte neagră

Sfrânciocul cu frunte neagră este o specie tipică de stepă și este răspândită în Paleartic, partea sudică din Spania până în Asia Centrală. Iernează în Sudul Africii. Nucleul principal al populației reproducătoare este cantonat în principal în România, Moldova și Ungaria.

În România, specia este prezentă în păduri, hățișuri, păduri cu poieni și subarboret bogat, de-a lungul văilor cu vegetație arborescentă și arbustivă dezvoltată.

Populația europeană cuprinde 65000-120000 de perechi cuibăritoare.

Populația cuibăritoare din România este cea mai mare din Europa și cuprinde 60000-100000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 30-40 perechi.

Pe plan european are statut de conservare defavorabil, SPEC 2: declin (conform BirdLife International).

Este specie migratoare și sosește în țară la sfârșitul lunii aprilie. Toamna pleacă în septembrie, iar adulții pleacă mai repede decât indivizii imaturi, care pot fi observați până spre sfârșitul lunii.

Preferă pădurile rare cu subarboret, crânguri, parcuri mari, grădini, livezi bătrâne, vii, locuri cu arbori izolați, tufe de măceș, porumbar, păducel. Cuibul este construit la înălțime în arbori între 2 - 7 m din ramuri, rădăcini, diferite resturi vegetale, fire de graminee subțiri. O caracteristică distinctă a speciei este aceea că sfrânciocul mic obișnuiește să folosească la construirea cuibului frunze de plante aromatice, cum ar fi pelinul. Femela depune 5-6 ouă în a doua jumătate a lunii mai pe care le clocește 15 zile. Hrana este alcătuită din insecte din diverse grupe, gasteropode mici, șoareci, păsărele. Părțile nedigerate ca chitina, părul, oasele le regurgitează sub formă de ingluvii.

Factorii limitativi ai acestei specii sunt reprezentați de defrișările arbuștilor din zona de câmpie și utilizarea insecticidelor.

s) *Lullula arborea*, Linnaeus, 1758 – ciocârlia de pădure

Arealul speciei cuprinde Europa, nord-vestul Africii, Iran, Turkmenistan. Cuibărește în Europa Centrală și de Est, Orientul Apropiat și Europa Occidentală. Ierneză în Sudul Europei și Nordul Africii.

În România preferă locurile deschise, poieni largi cu arbori înalți, iar de pe crengile uscate de la înălțime își delimitează teritoriul prin cântec.

Populația totală europeană conține 1000000-2200000 de perechi cuibăritoare. În Spania și Portugalia există un nucleu cu peste 75% din totalul perechilor cuibăritoare.

Populația din România este estimată de Munteanu et colaboratorii, 2002 la 20000-40000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 15-20 perechi.

La nivel european are statut de conservare nefavorabil, SPEC 2-vulnerabilă (conform BirdLife International).

Specie migratoare, ajunge în țară la sfârșitul lunii martie. Construiește cuibul pe sol, bine camuflat. La începutul lunii aprilie femela depune 4-5 ouă pe care le clocește 12-16 zile. După eclozare puii sunt hrăniți de ambii părinți încă 14-16 zile, după care părăsesc cuibul fără să zboare. Ei sunt îngrijiți în continuare de părinți încă 5-7 zile până devin independenți.

Hrana este formată din insecte, adulți și larve și semințe.

t) *Mergus albellus*, Linnaeus, 1758 - fereștrăș mic

Are areal transpaleartic vast. Este pasăre migratoare și ierneză în vestul și sudul Europei, la Marea Caspică, în sudul Asiei și Japoniei. Cuibărește în zonele nordice ale Europei și Asiei. În Europa, specia este oaspete de iarnă, fiind prezent în Germania, Franța, Polonia, Ucraina, Rusia și România.

În România este frecvent ca oaspete de iarnă în lunile octombrie-martie și rar este sedentar și cuibăritor. Preferă zonele umede, întinderi de apă cu stufăriș și cu sălcii bătrâne și scorburoase. Existența acesteia ca specie clocitoare este incertă, iar Munteanu, 2009 estimează un efectiv de 20 de perechi, în Delta Dunării unde a fost observat, în ultimii ani, cu boboci. Cuibărește în scorburi.

Populația europeană numără 5000-8500 de perechi cuibăritoare.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele care ierneză în sit ale acestei specii sunt estimate la 120-250 indivizi.

Statutul de conservare este nefavorabil, SPEC 3: declin (conform BirdLife International).

Hrana conține nevertebrate acvatice și peștișori.

Degradarea și restrângerea habitatelor preferate, zone umede, ape întinse cu arbori bătrâni și scorburoși, desecarea și asanarea bălților din Lunca Dunării, au fost cauzele principale ale dispariției acestei specii din lunca inundabilă a Dunării, unde era frecventă la începutul secolului al XX-lea.

u) *Nycticorax nycticorax*, Linnaeus, 1758 - stârc de noapte

Are o răspândire largă în zonele calde din America de Nord, America de Sud, Africa, sudul Europei, sudul Asiei. Populația europeană este cuibăritoare, prezentă în Europa Centrală, Occidentală, de Sud și de Est.

În România răspândirea stârcului de noapte s-a restrâns odată cu distrugerea și desființarea zonelor umede, în special a celor din Lunca Dunării. Preferă bazine acvatice cu multă vegetație, care au în preajmă vegetație arborescentă, zăvoaie, păduri de luncă, plantații forestiere.

În Europa specia are un efectiv total de 60000-80000 de perechi, cu un efectiv mai mare în Italia, Ucraina, România și Rusia.

În Delta Dunării cuibăresc 4000-5000 de perechi, iar în restul țării 1000-2000 de perechi. Oaspete de vară în lunile martie-aprilie și septembrie-octombrie.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 42-50 perechi.

Are un statut defavorabil și este încadrată la categoria SPEC 3: declin (conform BirdLife International).

Cuibărește în colonii mixte sau monospecifice, cu alți stârci sau cormorani, în sălcii, salcâmi, arțari, stejari, rar în stufăriș. Femela depune 4-5 ouă în lunile aprilie-iunie.

Se hrănește cu nevertebrate acvatice și pești de dimensiuni mici.

Degradarea și distrugerea zonelor umede, defrișarea copacilor de pe lângă ape, distrugerea cuiburilor, intoxicarea cu metale grele și insecticide-toate reprezintă factori limitativi pentru stârcul de noapte.

v) *Pernis apivorus*, Linnaeus, 1758 - viespar

Este o specie cu areal vest-paleartic, care cuprinde cea mai mare parte a Europei și se întinde în continuare spre răsărit până în Asia Centrală, limita nordică fiind apropiată de izoterma de 15°C a lunii iulie.

În România are răspândire discontinuă, cu precădere în zona colinară și mai rar în cea montană joasă sau de câmpie. Preferă zonele cu păduri de foioase, dar urcă uneori și în etajul

molidului, unde arboretele alternează cu pajiști, goluri de munte și alte terenuri deschise, cu condiția existenței apidelor și a altor insecte cu care se hrănesc.

Cuibărește în toate țările Europei, efectivul populațional european totalizând între 110.000-160.000 perechi clocitoare. Efectivul la nivelul României este incert, probabil între 600-1100 perechi clocitoare.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 1-2 perechi, iar efectivele de pasaj la 5-6 indivizi.

La nivel european, populația este considerată stabilă.

Este oaspete de vară, calendarul prezenței sale în ariile de nidificare depinzând de fenologia speciilor de insecte pe care le consumă.

În România este oaspete de vară din aprilie până în septembrie și specie de pasaj. Cuibărește în păduri mari, dar și în arborete fragmentate. Ponta este formată din 2-3 ouă.

Ca biotop de hrănire preferă terenurile deschise cu vegetație ierboasă, unde găsesc insecte terestre mari, mai ales apide în stadii de adulți, pupe, larve, precum și vertebrate mici.

Factorii limitativi sunt în general comuni cu ai altor specii de păsări răpitoare din țara noastră, cu impactul cel mai mare fiind combaterea sistematică atât chimică cât și prin metode indirecte practicate în trecut asupra speciilor de răpitoare.

w) *Phalacrocorax pygmaeus*, Pallas, 1773 – cormoran pitic

Răspândit în peninsula Balcanică, la Nord și la Vest de Marea Neagră, zona Mării Caspice și a Lacului Aral, Asia Mică și Orientul Apropiat, specie sedentară și sedentar-migratoare. În prezent cormoranul mic se reproduce în Delta Dunării, dar și în alte puncte din țară. În Lunca Dunării o colonie sigură este pe Ostrovul Calnovăț. Preferă lacurile și bălțile întinse cu multă vegetație, dar și cu arbori, în care își amplasează cuiburile.

Efectivul populației europene ajunge la 27000-37000 de perechi. Aproximativ 75 % din arealul speciei se află în Europa și 2/3 din efectivul populației europene se găsește în România și Azerbaidjan.

În România cuibăresc în prezent în Delta Dunării între 10000-13000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 10-15 indivizi.

Deoarece populația europeană în această fază nu este amenințată, ci pare sigură, specia este încadrată de BirdLife International la categoria SPEC 1: sigură (conform BirdLife International).

Oaspete de vară, în perioada aprilie-octombrie. Cuibărește în colonii mixte împreună cu egrete, țigănuși, stârci, cormorani mari, și altele asemenea. Cuiburile sunt construite adesea în

sălcii, mai rar în stuf. Femela depune 4-6 ouă în perioada mai-iunie, pe care le incubează 28 de zile.

Se hrănește cu pește.

Desecările zonelor umede, vânătoarea prin campaniile de combatere, fiind considerată specie dăunătoare, deoarece se hrănește cu pește, distrugerile cuiburilor, tăierile copacilor în care își construiesc cuibul, repezintă factorii limitativi ai efectivului populației din țara noastră.

x) *Philomachus pugnax*, Linnaeus, 1758 – bătaș

Bătașii au o răspândire largă în regiunea Palerctică și cuibăresc în centrul și nordul Europei. Sunt păsări migratoare care ierneză la sud de Sahara sau în sudul Asiei. Nu cuibăresc în România, unde sunt numai pasări de pasaj atât toamna cât și primăvara.

Populația europeană are un total de 100000-130000 de perechi cuibăritoare, iar cea din Rusia, inclusiv estul Siberiei este cea mai mare populație, care cuprinde 1000000-10000000 de indivizi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 1000-1500 de indivizi.

La nivel european are un statut de conservare favorabil, SPEC 4: sigur –partial (conform BirdLife International).

Toate habitatele pe care le frecventează trebuie să fie în vecinătatea apei. În zonele de reproducere cuibăresc în turbării, sau pe malul apelor cu plaje și vegetație scundă. Femelele sunt foarte sociabile și se amestecă des cu alte limicole în teritoriile de hrănire. Pasajul are loc în iulie-octombrie toamna, iar primăvara în martie-aprilie. Masculii sunt poligami. În perioada aprilie-mai ei se reunesc în arenele de dans. Cuiburile sunt construite pe sol din resturi vegetale. Ponta conține 4 ouă, care sunt incubate o perioadă de 20-23 de zile. Femela se ocupă singură de incubație și creșterea puilor. Puii sunt nidifugi, capabili să părăsească cuibul la câteva ore după eclozare, devenind independenți după 28-30 de zile.

Specia este amenințată prin dispariția și degradarea habitatelor, modificarea practicilor agricole tradiționale, intensificarea culturilor și vânătoare.

Dintre toate scolopacidele care migrează prin țara noastră bătașul este cel mai numeros. Încă de la sfârșitul lui iulie se pot observa în bălțile Dunării și alte zone umede bătași singuratici sau în stoluri. Masculii au în jurul gâtului un guler de pene mici. Numărul lor crește din august către septembrie când apar în grupuri de 300-400 de exemplare. Dacă toamna este favorabilă cu temperaturi mari, pot rămâne până la începutul lui octombrie. Sosirea lor primăvara are loc în a doua jumătate a lunii martie și durează până la începutul lunii mai.

y) *Platalea leucorodia*, Linnaeus, 1758 – lopătar

Lopătarul are un areal vast, dar discontinuu, în sudul regiunii Palearctice. Este mai numeros în Olanda, Spania, Ungaria și Rusia.

În România este oaspete de vară în lunile aprilie-octombrie. Cuibărește în stufărișuri în colonii simple sau mixte în lunile mai-iulie. În zonele unde clocește populația un depășește 150 de cupluri. Lopătarul cuibărește în prezent în Delta Dunării și punctiform în alte locuri din țară. De asemenea, este prezent vara, constant, în Lunca Dunării unde au fost observate grupuri de zeci de exemplare, ceea ce sugerează posibilitatea cuibăririi sale în această zonă.

Efectivul european al populației este estimat la 9000-15000 de perechi.

Populația din România este estimată la 1100-1500 perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 25-60 indivizi. Lopătarul niciodată nu a fost o pasăre numeroasă în fauna noastră.

Statutul de conservare este nefavorabil, SPEC 2: rar (conform BirdLife International).

Pentru construirea cuibului preferă stuful vechi, iar incendierea trestiei uscate în luna aprilie a dus la distrugerea pontelor păsărilor.

Regresul populației este datorat și sistematizării și asanării zonelor umede și dispariția stufului, dar și datorită faptului că din cele 3-4 ouă din pontă, supraviețuiesc foarte puțini pui în primul an de viață, supraviețuirea lor depinde de oferta de hrană din teritoriile de hrănire din anul respectiv.

z) *Tringa glareola*, Linnaeus, 1758 – fluierar de mlaștină

Este o specie cu areal extins în Europa, areal ce reprezintă mai puțin de jumătate din arealul global de reproducere al speciei. Este o specie care cuibărește în cea mai mare din regiunile cu latitudini mari ale zonei Palearctice, de la zonele subarctice, la cele arctice sau boreal, temperate ori oceanice. Conform Birdlife International, specia nu cuibărește în România.

Populația europeană este mare, se estimează a fi peste 350.000 de perechi însă a suferit o scădere moderată în perioada 1970-1990. Deși specia a rămas stabilă în perioada 1990-2000, populațiile cheie din Finlanda și Rusia au manifestat instabilități ceea ce face ca întreaga populație europeană să nu fi revenit la nivelul dinaintea anilor 1970.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 25-60 indivizi.

Se hrănește preponderent cu materie animală, de cele mai multe ori insecte, larve pe care le prinde în nisipul umed de la marginea cursurilor de apă, uneori în apă până la pânțele, ceea ce dă impresia că înoată.

aa) *Anas platyrhynchos*, Linnaeus, 1758 – rața mare

Este o specie cu areal extins, ce cuprinde Europa, America de Nord, Asia și Nordul și Nord-Estul Africii.

În Europa, specia este întâlnită în toate regiunile, în vecinătatea râurilor, lacurilor și a altor corpuri de apă.

În România, este o specie sedentară ce populează aproape toate cursurile râurilor mari din țară, fiind cea mai frecvent întâlnită specie de rață de la noi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele care ierneză în sit ale acestei specii sunt estimate la 20000-25000 indivizi.

Trăiesc în cârduri, iar în perioada de reproducere în cupluri. Perioada de cuibărit începe în martie sau uneori chiar din februarie. Cuibul este instalat în locuri foarte diverse, de la simple cavități în sol căptușite cu vegetație până la scorburi ale arborilor bătrâni sau cuiburi ale altor păsări mai mari, dar întotdeauna bine camuflat. Ponta este formată din 8-12 ouă. Hrana este formată pe lângă vegetație și grăunțe, și din diferite specii de nevertebrate acvatice pe care le rețin în cioc prin filtrarea apei. Este o specie omnivoră.

bb) *Anas querquedula*, Linnaeus, 1758 – rața cârâitoare

Are un areal extins, zona de cuibărire cuprinde cea mai mare parte a Europei și Asia, exceptând zonele tropicale și reci iar cartierele de iernare sunt situate în Africa Centrală, de Est și Vest, India, Sud-Estul Asiei și Indonezia. În Europa, specia este prezentă doar în timpul perioadei de cuibărire, în Rusia, Ucraina, România, Bulgaria, Țările Baltice, Polonia și fragmentat în Germania, Ucraina, Italia, Franța, Marea Britanie și Spania.

Este o specie oaspete de vară ce cuibărește în cea mai mare parte a Europei, arealul de răspândire în Europa reprezentând mai puțin de un sfert din arealul global de răspândire al speciei.

În România, specia este prezentă în zonele umede, lacurile, bălțile și râurile din zonele colinare și de câmpie, fiind absentă în zonele montane.

Populația reproducătoare a Europei este mare, fiind estimată la peste 390.000 de perechi, aceasta însă a suferit o puternică scădere în perioada 1970-1990. Nu se cunosc informații referitoare la dinamica populației cheie din Rusia din perioada 1990-2000, dar în restul Europei populațiile au scăzut numeric, inclusiv populațiile importante din Belarus și Ucraina, ceea ce face ca populația Europei să fi scăzut în general cu aproximativ 10%.

În România, sunt estimate a fi între 3000 și 5000 de perechi, fiind o populație stabilă.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 2500-3500 indivizi.

La nivel european, în prezent, populația speciei este în scădere.

Se hrănește cu material vegetal pe care îl adună cu capul scufundat în apă, ocazional se poate hrăni și cu insecte sau larve de insecte sau moluște.

Ouăle sunt depuse pe sol, în vegetație densă, nu este o specie colonială și preferă să cuibărească în apropierea apei, la distanțe între 10 și 100 metri. Cuibul reprezintă o adâncitură în sol căptușită cu materie vegetală, în special frunze și iarbă. Incubația durează 21 - 23 de zile, iar puii pot zbura după 30-45 de zile.

Amenințările la adresa speciei sunt: pierderea habitatelor, ca urmare a asanării zonelor inundabile folosite pentru cuibărire, creșterea aridității, distrugerea cuiburilor, deranj cauzat de prezența umană și vânătoarea.

cc) *Aythya ferina*, Linnaeus, 1758 – rața cu cap castaniu

Are un areal extins, în perioada de cuibărire: Europa Centrală și de Est, Asia, exceptând zonele tropicale și reci iar în perioada de iernare: Europa Occidentală, Nordul și Vestul Africii, India și Asia de Sud-Est, Japonia. Specia are o răspândire paleartică din regiunea lacului Baikal spre est către Islanda, Irlada și Spania în vest, între 45° și 60° latitudine nordică. Populații izolate se întâlnesc în nord-vestul Africii și Turcia. Și-a extins arealul la începutul secolului al XX-lea către centrul Europei, Marea Britanie și Franța, țările mediteraneene.

Populația europeană, în mare parte migratoare, preferă ca locuri de iernat în nord-vestul și vestul Europei, estul mărilor Mediterană, Neagră și Caspică, precum și nordul Africii.

În România, specia este prezentă în zonele umede, lacurile, bălțile și râurile din zonele colinare și de câmpie, fiind absentă în zonele montane. Inițial habitatul său se limita la apele sălcii ale lacurilor regiunii de stepă, apoi arealul său s-a extins spre vest spre regiunile "mai" oceanice, ocupând diverse habitate ce includ și apele oligotrofe, eutrofizate și chiar artificiale. Habitatul său poate ajunge chiar și la 500-800 m altitudine. În unele zone cuibărește în asociere cu unele colonii de pescăruș.

În România s-au înregistrat ușoare scăderi ale efectivului populațional din cauza schimbărilor din cadrul habitatelor de cuibărire.

Statutul speciei este favorabil, sigur-securizat, cu populații concentrate în special în Europa.

Populația europeană are un efectiv estimat între 201.879 și 241.049. În Polonia și România se află mai mult de 50% din efectivul populației.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 800-1200 indivizi.

Hrana constă în materie vegetală și animală: semințe și frunze.

dd) *Buteo buteo*, Linnaeus, 1758 – șorecar comun

Specia are un areal de cuibărire și rezidență extins, în Europa, Asia iar cartierele de iernare sunt localizate în sudul și vestul Africii. În Europa, specia este rezidentă în Europa Centrală, Ociidentală și de Sud și cuibăritoare în regiunile nordice și estice. Șorecarul comun este pasăre răpitoare, de talie mare, care în România este prezentă tot timpul anului în multe regiuni.

Șorecarul comun este o specie una dintre cele mai comune specii de pasăre răpitoare atât în România cât și în Europa.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 2-3 perechi, iar efectivele care ierneză în sit ale acestei specii sunt estimate la 20-25 indivizi.

Toamna și iarna poate parcurge distanțe mari pentru a găsi locuri cu hrană abundentă, de aceea numărul lor este mai mare în zona de câmpie. Preferă lizierele pădurilor, unde se refugiază sau pândesc prada de pe copaci înalți cu ramuri uscate. Sunt asociați câte 3-7 exemplare care cercetează terenurile din apropierea pădurilor. Vânează prăzi mici, șoareci, șobolani, pe care le reperatează dintr-un punct de observație așezat la înălțime cum ar fi un copac înalt cu ramuri uscate, sau cu frunziș mai puțin, stâlpii de telefon. Penajul variază în funcție de regiunea în care trăiește, dar și de vârstă. Este mai deschis la culoare în regiunile de câmpie și mai închis la culoare dacă provine din populațiile nordice. Vara sunt păsări solitare, trăiesc în perechi, cuplurile sunt preocupate de reproducere, reușind în condițiile din România să crească 2-3 pui, deci au o singură pontă. Numai iarna se adună mai multe exemplare pe terenurile cu hrană abundentă formată din mamifere de talie mica, reptile și uneori pasari de talie mică.

ee) *Calidris ferruginea*, Pontoppidan 1763 - fugaci roșcat

Pe plan mondial, specia este întâlnită în zonele nordice ale Asiei la cuibărire și în Indonezia, Africa și Australia la iernare. În Europa specia este prezentă preponderent în pasaj. Este o specie care nu cuibărește pe teritoriul României.

Fugaciul roșcat este o specie de pasaj întâlnită regulat dar de obicei în număr mic de exemplare, de obicei în asociere cu alte specii de fugaci. Preferă plajele nămolose ale lacurilor unde își caută hrana formată din diferite specii de viermi, moluște, alte nevertebrate acvatice.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 50-80 indivizi.

ff) *Calidris minuta*, Leisler, 1812 – fugaci mic

Specia cuibărește în zonele nordice ale Europei și Asiei și ierneză pe țărmul african al Mării Mediterane, în Africa Sudică, Vestică și Estică. Fugaciul mic este o specie de pasaj, exemplare izolate putând fi însă observate și în timpul verii. Preferă zonele litorale dar apare adesea și pe plajele din interior

Biologia este asemănătoare cu a celorlalte specii de fugaci.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu specia este menționată ca având între 70-120 indivizi în timpul pasajului.

gg) *Calidris temminckii*, Leisler, 1812 - fugaci pitic

Fugaciul pitic este specie de pasaj în România ce preferă în migrație malurile nisipoase ale lacurilor și râurilor.

Cuibărește în nordul Europei în general deasupra limitei superioare a pădurilor.

În migrație adesea poposește în grupuri omogene în locuri mai puțin deschise decât cele preferate de alte specii înrudite. Statutul de conservare la nivel european este nefavorabil.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu specia este menționată ca având între 100-180 indivizi în timpul pasajului.

hh) *Charadrius dubius*, Scopoli, 1786 – prundăraș gulerat

Arealul speciei este extins, cuprinzând, ca teritoriu de cuibărire toată Europa și o mare parte a Asiei iar în perioada de iernare Africa și Indonezia.

În Europa, arealul speciei este extins dar fragmentat. În Europa, specia este cuibăritoare.

În România, specia cuibărește în Moldova, Transilvania și Muntenia.

Prundărașul gulerat este o specie migratoare, oaspete de vară din aprilie până în octombrie, care preferă pentru clocit bancurile de nisip și pietriș aflate în apropierea apelor dulci. Cuibul este construit pe teren deschis, sau acoperit cu vegetație, într-o mica adancitura in sol captusita cu pietricele si resturi vegetale.

Efectivul cuibăritor din România este estimat la 2500-4000 perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele cuibăritoare de prundăraș gulerat sunt estimate la 6-10 perechi, iar cele de pasaj la 35-60 indivizi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil.

Se hrănește cu insecte și larve pe care le găsește în apă sau pe plajele nisipoase. Modificările antropice aduse albiilor râurilor constituie principalul factor de presiune asupra acestei specii.

ii) *Falco subbuteo*, Linnaeus, 1758 – șoimul rândunelelor

Specie cu areal extins în Europa și Asia la cuibărire dar și Africa și sudul Asiei, la iernare.

În România șoimul rândunelelor este specie cuibăritoare, oaspete de vară, frecvent în zonele împădurite extracarpătice colinare și de câmpie, în Lunca și Delta Dunării și mai nou în orașe precum București.

Efectivul aproximativ este estimat la 800-1500 de perechi cuibăritoare.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele cuibăritoare ale acestei specii sunt estimate la 2-3 perechi, iar populația de pasaj la 5-10 indivizi.

Sosește din migrație în luna aprilie și pleacă spre sud în septembrie, spre sfârșitul lunii, în funcție de condițiile meteorologice. De obicei folosește cuiburile vechi de cioară sau de veverițe pentru cuibărit. De aceea poate fi găsit cuibărind adesea în coloniile de ciori. Au o singură generație de pui pe an. Femela depune 2-3 ouă. După depunerea celui de al doilea ou începe să clocească. În perioada clocitului masculul hrănește femela la cuib, iar uneori o înlocuiește pentru scurt timp la cuib. După ieșirea din ou, puii sunt îngrijiți și acoperiți de femelă încă 7 zile, iar masculul hrănește întreaga familie în această perioadă. Puii pot să zboare după 30-32 de zile, dar mai sunt hrăniți o perioadă de părinți, până învață să vâneze.

Hrana este alcătuită din șoareci, păsărele, lilieci, insecte mai mari.

Una din principalele amenințări la adresa speciei este reprezentată de tăierea pădurilor bătrâne, alături de care amintim vânătoarea, deranjul cauzat de activitățile umane și distrugerea cuiburilor.

jj) *Falco tinnunculus*, Linnaeus, 1758 – vânturel roșu

Este o specie cu areal extins, arealul de cuibărire se întinde din estul Europei, până în estul Asiei, Orientul Mijlociu. Specia este rezidentă în cea mai mare parte a Europei și ierneză în Africa și sudul Asiei.

Populația Europei este estimată între 350.000 și 500.000 de perechi, iar populația României, între 10.000 și 14.000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele cuibăritoare de vânturel roșu sunt estimate la 10-15 perechi.

Vânturelul roșu este o specie sedentară-migratoare. Este probabil cea mai frecvent întâlnită răpitoare diurnă de la noi, cuibărind adesea și în interiorul localităților.

Cuibul poate fi instalat pe stânci, în maluri, în cuiburi părăsite ale altor păsări pe clădiri sau alte construcții. Cuibul este adesea o simplă depresiune căptușită sumar cu câteva resturi vegetale uscate.

Statutul de conservare la nivel european este nefavorabil.

Hrana este formată din rozătoare de talie mică, uneori reptile, păsări și insecte.

Populația speciei a suferit o scădere radicală în anii 1950-1960 ca urmare a utilizării pesticidelor. O altă amenințare asupra speciei este intensificarea agriculturii și pierderea habitatelor.

kk) *Fulica atra*, Linnaeus, 1758 - lișița

Arealul speciei cuprinde întreaga Europă, Asia (exceptând zonele montane înalte) și Australia.

În Europa, specia este cuibăritoare în țările fostri Uniuni Sovietice, România și Ungaria și este rezidentă în Europa Occidentală.

În România, specia este prezentă în regiunile joase, preferând lacurile, bălțile sau râurile.

Populația europeană este estimată la peste 500000 de perechi cuibăritoare; cea mai mare populație cuibăritoare este în Polonia de peste 350000 de perechi.

În România populația cuibăritoare este estimată la peste 60000-100000 de perechi.

Lișița este una dintre cele mai frecvente specii acvatice de la noi, care populează toate bălțile și lacurile mai mari, sau chiar mai mici, acoperite cu vegetație lacustră. Specie migratoare, ea rămâne să ierneze în mii sau zeci de mii de exemplare în timpul iernilor mai ușoare în zona lacurilor litorale, Delta Dunării sau chiar lacuri din interiorul țării, ca cele din Câmpia Română. În timpul recensămintelor de iarnă au fost numărate peste 260000 de exemplare la Gura Portița, 10000 de exemplare pe lacurile Leahova-Periteașca-Zătoane, 40000 de exemplare pe lacul Obretin.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 28000-35000 indivizi.

În cazurile în care lacurile cu apă dulce îngheață, se retrag pe cele cu apă salmastră și numai cu totul excepțional se duc pe mare, forțate de temperaturile scăzute. Când vremea devine nefavorabilă cele mai multe lișițe migrează către sud, revenind odată cu creșterea temperaturii și topirea gheții. Uneori, în timpul toamnelor lungi, cu temperaturi ridicate, lișițele, având hrană abundentă, se îngrașă foarte mult și nu mai pot zbura pe distanțe lungi; atunci rămân și suportă, o perioadă mai lungă, temperaturile scăzute și înghețarea parțială a apelor. Scot două serii de pui, rareori scot și a treia serie de pui. Ponta poate conține mai mult de 6 ouă. Clocitul durează 21-24 de zile și este asigurat de cei doi părinți.

Se hrănesc cu vegetație acvatică submersă, ciugulesc și plante verzi de pe mal, mănâncă insecte, larve de insecte.

Specia este amenințată ca urmare a vânătorii, otrăvirii, poluării cu petrol sau produse petroliere și asanarea zonelor umede.

ll) *Merops apiaster*, Linnaeus, 1758 - prigorie

Specia este prezentă la cuibărire în Europa de Est și de Sud și Nordul Africii. Ierneză în Sudul Africii și Guineea, Liberia, Coasta de Fildeș, Nigeria.

În România, specia este prezentă în regiunile joase, evitând zonele montane.

Populația Europei este estimată între 480.000 și 1000000 de perechi iar populația României, între 15.000 și 20.000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 150-180 perechi.

La nivel european, specia este catalogată în categoria SPEC: 3 (conform BirdLife International).

Habitatele preferate sunt terenurile secetoase cu vegetație joasă, terenuri cultivate, stepă. Sunt păsări frumos colorate, fără dimorfism sexual, migratoare. Sunt monogame, gregare și insectivore; cuibăresc în colonii, construind cuiburile în maluri luto-nisipoase. Ating maturitatea sexuală la un an. Sezonul de reproducere începe în mai și durează până la sfârșitul lui iulie. Depun 5-6 ouă albe pe care le incubează 19-24 de zile. Trăiesc până la 7 ani, dar în natură puține exemplare depășesc media de 3-4 ani. Peste 50% din pui mor înainte de a zbura din cauza lipsei de hrană. Albinăreilor le este din ce în ce mai greu să găsească locuri calme și stabile, pentru reproducere. Ei sunt afectați de modificările pe care omul le face în habitatele lor.

Hrana constă în principal din insecte pe care le prind în zbor: locuste, libelule, coleoptere.

În multe țări europene sunt protejați, dar în Spania, Maroc, Grecia și Cipru, albinăreii sunt vânați cu miile deoarece sunt considerați dăunători de apicultori, pentru că mănâncă albine, iar în Malta sunt împușcați pentru a fi mâncați.

mm) *Podiceps cristatus*, Linnaeus, 1758 – corcodel mare

Arealul corcodelului moțat cuprinde întreaga Europă și se întinde până în vestul și centrul Asiei, Africa și Australia. Este specie parțial migratoare.

Populația europeană are 270000-315000 de perechi cuibăritoare, iar cea din România este estimată între 20.000 și 30.000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 50-120 indivizi.

Statul de conservare la nivel european este favorabil, Non-SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Corcodelul mare este o pasăre migratoare, revenind în zonele de cuibărit spre sfârșitul lunii martie. În iernile mai ușoare, atunci când apele lacurilor nu îngheață, unele exemplare pot rămâne chiar până în decembrie. Preferă pentru cuibărit lacurile și bălțile mari, cu apă dulce sau salmastră, cu stuf pe margine sau cu insule de stuf pe suprafața apei. Cuibul este construit din diferite resturi vegetale și poate fi fixat sau plutitor. Deși este o specie foarte comună, datele certe privind cuibăritul acestei specii în unele zone ale țării lipsesc sau sunt foarte puține. Ponta este formată din 3 – 6 ouă, iar incubajia durează aproximativ 25 de zile. Puii devin complet independenți de părinți după aproximativ 3 luni de la ieșirea din ou. În anii prielnici pot scoate și câte două serii de pui. La începutul sezonului de reproducere au jocuri nupțiale foarte spectaculoase.

Hrana este formată cu predilecție din peștișori de talie mică și alte viețuitoare acvatice.

Prin asanarea bălților făcute în ultimele decenii, numărul perechilor clocitoare a scăzut foarte mult, o altă cauză a declinului populațiilor fiind și folosirea în trecut a pieilor în marochinărie.

nn) *Podiceps grisegena*, Boddaert, 1783 – corcodel cu gât roșu

Arealul speciei este extins: Europa, Asia de Vest, și Est, America de Nord. În Europa, specia este cuibăritoare în Estul Europei și rezidentă pe țărmul Marii Mediterane și Mării Nordului. Specia este prezentă în România, cu excepția zonelor montane.

Este o specie oaspete de vară, care sosește din cartierele de iernare în aprilie și pleacă spre sud în octombrie, unele exemplare putând rămâne și peste iarnă la noi. Biotopul preferat pentru clocit este reprezentat de lacurile cu apă dulce acoperite cu vegetație bogată precum și zonele inundabile.

Populația europeană este estimată între 32.000 și 56.000 de perechi.

În România este o specie puțin numeroasă ale cărei efective sunt estimate la 2000-3000 perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 10-15 indivizi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil.

Specia este amenințată ca urmare a poluării cu diferite pesticide și ca urmare a asanării zonelor umede.

oo) *Tringa erythropus*, Pallas, 1764 – fluierar negru

Specia cuibărește în regiunile nordice ale Europei, Asiei și iernează în Africa Centrală, sudul Asiei și izolat în sudul Europei. Fluierarul negru este o specie de pasaj, care preferă ca și

habitat mlaștini cu apă dulce sau ușor salmastră, dar cu apă puțin adâncă, cu fund mâlos, plaje descoperite cu vegetație joasă unde își caută hrana formată din diferite specii de viermi și alte nevertebrate acvatice.

În România, specia apare în perioada aprilie-mai, când este în trecere spre locurile de cuibărit din nord, iar în iulie-august apar iarăși în migrația postnupțială. Majoritatea exemplarelor pleacă încă din septembrie, dar se mai pot observa exemplare rătăcite și în octombrie, atunci când condițiile meteorologice sunt favorabile.

Populația mondială este estimată la 110000-350000 indivizi, iar populația europeană este estimată la peste 1400 de indivizi în pasaj și peste 500.000 de perechi cuibăritoare.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu efectivele de pasaj ale acestei specii sunt estimate la 250-320 indivizi.

Statutul de conservare la nivel european este nefavorabil.

pp) *Tringa nebularia*, Gunnerus, 1767 - fluierar cu picioare verzi

Specia cuibărește în Asia, în zonele reci și Nordul Europei. Iernează în Africa, Indonezia și Australia. Este o specie de pasaj ce apare regulat în timpul migrațiilor în zonele cu lacuri, bazine de acumulare, albi de râuri mai mari, mlaștini, de obicei în grupuri mici sau în asociere cu alte specii de limicole. Nu cuibărește în România.

Populația europeană a speciei este estimată la 75.000 - 160.000 de perechi cuibăritoare și peste 2.600 de indivizi la iernare.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu specia este menționată ca având între 50-80 indivizi în timpul pasajului.

Statutul de conservare la nivel European este favorabil.

qq) *Tringa totanus*, Linnaeus, 1758 – fluierar cu picioare roșii

Este o specie cu areal extins, în Europa și Asia este prezent la cuibărire iar în Africa și Sudul Asiei iernează. Este o specie rezidentă în Spania, Franța, Italia, țările Fostei Iugoslavii, Turcia și Grecia. Cuibărește și în România.

Fluierarul cu picioare roșii este una dintre speciile cele mai comune în perioadele de pasaj, sosind din migrație în martie și plecând spre cartierele de iernare în octombrie.

În România cuibărește în număr mic de perechi, estimat la 100-300 perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu specia este menționată ca având între 280-400 indivizi în timpul pasajului.

Cuibul este instalat în apropierea apei, în zone mlaștinoase, dar cu vegetație bogată. Hrana este formată din diferite specii de viermi, larve și adulți de insecte, moluște.

Statutul de conservare la nivel european este nefavorabil.

rr) *Vanellus vanellus*, Linnaeus, 1758 - nagâț

Este o specie larg răspândită în Paleartic, migratoare oaspete de vară, prezentă în țară din martie până în octombrie. În iernile ușoare sunt semnalate însă și exemplare care rămân în diferite locuri mlăștinoase unde își pot procura hrana.

Este o prezență comună în zonele cu mlaștini, bălți și lacuri din Lunca Dunării, în Complexul Lagunar Razelm-Sionoe și în zona lacurilor din Dobrogea.

Populația europeană a speciei este cuprinsă între 1.700.000 și 2.800.000 de perechi, iar în România, se estimează o populație de 40.000-60.000 de perechi.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu populația cuibăritoare a acestei specii este estimată la 35-45 perechi, iar în timpul pasajului sunt menționați între 500-1000 indivizi.

Cuibul este amplasat în zone mlăștinoase sau pe islaz, și constă într-o simplă adâncitura pe sol. Ponta este formată din 3 – 5 ouă, pe care ambii parteneri le clocesc timp de 24 – 29 de zile. Puii părăsesc cuibul imediat după eclozare, fiind dependenți de părinți aproximativ 35 de zile, când devin apti de zbor.

Hrana în perioada cuibăritului este formată din insecte și larve ale acestora, viermi, melci, scoicute și chiar unele plante de mlaștină. Statutul de conservare la nivel european este nefavorabil.

Principala amenințare a speciei este reprezentată de pierderea habitatelor de cuibărire ca urmare a asanării zonelor umede și intensificare a agriculturii.

ss) *Mergus merganser*, Linnaeus, 1758 – ferestraș mare

Arealul acestei specii se întinde în partea nordică a regiunii Holarctice, până la 60° latitudine nordică, iar în jos până în zona temperată în Europa și Asia.

În România este considerat numai oaspete de iarnă și nu este deloc frecvent. Sosește la mijlocul lunii octombrie și pleacă la începutul lunii martie.

Poate fi observat pe Dunăre și mai rar pe apele din interiorul țării. Dacă Dunărea îngheață, ferestrașul mare poate fi observat deseori în cârduri mari pe Marea Neagră.

Populația europeană este estimată între 47.000 și 74.000 de perechi cuibăritoare și peste 150.000 de indivizi la iernare.

În România, specia este prezentă în număr foarte mic la cuibărire.

În Formularul Standard al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, populația de iarnă a acestei specii în sit este estimată la 30-40 indivizi.

Ferestrașul mare are în Europa un statut de conservare favorabil, Non-SPEC, sigur (conform BirdLife International).

La nivel european specia este protejată prin Convenția Berna, Anexa III și Convenția Bonn, Anexa II.

Principala amenințare a acestei specii este reprezentată de persecuția din partea piscicultorilor și pescarilor, degradarea calității corpurilor de apă.

tt) *Anser anser*, Linnaeus, 1758 – gâsca de vară

Este o specie oaspete de vară cu areal răspândit în Europa, în Polonia, Republica Cehă, Ungaria și Letonia, însă puternic fragmentat. Arealul de reproducere din Europa reprezintă mai puțin de jumătate din arealul global de răspândire.

Populația reproducătoare a Europei este mare, fiind estimată la peste 120000 de perechi. Aceasta a crescut ușor în perioada 1970-1990.

Populația din România este estimată între 1000 și 1300 de perechi reproducătoare, fiind în creștere.

Pentru situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, specia este menționată ca având între 2000-3000 indivizi în timpul pasajului.

Deși populația cheie din Rusia a suferit o scădere moderată în perioada 1990-2000, multe alte populații de pe continent au crescut numeric, în special cele din Norvegia, Suedia, Germania și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, astfel că populația europeană a crescut în total, prin urmare, specia este considerată sigură.

Se hrănește cu plante acvatice și terestre nu foarte dure, inclusiv rădăcini și tuberculi, frunze și muguri, flori și fructe. Se hrănește preponderent pe sol. Se reproduce în Europa continentală, ouăle sunt depuse în aprilie, însă perioada de vârf este în luna mai. Ouăle sunt depuse pe sol și sunt incubate 27-28 zile, iar puii pot zbura după alte 50-60 zile.

Cea mai importantă presiune a speciei este reprezentată de vânătoare, este de asemenea persecutată de fermieri. Degradarea habitatelor reprezintă un factor limitativ important.

aa) *Aquila pomarina*, Brehm, 1831 – acvila țipătoare mică

Specia este oaspete de vară în Europa central-estică, unde se află peste 95 % din arealul său global de reproducere. Se întâlnește în zone cu vegetație forestieră discontinuă, adesea în apropierea zonelor de luncă și a câmpurilor, deși poate atinge și altitudini de 2.200 m, din estul și sud-estul Europei, Turcia și munții Caucaz, și până în sudul Rusiei și al Iranului. Densitatea cea mai mare a perechilor cuibăritoare se regăsește în regiunile joase de luncă. Cuibărește în

coronamentul pădurilor. În timpul migrației întreaga populație se îndreaptă spre sud, traversând Israelul pentru a ajunge în Africa unde ierneză în savana umedă, cu vegetație lemnoasă rară.

Acvila țipătoare mică este o pasăre de dimensiuni medii. Specie de prada oportunistă și versatilă, se hrănește cu diverse specii de mamifere, păsări, reptile, amfibieni și insecte. Varietatea hranei depinde de locul în care acvila trăiește, astfel populațiile din zonele umede vor consuma preponderent amfibieni, pe când cele din zonele înalte de deal și munte vor avea în dietă mamifere. Are tehnici variate pentru a vâna: planează la altitudini de 100 m de unde urmărește prada spre care se repede cu viteză, se repede în picaj de pe crengi înalte sau se deplasează pe sol. În perioada de reproducere femela depune pontă la sfârșit de aprilie-început de mai. Își construiește un cuib foarte mare în care depune de obicei două ouă, pe care le clocește timp de 36-41 de zile. Ating maturitatea sexuală la vârsta de trei-patru ani, iar durata de viață este de 26 de ani.

Populația reproducătoare din Europa este relativ mică, sub 19.000 de perechi, fiind stabilă între 1970-1990.

În România sunt estimate 2.500-2.800 de perechi cuibăritoare, iar populația totală aproximează 14.000-19.000 de perechi cuibăritoare. Deși specia și-a refăcut în parte efectivele, între 1990-2000, populația reprezentativă din Letonia a continuat să scadă, la fel și populațiile de la marginea arealului, astfel că în prezent se consideră că specia se află în declin.

Statutul de conservare european: nefavorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 2 (conform BirdLife International); tendința populației: D; Directiva Păsări: ANEXA I; Convenția de la Berna: ANEXA II; Convenția de la Bonn: Anexa II.

bb) *Buteo rufinus*, Cretschmar, 1827 – șorecar mare

Arealul speciei este extins, fiind prezentă în Orientul Mijlociu și Apropiat, Nordul Africii, Estul Africii. Este o specie întâlnită în sud-estul Europei, iar teritoriul european de reproducere al acestora reprezintă mai puțin de un sfert din teritoriul global de reproducere al speciei.

În România, specia este prezentă în special în Dobrogra și Moldova. Specie întâlnită în zonele de mică și medie altitudine, de obicei în câmpii aride cu stepe semi-aride și stepe deșertice.

Populația reproducătoare din Europa este mică, aproximativ 8.700 de perechi, și a scăzut substanțial în perioada 1970-1990. Deși populația din cea mai mare parte a Europei a înregistrat o creștere în perioada 1990-2000, populația din Turcia a înregistrat o scădere, iar ca și consecință, specia este considerată vulnerabilă. Se estimează a fi de 65 - 100 de perechi pe teritoriul României, având o tendință ascendentă în perioada 2000-2002, 20-29%.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 3 (conform BirdLife International); Vânează și desupra pășunilor lângă culturi agricole. Se hrănește cu mamifere, reptile, amfibieni, păsări și insecte. Preferă mamifere mici, șoareci, hamsteri, popândăi, arici, cârțițe și, ocazional, ierpuri mici și nevăstuici. Dintre reptile genurile *Lacerta* și *Eremias*, *Natrix* și *Vipera* sunt preferate. Ocazional vânează broaște din genurile *Rana*, *Pelobates* și *Bufo*. Păsările care se află în dieta șorecarului mare variază în mărime, de la familia *Alaudidae* până la femele de fazan și ciuf de câmp. În perioadele de primăvară-vară-toamnă, insecte de mari dimensiuni fac parte din dietă, în special ortoptere și coleoptere.

Iarna se hrănește cu hoituri și atacă juvenilii păsărilor de curte și păsările de apă rănite.

cc) *Circus aeruginosus*, Linnaeus, 1758 – erete de stuf

Această specie se regăsește în vestul Palearticului, în regiunile temperate și mediteraneene, dar ajunge și în regiunile boreale, stepice și subtropicale. Evită zonele muntoase, pădurile, zonele împădurite și deșerturile fără oaze. Preferă foarte mult zone umede cu ape puțin adânci cu vegetație proaspătă și densă, în care se găsesc arbori. De asemenea, este des întâlnit la marginea lacurilor și râurilor care au cursul lent sau în lunci inundate artificial. De obicei are nevoie de o arie nefragmentată de vegetație acvatică, cu suprafața mai mare de 100 ha, unde hrana este suficientă. De asemenea, este întâlnit în câmpuri irigate, stufărișuri sau terenuri arabile și zone agricole, folosind teritorii regulate pentru a vâna, în special când densitatea este prea mare în zonele cu stufăriș.

Diferită de alți ereți, această specie stă pe sol, movile, terasamente și altele asemenea sau cocoțat în arbori, tufișuri, pe stâlpi și alte puncte favorabile de observare a hranei. Vânează în general mamifere mici, în special rozătoare și păsări, inclusiv adulți care clocesc, dar se hrănesc și cu hoituri și animale rănite. Un procent mic din dietă include insecte, broaște, șerpi și pești. Este o specie care se reproduce pe o zonă extinsă din Europa, suprafață care reprezintă mai puțin de jumătate din arealul său global de reproducere.

Deși în Europa populația reproducătoare este relativ mică, mai puțin de 140.000 de perechi, aceasta a crescut în perioada 1970-1990. Au fost înregistrate scăderi în sud-estul Europei în perioada 1990-2000, însă în alte zone, respectiv Ucraina și Rusia, populația a crescut sau a înregistrat o creștere moderată în restul arealului din Europa.

Populația reproducătoare a cretelui de stuf din România este estimată la 1.700-2.500 de perechi, specia manifestând o tendință de creștere în perioada 1998-2002, 0-19%.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC (conform BirdLife International); tendința populației: S; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de la Bonn: Anexa II.

Principalele amenințări asupra speciei sunt: asanarea zonelor umede, persecuție, poluare, în special cauzată de pestidice.

dd) *Circaetus gallicus*, Gmelin, 1788 - șerpar

Șerparul este oaspete de vară, larg-răspândit în cea mai mare parte a Europei, reprezentând aproape jumătate din zona sa de reproducere. Este o specie cu areal extins, cuibărește în Peninsula Balcanică, Iberică și Italică, Estul Europei și Orientul Mijlociu. Iernează în Africa Centrală. Este o specie rezidentă în India. În Europa, specia este prezentă doar la Cuibărire.

În România, specia este prezentă în Dobrogea, Moldova și Banat.

Populația reproducătoare din Europa este mică, mai puțin de 8.400 de perechi, dar s-a menținut stabilă între 1970-1990. Deși s-a înregistrat un declin la populațiile din Turcia între 1990-2000, specia și-a menținut efectivele stabile sau a înregistrat măririi pe aproape întregul continent european, inclusiv populațiile semnificative ca cea din Franța. Cu toate acestea, specia este considerată rară.

În România perechile cuibăritoare nu depășesc 220-300 de perechi, dintr-un total global de 8.400-13.000 de perechi.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 3 (conform BirdLife International); tendința populației: S; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de la Bonn: Anexa II.

Specie de dimensiuni mari, cu dimorfism sexual slab diferențiat, se remarcă prin expresivitatea zgomotoasă în perioada de reproducere. Poate fi întâlnit într-o varietate largă de biotopi, cuprinzând păduri dense, zone împădurite deschise, pajiști aride și semi-deșertice, dar preferă zonele deschise împădurite, bogate în reptile.

Se hrănește cu șerpi, majoritatea neveninoși, pe care îi înghite întregi. Spectrul trofic mai poate consta în șopârle, ocazional amfibieni, mamifere mici și, foarte rar, păsări și nevertebrate. Vânează adesea în zone deschise, planând sau zburând în cerc deasupra prăzii, uneori atingând înălțimi foarte mari. Se reproduce începând din aprilie și până în octombrie în zona vestică a arealului, și începând din decembrie și până în mai în subcontinentul indian. Cuibul, de dimensiuni relativ mici pentru o pasăre atât de mare, este amplasat în copaci și reînnoit în fiecare an, deși poate utiliza cuiburile părăsite ale altor specii de păsări. Depune un singur ou, din care puiul eclozează după 45-47 de zile.

Principalele amenințări asupra speciei sunt: pierderea habitatului și persecuția.

ee) *Circus cyaneus*, Linnaeus, 1758 – erete vânăt

Arealul său cuprinde zonele cele mai nordice, eretele vânăt fiind una dintre cele mai răspândite specii de erete, fiind întâlnit în America de Nord, Europa și Asia. Arealul său cuprinde o mare varietate de biotopi, de la zone cu substrat vegetal redus, inclusiv pajiștile, până la zonele umede, mlaștinile, estuariile, pădurile ripariene, luncile, pășunile, agroecosistemele, tufărișurile, stepele și semi-deșerturile.

Eretele vânăt, comparativ cu celelalte specii, prezintă dimensiuni medii și se distinge prin aranjamentul facial al penajului care îi conferă asemănarea cu o bufniță. Dimorfismul sexual este foarte vizibil, masculul având penajul dorsal gri și cel ventral alb, vârful penelor fiind negru. Femela are dimensiuni mai mari, dorsal de culoare maroniu-închis, ventral maroniu-deschis, cu dungii în nuanțe mai închise, evidente. Vânează în zbor lent, planat, de obicei la distanțe mici față de sol. Prada sa este constituită din mamifere și păsări mici, ocazional mari, reptile, amfibieni, insecte, iar uneori leșuri. Spre deosebire de celelalte specii de erete, atunci când vânează utilizează atât văzul cât și auzul pentru a detecta prada ascunsă în vegetație.

Cuibărește adesea pe sol, izolat sau colonial. Prezintă un comportament aparte: poliginia – un mascul poate avea până la șapte rânduri de pui cu femele diferite. Perioada de reproducere se desfășoară din aprilie până în iulie, masculul curtând femela prin dans nupțial, executat în zbor. Când nu se află în perioada de reproducere, zeci sau sute de exemplare se adună în adăposturi comune.

Populația cuibăritoare din Europa este relativ mică, sub 59.000 perechi; a înregistrat un declin între 1970-1990, care a încetat între 1990-2000, multe populații restabilindu-se ca efectiv numeric. Cu toate acestea, populația actuală este mult sub efectivele pe care specia le avea înainte de perioada de declin, fiind evaluată ca slăbită și în continuare mult amenințată. Totalul populației reproducătoare de 32.000-59.000 de perechi.

Statutul de conservare european: nefavorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 3 (conform BirdLife International); tendința populației: D; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de la Bonn: Anexa II.

Principalele amenințări asupra speciei sunt: pierderea habitatului și persecuția.

ff) *Coracias garrulus*, Linnaeus, 1758 - dumbrăveancă

Arealul speciei este estins în Europa de Sud și Est și Orientul Mijlociu. Iernează în Centrul și Sudul Africii. În Europa, specia este prezentă doar la cuibărire.

Specia este prezentă în România în Moldova, Dobrogea, Banat și Muntenia.

Cuibărește în zone temperate, stepice și mediteraneene, preferă climate cu veri calde, concentrate în interiorul continentelor fără influență oceanică. Predomină în zone de câmpie,

400-600 m altitudine fiind limita normală în Europa. Se poate observa în păduri bătrâne de stejar, parcuri bătrâne, grădini, crânguri, zone cu sălcii, câmpii uscate cu arbori spinoși disipați.

Populația reproducătoare din Europa este relativ mică, sub 110.000 de perechi și a înregistrat o scădere moderată în perioada 1970-1990. Populația a continuat să scadă și în perioada 1990-2000, exceptând populațiile din Turcia și Rusia.

În România, în perioada 2000-2002 s-au estimat între 4.600 și 6.500 de perechi reproducătoare, populația fiind stabilă. Este un vizitator de vară întâlnit în sudul și estul Europei, ceea ce reprezintă peste 50% din arealul său global de reproducere. Ca și consecință, specia este considerată Vulnerabilă.

Statutul de conservare european: nefavorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 2 (conform BirdLife International); tendința populației: VU; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de la Bonn: Anexa II.

Hrana este în mare parte formată din insecte, gândaci și greieri de medii și mari dimensiuni. De obicei vânează în zone deschise cocoțată la 1-10 m deasupra nivelului solului.

Specia este persecutată în migrație în unele țări mediteraneene, unde este vânată pentru carne, de asemenea, pierderea habitatelor de cuibărire ca urmare a schimbării utilizării terenurilor reprezintă o amenințare asupra speciei.

gg) *Dendrocopos medius*, Linnaeus, 1758 – ciocănitoarea de stejar

Specia este prezentă în Europa Centrală, Occidentală, Peninsula Balcanică și în Europa de Est.

În România, specia este prezentă în toate zonele țării. Specie sedentară, aparținând tipului de faună european. Dintre ciocănitari este cel mai frecvent întâlnit în toate habitatele prielnice speciei pentru hrană și cuibărit, preferând însă pădurile de conifere. Este foarte frecventă în lunca și Delta Dunării, în pădurile de foioase, în parcurile și livezile din toată țara, unde și clocește. Își construiește cuibul mai ales în arbori de esență moale, dar și în stejari sau fagi, la înălțimi cuprinse între 2-20 m. Depune o singură pontă pe an începând din a doua decadă a lunii aprilie și până în mai. În cazul pierderii primei ponte mai depune una de înlocuire, formată din mai puține ouă. Ponta constă frecvent din 5-6 ouă, clocitul fiind asigurat de ambii părinți, timp de 12-14 zile.

Populația reproducătoare este extrem de numeroasă 12.000.000 de perechi. Între anii 1970-1990 efectivele au rămas stabile, dar între 1990-2000 au înregistrat diminuări în unele țări. Tendința generală, însă, a fost de creștere a populației, în special în țări precum Franța, Germania, Polonia, Ucraina și Rusia.

În România efectivul populațional este estimat la 340.000-460.000 de perechi.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC-E (conform BirdLife International); tendința populației: S; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II.

Hrana este formată, în mare parte, din ouă, larve și adulți de insecte, preferând furnicile. Consumă și semnițe, fructe de ghindă, jir, nuci, migdale, sâmburi de la diverse fructe și altele asemenea.

Specia este amenințată de pierderea habitatelor ca urmare a defrisărilor și de deranjul cauzat de prezența umană.

hh) *Dryocopus martius*, Linnaeus, 1758 – ciocănitoarea neagră

Arealul său se întinde din estul Franței străbătând toată Europa, cu excepția Marii Britanii și nordul Scandinaviei; ajunge până în Asia: Korea, Japonia, China și Orientul Mijlociu: Iran și Kazakhstan. Limita sudică a arealului o formează Spania și Italia. Mai frecventă în partea vestică, comparativ cu cea estică a arealului, ocupă habitate de pădure matură, conifere sau foioase, tropicale, subtropicale sau boreale. Răspândită din zona montană și pădurile de șes.

Populația europeană reproducătoare este mare, de peste 740.000 de perechi. A rămas stabilă între 1970-1990, s-a diminuat în unele țări între anii 1990-2000, înregistrând ușoare creșteri între 1990-2000.

În România populația reproducătoare este estimată la 40.000-60.000 de perechi.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC (conform BirdLife International); tendința populației: S; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II.

Cea mai mare ciocănitoare în cea mai mare parte a arealului său, ciocănitoarea neagră se remarcă prin penajul negru-lucios și coroana roșu-cărămizie. Masculul și femela sunt greu de deosebit unul de celălalt, cu excepția aspectului coroanei care la mascul formează o mică creastă. Zborul său este lent, instabil și stângaci.

Se hrănește exclusiv cu insecte pe care le scoate din interiorul trunchiurilor copacilor, folosindu-se de ciocul puternic. Cavitățile pe care le formează la nivelul trunchiurilor le folosește și ca loc de cuibărit, poate lucra la ele până la patru săptămâni. Preferă copacii bolnavi, deși unii indivizi se vor instala în copacii sănătoși. Depun doar o pontă pe an, formată din două până la opt ouă pe care le clocesc ambii părinți. Puii, îngrijiți de ambii părinți, vor părăsi cuibul după 18-35 de zile.

Această specie prezintă importanță din punct de vedere conservativ și prin faptul că, prin cavitățile pe care le sapă la nivelul arborilor, asigură adăpost pentru alte specii de păsări sau mamifere mici, și are un important rol în controlul insectelor dăunătoare.

ii) *Egretta alba/Casmerodius albus*, Linnaeus, 1758 – egretă mare

Arealul său cuprinde Canada, America, Europa, Africa, Asia și Australia.

Egretta mare este o specie rară, face parte din tipul de faună chinez fiind mult mai rezistentă la temperaturile scăzute decât egretă mică. Specie migratoare, ajunge în Delta Dunării și doar cu totul ocazional în restul țării, în a doua jumătate a lunii martie. În trecut clocea chiar și în Banat, însă datorită dietei preponderent ihtiiofage, a fost considerată dăunătoare și aproape exterminată din fauna țării.

Cuibărește o dată pe an, în locuri foarte retrase, în întinderile mari de stuf, făcându-și cuibul pe stuf vechi, sălcii joase și numai rareori la înălțimi de peste doi metri. Depunerea pontei variază în funcție de nivelul apelor și condițiile climatice și constă în 3-4 ouă albastre, pe care timp de 25-27 de zile le clocesc ambii părinți.

Deși protejată prin lege, populația clocitoare nu și-a mai revenit la efectivele anterioare. Hrana este formată din pești de talie mică, diferite specii de insecte, șerpi, broaște și altele asemenea.

Populația reproducătoare numără prezent 11.000-24.000 de perechi, dintre care 900-1.100 sunt în România. De asemenea, în țara noastră sunt inventariați aproximativ 250-1.000 de indivizi care ierneză.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC (conform BirdLife International); tendința populației: S; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II.

În Europa, între 1800 și 1900, a fost intens vânată pentru penele ornamentale din penajul nupțial, ceea ce a adus specia în pragul declinului. Interzicerea vânatului în anii 1900 a generat refacerea populațiilor. Astăzi specia nu mai este amenințată, dar grija pentru protecția coloniilor și a biotopilor trebuie menținută.

jj) *Egretta garzetta*, Linnaeus, 1766 – egretă mică

Este o specie cu areal extins, în special în zonele costiere ale Peninsulei Arabia, Mării Mediterane, Indoneziei, dar și în zonele continentale ale Europei, Africii, Asiei de Sud, Australiei. În Europa, specia are un areal extins dar puternic fragmentat. Este prezentă în Orientul Mijlociu, Europa de Est, Centrală și Occidentală. În Europa, specia este în general cuibăritoare, fiind rezidentă doar în Marea Britanie, Sudul Spaniei, tărmurile atlantice și mediterane ale Franței.

În România, specia este prezentă în special în Moldova, Oltenia și Muntenia, în timpul perioadei de cuibărire.

Este o specie care preferă malurile corpurilor de apă dulce, salmastră sau sărată, în special zonele cu adâncime de până la 30 cm, cu fluctuații ale nivelului apei, din zone deschise, fără vegetație.

Deși a fost înregistrat un declin al speciei în perioada 1990-2000, per ansamblu populația speciei s-a mărit, astăzi fiind sigură și stabilă. Numărul total de perechi cuibăritoare este cuprins între 68.000 și 94.000 de perechi, dintre care pe teritoriul României au fost semnalate 4.000-5.000 de perechi cuibăritoare.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC (conform BirdLife International); tendința populației: S*; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II.

Se hrănește în special cu pești, însă este o specie oportunistă și se va hrăni și cu insecte acvatice sau terestre, crustacee, amfibieni, moluște, râme, reptile și păsări mici. Poate cuibări atât pe sol cât și în copaci, pe stânci sau în mangrove, însă la înălțimi mai mici de 20 metri. De obicei cuibărește singură sau în colonii mixte, unde cuiburile sunt amplasate la o distanță de 1-4 metri.

Specia este amenințată de asanarea zonelor umede și de degradarea calității ecosistemelor acvatice.

kk) *Pandion haliaetus*, Linnaeus, 1758 – uligan pescar

Uliganul pescar are un areal vast, răspândit pe întreg globul cu excepția Antarcticii și Americii de Sud. Iermează în Africa, iar populația din America de Nord în Mexic.

Efectivul întregii populații la nivel de glob este de 25.000-30.000 de perechi. Nu cuibărește în România. În timpul migrației apare regulat la toate apele mari din țară, iar timpul trecerilor este primăvara, aprilie-mai și toamna, septembrie-octombrie.

Vulturul pescar poate fi considerat o pasăre rară pentru țara noastră, iar îndiguirile, desecările, restrângerea zonelor umede, pesticidele au constituit factori limitativi în întregul areal, nu numai în România. Cuibarul complet, pentru zonele din Europa unde cuibărește, se găsește în luna aprilie-mai. Depune 2-3 ouă.

Atât adulții cât și puii se hrănesc cu pește, din această cauză este considerat dăunător pisciculturii și în consecință vânat și alungat.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 3 (conform BirdLife International); tendința populației: S; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de Bonn: Anexa II.

Specia este amenințată ca urmare a persecuției, distrugerii habitatelor de cuibărire, colectării de ouă și utilizarea pesticidelor.

ll) *Picus canus*, Gmelin, 1788 – ghionoaia sură

Este o specie rezidentă, prezentă în Europa Centrală, de Est, de Nord și de Sud. Arealul speciei se extinde și în Asia, în zonele temperate. În Europa, specia este rezidentă. În România, specia este prezentă în toate zonele care îndeplinesc condițiile de habitat. Ciocănită sură este un locuitor frecvent al pădurilor de foioase, preferând asociațiile de sălcii și plopi din Lunca Dunării și de-a lungul râurilor din interiorul țării, dar este întâlnită și în pădurile rare de foioase și de amestec sau în livezi, parcuri mari și grădini cu arbori bătrâni, de obicei perioada eratismului postnupțial.

Apartine tipului de faună european, fiind de două ori mai frecventă decât *Picus viridis*. Cuibul este construit în tulpina unui arbore sau ocupă scorburi. Femela depune pontă în primele zile ale lunii mai, uneori la sfârșitul lunii aprilie. Ambii parteneri vor cloci timp de 17-18 zile. Puii vor părăsi cuibul după 24-25 de zile. Populația europeană cuibăritoare este mare în prezent, de peste 180.000 de perechi, deși a trecut printr-un declin în perioada 1970-1990, urmând ca după 1990 aceasta să crească.

Populația cuibăritoare din România cuprinde între 45.000 și 60.000 de perechi cuibăritoare.

Statutul de conservare european: nefavorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 3 (conform BirdLife International); tendința populației: DP; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II.

Hrana preponderent constă în furnici, mai ales larve și pupe, pe care le culege direct din furnicar, iar în perioadele nefavorabile consumă semințe și fructe.

Specia este amenințată de pierderea habitatelor ca urmare a defrișărilor și de deranjul cauzat de prezența umană.

mm) *Porzana pusilla*, Pallas, 1776 – creșteț mic

Specia este prezentă în Estul Europei și izolat în Europa Centrală și Peninsula Iberică. Arealul speciei cuprinde zona temperată a Asiei în timpul perioadei de cuibărire. Iernează în Sudul Asiei, India și Indonezia. Este rezidentă în Sudul Africii și Australia. În Europa, specia este prezentă doar în timpul perioadei de cuibărire.

În România, specia este semnalată în Sudul Moldovei, Dobrogea, în apropiere de București și Transilvania.

Populația cuibăritoare europeană este foarte redusă, mai puțin de 760 de perechi, dar s-a menținut stabilă între 1970 și 1990. După această perioadă, specia a intrat în declin în anumite țări, iar astăzi nu se poate spune cu certitudine care este tendința evolutivă. În consecință,

Porzana pusilla este considerată specie rară. Totalul populației cuibăritoare numără aproximativ 760-3.200 de perechi, în România fiind estimate 10-20 de perechi.

Statutul de conservare european: nefavorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 3 (conform BirdLife International); tendința populației: R***; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de la Bonn: Anexa II.

Specie greu de observat datorită vieții foarte ascunse pe care o duc în desișurile vegetației palustre, creștetul mic aparține tipului de faună european, fiind o pasăre migratoare care sosește în a doua decadă a lunii aprilie și pleacă spre sud în septembrie. Preferă habitatul amfibiu, ieșind foarte rar luminișurile mari. Cuibul îl construiește în vegetația acvatică, deasupra apei sau pe sol, bine ancorat între plantele din jur, folosind stuf, papură, pipirig și vegetație din anul precedent. Ambii părinți participă la realizarea cuibului și la clocirea ouălor. Ponta este formată din 7-8 ouă, care vor incuba timp de 20-21 de zile.

Hrana este formată din plante tinere, adulți și larve de insecte și altele asemenea.

Specia este amenințată ca urmare a pierderii habitatelor de cuibărire, fie prin asanare, fie prin secare naturală, tăierea sau incendierea stufului. De asemenea se înregistrează mortalitate ridicată în timpul migrației ca urmare a coliziunii cu liniile electrice aeriene.

nn) *Sterna hirundo*, Linnaeus, 1758 – chira de baltă

Are un areal extins, fiind prezentă pe toate continentele, în special în zone de țărm. Poate fi întâlnită în regiunile continentale ale Asiei, Americii de Nord și, izolat, Europei. În Europa, specia este prezentă doar în timpul perioadei de cuibărire. *Sterna hirundo* este neregulat răspândită în întreaga Europă. Chira de baltă este o specie frecvent întâlnită în toate zonele umede din țară, cu densități ridicate în Lunca Dunării, Delta și gurile Dunării, în zona lacurilor litorale, precum și în interiorul țării, bazinul inferior al Siretului. Sosește din migrațiune, de obicei, în a doua decadă a lunii aprilie și pleacă după perioada de cuibărit spre cartierele de iernat în septembrie.

Coloniile se instalează în locuri foarte variate; pot fi simple însă adesea și mixte în asociere cu alte specii de chiră admitând și cioc-întors sau prundăraș. Cuiburile sunt amplasate pe nisip, plaje pietroase, vegetație rămasă din anul precedent sau vegetație plutitoare. Ponta este alcătuită din trei ouă, la un interval de 1-2 zile distanță unul față de altul. Clocitul este asigurat de ambii părinți, timp de 20-23 de zile.

Populația sa reproducătoare este estimată la peste 270.000 de perechi. Efectivele numerice s-au menținut stabile între 1970-1990 și au intrat în declin în perioada 1990-2000. Chiar dacă fluctuante, declinurile și revenirile au conferit un statut stabil speciei, astăzi aceasta

fiind considerată Sigură. Populația reproducătoare din Europa este estimată la aproximativ 270.000-570.000 de perechi, în România fiind semnalate 5.500 - 7.700 de perechi.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, favorabil PanE; categoria non-SPEC (conform BirdLife International); tendința populației: S; Directiva Păsări: Anexa I; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de la Bonn: Anexa II.

Hrana constă din viețuitoare acvatice, având o pondere mai mare peștii de mici dimensiuni, dar consumă și insecte, răcușori, scoici, melci și altele asemenea.

Specia este amenințată, în timpul perioadei de cuibărire de prezența umană, inundarea cuiburilor ca urmare a fluctuației naturale a nivelului apei, pierderea habitatelor de cuibărire.

aa) *Actitis hypoleucos*, Linnaeus, 1758 – fluierar de munte

Are un areal extins ce cuprinde Europa, Asia, Africa, Indonezia și Australia. În Europa și zonele temperate ale Asiei este prezent la cuibărire iar în sudul Asiei, Africa și Australia este prezent la iernare. Fluierarul de munte este o specie oaspete de vară în România, caracteristică etajului tetraonidelor, prezentă în țară din aprilie până în septembrie-octombrie. Este frecvent întâlnit de-a lungul apelor de munte, cu o densitate estimată de 1 cuplu/ 2.800 m curs de râu, conform Ciochia 1992.

Cuibul este instalat pe sol, în zona cu bancuri de nisip sau pietriș, așezat într-o adâncitură căptușită cu resturi vegetale. Ponta este formată din 4 ouă și este depusă la începutul lunii mai. Hrana este formată din larve și insecte acvatice și terestre, precum și alte nevertebrate.

La nivel european, populația este estimată la 720.000 - 1.600.000 de perechi, în România efectivul cuibăritor este estimat la 16.000-20.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel European este nefavorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 3 (conform BirdLife International); tendința populației: D; IUCN UE25: MRD; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de Bonn: Anexa II.

Populațiile cuibăritoare sunt amenințate datorită prezenței umane, în special a pescarilor.

bb) *Aegithalos caudatus*, Linnaeus, 1758 – pițigoi codat

Pițigoiul codat are o răspândire largă în regiunea Palearctică, din Portugalia până în Ussuri, la sud de Iran până în centrul Chinei. Este absent în Islanda, nordul Scandinavei și Finlandei, Insulele Baleare, Sardinia și Creta.

Pițigoiul codat este locuitor obișnuit la pădurilor de foioase, al luncilor, parcurilor și livezilor cu arbori bătrâni.

Construiește cuibul la înălțimi de 1-6 m, în tufe mari, hățșuri, coroanele arborilor. Acesta are aspectul unei pungi de mușchi de pământ, licheni, păr de animale, fulgi, cu o intrare laterală,

acoperită cu un fulg. Cuibul este gata la sfârșitul lunii martie și femela depune 10-12 ouă pe care le clocește timp de 12-15 zile.

Populația europeană conține 2.600.000 – 4.300.000 de perechi, din care Spania deține populația cea mai mare. Este o specie sedentară, după reproducere practică eratismul în grupuri familiale.

Efectivul populației din România este estimat la 50.000-100.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil, Non- SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Hrana este alcătuită din insecte și alte artropode mici pe care le culege de pe scorța copacilor.

cc) *Athene noctua*, Scop, 1769 - cucuvea

Este o specie sedentară, cu distribuție trans-Paleartică din bazinul mediteraneean până în China fiind, de asemenea, prezentă în regiunea Afrotropicală. Este răspândită de la nivelul mării, până în munți, în localități rurale și orașele mai liniștite. Preferă parcurile, pădurile rare, luncile cu arbori bătrâni și scorburoși.

Populația europeană este estimată la 560.000 - 1.300.000 de perechi, iar la nivelul României, se estimează un număr de 40.000-60.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil, SPEC3: sigur (conform BirdLife International).

Cuibărește în scorburi, crăpături în maluri, case părăsite sau ruine, în poduri sau hornuri nefolosite. Femela depune 4-6 ouă albe, pe care le clocește timp de 26-29 zile.

Hrana este formată din rozătoare de talie mică, păsărele, dar și o cantitate mare de insecte de talie mare.

dd) *Carduelis spinus*, Linnaeus, 1758 - scatiu

Specia este prezentă în întreaga Europă, dar și în Asia. În Europa, specia este cuibăritoare în zonele nordice: Rusia, Peninsula Scandinavă, este prezentă la iernare în Europa Centrală și este rezidentă în Germania, Franța, Spania, Italia, Grecia, Turcia, Ungaria și țările Fostri Iugoslavii.

Scatiul este o specie cuibăritoare în România, în număr redus de perechi.

Populația europeană este estimată la 10.000.000 - 18.000.000 de perechi, iar cea a României între 1.500-4.000 perechi, în Carpați. Preferă pădurile de amestec și cele de conifere, unde își construiește cuibul la înălțime, de obicei pe extremitățile ramurilor.

Statutul de conservare la nivel European este favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC-E (conform BirdLife International); tendința populației: S; Convenția de la Berna: Anexa II.

Hrana este formată din diferite semințe ale arborilor, dar și scabei, consumând însă și adulți de insecte și larve, în special în perioada de cuibărit. Este o apariție mult mai frecventă în timpul iernii datorită aportului adus de populațiile nordice.

ee) *Carduelis cannabina* / *Acanthis cannabina*, Linnaeus, 1758 - cânepar

Câneparul are o distribuție vastă, în toată regiunea paleartică, cu excepția Islandei, nordul Scandinaviei și Finlandei, nordul Rusiei. Ajunge până în Siberia și centrul Asiei.

Efectivul total al acestei populații în Europa este estimat la 7.000.000-9.000.000 de perechi cuibăritoare.

În România, efectivul este estimat la 100.000-200.000 de perechi și are o răspândire largă în toată țara, fiind parțial migrator.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil, SPEC 4: sigur (conform BirdLife International).

Pentru cuibărit preferă locuri cu tufe și arbori rari, lizierele de pădure de lângă agroecosisteme. Sezonul de reproducere începe în luna aprilie până la sfârșitul lunii iunie. Ponta cuprinde 4-6 ouă, iar perioada de clocire durează 10-14 zile. Puii stau în cuib încă 11-14 zile, și sunt hrăniți de părinți.

Primăvara și vara se hrănesc cu insecte și larvele acestora, toamna și iarna cu semințe de la diverse plante, în special buruieni.

ff) *Carduelis carduelis*, Linnaeus, 1758 - sticlete

Sticletele are o distribuție largă într-un areal uriaș, care cuprinde întregul Palearctic. În toate zonele de distribuție este o specie sedentară, dar în iernile grele, cu temperaturi scăzute, stoluri enorme din populația europeană migrează către zona mediteraneană. Este specie sedentară și oaspete de iarnă, deoarece în sezonul rece multe exemplare din nordul Europei migrează către sud.

Efectivul total al acestei populații în Europa este estimat la 7.000.000-9.700.000 de perechi. Spania, Franța, Portugalia și Germania au cele mai mari populații.

În România, efectivul este estimat la 200.000-300.000 de perechi și este una dintre cele mai comune specii, cu o răspândire largă în toată țara.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil, Non- SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Cuibul este construit de femelă. El are formă de cupă și conține resturi vegetale, rădăcinuțe, fire de păr. Totdeauna este amplasat în arbori la înălțime. Sezonul de reproducere durează din aprilie până la sfârșitul lui iunie-începutul lunii iulie. Femela depune 4-5 ouă și le clocește timp de 12-14 zile. Anual depun 1-2 ponte, fiind rare situațiile când depun și a treia pontă.

Hrana este formată din semințe de buruieni și scaieți, iar în perioada de reproducere din artropode mici, diverse nevertebrate.

gg) *Carduelis chloris*, Linnaeus, 1758 - florinte

Florintele are un areal larg, care cuprinde întreaga regiune Palearctică, zona boreală, temperată și mediteraneană. De asemenea, această specie, a fost introdusă în Insulele Azore, în sud-estul Australiei, în Noua Zeelandă și în sud-estul Americii de Sud.

Florintele este specie sinantropă și poate fi întâlnită cuibărind atât în habitate naturale cât și în localități.

Construiește cuibul spre sfârșitul lunii aprilie, iar femela depune 4-6 ouă. Clocitul durează 12-14 zile, din aprilie până în iulie. Puii sunt hrăniți de ambii părinți timp de 13-16 zile. De obicei au două ponte pe an.

Hrana este alcătuită din semințe, muguri de la vegetația arborescentă, insecte, în special în perioada de creștere a puilor. După terminarea clocitului păsările devin eratice, vagabondând în grupuri mici, familiale.

Efectivul total al acestei populații în Europa este estimat la 12.000.000-14.500.000 de perechi.

În România, efectivul este estimat la 100.000-200.000 de perechi. Este pasăre sedentară și clocitoare frecventă în fauna noastră, de la nivelul mării până la altitudinea de 1.300 m. Preferă pentru cuibărit dumbrăvile, zonele deschise cu copaci rari și tufișuri, parcurile, lizierele, arborii ornamentali din localități.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil, SPEC 4: sigur (conform BirdLife International).

hh) *Carduelis flammea*, Linnaeus, 1785 - înăriță

Florintele are un areal larg, care cuprinde întreaga regiune Palearctică, zona boreală și temperată.

Înărița este o specie oaspete de iarnă care poate fi întâlnită atât în habitate naturale cât și în localități. După terminarea clocitului, păsările devin eratice, vagabondând în stoluri variabile ca mărime. Preferă zonele deschise, ținuturile joase cu vegetație sălbatică, unde, în timpul iernii,

se hrănește exclusiv cu semințe ale plantelor spontane. Apare neregulat în țară sub formă de invazii, venind din tundra eurasiatică, unde cuibărește.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC (conform BirdLife International); tendința populației: S; Convenția de la Berna: Anexa II.

ii) *Coccothraustes coccothraustes*, Linnaeus, 1758 - botgros

Botgrosul este răspândit în Palearctic, din Marea Britanie până în Japonia. Cuibărește în zona temperată și în zona mediteraneeană. Larg răspândită în toată țara, fără a fi numeroasă, specia poate fi întâlnită de la câmpie până la 1.000 m altitudine. Specie sedentară, preferă pădurile de stejar, paltin, carpen, pădurile de amestec, parcurile, grădinile cu arbori, terenurile cultivate presărate cu arbori și tufișuri răzlețe.

Populația totală europeană numără un efectiv de 1.300.000-1.500.000 de perechi. Germania, România și Cehia au cele mai mari populații.

În România, efectivul este estimat la 50.000-100.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil, Non-SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Instalează cuibul în copaci la înălțimi variabile între 2-7 m. Cuibul are totdeauna la bază un suport din ramuri uscate de diferite grosimi, iar peste ele botgrosul construiește cupa cuibului din resturi vegetale, rădăcinuțe, licheni, păr de animale. În luna aprilie femela depune prima pontă, alcătuită din 5-6 ouă și le clocește timp de 10-14 zile. Creșterea puilor durează 10-14 zile. În unii ani depun două sau chiar trei ponte, acestea au însă câte 2-3 ouă.

Hrana este alcătuită din semințe și sămburi de la diferite specii de plante. Ciocul este foarte puternic și cu ajutorul lui poate să spargă ușor sămburii și semințele.

jj) *Corvus corax*, Linnaeus, 1758 - corb

Cel mai mare reprezentant al familiei ciorilor, corbul este răspândit în regiunile Palearctică, Nearctică, Orientală, Neotropicală; este mai frecvent în nord-vestul Europei, în Marea Britanie, Islanda, nordul Scandinaviei, Spania.

În România, este răspândit în toată țara, în număr mic.

Populația europeană totală, din aproximativ 39 de țări, este alcătuită din 450.000-970.000 de perechi cuibăritoare. În Europa nu este ocrotit, considerându-se că efectivul populației este stabil, cel puțin provizoriu.

În România, efectivul populației cuibăritoare este estimat la 24.000-53.000 de perechi. În ultimele decenii a înregistrat o ușoară creștere, după ce de-a lungul anilor a fost ocrotit și considerat monument al naturii.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil, Non- SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Hrana o caută pe sol. Mănâncă hoituri și insecte, în special larve și coleoptere, placentele de oi sau alte mamifere mari, mamifere mici, reptile, broaște, păsări sau păsări rănite, moluște, alte nevertebrate. Hrana vegetală include fructe de graminee, ghinde. Necrofag, se hrănește cu animale moarte care pot răspândi diferite boli. Adesea jefuiește hrană de la vulturi. De obicei stochează și ascunde surplusul de hrană. Uneori duce hrana în ghiare. Sexele sunt asemănătoare, dar femela este mai mică. Curtarea este alcătuită dintr-un sistem complicat de posturi.

Cuibăresc în perechi. Depun 3-6 ouă într-o pontă, la sfârșitul lunii februarie-începutul lunii martie. Numai femela clocește. Perioada de incubație durează 18-19 zile. Ambii părinți îngrijesc puii. Teritoriul de căutare a hranei este foarte mare, de aceea pe continentul european densitatea perechilor cuibăritoare este foarte mică, de 3-4 perechi cuibăritoare/100 km², iar în habitatele cu condiții optime densitatea poate atinge 7-10 perechi cuibăritoare/100 km². Păsările tinere se dispersează în stoluri. După câțiva ani de peregrinări formează perechi sedentare.

Modificarea habitatului, prin intervenția omului, a limitat drastic numărul locurilor de cuibărit. Mor frecvent fie consumând carcase de animale otrăvite, fie prinși în capcanele pentru ciori sau împușcați. În iernile grele pier mulți pui.

kk) *Emberiza calandra*, Linnaeus, 1785 – presură sură

Specie cu areal relativ restrâns în Europa, Orientul Mijlociu și Apropiat, Nordul Africii. În Europa, specia este prezentă în Europa Centrală și de Sud, arealul fiind fragmentat. Specia este rezidentă în Europa.

În România, specia este prezentă în Oltenia, Muntenia, Dobrogea și Transilvania. Este o specie clocitoare destul de comună în regiunile deschise cu multă vegetație erbacee și cu tufișuri, dar poate pătrunde și pe văile largi ale râurilor.

Este o specie poligamă, la care femelele construiesc cuiburile, de obicei pe sol, printre ierburi înalte sau la baza tufișurilor. Ponta este depusă în luna aprilie și este formată din 3-5 ouă.

Populația la nivel european este estimată la 7.900.000 - 22.000.000 de perechi, iar la nivelul României, 940.000-1.200.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel European este nefavorabil UE25, nefavorabil PanE; categoria SPEC 2 (conform BirdLife International); tendința populației: D; IUCN UE25: MRD; Convenția de la Berna: Anexa III.

Hrana este formată preponderent din insecte, dar și artropode, gasteropode și semințe.

II) *Erithacus rubecula*, Linnaeus, 1785 - măcăleandru

Arealul de distribuție al speciei în timpul perioadei de cuibărire cuprinde Europa Centrală, de Est și de Nord, acesta fiind rezident în Europa Mediterană. Iernează în Nordul Africii și Orientul Mijlociu și Apropiat.

Măcăleandru este una dintre cele mai comune specii de păsări oaspte de vară, care populează multe tipuri de habitate, ajungând până în pădurile de conifere. Este prezentă în toate pădurile de foioase, parcuri mari, grădini cu vegetație de tufărișuri. Există puține date despre prezența speciei în lungul Dunării, cu toate că a fost citată din Delta Dunării, din pădurile din Dobrogea, luncile din Balta Brăilei și Balta Ialomiței. În septembrie, când vremea devine nefavorabilă, începe migrația către sud, trecerile putând să dureze până la începutul lui noiembrie. Primăvara, ajung în țară la jumătatea lui martie-început de aprilie.

Pentru cuibărit preferă pădurile cu desişuri, tufe, livezile, hăţişurile, unde își instalează cuibul. Femela construiește cuibul și depune pontă în aprilie. Clocește cele 5-6 ouă, timp de 12-15 zile. După eclozare puii rămân în cuib între 12-15 zile. Uneori depune și a doua pontă.

Hrana este formată din adulți și larve de insecte, gasteropode mici, alte nevertebrate, iar toamna consumă și fructe mici.

Efectivul cuibăritor din România este estimat de Munteanu et colaboratorii, 2002 la 400.000-1.000.000 de perechi iar din Europa, 43.000.000 – 83.000.000 perechi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil, Non- SPEC: sigur (conform BirdLife International).

mm) *Motacilla alba*, Linnaeus, 1785 – codobatura albă

Specia este prezentă în întreaga Europă, în Asia, Africa și, în zone restrânse în America de Nord.

Codobatura albă este oaspete de vară în România, și una dintre cele mai comune specii cuibăritoare din țară. Se întoarce din cartierele de iernare începând cu luna februarie sau din martie, și poate fi întâlnită cuibărind de la nivelul mării până la 1.300 m.

Cuibul este instalat de obicei la nivelul solului, într-o concavitate, în scobitura unui perete sau a unui mal, sub poduri, de obicei în apropierea unei ape. Pontă este formată din 5-6 ouă și poate depune două ponte pe sezon.

La nivel european, populația cuibăritoare este estimată între 13 și 26 milioane perechi.

În România, efectivul cuibăritor este estimat la 1.000.000-2.000.000 de perechi.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC (conform BirdLife International); tendința populației: S; Convenția de la Berna: Anexa II.

Hrana este formată din insecte, larve și rareori alte grupe de artropode.

nn) *Motacilla flava*, Linnaeus, 1758 – codobatura galbenă

Prezintă un areal de cuibărire extins: Europa, Asia și zone restrânse din America de Nord. Codobatura galbenă are două subspecii cuibăritoare în România: codobatura galbenă și codobatura galbenă cu cap negru. Arealul de cuibărit al acestor două subspecii se suprapune pe teritoriul țării noastre, iar biologia și comportamentul lor sunt asemănătoare.

La nivel european, populația cuibăritoare este estimată la 7,9 - 14 milioane perechi.

În România efectivul cuibăritor este estimat la 0,8-1,2 milioane de perechi.

Statutul de conservare european: favorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC (conform BirdLife International).

Sunt păsări migratoare și sosesc din migrația de primăvară în aprilie.

Cuibăresc pe lângă locuri mlăștinoase, de-a lungul cursurilor de ape, în jurul lacurilor și bălților, pe pajiști umede de la șes, căutând hrană printre animalele care pasc. Construiesc cuibul pe sol, în cavitați, din fire de iarbă și îl căptușesc cu lână, fire de păr de la animale, pene, puf și altele asemenea. Femela depune 5-6 ouă în luna mai, iar clocitul durează 12-14 zile. Părinții hrănesc timp de 16-17 zile puii. În anii cu hrană abundentă pot avea două rînduri de pui.

Hrana este formată din artropode mici, insecte adulte și larve, uneori gasteropode.

oo) *Muscicapa striata*, Pallas, 1764 – muscar sur

Specia are o distribuție largă în regiunea Palearctică, în toată Europa, coasta Atlanticului, Maroc și până la lacul Baikal. Este migratoare de cale lungă și ierneză în partea de sud a Africii.

Populația europeană conține 7.000.000-8.800.000 de perechi.

Efectivul populației din România este estimat la 10.000-30.000 de perechi. Este oaspete de vară în martie-septembrie. Este cea mai frecventă specie dintre muscari.

Statutul de conservare la nivel european este nefavorabil, SPEC 3: declin (conform BirdLife International).

Preferă habitate ca pădurile rare cu luminișuri, lizierele forestiere de lângă agroecosisteme, grădini, parcuri, de la altitudini mici până la 1.800 m. Femela depune 4-5 ouă pe care le clocește 11-14 zile.

Hrana este formată din insecte în perioada de reproducere, iar toamna din fructe și semințe. Condițiile climatice sunt principalul factor limitativ pentru aceasta specie, în special în anotimpul cald.

pp) *Oriolus oriolus*, Linnaeus, 1766 - grangur

Specia este răspândită atât în Europa continentală, cât și în vestul Asiei.

În România, este larg răspândit în întreaga țară, cu excepția zonelor montane. Poate fi întâlnit clocind de la nivelul Mării Negre, Delta Dunării, zăvoaiele Dunării până la 1.300 m altitudine. Văile largi cu vegetație arborescentă bogată, cu coroane dezvoltate, sunt biotopuri prielnice pentru această specie.

La nivel european sunt estimate peste 3.400.000 de perechi cuibăritoare.

Efectivul cuibăritor din România este estimat de Munteanu et col., 2002 la 40.000-80.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este Non-SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Specie migratoare, ajunge în țară la jumătatea lunii aprilie. Femela construiește cuibul în coronamentul arborilor, la înălțime mare. Este fixat de crengi într-o manieră specifică, asemănătoare unui hamac, așa încât să nu fie doborât de vânt. Ponta conține 4-5 ouă, pe care le clocește timp de 14-15 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți timp de 14-15 zile.

Hrana conține în proporție mare insecte, adulți și larve, dar și fructe ca duche, cireșe, bace diverse. Pierderea habitatului propice pentru cuibărit este unul din principalii factori limitativi pentru această specie.

qq) *Phoenicurus ochruros*, Gmelin, 1774 – codroș de munte

Are o distribuție largă în regiunea Palearctică, în special în zona sudică și centrală a Europei și Asiei.

În România, este răspândit cu precădere în zonele montane, putând ajunge până la limita superioară a pădurilor de conifere.

În Europa, populația cuibăritoare este estimată la 4.000.000-8.800.000 de perechi.

Efectivul cuibăritor din România este estimat de Munteanu et col., 2002 la 20.000-50.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este nefavorabil SPEC 2: epuizat (conform BirdLife International).

Codroșul de munte este specie migratoare, oaspete de vară, care sosește primăvara în a doua parte a lunii martie, iar trecerile de toamnă încep din octombrie. Este o specie comună, care relativ recent a devenit foarte antropofilă, instalându-și cuibul pe lângă locurile caracteristice din maluri, scorburi și altele asemenea, și în interiorul localităților. Femela depune 5-6 ouă, perioada de incubație durează 12-16 zile. După ieșirea din ou, puii sunt hrăniți de părinți și stau în cuib

12-19 zile. În anii prielnici poate avea până la 3 ponte. Hrana este alcătuită din adulți și larve de insecte.

O posibilă amenințare o constituie extinderea suprafețelor construite care poate conduce la o pierdere treptată de habitat.

rr) *Phoenicurus phoenicurus*, Linnaeus, 1785 – codroș de pădure

Codroșul de pădure este o specie întâlnită pe întregul continent european. De asemenea el este răspândit și în anumite zone din Asia Mică, Orientul Mijlociu, precum și Asia Centrală. Iernează în zona centrală a Africii, precum și în peninsula Arabă.

În România, este o specie comună care populează Lunca Dunării și cursurile inferioare ale râurilor, parcurile, livezile.

Populația cuibăritoare la nivel european este estimată la peste 6.800.000 de perechi.

Efectivul cuibăritor din România este estimat de Munteanu et col., 2002 la 60.000-150.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este Non-SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Codroșul de pădure este specie migratoare, oaspete de vară, care sosește primăvara în prima parte a lunii aprilie, iar trecerile de toamnă încep din prima parte a lunii septembrie până în octombrie. Pentru cuibărit preferă pădurile de foioase și cele mixte, ajungând până la limita inferioară a pădurilor de conifere. Preferă habitatele cu mai multă umezeală, unde resursele trofice sunt mai mari. Cuibul și-l instalează în scorburi, cuiburi vechi de ciocănitoare, rândunică, țoi, crăpături în maluri, găuri în pereții vechi ai unor construcții; ocupă și cuiburile artificiale. Femela depune 5-7 ouă, perioada de incubație durează 11-14 zile. După ieșirea din ou, puii sunt hrăniți de părinți și stau în cuib între 14-20 de zile. Codroșul de pădure crește două generații de pui pe an.

Hrana este alcătuită din adulți și larve de insecte, iar toamna consumă fructe sub formă de bace.

Un factor limitativ pentru codroșul de pădure este reprezentat de pierderea habitatului din cauza distrugerii livezilor administrate în mod tradițional.

ss) *Phylloscopus collybita*, Vieillot, 1871 – pitulice mică

Are o distribuție largă în regiunea Palearctică în toată zona pădurilor temperate și boreale, din Insulele Canare, nord-vestul Africii și Asia până la râul Kolyma. Populația din vestul Europei migrează în regiunea mediteraneană și Africa de Nord, iar populația din nordul și estul Europei migrează în estul Africii și India. Este o specie clocitoare comună în avifauna

țării noastre, oaspete de vară între lunile martie/aprilie-octombrie. Preferă pădurile de foioase cu subarboret bogat, poienile cu vegetație bogată.

Populația europeană conține 14.000.000-20.000.000 de perechi.

Efectivul populației din România este estimat la 200.000-400.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil SPEC 4: sigur parțial (conform BirdLife International).

Construiește cuibul direct pe sol, pe un suport de frunze uscate, sau agățat deasupra solului între rugii de mur - *Rubus fruticosus* sau alte tulpini cu spini ca aglomerările de porumbar - *Prunus spinosa*. Ponta conține 5-6 ouă, iar incubajia durează 13-14 zile. Puii stau în cuib 14-15 zile, iar după ce îl părăsesc mai sunt hrăniți de părinți încă 5-6 zile.

Hrana este constituită din insecte în perioada reproducerii, iar toamna se hrănesc și cu fructe, de aceea migrația poate să dureze până la sfârșitul lunii octombrie, dacă există condiții meteorologice favorabile.

Factorii limitativi sunt reprezentați de degradarea habitatelor de cuibărire și de iernare, precum și mortalitatea cauzată de prădători sau de către paraziți intestinali.

tt) *Phylloscopus trochilus*, Linnaeus, 1785 – pitulice fluierătoare

Pitulicea fluierătoare are o distribuție largă în zona temperată și în zona nordică a Europei și Asiei. Majoritatea populației ierneză în Africa sub-sahariană.

Populația cuibăitoare din Europa este estimată la peste 56.000.000 de perechi, iar cea din România are un efectiv estimat la 60.000-85.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel European este nefavorabil UE25, favorabil PanE; categoria Non-SPEC (conform BirdLife International); tendința populației: D; IUCN UE25: MRD; Convenția de la Berna: Anexa II; Convenția de la Bonn: Anexa II.

Este oaspete de vară în lunile aprilie-octombrie. Preferă zonele însorite din exploatările forestiere abandonate, cu subarboret și vegetație perenă bogată. Cuibărește în Carpați, dar este considerată o specie cuibăitoare rară conform Ciochia 1992, fiind în schimb mult mai numeroasă în timpul pasajului și în special în perioada august-septembrie. Femela construiește cuibul la nivelul solului pe un suport de frunze uscate, în vegetație. Ponta conține 6-7 ouă, iar clocitul durează 13 zile. Puii sunt îngrijiți de cei doi părinți, 11-12 zile cât aceștia stau în cuib, și apoi încă 4-5 zile până când devin total independenți.

Hrana este alcătuită exclusiv din insecte: ouă, larve și adulți.

Factorii limitativi sunt reprezentați de defrișări, pierderea diversității speciilor lemnoase din păduri, precum și deteriorarea habitatelor din zona de iernare.

uu) *Phyloscopus sibilatrix*, Beschtein, 1793 – pitulice sfârâitoare

Pitulicea sfârâitoare are o distribuție largă în regiunea Palearctică, din Pirinei până în vestul continentului european, centrul Uralilor, până în Siberia. Belarus, Letonia, Estonia și Germania dețin 90% din populația europeană. Iernează în Africa, savana din Sierra Leone, Uganda și Sudan.

Populația europeană este formată din 6.000.000-7.000.000 de perechi.

Populația din România are un efectiv estimat la 30.000-80.000 de perechi cuibăritoare.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil SPEC 4: sigur parțial (conform BirdLife International).

Specia este oaspete de vară în lunile aprilie-octombrie. Prefră pădurile de foioase cu subarboret și vegetație perenă bogată. Nu depășește etajul fagului. Femela construiește cuibul la nivelul solului pe un suport de frunze uscate în vegetație, în luminișurile din pădure. Ponta conține 6-7 ouă, iar clocitul durează 13-14 zile. Puii sunt îngrijiți de cei doi părinți timp de 11-12 zile cât puii stau în cuib, iar apoi încă 4-5 zile până devin total independenți.

Hrana este alcătuită exclusiv din insecte ouă, larve și adulți.

vv) *Picus viridis*, Linnaeus, 1758 – ghionoaie verde

Specia este răspândită în zona temperată a continentului european, precum și anumite regiuni din Asia Mică și Orientul Mijlociu.

Este specie sedentară, frecventă în toată țara, cu excepția zonelor cu altitudini mari. Preferă în mod deosebit pădurile mari și liniștite de foioase, de la Dunăre până în zona colinară și montană - 1.200 m altitudine.

Populația europeană are peste 590.000 de perechi cuibăritoare.

Efectivul cuibăritor din România este estimat de Munteanu et col., 2002 la 20.000-40.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european conform IUCN este grad redus de îngrijorare.

Construiește cuibul în diferite specii de arbori, atacați de putregai, la înălțimi diferite cuprinse între 1-15 m. Orificiul de la intrare are 6-7 cm, iar camera de incubație cioplită în interiorul trunchiului are un diametru de 25-30 cm. Depune ponta în aprilie. Ambii părinți clocesc cele 4-7 ouă timp de 14-20 de zile.

Au o singură pontă pe an, dar dacă prima pontă este distrusă femela poate depune o pontă de înlocuire. După eclozare puii stau în cuib 19-21 de zile, când sunt hrăniți de părinți.

Hrana principală în perioada clocitului o formează furnicile - *Lasius* sp., *Myrmica* sp., *Formica rufa*, *Camponotus* sp.. Se hrănesc cu larve de cărăbuș - *Melolontha melolontha*, miriapode, gasteropode, râme și alte nevertebrate.

Principalii factori limitativi sunt reprezentați de către pierderile de habitat și a zonelor de hrănire.

ww) *Sitta europaea*, Linnaeus, 1758 - țiclean

Specia are o răspândire largă în zona de climă temperată a Asiei, precum și pe tot continentul european.

În România, poate fi întâlnită pe tot teritoriul țării mai puțin în zona Podișului Dobrogean.

Populația europeană are peste 7.500.000 de perechi cuibăritoare.

Efectivul cuibăritor din România este estimat de Munteanu et col., 2002 la 100.000-300.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil Non- SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Este pasăre sedentară, iar în perioadele dificile din timpul iernii practică eratismul. Pentru instalarea cuibului preferă arborii bătrâni, scorburile acestora, cuiburile de ciocănitori părăsite, iar câteodată ocupă și cuiburi artificiale sau crăpături din zidurile clădirilor părăsite. Amenajează intrarea în cuib prin tencuirea cu pământ, micșorând orificiul de la intrare, uneori tencuiesc chiar și interiorul scorburii, dacă aceasta are crăpături mari. Înălțimea la care instalează cuibul este destul de variabilă, de la câțiva metri până la 15 m, în funcție de locul prielnic găsit. La sfârșitul lunii martie-începutul lunii aprilie femela începe să amenajeze cuibul. Ponta conține 6-9 ouă, pe care femela le clocește 14-18 zile. În tot acest timp masculul apără teritoriul din jurul cuibului. De regulă au numai o pontă pe an, uneori excepțional pot crește două generații într-un an.

Hrana este formată din insecte, dar mai consumă și jir, ghindă, nuci, diverse semințe și părți din fructe.

Principalele amenințări sunt reprezentate de virusul gripei aviare, precum și comerțul cu specii.

xx) *Tachybaptus ruficollis*, Pallas, 1764 – corcodel mic

Specia are o răspândire largă în Paleartic, mult mai numeros în centrul și nordul Europei și sporadic în sudul continentului.

În România, este o specie migratoare, care uneori poate rămâne peste iarnă în număr mic de exemplare. Populația estică ierneză în jurul Mării Negre.

Populația europeană are 75.000-90.000 de perechi cuibăritoare. Este specie parțial migratoare. Fără a fi abundentă, preferă pentru clocit lacurile puțin adânci, cu apă curată, dulce și cu vegetație submersă bogată. Densitatea este de sub 2 cuiburi/ ha.

Efectivul cuibăritor din România este estimat la 7.000-12.000 de perechi.

Statutul de conservare la nivel european este favorabil Non - SPEC: sigur (conform BirdLife International).

Hrana este formată din puiet de pește și diferite specii de nevertebrate acvatice. Distrugerea stufului de pe lacuri și pătrunderea omului în habitatele de cuibărit au determinat reducerea drastică a populațiilor acestei specii.

yy) *Upupa epops*, Linnaeus, 1758 - pupăză

Această specie are o răspândire largă în toată regiunea Holarctică.

În România, pupăza este prezentă în zona de câmpie și de deal, local în Carpați în depresiuni și văi. Preferă terenuri însorite, deschise, cu vegetație lemnoasă dispersă.

Efectivul populației europene numără peste 600.000-900.000 de indivizi.

Specia are în Europa un statut de conservare favorabil SPEC 3 – declin (conform BirdLife International).

În România, este protejată de: Legea nr. 13/ 1993, Convenția Berna, Anexa II; OUG nr. 57/ 2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificările și completările ulterioare.

Pupăza este o specie migratoare, oaspete de vară. Cuibărește în scorburi, dar poate să-și instaleze cuibul în locuri variate sub grămezi de pietre, trunchiuri, găuri din malurile apelor. Adesea cuiburile sunt lipsite de căptușeală, iar femela depune 5-8 ouă direct pe substrat, pe care le clocește 16-19 zile. Obişnuiesc să ocupe mai mulți ani la rând cuiburile vechi. Populațiile acestei specii sunt în regres continuu din cauza reducerii și distrugerii habitatelor.

Tăierea arborilor bătrâni și scorburoși din grădini, livezi și de pe marginea drumurilor, folosirea insecticidelor în agricultură care distrug hrana pupezelor - insectele, sunt factorii limitativi recenți care contribuie la reducerea continuuă a efectivului acestei specii.

**Anexa nr. 15 la Planul de management - Speciile de păsări observate în ROSPA0072
Lunca Siretului Mijlociu, în perioada august – decembrie 2012**

Nr. crt.	Specia observată	Nr. total de exemplare observate
1.	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i> - lăcar mic	2
2.	<i>Acanthis cannabina</i> / <i>Carduelis cannabina</i> **** - cânepar	87
3.	<i>Accipiter gentilis</i> - uliu porumbar	20
4.	<i>Accipiter nisus</i> - uliu păsărar	7
5.	<i>Acrocephalus arundinaceus</i> - lăcar mare	3
6.	<i>Actitis hypoleucos</i> **** - fluierar de munte	36
7.	<i>Aegithalos caudatus</i> **** - pițigoii codat	113
8.	<i>Alauda arvensis</i> - ciocârlie de câmp	78
9.	<i>Alcedo atthis</i> * - pescăraș albastru	3
10.	<i>Anas crecca</i> - rață mică	37
11.	<i>Anas platyrhynchos</i> ** - rață mare	582
12.	<i>Anthus campestris</i> * - fâsă de câmp	1
13.	<i>Anthus cervinus</i> - fâsă roșiatică	18
14.	<i>Anthus pratensis</i> - fâsă de luncă	49
15.	<i>Anthus trivialis</i> - fâsă de pădure	1
16.	<i>Apus apus</i> - drepnea neagră	10
17.	<i>Aquila pomarina</i> *** - acvilă țipătoare mică	43
18.	<i>Ardea cinerea</i> - stârc cenușiu	40
19.	<i>Athene noctua</i> **** - cucuvea	2
20.	<i>Buteo buteo</i> ** - șorecar comun	143
21.	<i>Buteo lagopus</i> - șorecar încălțat	1
22.	<i>Buteo rufinus</i> *** - șorecar mare	1
23.	<i>Carduelis spinus</i> **** - scatiu	118
24.	<i>Carduelis carduelis</i> **** - sticlete	341
25.	<i>Carduelis chloris</i> **** - florinte	104
26.	<i>Carduelis flammea</i> **** - înăriță	4
27.	<i>Casmerodius albus</i> / <i>Egretta alba</i> *** - egretă mare	16
28.	<i>Certhya familiaris</i> - cojoaică de pădure	2
29.	<i>Charadrius dubius</i> ** - prundăraș gulerat mic	60
30.	<i>Ciconia ciconia</i> * - barză albă	151
31.	<i>Ciconia nigra</i> * - barză neagră	1
32.	<i>Circaetus gallicus</i> *** - șerpar	2
33.	<i>Circus aeruginosus</i> **** - erete de stuf	2
34.	<i>Circus cyaneus</i> **** - erete vânăt	3
35.	<i>Coccothraustes coccothraustes</i> **** - botgros	97
36.	<i>Columba oenas</i> - porumbel de scorbură	9
37.	<i>Columba palumbus</i> - porumbel gulerat	7
38.	<i>Coracias garrulus</i> *** - dumbraveancă	2
39.	<i>Corvus corax</i> **** - corb	58
40.	<i>Corvus cornix</i> - cioară grivă	14
41.	<i>Corvus corone</i> - cioară neagră	44
42.	<i>Corvus frugilegus</i> - cioară de semănătură	607

Nr. crt.	Specia observată	Nr. total de exemplare observate
43.	<i>Corvus monedula</i> - stâncuță	70
44.	<i>Cuculus canorus</i> - cuc	17
45.	<i>Delichon urbica</i> - lăstun de casă	48
46.	<i>Dendrocopos major</i> - ciocănitoare pestriță mare	64
47.	<i>Dendrocopos medius</i> ^{***} - ciocănitoare de stejar	4
48.	<i>Dendrocopos minor</i> - ciocănitoare pestriță mică	1
49.	<i>Dryocopus martius</i> ^{***} - ciocănitoare neagră	1
50.	<i>Egretta garzetta</i> ^{***} - egretă mică	6
51.	<i>Emberiza calandra</i> ^{****} - presură sură	6
52.	<i>Emberiza citrinella</i> - presură galbenă	766
53.	<i>Eritachus rubecula</i> ^{****} - măcăleandru	35
54.	<i>Falco peregrinus</i> [*] - șoim călător	1
55.	<i>Falco subbuteo</i> ^{**} - șoimul rândunelelor	13
56.	<i>Falco tinnunculus</i> ^{**} - vânturel roșu	19
57.	<i>Ficedula albicollis</i> [*] - muscar gulerat	18
58.	<i>Ficedula hypoleuca</i> - muscar negru	1
59.	<i>Ficedula parva</i> [*] - muscar mic	14
60.	<i>Fringilla coelebs</i> - cintează	351
61.	<i>Fringilla montifringilla</i> - cintează de iarnă	10
62.	<i>Galerida cristata</i> - ciocârlan	286
63.	<i>Gallinago gallinago</i> - becațină comună	3
64.	<i>Gallinula chloropus</i> - găinușă de baltă	28
65.	<i>Garrulus glandarius</i> - gaiță	90
66.	<i>Hippolais pallida</i> - frunzăriță cenușie	3
67.	<i>Hirundo rustica</i> - rândunică de casă	2161
68.	<i>Lanius collurio</i> [*] - sfrâncioc roșiatic	89
69.	<i>Lanius excubitor</i> - sfrâncioc mare	16
70.	<i>Lanius minor</i> [*] - sfrâncioc cu frunte neagră	7
71.	<i>Larus cachinnans</i> - pescăruș argintiu	68
72.	<i>Larus minor</i> - pescăruș mic	1
73.	<i>Larus ridibundus</i> - pescăruș râzător	10
74.	<i>Limosa limosa</i> - sitar de mal	3
75.	<i>Luscinia luscinia</i> - privighetoare de zăvoi	6
76.	<i>Merops apiaster</i> ^{**} - prigorie	219
77.	<i>Motacilla alba</i> ^{****} - codobatură albă	386
78.	<i>Motacilla flava</i> ^{****} - codobatură galbenă	5
79.	<i>Muscicapa parva</i> - muscar mic	11
80.	<i>Muscicapa striata</i> ^{****} - muscar sur	117
81.	<i>Oenanthe oenanthe</i> - pietrar sur	3
82.	<i>Oriolus oriolus</i> ^{****} - grangur	18
83.	<i>Pandion haliaetus</i> ^{***} - uligan pescar	1
84.	<i>Parus caeruleus</i> - pițigoii albastru	208
85.	<i>Parus major</i> - pițigoiiul mare	337
86.	<i>Parus palustris</i> - pițigoii sur	129
87.	<i>Passer domesticus</i> - vrabie de casă	149

Nr. crt.	Specia observată	Nr. total de exemplare observate
88.	<i>Passer montanus</i> - vrabie de câmp	411
89.	<i>Perdix perdix</i> - potârniche	8
90.	<i>Pernis apivorus</i> - viespar	37
91.	<i>Phalacrocorax carbo</i> - cormoran mare	250
92.	<i>Phasianus colchicus</i> - fazan	2
93.	<i>Phalacrocorax pygmaeus</i> - cormoran mic	5
94.	<i>Philomachus pugnax</i> - bătaș	25
95.	<i>Phoenicurus ochruros</i> - codroș de munte	3
96.	<i>Phoenicurus phoenicurus</i> - codroș de pădure	1
97.	<i>Phylloscopus collybita</i> - pitulice mică	255
98.	<i>Phylloscopus trochilus</i> - pitulice fluierătoare	27
99.	<i>Phylloscopus sibilatrix</i> - pitulice fluierătoare	10
100.	<i>Pica pica</i> - coțofană	121
101.	<i>Picus canus</i> - ghionoaie sură	8
102.	<i>Picus viridis</i> - ghionoaie verde	3
103.	<i>Porzana pusilla</i> - creșteț mic	1
104.	<i>Pyrhulla pyrhulla</i> - mugurar	7
105.	<i>Riparia riparia</i> - lăstun de mal	853
106.	<i>Saxicola rubetra</i> - mărăcinar mare	25
107.	<i>Saxicola torquata</i> - mărăcinar negru	16
108.	<i>Sitta europaea</i> - țiclean	39
109.	<i>Sterna hirundo</i> - chiră de baltă	8
110.	<i>Streptopelia decaocto</i> - guguștiuc	31
111.	<i>Streptopelia turtur</i> - turturică	21
112.	<i>Strix aluco</i> - huhurez mic	4
113.	<i>Sturnus vulgaris</i> - graur	729
114.	<i>Sylvia atricapilla</i> - silvie cu cap negru	21
115.	<i>Sylvia communis</i> - silvie de câmp	16
116.	<i>Sylvia curruca</i> - silvie mică	71
117.	<i>Tachybaptus ruficollis</i> - corcodel mic	1
118.	<i>Tringa erythropus</i> - fluierar negru	5
119.	<i>Tringa glareola</i> - fluierar de mlaștină	5
120.	<i>Tringa nebularia</i> - fluierar cu picioare verzi	6
121.	<i>Tringa ochropus</i> - fluierar de zăvoi	26
122.	<i>Tringa stagnatilis</i> - fluierar de lac	2
123.	<i>Tringa totanus</i> - fluierar cu picioare roșii	6
124.	<i>Troglodytes troglodytes</i> - ochiuboului	2
125.	<i>Turdus merula</i> - mierlă	80
126.	<i>Turdus philomelos</i> - sturz cântător	59
127.	<i>Turdus pilaris</i> - cocoșar	248
128.	<i>Turdus viscivorus</i> - sturz de vâsc	169
129.	<i>Upupa epops</i> - pupăză	4
130.	<i>Vanellus vanellus</i> - nagâț	14
Nr. total exemplare observate		12.353

Legendă:

- * Specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări, respectiv Anexa 3 a OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificările și completările ulterioare, menționate în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- ** Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a Directivei Păsări incluse în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- *** Specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei Păsări, respectiv Anexa 3 a OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificările și completările ulterioare, observate în teren nemenționate în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- **** Specii de păsări de interes național ce necesită protecție strictă, Anexa 4B a OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificările și completările ulterioare, nemenționate în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 16 la Planul de management - Perioadele de activitate ale speciilor de păsări de interes conservativ în situl Natura 2000
ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Fenologie	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1.	<i>Actitis hypoleucos</i>	fluierarul de munte	OV			m	m	c	c	m	m	m	m		
2.	<i>Aegithalos caudatus</i>	pițigoii codat	S	s	s	s	c	c	c	s	s	s	s	s	s
3.	<i>Alcedo atthis</i>	peșcărel albastru	OV			m	m	c	c	c	m	m	m	m	
4.	<i>Anas platyrhynchos</i>	rață mare	S	s	c	c	c	c	c	c	s	s	s	s	s
5.	<i>Anas querquedula</i>	rață căraitoare	OV		m	m	c	c	c	m	m	m	m	m	
6.	<i>Anser anser</i>	gască de vară	MP	m	m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	m
7.	<i>Anthus campestris</i>	fâsă de câmp	OV			m	m	c	c	c	m	m	m		
8.	<i>Aquila pomarina</i>	acvilă țipătoare mică	OV		m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	
9.	<i>Athene noctua</i>	cucuvea	S	s	s	s	c	c	c	s	s	s	s	s	s
10.	<i>Aythya ferina</i>	rață cu cap castaniu	MP	i	m	m	m	c	c	c	c	m	m	m	i
11.	<i>Botaurus stellaris</i>	buhai de baltă	OV		m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	m
12.	<i>Buteo buteo</i>	șorecar comun	MP	i	m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	i
13.	<i>Buteo rufinus</i>	șorecar mare	OV		m	m	m	c	c	c	m	m	m		
14.	<i>Calidris ferruginea</i>	fugaci roșcat	P				m	m		m	m	m			
15.	<i>Calidris minuta</i>	fugaci mic	P			m	m	m	m	m	m	m	m	m	
16.	<i>Calidris temminckii</i>	fugaciul pitic	P			m	m	m	m	m	m	m	m	m	
17.	<i>Caprimulgus europaeus</i>	caprimulg	OV			m	m	m	c	c	m	m	m	m	
18.	<i>Carduelis cannabina</i>	cânepar	MP	i	m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	i
19.	<i>Carduelis carduelis</i>	sticlete	S	s	s	s	s	c	c	c	s	s	s	s	s
20.	<i>Carduelis chloris</i>	florinte	S	s	s	s	s	c	c	s	s	s	s	s	s
21.	<i>Carduelis flammea</i>	inăriță	OI	i	i	m	m	m							i
22.	<i>Carduelis spinus</i>	scatiu	MP	i	m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	m
23.	<i>Casmerodius albus</i>	egretă mare	OV		m	m	c	c	m	m	m	m	m	m	m
24.	<i>Charadrius dubius</i>	prundăraș gulerat mic	OV		m	m	c	c	c	c	m	m	m	m	m

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Fenologie	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
25.	<i>Chlidonias hybridus</i>	chirichiță cu obraz alb	OV		m	m	m	m	c	m	m	m	m		
26.	<i>Ciconia ciconia</i>	barză albă	OV		m	m	c	c	c	m	m	m	m	m	
27.	<i>Ciconia nigra</i>	barză neagră	OV		m	m	c	c	c	m	m	m	m	m	
28.	<i>Circus aeruginosus</i>	șerpar	OV		m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	
29.	<i>Circus cyaneus</i>	erete de stuf	OV		m	m	c	c	m	m	m	m	m	m	
30.	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	erete vânat	OI	i	i	m	m				m	m	m	m	i
31.	<i>Coracias garrulus</i>	botgros	OV		m	m	c	c	c	m	m	m	m	m	m
32.	<i>Corvus corax</i>	dumbrăveancă	OV			m	m	m	c	c	m	m	m	m	
33.	<i>Corvus corax</i>	corb	S	s	c	c	c	s	s	s	s	s	s	s	s
34.	<i>Crex crex</i>	cristel de câmp	OV		m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	
35.	<i>Dendrocopos leucotos</i>	ciocănițoarea cu spatele alb	S	s	s	s	c	c	c	s	s	s	s	s	s
36.	<i>Dendrocopos medius</i>	ciocănițoarea de stejar	S	s	s	s	c	c	c	c	c	c	c	s	s
37.	<i>Dendrocopos syriacus</i>	ciocănițoarea de grădini	S	s	s	s	c	c	s	s	s	s	s	s	s
38.	<i>Dryocopus martius</i>	ciocănițoarea neagră	S	s	s	s	c	c	c	c	s	s	s	s	s
39.	<i>Egretta garzetta</i>	egreta mică	OV		m	m	m	c	c	c	c	m	m	m	m
40.	<i>Emberiza calandra</i>	presură sură	MP	i	m	m	m	c	c	c	c	m	m	m	i
41.	<i>Eritachus rubecula</i>	măcăleandru	OV		m	c	c	c	c	c	m	m	m	m	
42.	<i>Falco peregrinus</i>	șoim călător	OI	i	i	m	m	m			m	m	m	m	i
43.	<i>Falco subbuteo</i>	șoimul rândunelelor	OV			m	m	c	c	c	c	m	m	m	
44.	<i>Falco tinnunculus</i>	vânturelul roșu	S	s	s	s	c	c	c	c	s	s	s	s	s
45.	<i>Falco vespertinus</i>	vânturel de seară	OV		m	m	c	c	c	c	m	m	m	m	
46.	<i>Ficedula albicollis</i>	muscar gulerat	OV		m	m	c	c	c	c	m	m	m	m	
47.	<i>Ficedula parva</i>	muscar mic	OV				m	c	c	c	m	m	m	m	
48.	<i>Fulica atra</i>	lișiță	MP	i	m	c	c	c	c	c	c	c	c	c	m
49.	<i>Gavia arctica</i>	cufundar polar	OI	i	i	m								m	i
50.	<i>Gavia stellata</i>	cufundar mic	OI	i	i	m								m	i
51.	<i>Lanius collurio</i>	sfrâncioc roșiatic	OV				m	c	c	c	c	m			
52.	<i>Lanius minor</i>	sfrâncioc cu frunte neagră	OV					m	c	c	c	m	m		

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Fenologie	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
81.	<i>Tringa glareola</i>	fluierar de mlaștină	P			m	m					m	m		
82.	<i>Tringa nebularia</i>	fluierarul cu picioare verzi	P			m						m	m		
83.	<i>Tringa totanus</i>	fluierarul cu picioare roșii	OV		m	m	m	c	c	c	m	m	m		
84.	<i>Upupa epops</i>	pupăză	OV		m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	
85.	<i>Vanellus vanellus</i>	nagăț	OV	m	m	m	m	c	c	c	m	m	m	m	m

Legendă:

- OV – oaspeți de vară;
- OI – oaspeți de iarnă;
- S – specii sedentare;
- MP – migratori parțiali;
- P – specii prezente doar în pasaj.
- „m” – migrație;
- „c” – cuibărire;
- „i” – iernare;
- „s” – sedentare.

Anexa nr. 17 la Planul de management - Informații relevante pentru speciile migratoare de interes conservativ pentru situl Natura 2000
ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Tipul de zbor	Habitat de hrănire
1.	<i>Actitis hypoleucos</i>	fluierarul de munte	Grupuri mici	malurile lacurilor și râurilor
2.	<i>Alcedo atthis</i>	pescărel albastru	Solitar	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
3.	<i>Anas querquedula</i>	rață cărâitoare	Grupuri mici	râuri, lacuri, pajiști, pășuni
4.	<i>Anser anser</i>	gască de vară	Grupuri mari	culturi agricole, malurile cursurilor de apă
5.	<i>Anthus campestris</i>	fășă de câmp	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
6.	<i>Aquila pomarina</i>	acvilă țipătoare mică	Grupuri mici, uneori mari	pajiști, pășuni, păduri de foioase
7.	<i>Aythya ferina</i>	rață cu cap castaniu	Grupuri mici, uneori mari	malurile lacurilor și râurilor, culturi agricole
8.	<i>Botaurus stellaris</i>	buhai de baltă	Solitar	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
9.	<i>Buteo buteo</i>	șorecar comun	Grupuri mici, uneori mari	culturi agricole, pajiști, pășuni
10.	<i>Buteo rufinus</i>	șorecar mare	Grupuri mici, uneori mari	pajiști, pășuni, culturi agricole
11.	<i>Calidris ferruginea</i>	fugaci roșcat	Grupuri mici, uneori mari	malurile lacurilor și râurilor, alte corpuri de apă
12.	<i>Calidris minuta</i>	fugaci mic	Grupuri mari	malurile lacurilor și râurilor, alte corpuri de apă
13.	<i>Calidris temminckii</i>	fugaciul pitic	Grupuri mici	malurile lacurilor și râurilor, alte corpuri de apă
14.	<i>Caprimulgus europaeus</i>	caprimulg	Solitar	păduri de foioase, pajiști, pășuni
15.	<i>Carduelis cannabina</i>	cânepar	Grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
16.	<i>Carduelis flammea</i>	inăriță	-	pajiști, pășuni, culturi agricole
17.	<i>Carduelis spinus</i>	scatiu	-	pajiști, pășuni, culturi agricole
18.	<i>Casmerodius albus</i>	egretă mare	Grupuri mici, uneori mari	malurile lacurilor și râurilor, malurile cursurilor de apă
19.	<i>Charadrius dubius</i>	prundăraș gulerat mic	Grupuri mici	malurile lacurilor și râurilor, malurile cursurilor de apă
20.	<i>Chlidonias hybridus</i>	chirichiță cu obraz alb	Solitar sau în grupuri mici	râuri, lacuri
21.	<i>Ciconia ciconia</i>	barză albă	Grupuri mari	malurile lacurilor și râurilor, culturi agricole
22.	<i>Ciconia nigra</i>	barză neagră	Solitar sau în grupuri mici	malurile lacurilor și râurilor, malurile cursurilor de apă
23.	<i>Circaetus gallicus</i>	șerpar	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
24.	<i>Circus aeruginosus</i>	erete de stuf	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Tipul de zbor	Habitat de hrănire
25.	<i>Circus cyaneus</i>	erete vânat	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
26.	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	dumbrăveancă	-	păduri de foioase
27.	<i>Coracias garrulus</i>	corb	Solitar sau în grupuri mici	păduri de foioase
28.	<i>Crex crex</i>	dumbrăveancă	Solitar sau în grupuri mici	culturi agricole, pajiști, pășuni
29.	<i>Egretta garzetta</i>	egreta mică	-	malurile lacurilor și râurilor, malurile cursurilor de apă
30.	<i>Emberiza calandra</i>	presură sură	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
31.	<i>Eritachus rubecula</i>	măcăleandru	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
32.	<i>Falco peregrinus</i>	șoim călător	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, alte corpuri de apă
33.	<i>Falco subbuteo</i>	șoimul rândunelelor	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, malurile cursurilor de apă
34.	<i>Falco vespertinus</i>	vânturel de seară	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
35.	<i>Ficedula albicollis</i>	muscar gulerat	Solitar sau în grupuri mici	păduri de foioase
36.	<i>Ficedula parva</i>	muscar mic	Solitar sau în grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
37.	<i>Fulica atra</i>	lișiță	-	râuri, lacuri, malurile cursurilor de apă
38.	<i>Gavia arctica</i>	cufundar polar	-	pajiști, pășuni, culturi agricole
39.	<i>Gavia stellata</i>	cufundar mic	-	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
40.	<i>Lanius collurio</i>	sfrâncioc roșiatic	Grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
41.	<i>Lanius minor</i>	sfrâncioc cu frunte neagră	Grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
42.	<i>Lullula arborea</i>	ciocărlia de pădure	Grupuri mici	păduri de foioase
43.	<i>Mergus albellus</i>	ferestraș mic	În perechi sau grupuri mici	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
44.	<i>Mergus mercanser</i>	ferestrașul mare	Grupuri mari	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
45.	<i>Merops apiaster</i>	prigorie	Grupuri mari	pajiști, pășuni, culturi agricole
46.	<i>Motacilla alba</i>	codobatură albă	Grupuri mici	râuri, lacuri, culturi agricole
47.	<i>Motacilla flava</i>	codobatură galbenă	Grupuri mici	râuri, lacuri, culturi agricole
48.	<i>Muscicapa striata</i>	muscar sur	Solitar sau în grupuri mici	păduri de foioase, alte corpuri de apă
49.	<i>Nycticorax nycticorax</i>	stârcul de noapte	Grupuri mici	râuri, lacuri, malurile cursurilor de apă
50.	<i>Oriolus oriolus</i>	grangur	Solitar sau în grupuri mici	păduri de foioase, pajiști, pășuni

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Tipul de zbor	Habitatate de hrănire
51.	<i>Pandion haliaetus</i>	uligan pescar	Solitar sau în grupuri mici	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
52.	<i>Pernis apivorus</i>	viespar	În perechi sau grupuri mici	păduri de foioase, pajiști, pășuni
53.	<i>Phalacrocorax pygmaeus</i>	cormoran pitic	Grupuri mici	râuri, lacuri, malurile cursurilor de apă
54.	<i>Philomachus pugnax</i>	bătăuș	Grupuri mici	malurile lacurilor și râurilor, malurile cursurilor de apă
55.	<i>Phoenicurus ochruros</i>	codroș	Grupuri mici	râuri, lacuri, malurile cursurilor de apă
56.	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	codroș de pădure	Grupuri mici	păduri de foioase, pajiști, pășuni
57.	<i>Phylloscopus collybita</i>	pitulice	Grupuri mici	păduri de foioase
58.	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	pitulice sfârâitoare	Grupuri mici	păduri de foioase
59.	<i>Phylloscopus trochilus</i>	pitulice fluierătoare	Grupuri mici	păduri de foioase, pajiști, pășuni
60.	<i>Platalaea leucorodia</i>	lopătar	Grupuri mici	râuri, lacuri, malurile cursurilor de apă
61.	<i>Podiceps cristatus</i>	corcodelel mare	Solitar sau în grupuri mici	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
62.	<i>Podiceps grisegena</i>	corcodelel cu gât roșu	Grupuri mici	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
63.	<i>Porzana pusilla</i>	cresteț mic	Grupuri mici	râuri, lacuri, malurile cursurilor de apă
64.	<i>Sitta europaea</i>	îtlean	-	-
65.	<i>Sterna hirundo</i>	chirighiță	Grupuri mici	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
66.	<i>Tachybaptus ruficollis</i>	corcodelel mic	Grupuri mici	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
67.	<i>Tringa erythropus</i>	fluierar negru	Grupuri mici	-
68.	<i>Tringa glareola</i>	fluierar de mlaștină	Solitar sau în grupuri mici	malurile lacurilor și râurilor, alte corpuri de apă
69.	<i>Tringa nebularia</i>	fluierarul cu picioare verzi	Solitar sau în grupuri mici	malurile lacurilor și râurilor, alte corpuri de apă
70.	<i>Tringa totanus</i>	fluierarul cu picioare roșii	Solitar sau în grupuri mici	râuri, lacuri, alte corpuri de apă
71.	<i>Upupa epops</i>	pupăză	Grupuri mici	pajiști, pășuni, culturi agricole
72.	<i>Vanellus vanellus</i>	nagăț	Grupuri mici	malurile lacurilor și râurilor, malurile cursurilor de apă

Anexa nr. 18 la Planul de management - Informații relevante pentru speciile cuibăritoare de interes conservativ pentru situl Natura 2000

ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Gruparea cuiburilor	Habitat preferate pentru cuibărit	Mărimea pondei	Perioada de eclozare	Dobândirea penajului de juvenin	Habitat de odihnă
1.	<i>Actitis hypoleucos</i>	fluierarul de munte	Izolată	Pe sol, în vegetație	3 - 5 ouă	mai-iunie	iunie-iulie	pe sol
2.	<i>Aegithalos caudatus</i>	pițigoii codat	Izolată	Arbori, arbuști	8 - 12 ouă	aprilie-iunie	mai-iulie	arbori, arbuști
3.	<i>Alcedo atthis</i>	peșcărel albastru	Izolată	În malurile abrupte, în galerii	4 - 8 ouă	mai-august	iunie-septembrie	arbori, alte structuri
4.	<i>Anas platyrhynchos</i>	rață mare	Grupuri mici	Pe sol, în vegetație	9 - 13 ouă	aprilie-iulie	iulie-august	malul lacurilor sau râurilor, pe apă
5.	<i>Anas querquedula</i>	rață căraitoare	Grupuri mici	Pe sol, în vegetație	8 - 9 ouă	mai-iunie	iunie-august	malul lacurilor sau râurilor, pe apă
6.	<i>Anser anser</i>	gască de vară	Colonii	Pe sol, în vegetație	4 - 6 ouă	mai-iulie	iulie-septembrie	malul lacurilor sau râurilor, pe apă
7.	<i>Anthus campestris</i>	fâsă de câmp	Izolată	Pe sol, în vegetație	4 - 5 ouă	iunie-august	iulie-septembrie	pe sol, culturi agricole
8.	<i>Aquila pomarina</i>	acvilă țipătoare mică	Izolată	În arbori	1 - 3 ouă	iunie-august	august-septembrie	arbori
9.	<i>Athene noctua</i>	cucuvea	Izolată	În arbori	2 - 5 ouă	aprilie-iulie	iunie-septembrie	arbori, alte structuri
10.	<i>Aythya ferina</i>	rață cu cap castaniu	Grupuri mici	Pe sol, în vegetație	8 - 10 ouă	mai-iulie	iunie-august	malul lacurilor sau râurilor, pe apă
11.	<i>Botaurus stellaris</i>	buhai de baltă	Izolată	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	5 - 7 ouă	aprilie-iulie	mai-august	malul lacurilor sau râurilor, malurile corpurilor de apă
12.	<i>Buteo buteo</i>	șorecar comun	Izolată	În arbori	2 - 4 ouă	aprilie-iulie	iulie-septembrie	arbori, alte structuri
13.	<i>Buteo rufinus</i>	șorecar mare	Izolată	Pe sol, în	3 - 4 ouă	aprilie-	mai-iulie	pe sol, alte structuri

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Gruparea cuiburilor	Habitat preferate pentru cuibărit	Mărimea pondei	Perioada de eclozare	Dobândirea penajului de juvenin	Habitat de odihnă
14.	<i>Caprimulgus europaeus</i>	caprimulg	Izolată	vegetație Pe sol, în vegetație	2 ouă	iunie- iunie- august	iulie- septembrie	arbori
15.	<i>Carduelis cannabina</i>	cânepar	Izolată	În arbuști	4 - 6 ouă	mai- august	iunie-august	arbuști, arbori
16.	<i>Carduelis carduelis</i>	sticlete	Izolată	În arbori	4 - 6 ouă	mai- august	iunie-august	arbuști, arbori
17.	<i>Carduelis chloris</i>	florinte	Izolată	În arbori	4 - 6 ouă	mai- august	iunie-august	arbuști, arbori
18.	<i>Carduelis spinus</i>	scatiu	Izolată	În arbori	4 - 6 ouă	mai- august	iunie-august	arbuști, arbori
19.	<i>Casmerodius albus</i>	egretă mare	Izolată/colonial	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	3 - 5 ouă	aprilie- iunie	mai-iulie	malul lacurilor sau râurilor
20.	<i>Charadrius dubius</i>	prundăraș gulerat mic	Izolată sau în grupuri mici	Pe sol, în vegetație	3 - 4 ouă	aprilie- august	mai- septembrie	malul lacurilor sau râurilor
21.	<i>Chlidonias hybridus</i>	chirichiță cu obraz alb	Colonii	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	2 - 3 ouă	iulie	august	malul lacurilor sau râurilor
22.	<i>Ciconia ciconia</i>	barză albă	Izolată	În arbori	1 - 7 ouă	mai-iulie	iulie- septembrie	arbori, alte structuri
23.	<i>Ciconia nigra</i>	barză neagră	Izolată	În arbori	3 - 5 ouă	mai-iulie	iulie- septembrie	arbori
24.	<i>Circus gallicus</i>	șerpar	Izolată	În arbori	1 ou	iunie- august	august- octombrie	arbori, alte structuri
25.	<i>Circus aeruginosus</i>	erete de stuf	Izolată	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	3 - 8 ouă	mai-iulie	iunie-august	pe sol
26.	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	botgros	Izolată	În arbori	4 - 5 ouă	mai-iulie	mai-iulie	arbori

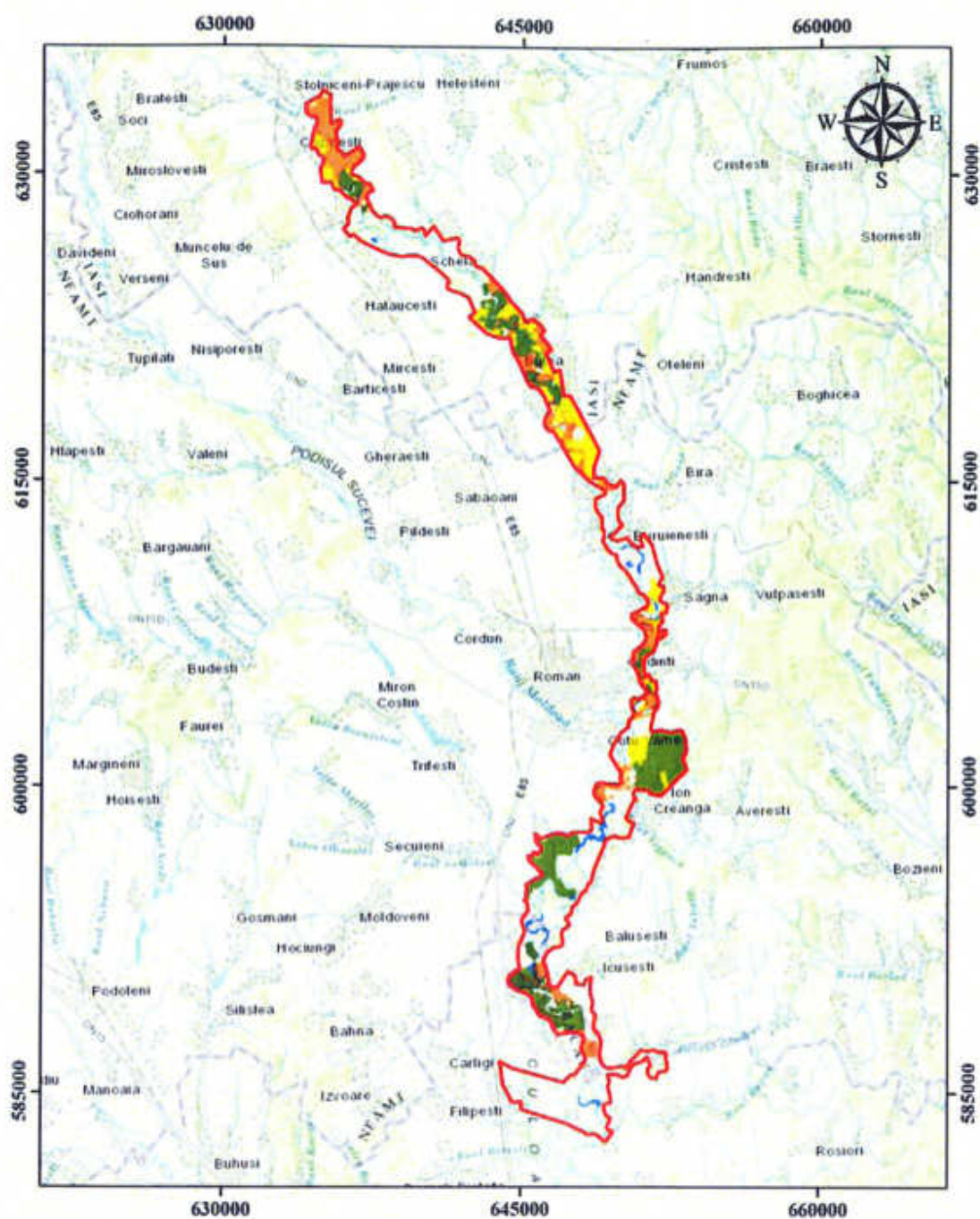
Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Gruparea cuiburilor	Habitat preferate pentru cuibărit	Mărimea pondei	Perioada de eclozare	Dobândirea penajului de juvenin	Habitat de odihnă
27.	<i>Coracias garrulus</i>	dumbrăveancă	Izolată	În arbori	3 - 5 ouă	aprilie-iulie	mai-august	arbori
28.	<i>Corvus corax</i>	corb	Izolată	În arbori	1 - 3 ouă	februarie-mai	aprilie-iunie	arbori, alte structuri
29.	<i>Crex crex</i>	cristel de câmp	Izolată	Pe sol, în vegetație	8 - 12 ouă	mai-august	iunie-septembrie	pe sol
30.	<i>Dendrocopos leucotos</i>	ciocănițoarea cu spatele alb	Izolată	În arbori	3 - 5 ouă	aprilie-iunie	aprilie-iunie	arbori
31.	<i>Dendrocopos medius</i>	ciocănițoarea de stejar	Izolată	În arbori	4 - 7 ouă	aprilie-octombrie	aprilie-octombrie	arbori
32.	<i>Dendrocopos syriacus</i>	ciocănițoarea de grădini	Izolată	În arbori	3 - 5 ouă	aprilie-iulie	aprilie-iulie	arbori
33.	<i>Dryocopus martius</i>	ciocănițoarea neagră	Izolată	În arbori	4 - 6 ouă	aprilie-august	mai-septembrie	arbori
34.	<i>Egretta garzetta</i>	egreta mică	Colonii	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	3 - 5 ouă	mai-septembrie	iulie-septembrie	arbori
35.	<i>Emberiza calandra</i>	presură sură	Izolată	Pe sol, în vegetație	4 - 6 ouă	mai-septembrie	mai-septembrie	arbuști, arbori
36.	<i>Eritachus rubecula</i>	măcăleandru	Izolată	În arbori	4 - 6 ouă	martie-august	martie-august	arbori, arbuști
37.	<i>Falco subbuteo</i>	șoimul rândunelelor	Izolată	În arbori	2 - 3 ouă	iunie-septembrie	iulie-septembrie	arbori
38.	<i>Falco tinnunculus</i>	vânturelul roșu	Izolată	În arbori	3 - 6 ouă	aprilie-august	mai-septembrie	arbori, alte structuri
39.	<i>Falco vespertinus</i>	vânturel de seară	Izolată	În arbori	3 - 4 ouă	aprilie-iulie	mai-august	arbori, alte structuri
40.	<i>Ficedula albicollis</i>	muscar gulerat	Izolată	În arbori	5 - 7 ouă	aprilie-august	mai-septembrie	arbori
41.	<i>Ficedula parva</i>	muscar mic	Izolată	În arbori	5 - 6 ouă	aprilie-	aprilie-	arbuști, arbori

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Gruparea cuiburilor	Habitate preferate pentru cuibărit	Mărimea ponteii	Perioada de eclozare	Dobândirea penajului de juvenin	Habitate de odihnă
42.	<i>Fulica atra</i>	lișiță	Izolată	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	6 - 10 ouă	martie-noiembrie	aprilie-noiembrie	malul lacurilor sau râurilor
43.	<i>Lanius collurio</i>	sfrâncioc roșiatic	Izolată	În arbuști	3 - 7 ouă	mai-septembrie	mai-septembrie	arbuști, arbori
44.	<i>Lanius minor</i>	sfrâncioc cu frunte neagră	Izolată	Arbori, arbuști	5 - 6 ouă	iunie-august	iulie-septembrie	arbuști
45.	<i>Lullula arborea</i>	ciocăria de pădure	Izolată	Pe sol, în vegetație	3 - 5 ouă	martie-august	martie-septembrie	pe sol
46.	<i>Merops apiaster</i>	prigorie	Colonii	În măturile abrupte, în galerii	6 - 7 ouă	aprilie-septembrie	mai-septembrie	arbori, alte structuri
47.	<i>Motacilla alba</i>	codobatură albă	Izolată	Găuri, crăpături sau galerii în structuri variate	5 - 6 ouă	aprilie-septembrie	aprilie-septembrie	pe sol, alte structuri
48.	<i>Motacilla flava</i>	codobatură galbenă	Izolată	Pe sol, în vegetație	4 - 6 ouă	aprilie-iulie	aprilie-iulie	arbori
49.	<i>Muscicapa striata</i>	muscar sur	Izolată	În arbori	4 - 6 ouă	mai-septembrie	mai-septembrie	arbori
50.	<i>Nycticorax nycticorax</i>	stârcul de noapte	Colonii	În arbori	4 - 5 ouă	mai-octombrie	mai-noiembrie	arbori, malurile corpurilor de apă
51.	<i>Oriolus oriolus</i>	grangur	Izolată	În arbori	3 - 4 ouă	mai-august	iunie-septembrie	arbori
52.	<i>Pernis apivorus</i>	viespar	Izolată	În arbori	2 ouă	mai-septembrie	iulie-octombrie	arbori
53.	<i>Phalacrocorax pygmaeus</i>	cormoran pitic	Colonii	În arbori	4 - 6 ouă	mai-septembrie	iulie-octombrie	arbori, alte structuri
54.	<i>Phoenicurus ochruros</i>	codroș	Izolată	În găuri, crăpături în sol,	4 - 6 ouă	mai-septembrie	mai-septembrie	pe sol, alte structuri

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Gruparea cuiburilor	Habitate preferate pentru cuibărit	Mărimea pondei	Perioada de eclozare	Dobândirea penajului de juvenin	Habitate de odihnă
				ziduri sau scorburi În găuri, crăpături în sol, ziduri sau scorburi		mai-septembrie	mai-septembrie	arbori, alte structuri
55.	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	codroș de pădure	Izolată	Pe sol, în vegetație	4 - 7 ouă	mai-august	mai-august	arbori, arbuști
56.	<i>Phylloscopus collybita</i>	pitulice	Izolată	Pe sol, în vegetație	5 - 7 ouă	mai-august	mai-august	arbori, arbuști
57.	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	pitulice sfărăitoare	Izolată	Pe sol, în vegetație	4 - 8 ouă	mai-august	mai-august	arbori, arbuști
58.	<i>Phylloscopus trochilus</i>	pitulice fluierătoare	Izolată	În arbori	7 - 9 ouă	mai-septembrie	iulie-octombrie	arbori
59.	<i>Picus canus</i>	ghionoaie sură	Izolată	În arbori	5 - 7 ouă	mai-septembrie	iulie-octombrie	arbori
60.	<i>Picus viridis</i>	ghionoaie verde	Izolată	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	3 - 4 ouă	mai-august	iunie-septembrie	malul lacurilor sau râurilor, arbori
61.	<i>Platalaea leucorodia</i>	lopătar	Colonii	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	1 - 6 ouă	aprilie-august	iunie-septembrie	pe apă
62.	<i>Podiceps cristatus</i>	corcodelel mare	Izolată	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	4 - 5 ouă	mai-iulie	iunie-august	pe apă
63.	<i>Podiceps grisegena</i>	corcodelel cu gât roșu	Izolată sau în grupuri mici	Pe sol, în vegetație	6 - 8 ouă	mai-septembrie	mai-septembrie	pe sol
64.	<i>Porzana pusilla</i>	creșteț mic	Izolată	În arbori	6 - 8 ouă	aprilie-august	mai-septembrie	arbori
65.	<i>Sitta europaea</i>	șiclean	Izolată	Pe sol, în	1 - 3 ouă	mai-	iunie-	malul lacurilor sau râurilor
66.	<i>Sterna hirundo</i>	chirighiță	Colonii					

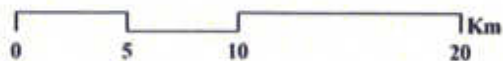
Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea comună	Gruparea cuiburilor	Habitat preferate pentru cuibărit	Mărimea pondei	Perioada de eclozare	Dobândirea penajului de juvenin	Habitat de odihnă
				vegetație		septembrie	octombrie	
67.	<i>Tachybaptus ruficollis</i>	corcodei mic	Izolată	În apă puțin adâncă, cu vegetație bogată	4 - 6 ouă	mai-octombrie	mai-octombrie	pe apă
68.	<i>Tringa totanus</i>	fluierarul cu picioare roșii	Semi-colonial	Pe sol, în vegetație	3 - 5 ouă	martie-septembrie	aprilie-octombrie	mahul lacurilor sau râurilor
69.	<i>Upupa epops</i>	pupăză	Izolată	În arbori	7 - 8 ouă	mai-august	iunie-august	arbori, arbuști
70.	<i>Vanellus vanellus</i>	nagăț	Grupuri mici	Pe sol, în vegetație	3 - 4 ouă	mai-august	iunie-septembrie	pe sol

Anexa nr. 19 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

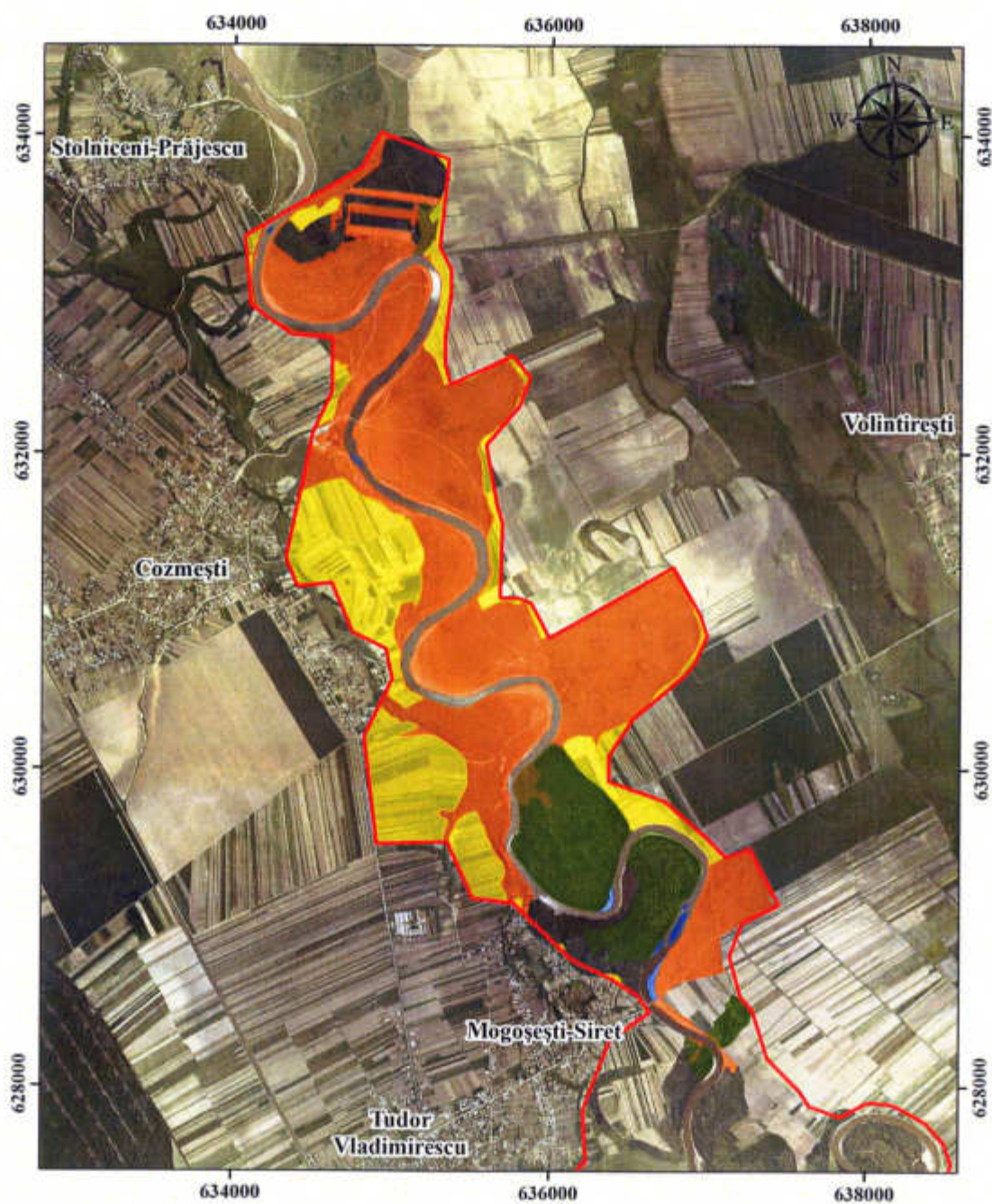

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone agricole importante pentru păsări
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone de pășuni importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

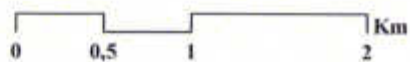

Anexa nr. 20 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona nordică, între localitățile Stolniceni-Prăjescu și Mogoșești-Siret

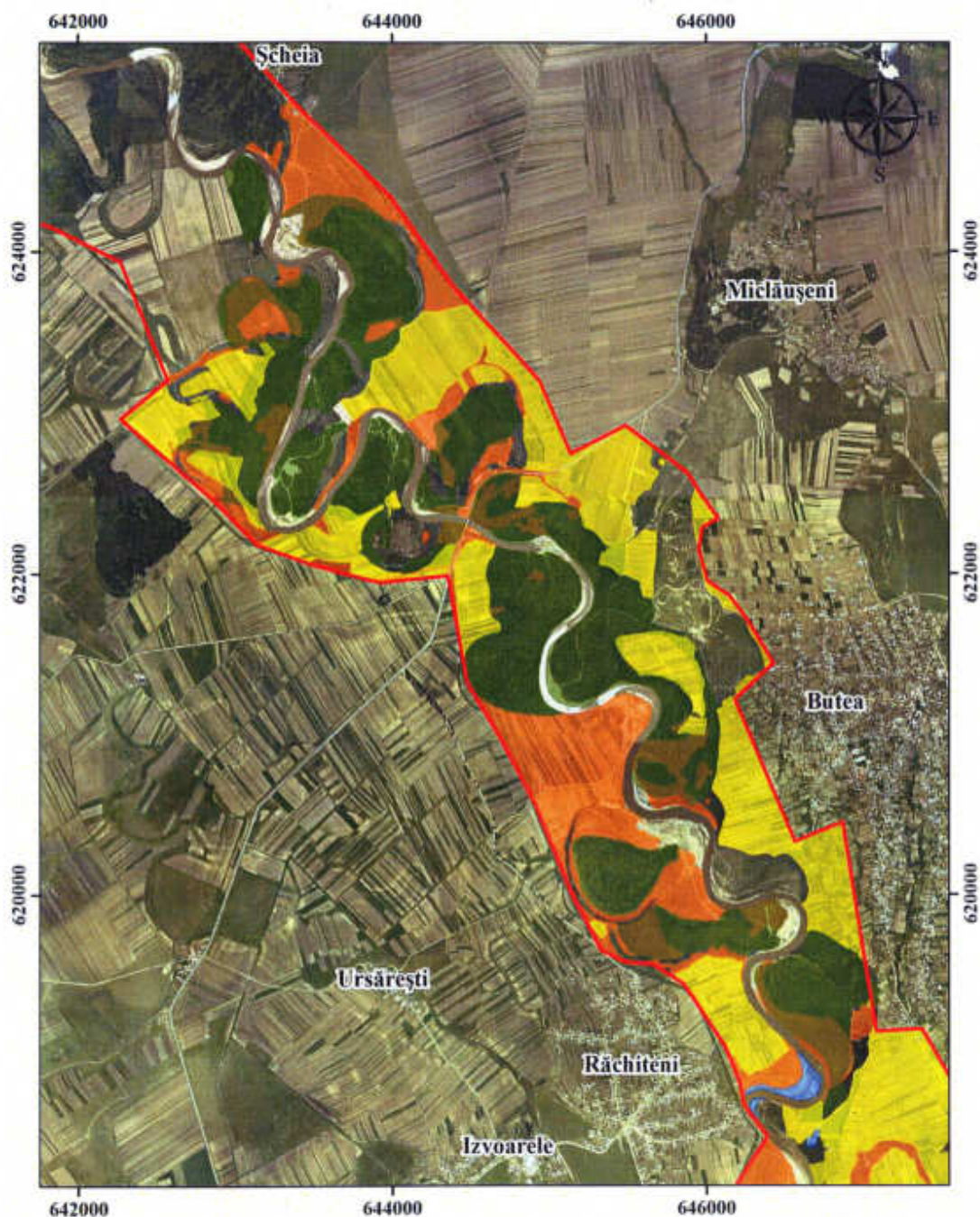

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone agricole importante pentru păsări
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone de pășuni importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

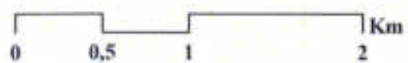

Anexa nr. 21 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona nordică: Butea-Răchiteni

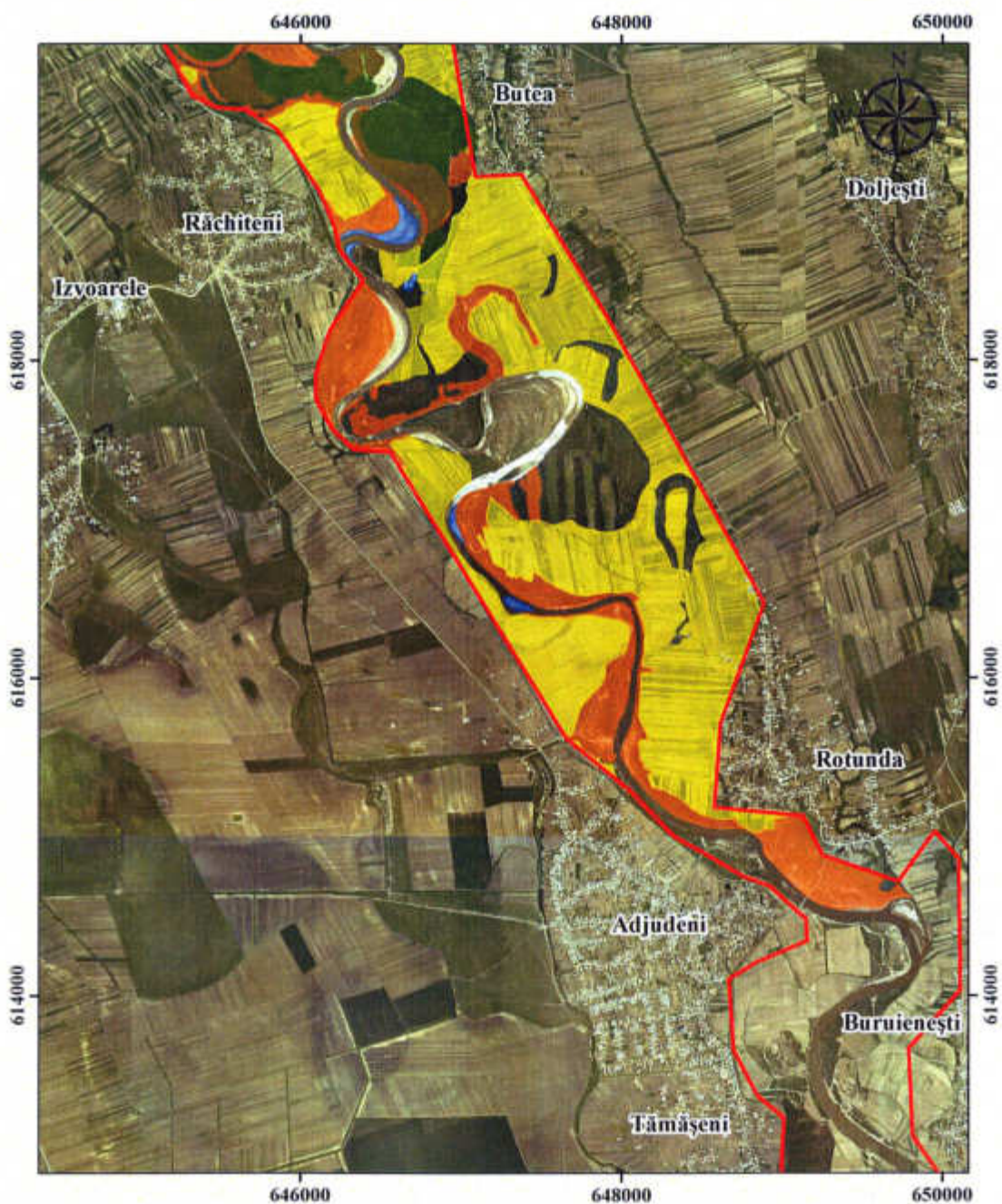

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone agricole importante pentru păsări
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone de pășuni importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

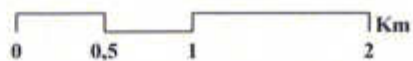

Anexa nr. 22 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona nordică: Butea-Rotunda

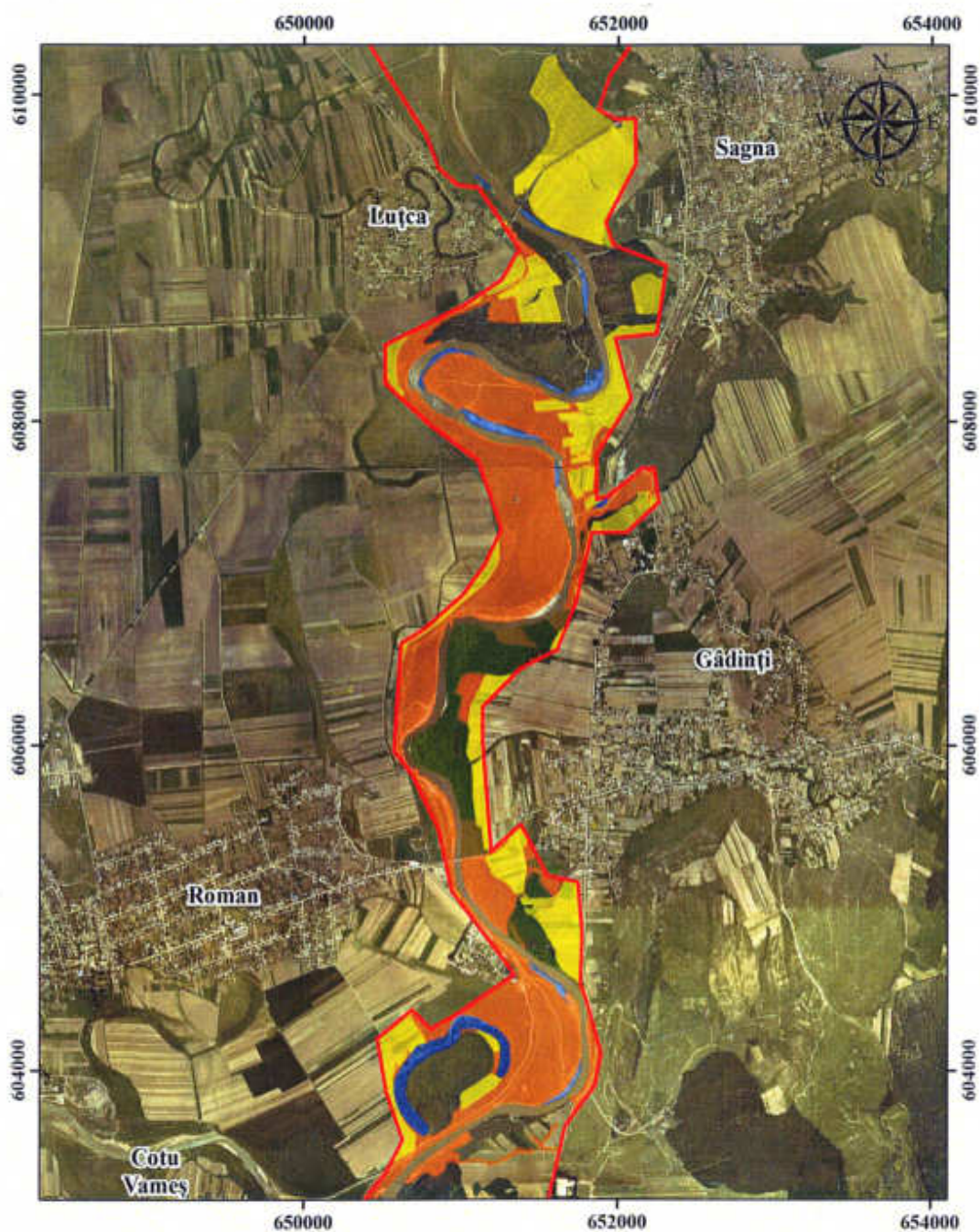

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone agricole importante pentru păsări
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone de pășuni importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

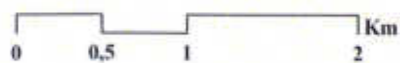

Anexa nr. 23 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona centrală: Sagna-Roman

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone agricole importante pentru păsări
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone de pășuni importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

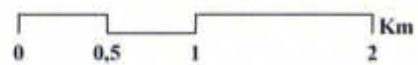

Anexa nr. 24 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona centrală: Cotu Vameș-Ion Creangă

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone agricole importante pentru păsări
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone de pășuni importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

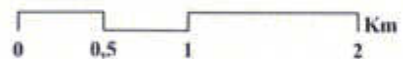

Anexa nr. 25 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona sudică: Recea-Hârlești

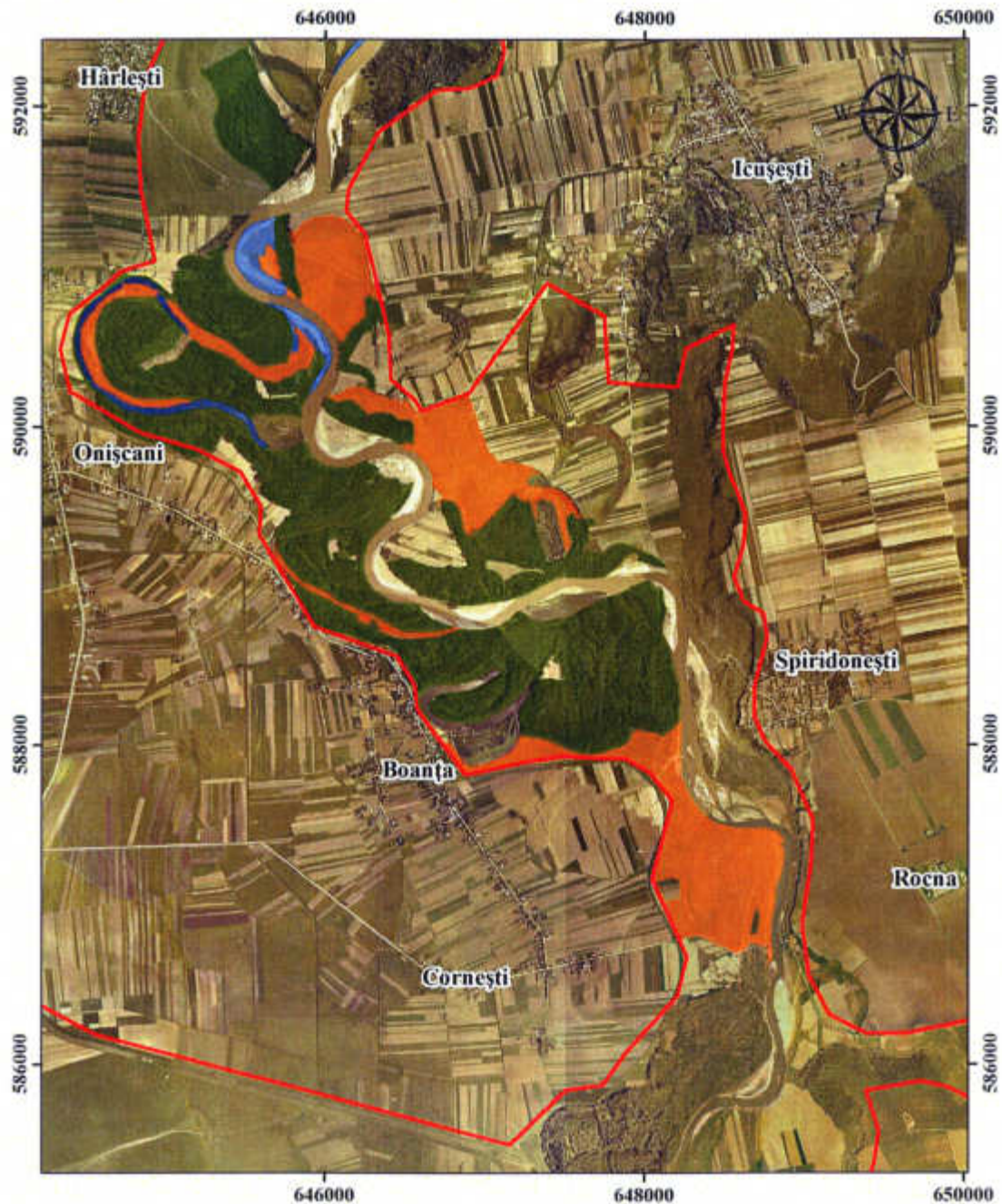

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

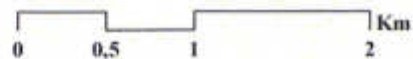

Anexa nr. 26 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona sudică: Hârlești-Onișcani

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone de pășuni importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

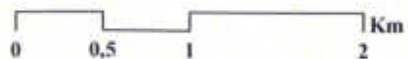

Anexa nr. 27 la Planul de management - Zone importante pentru speciile de păsări de interes conservativ, observate în ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu – detaliu zona sudică: Boanța-Cotu Grosului

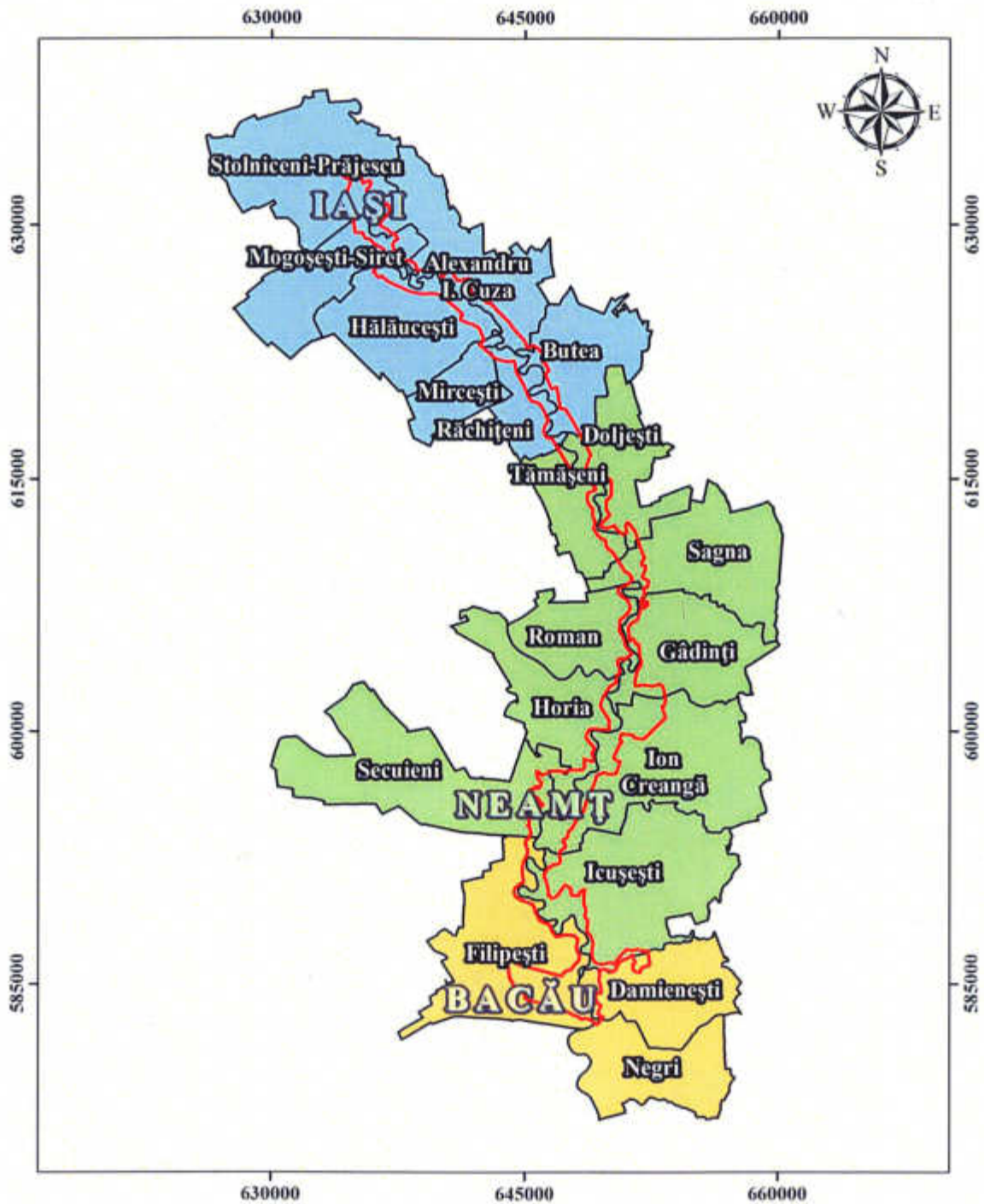

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Zone forestiere importante pentru păsări
- Zone de pășuni importante pentru păsări
- Zone acvatice importante pentru păsări

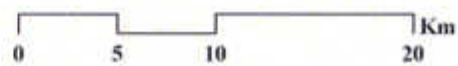

Anexa nr. 28 la Planul de management - Unități administrativ-teritoriale intersectate
de limitele ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

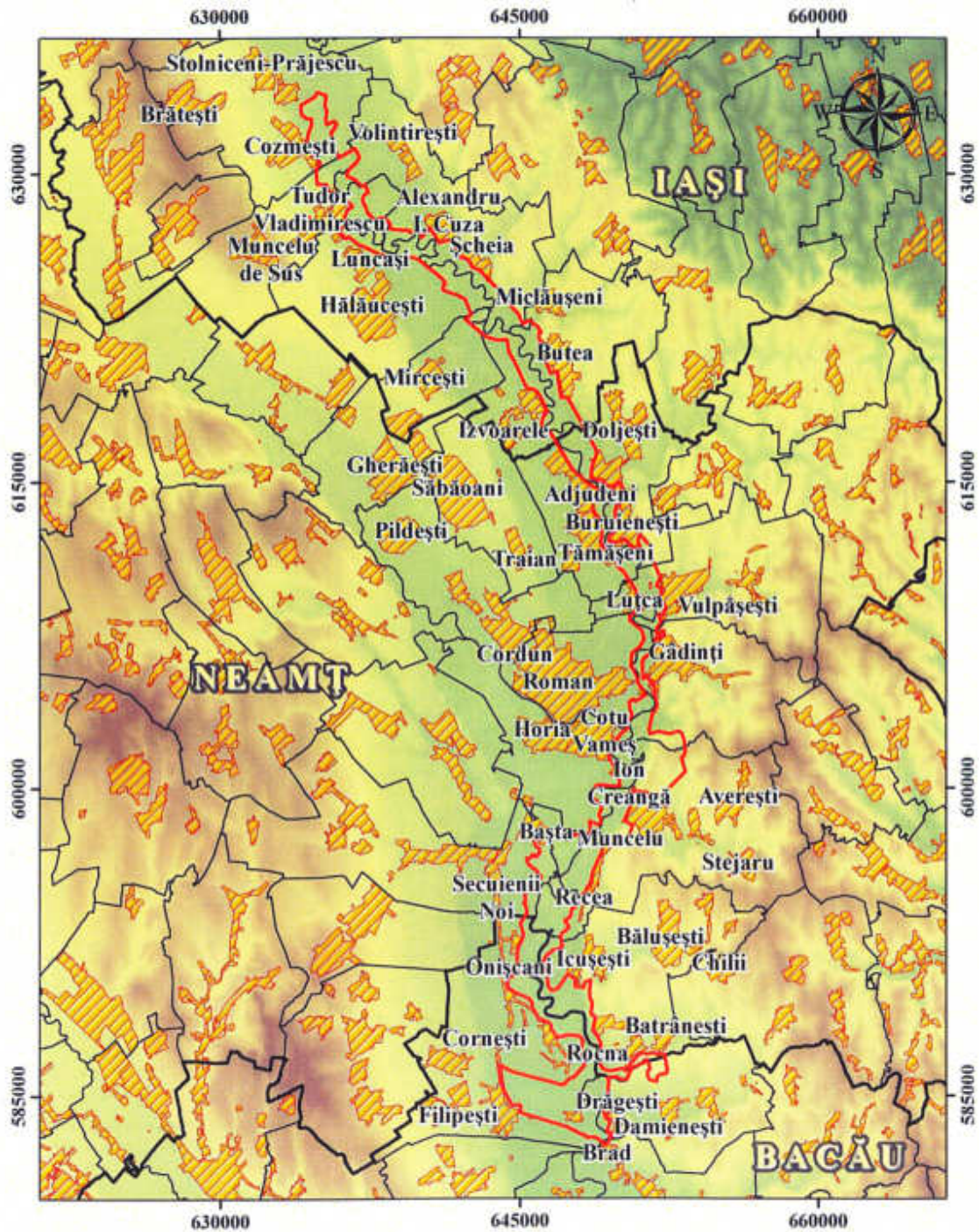

Legendă

- ▭ Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- ▭ UAT din județul Iași
- ▭ UAT din județul Neamț
- ▭ UAT din județul Bacău

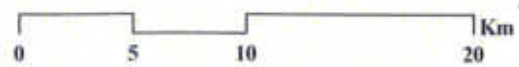

Anexa nr. 29 la Planul de management - Repartiția administrativ-teritorială și localizarea principalelor localități din vecinătatea ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

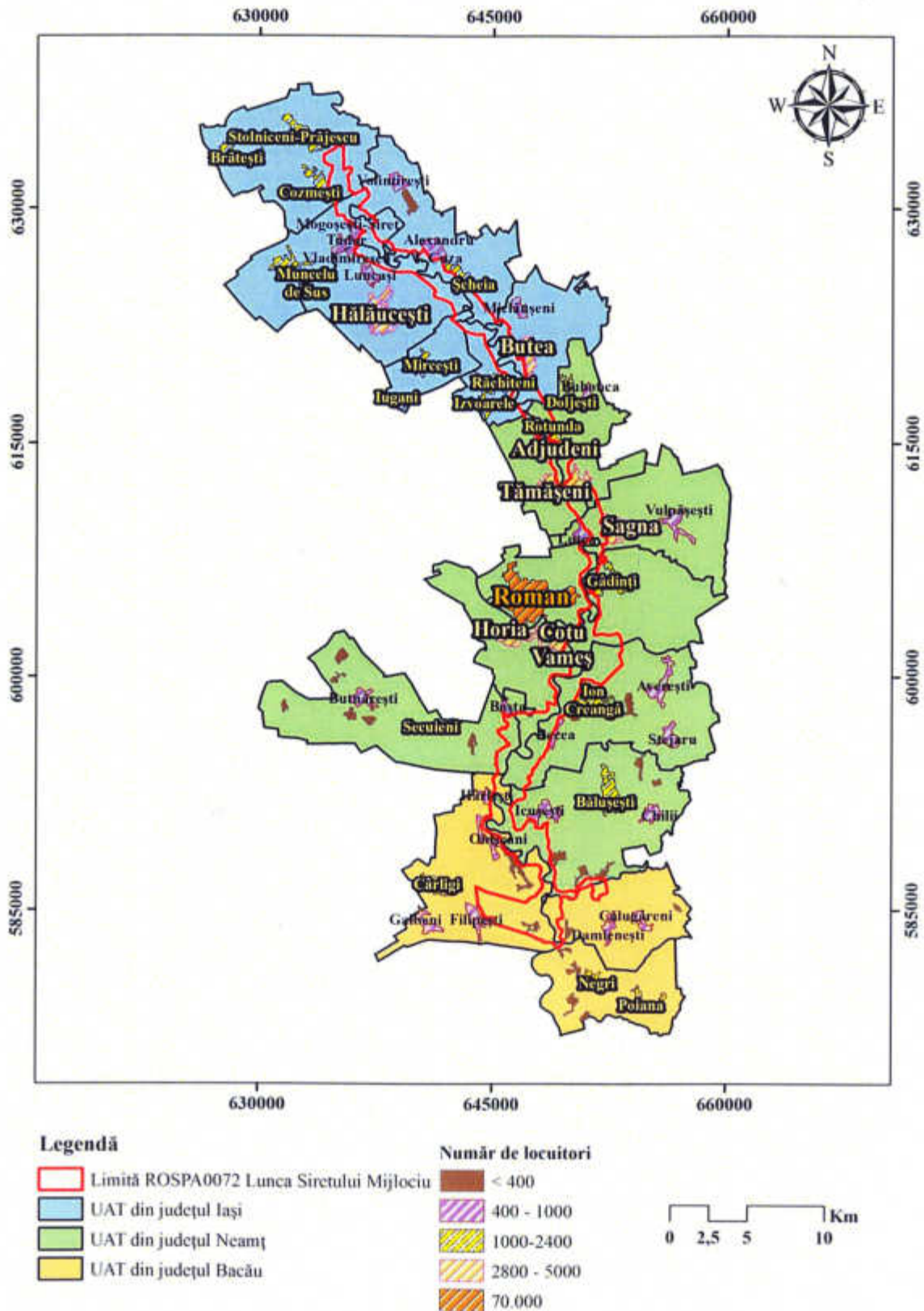

Legendă

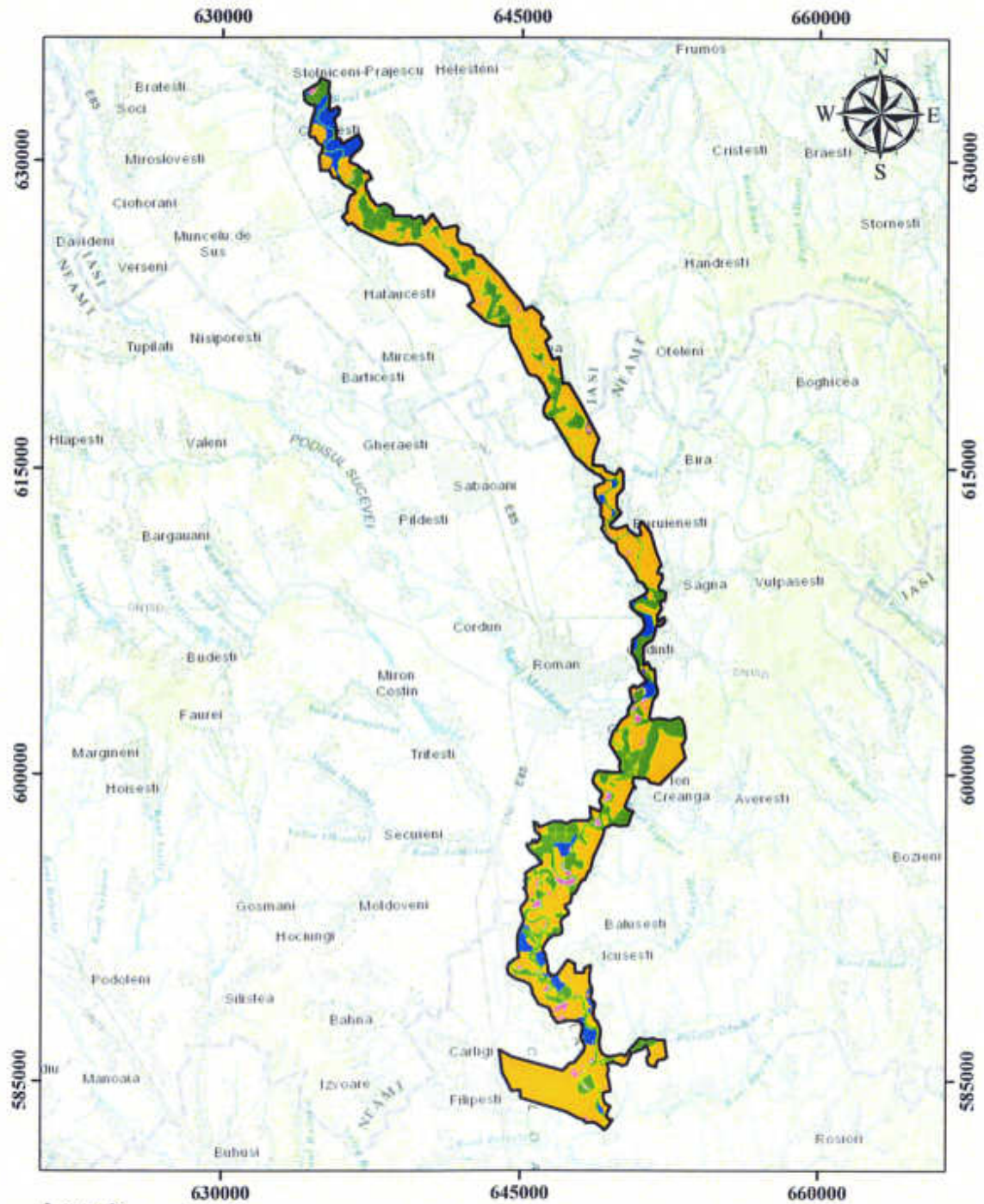
- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Limită județ
- Limită UAT
- Localități

Anexa nr. 30 la Planul de management - Numărul de locuitori în localitățile aflate în UAT-urile pe suprafața cărora se desfășoară ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Anexa nr. 31 la Planul de management - Tipul de proprietate a terenurilor incluse în interiorul sitului Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

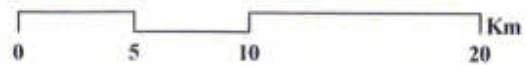

Legendă

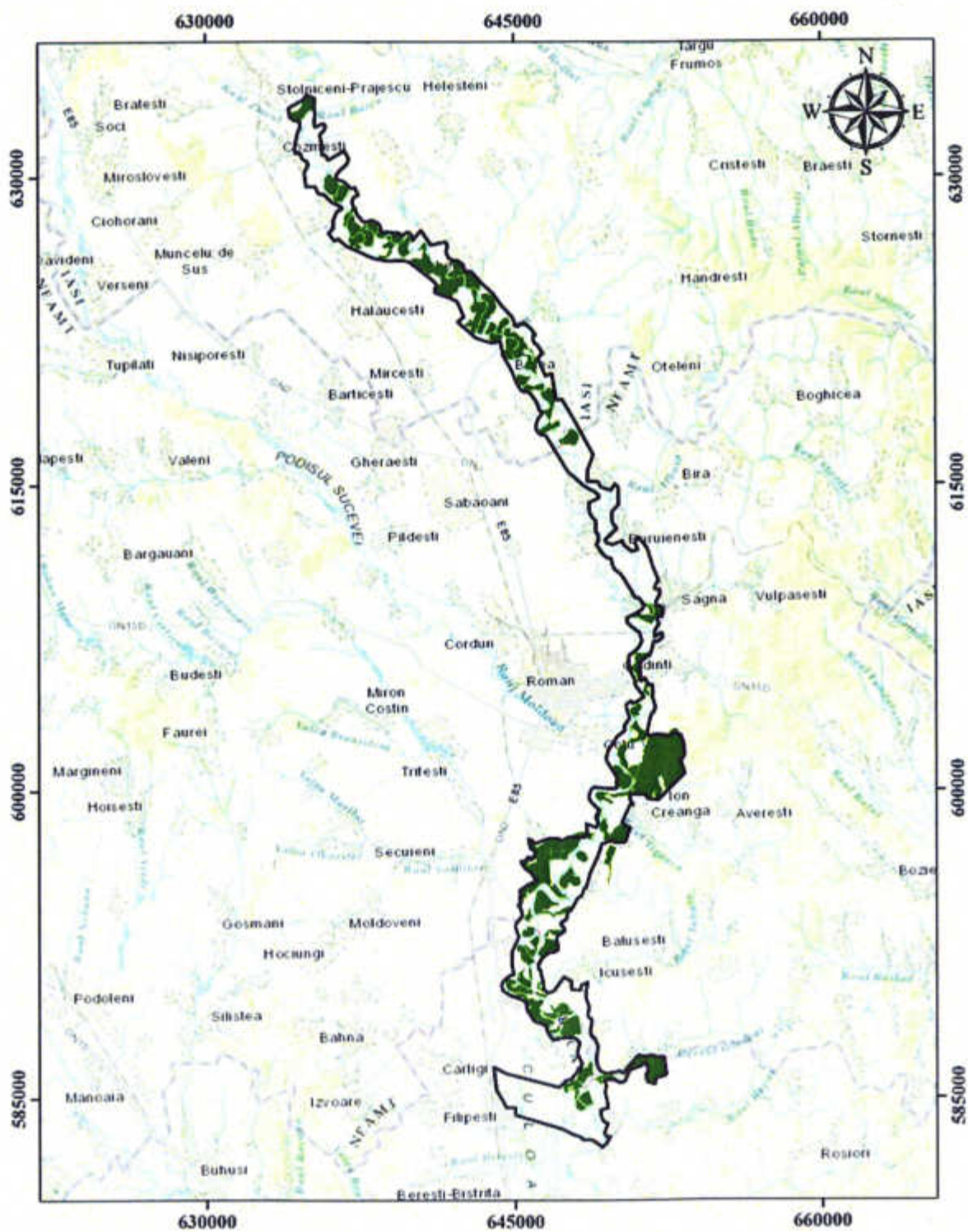
Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Regimul juridic al terenurilor

- Proprietate privată a cetățenilor
- Proprietate privată locală
- Proprietate publică de stat
- Proprietate publică locală

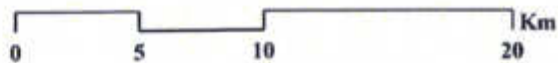

Anexa nr. 32 la Planul de management - Suprafețe de pădure incluse în situl Natura
2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

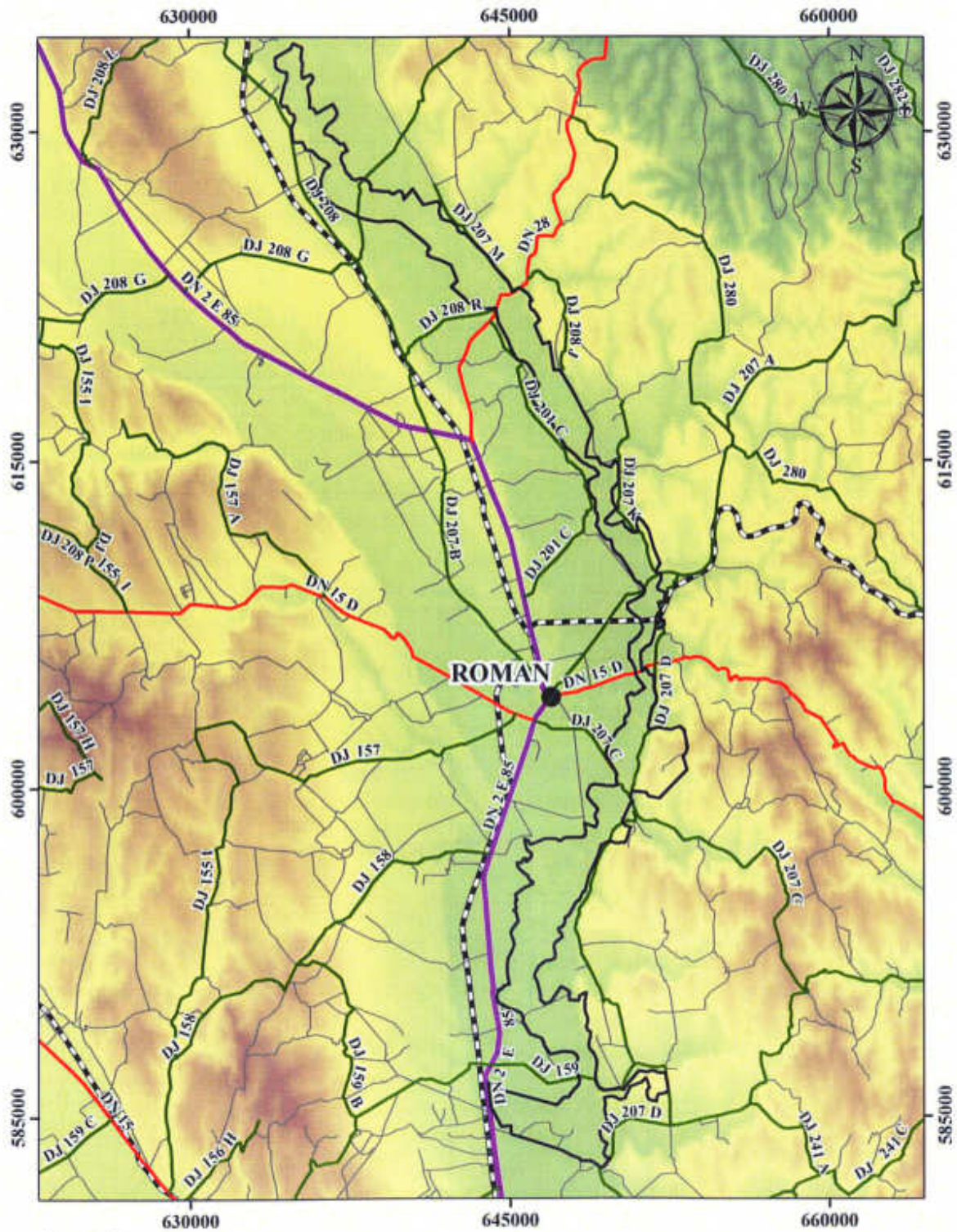

Legendă

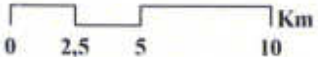

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Fond forestier

Anexa nr. 33 la Planul de management - Infrastructura de transport în zona
ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Legendă

Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu	Drum comunal	
Drum european	Căi ferate	
Drum național	Localități	
Drum județean		

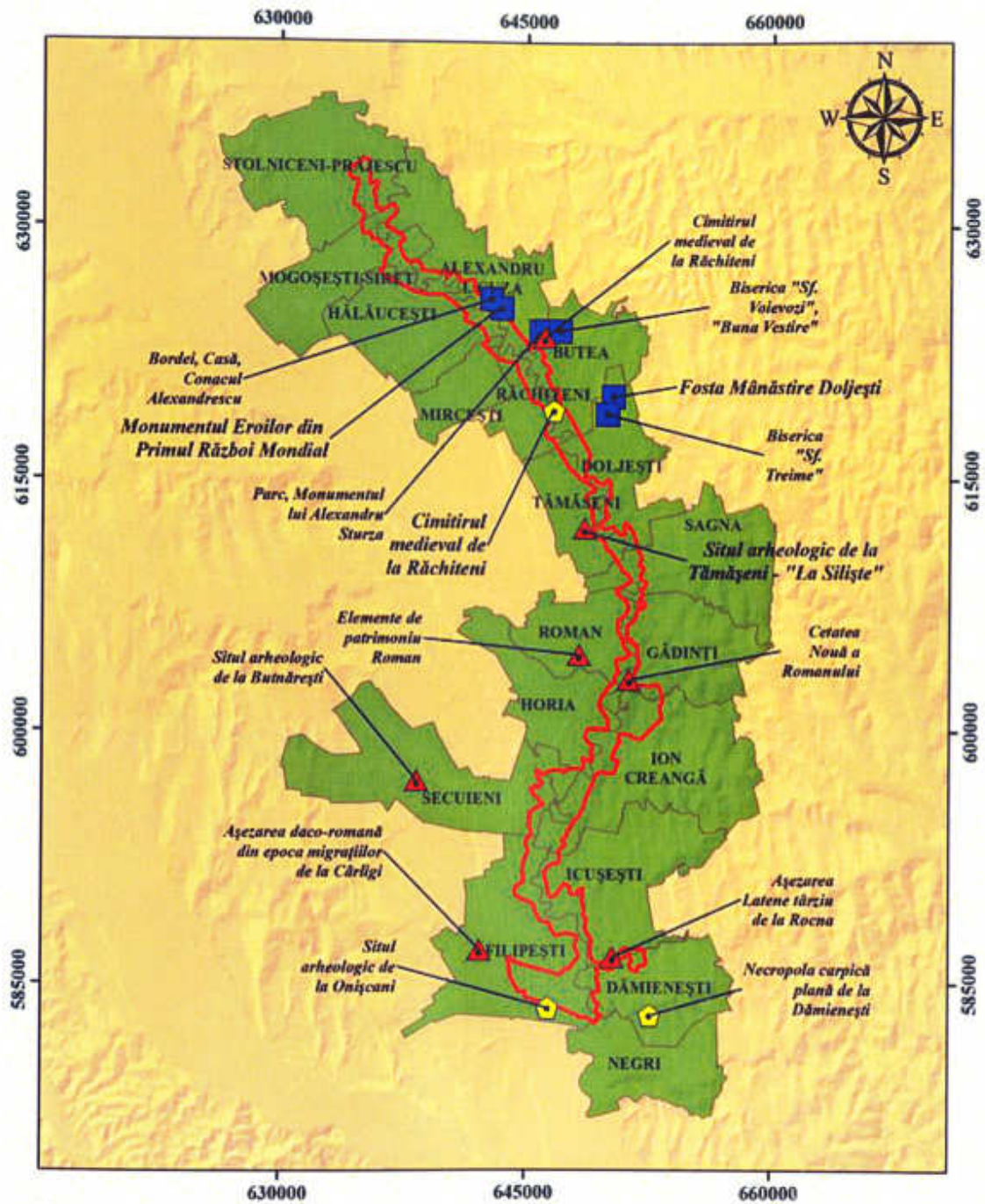
**Anexa nr. 34 la Planul de management - Elementele de patrimoniu din situl
ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu și din vecinătatea acestuia**

Nr. crt.	Descrierea elementului de patrimoniu	Localitate	Județ	Adresa	Datare	Cod de identificare
I	Lista monumentelor istorice					
1.	Situl arheologic de la Șcheia	Sat Șcheia; Comuna Alexandru I. Cuza	Iași	La marginea de S a satului, pe terasa din stânga râului Siret	sec. XV - XVI, Epoca medievală	IS-I-s-B-03662
2.	Bordei	Sat Șcheia; Comuna Alexandru I. Cuza	Iași	-	Sec. XIX	IS-II-m-B-04255
3.	Casă	Sat Șcheia; Comuna Alexandru I. Cuza	Iași	-	Sf. Sec XIX	IS-II-m-B-04256
4.	Conacul Alexandrescu	Sat Șcheia; Comuna Alexandru I. Cuza	Iași	-	Sec. XIX	IS-II-m-B-04257
5.	Monumentul Eroilor din primul război mondial	Sat Șcheia; Comuna Alexandru I. Cuza	Iași	În cimitir	Înc. sec. XX	IS-III-m-B-04326
6.	Monumentul lui Alexandru Sturza	Sat Miclăușeni; Comuna Butea	Iași	În incinta parcului dendrologic al castelului	1875	IS-III-m-B-04321
7.	Mănăstirea Miclăușeni	Sat Miclăușeni; Comuna Butea	Iași	-	sec. XVII - XIX	IS-II-a-B-04199
8.	Biserica "Sf. Voievozi", "Buna Vestire"	Sat Miclăușeni; Comuna Butea	Iași	-	1787	IS-II-m-B-04199.01
9.	Castelul Sturza	Sat Miclăușeni; Comuna Butea	Iași	-	sec. XVII, reclădită 1752 și sec. XIX	IS-II-m-B-04199.02
10.	Parc	Sat Miclăușeni; Comuna Butea	Iași	-	sec. XIX	IS-II-m-B-04199.03
11.	Fosta Mănăstire Doljești	Sat Doljești, Comuna Doljești	Neamț	-	sec. XVIII - XX	NT-II-a-B-10615
12.	Biserica "Sf. Treime"	Sat Doljești, Comuna Doljești	Neamț	-	1765-1774, adăugiri 1884	NT-II-m-B-10615.01
13.	Turn clopotniță	Sat Doljești, Comuna Doljești	Neamț	-	1884	NT-II-m-B-10615.02
14.	Situl arheologic de la Tămășeni, punct	Sat Tămășeni, Comuna	Neamț	„La Siliște"	-	NT-I-s-B-10540

Nr. crt.	Descrierea elementului de patrimoniu	Localitate	Județ	Adresa	Datare	Cod de identificare
	"La Siliște"	Tămășeni				
15.	Așezare	Sat Tămășeni, Comuna Tămășeni	Neamț	„La Siliște”	-	NT-I-m-B-10540.01
16.	Așezare	Sat Tămășeni, Comuna Tămășeni	Neamț	„La Siliște”	-	NT-I-m-B-10540.02
17.	Așezare	Sat Tămășeni, Comuna Tămășeni	Neamț	„La Siliște”	-	NT-I-m-B-10540.03
18.	Biserica de lemn "Sf. Nicolae"	Sat Sagna; Comuna Sagna	Neamț	-	1530	NT-II-m-B-1069
19.	Cetatea Nouă a Romanului	Sat Gădiniți, Comuna Gădiniți În interiorul ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu	Neamț	Str. Poganolui 1	1466-1675	NT-I-s-A-10502
20.	Așezare	Sat Rocna, Comuna Icușești	Neamț	„Cetățuie”	Sec. II – III p. Chr.	NT-I-s-B-10533
21.	Situl arheologic de la Butnărești	Sat Butnărești, Comuna Secuieni	Neamț	„La Chiuaru”	Sec. II – III p. Chr.	NT-I-s-B-10490
22.	Necropolă	Sat Butnărești, Comuna Secuieni	Neamț	„La Chiuaru”	Sec. II – III p. Chr.	NT-I-m-B-10490.01
23.	Așezare	Sat Butnărești, Comuna Secuieni	Neamț	„La Chiuaru”	Sec. II – III p. Chr.	NT-I-m-B-10490.02
24.	Așezare	Sat Butnărești, Comuna Secuieni	Neamț	„La Chiuaru”	Hallstatt	NT-I-m-B-10490.03
25.	Așezare	Sat Cârliști, Comuna Filipești	Bacău	"La Rădi", la NE în sat	sec. II - V p. Chr.	BC-I-s-B-00716
II	Repertoriu Arheologic Național					
1.	Situl arheologic de la Șcheia	Sat Șcheia; comuna ALEXANDRU I. CUZA	Iași	La marginea de S a satului, pe terasa din stânga râului Siret	sec. XV - XVI, Epoca medievală	99307.02
2.	Castelul Sturzda de la Miclăușeni	Sat Miclăușeni; Comuna Butea	Iași		Epoca medievală, Epoca modernă / sec. XVII – XIX, parc refăcut peisagistic sec.	96138.01

Nr. crt.	Descrierea elementului de patrimoniu	Localitate	Județ	Adresa	Datare	Cod de identificare
					XIX, sec. XVII, reclăd. 1752, 1787, reclăd.? 1823	
3.	Cimitirul medieval de la Răchiteni - "Cimitirul Vechi"	Sat Răchiteni, Comuna Răchiteni În interiorul ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu	Iași	Pe malul drept al râului Siret	Epoca medievală / sec. XVII-XVIII	97857.01
4.	Situl arheologic de la Tămășeni - "La Siliște"	Sat Tămășeni, Comuna Tămășeni	Neamț	În vatra satului	Latène, Epoca bronzului, Epoca medievală / sec. II - III, sec. XIV - XVI	124643.01
5.	Cetatea medievală de la Gădiniți - "La Cetate"	Sat Gădiniți, Comuna Gădiniți	Neamț	La cca. 3 ^{km} SV de sat, pe malul stâng al râului Siret	Epoca medievală / sec. XV - XVII	124171.02
6.	Așezarea Latène târziu de la Rocna	Sat Rocna, Comuna Icușești	Neamț	"Dealul Morii", la 500 m S de sat	Latène / sec. II - III	123077.01
7.	Situl arheologic de la Butnărești	Sat Butnărești, Comuna Secuieni	Neamț	"La Chinaru" pe drumul spre Secuieni, la cca. 1 km SE de sat	Hallstatt, Latène / sec. II - III	124288.01
8.	Așezarea daco-romană și din epoca migrațiilor de la Cârliți	Sat Cârliți, Comuna Filipești	Bacău	"La Rădi" la NE de sat	Epoca romană / sec. II - III, sec. IV - V	22601.02
9.	Situl arheologic de la Onișcani	Sat Cârliți, Comuna Filipești	Bacău	la 3 km S de sat	Neolitic, Epoca medievală, Latène / sec. VIII - IX	226560.01
10.	Necropola carpică plană de la Dămieniști	Sat Dămieniști, Comuna Dămieniști	Bacău	"La Tomiță"	Epoca migrațiilor / sec. II - III	22120.01

Anexa nr. 35 la Planul de management - Localizarea aproximativă a elementelor de patrimoniu din situl ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu și din vecinătatea acestuia

Legendă

Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

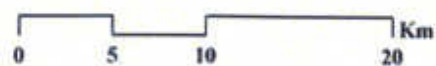
UAT de interes

Elemente de patrimoniu

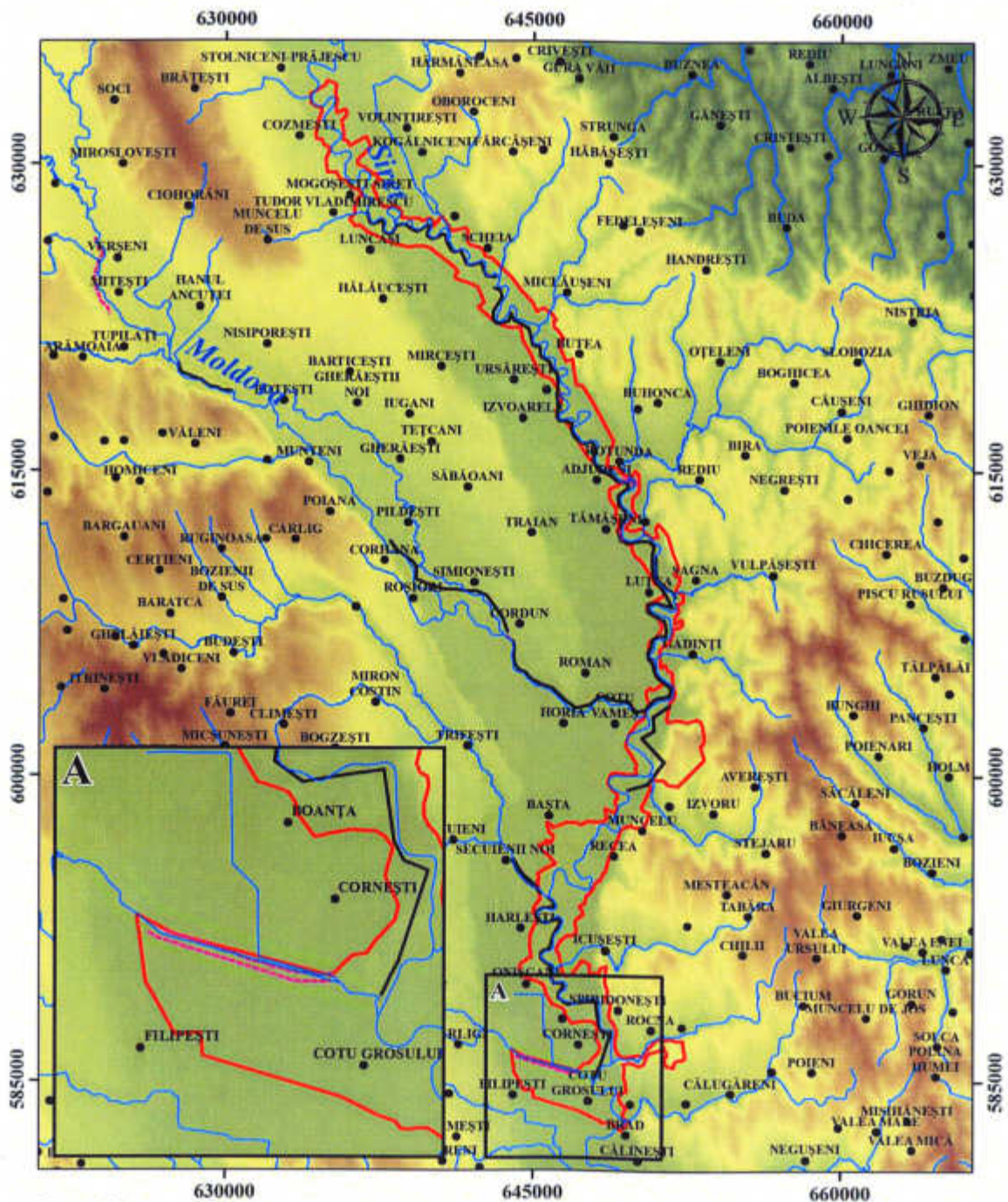
LMI

LMI, RAN

RAN

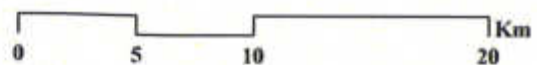

Anexa nr. 36 la Planul de management - Principalele regularizări și îndiguiri existente în interiorul și vecinătatea sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

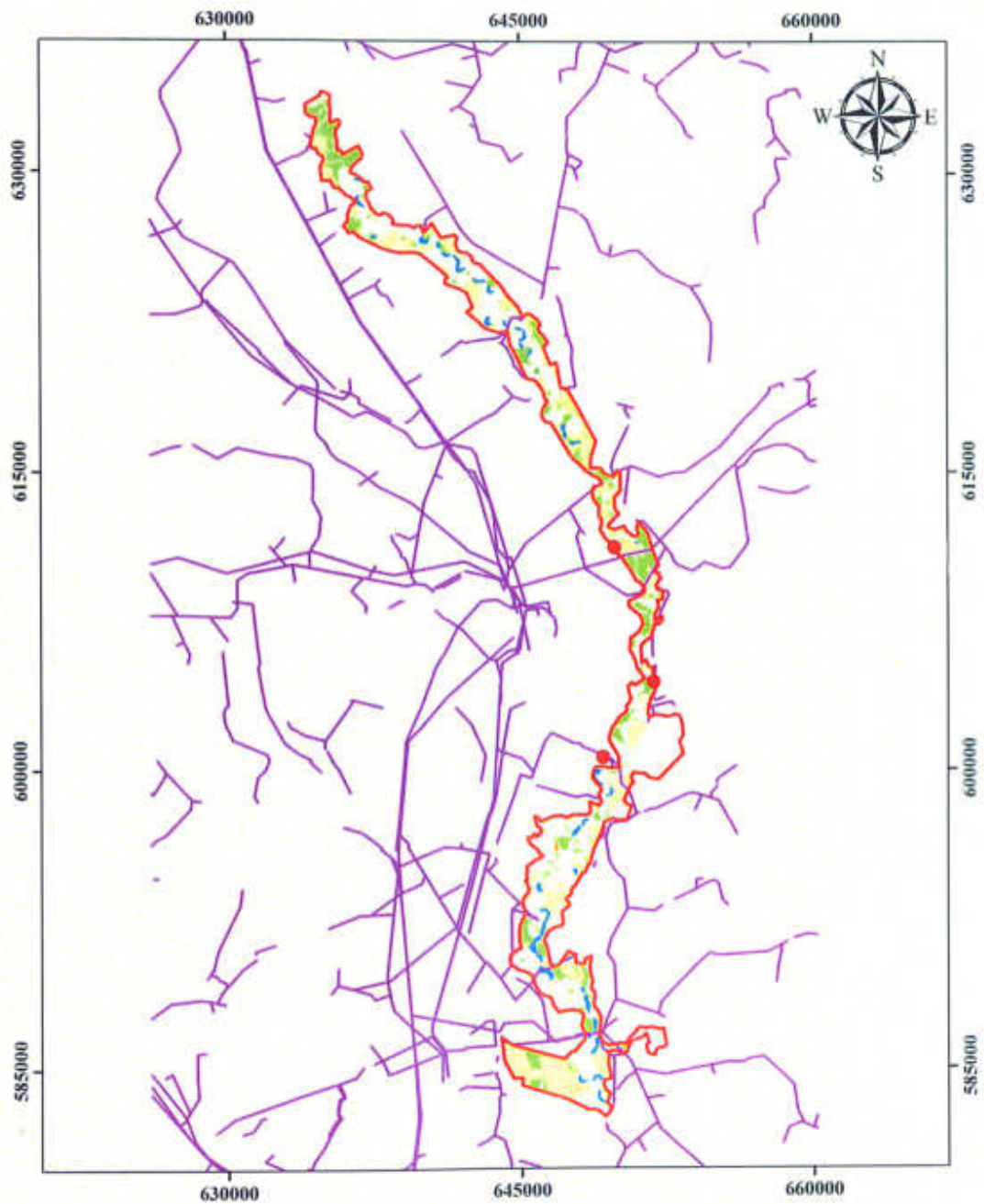

Legendă

- Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu
- Regularizări existente
- Îndiguiri existente pe un singur mal
- Îndiguiri existente pe ambele maluri
- Rețea hidrografică
- Localități

Anexa nr. 37 la Planul de management - Distribuția habitatelor/activităților antropice ce generează forme de impact asupra sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

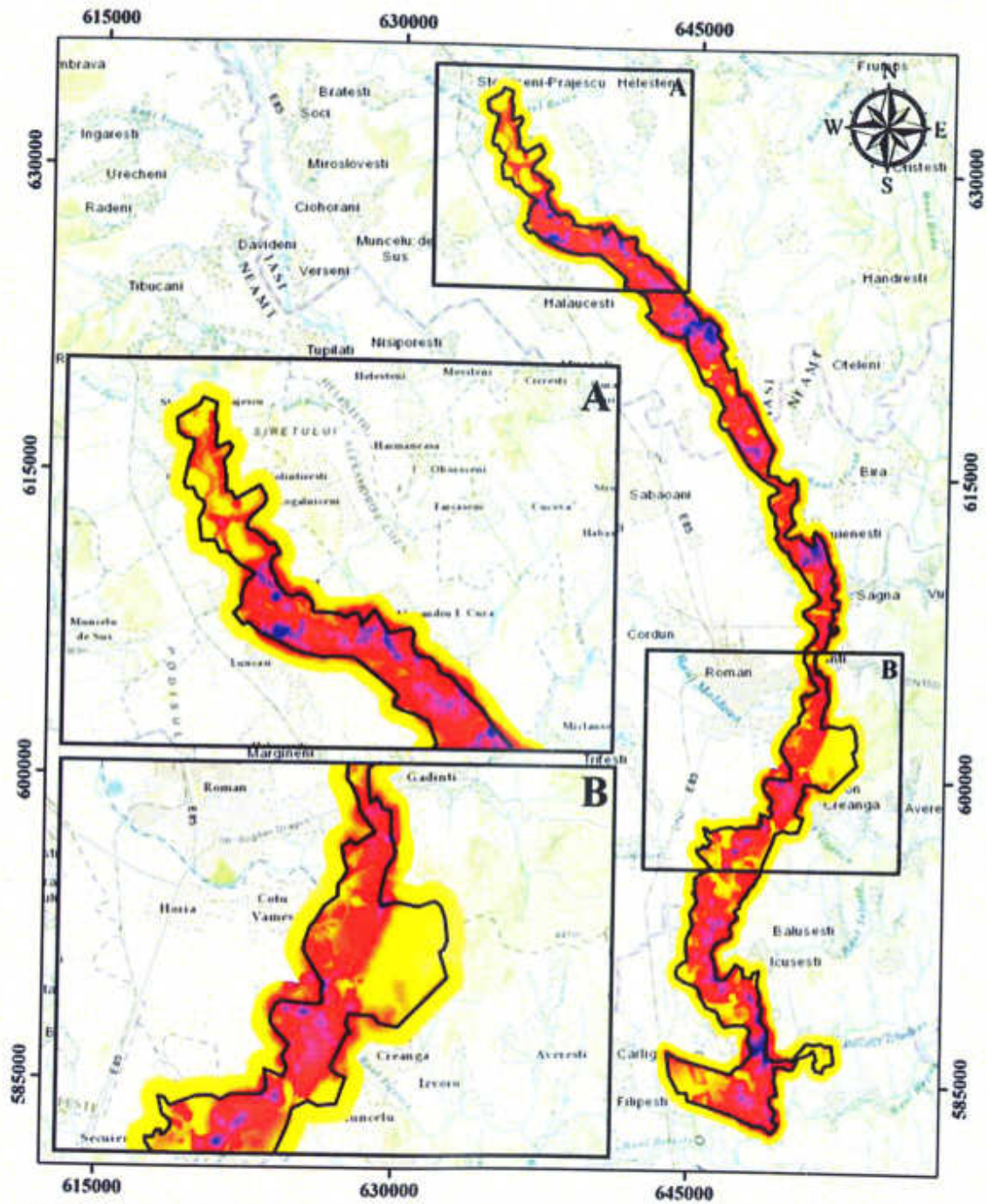
Legendă

Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu	Agricol
Depozite	Antropic
LEA	Drumuri
Balastiere, stații de sortare	Livezi
	Pășuni

Forme de impact	Habitat antropice	Agricol	Antropic/ localități	Drum exploatare	Drum comunal	Drum județean	Drum național	Livezi	Pășuni	LEA	Structuri izolate	Balastiere și stații de sortare
sau morți												
Tăierea arborilor tineri												
Tăierea arbuștilor și a subarbuștilor, plivirea buruienilor												
Terenuri de golf												
Terenuri de sport												
Trasee de munte, cățărăt, speologie												
Traulare												
Tuneluri												
Urbanizare continuă												
Urbanizare discontinuă												
Utilizarea pesticidelor												
Vânătoare												
Vandalism												
Vehicule motorizate												
SCOR ABSOLUT	46	40	28	23	20	19	24	30	12	42	42	42
SCOR RELATIV	0.393	0.342	0.239	0.198	0.171	0.162	0.205	0.256	0.103	0.359	0.359	0.359
NR. TOTAL FORME DE IMPACT	117	117	117	116	117	117	117	117	117	117	117	117
SCOR RELATIV	39	34	24	20	17	16	21	26	10	36	36	36

Anexa nr. 39 la Planul de management - Distribuția spațială a impactului cumulat în
situl Natura 2000 ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

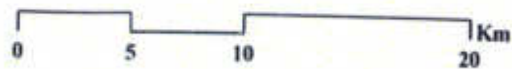
Legendă

□ Limită ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

Distribuția valorilor clasificate ale impactului cumulat

Max: 10 Min: 0

Anexa nr. 40 la Planul de management - Lista speciilor de păsări identificate în teren și care nu se regăsesse în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu

În cadrul deplăsărilor în teren au fost de asemenea identificate 14 specii de păsări menționate în Anexa I a Directivei Păsări nenominalizate în Formularul Standard al sitului: *Aquila pomarina* – acvilă țipătoare mică; *Buteo rufinus* – șorecar mare; *Circus aeruginosus* – erete de stuf; *Circaetus gallicus* – șerpar; *Circus cyaneus* – erete vânător; *Coracias garrulus* – dumbrăveancă; *Dendrocopos medius* – ciocănitoare de stejar; *Dryocopus martius* – ciocănitoare neagră; *Egretta alba /Casmerodius albus* – egretă mare; *Egretta garzetta* – egretă mică; *Pandion haliaetus* – uligan pescar; *Picus canus* – ghionoaie sură; *Porzana pusilla* – creșteț mic; *Sterna hirundo* – chiră de baltă.

Speciile de pasări de interes național care necesită protecție strictă, incluse în Anexa 4B a OUG nr. 57/2007, aprobată cu modificările și completările ulterioare, nenominalizate în Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSPA0072 Lunca Siretului Mijlociu, ce prezintă migrație regulată, observate în teren în perioada august – decembrie 2012 sunt: *Actitis hypoleucos* – fluierar de munte; *Carduelis cannabina /Acanthis cannabina* – cânepar; *Carduelis spinus* – scatiu; *Carduelis flammea* – înăriță; *Emberiza calandra* – presură sură; *Erithacus rubecula* – măcăleandru; *Motacilla alba* – codobatură albă; *Motacilla flava* – codobatură galbenă; *Muscicapa striata* – muscar sur; *Oriolus oriolus* – grangur; *Phoenicurus ochruros* – codroș de pădure; *Phoenicurus phoenicurus* – codroș de munte; *Phylloscopus collybita* – pitulice mică; *Phylloscopus trochilus* – pitulice fluierătoare; *Phylloscopus sibilatrix* – pitulice sfârâitoare; *Tachybaptus ruficollis* – corcodel mic; *Upupa epops* – pupăză.

De asemenea, pe parcursul deplasărilor în teren, au mai fost observate 8 specii de păsări de interes național, neincluse în Formularul Standard al sitului, care nu sunt specii migratoare: *Aegithalos caudatus* – pițigoii codat; *Athene noctua* – cucuvea; *Carduelis carduelis* – sticlete; *Carduelis chloris* – florinte; *Coccothraustes coccothraustes* – botgros; *Corvus corax* – corb; *Picus viridis* – ghionoaie verde; *Sitta europaea* – țiclean.

Detalii suplimentare cu privire la aceste specii sunt prezentate în secțiunea 2.5, precum și în anexele Planului de management.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

